

ROUGH

“ราฟ” รักต้องลุย

MITSURU ADACHI

ROUGH

“ราฟ” รักต้องลุย

1

สารบัญ

MITSURU ADACHI

ตอน	เหล่าปี1ที่แสนซ่า.....	3
ตอน	โอ.....นิโนมิยะ.....	33
ตอน	ความสุขของโคชิ.....	51
ตอน	ความหมายของวัยรุ่น.....	73
ตอน	โฮโฮกับเฮเฮ.....	91
ตอน	ห้ามเข้าเด็ดขาด.....	109
ตอน	เกิดวันเดือนปีอะไร?.....	127
ตอน	หลังจากนี้มีเรื่องจะคุยด้วย.....	145
ตอน	หลักสูตรสอนว่ายน้ำยามาโตะ....	163

© 1987 by Mitsuru Adachi

All rights reserved.

First published in Japan in 1987 by
Shogakukan Inc.

Thai translation rights arranged with

Shogakukan Inc. through Selun (Thailand) Co., Ltd

Translator : Prot

© 2530 มิชิรุ อาดาจิ

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

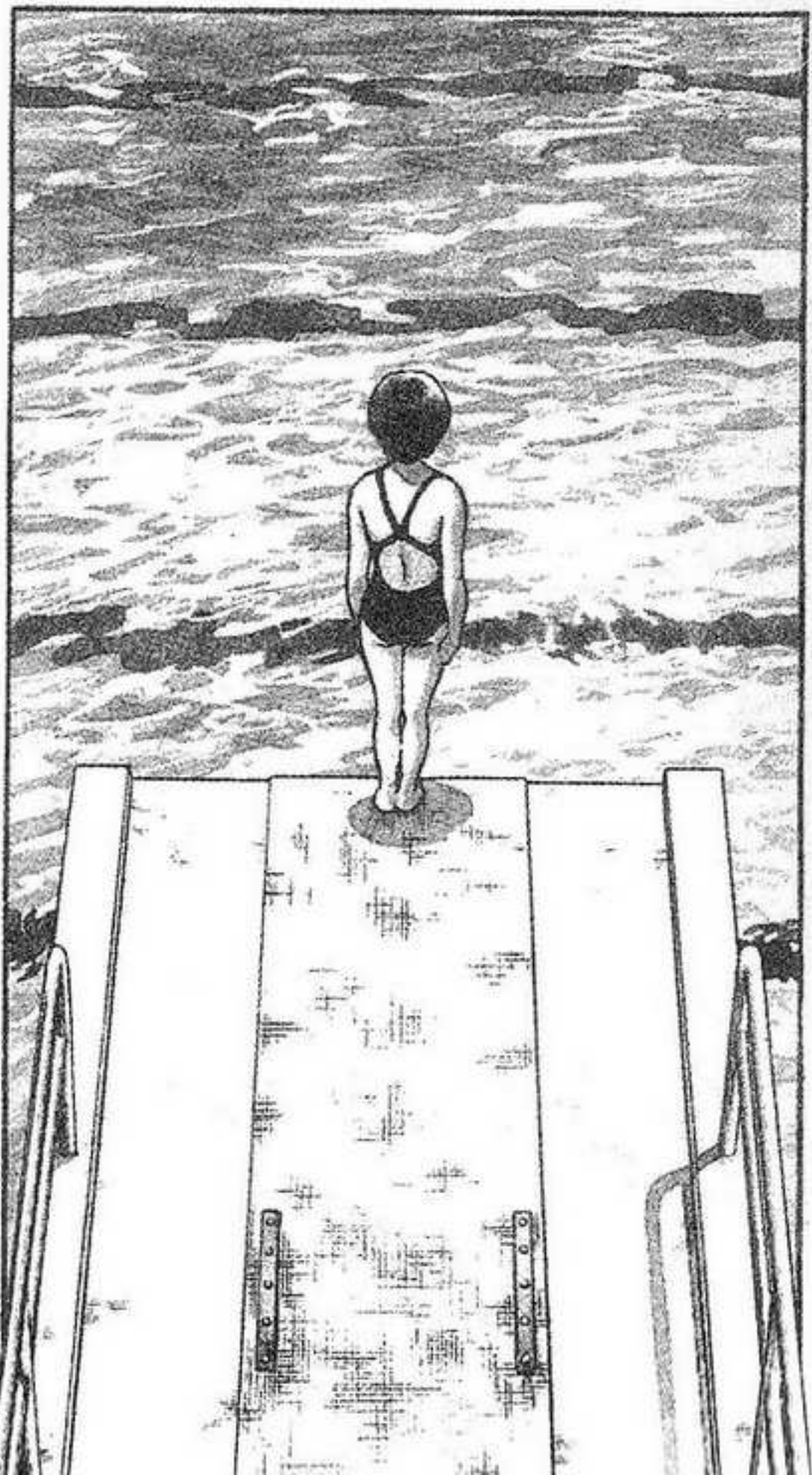
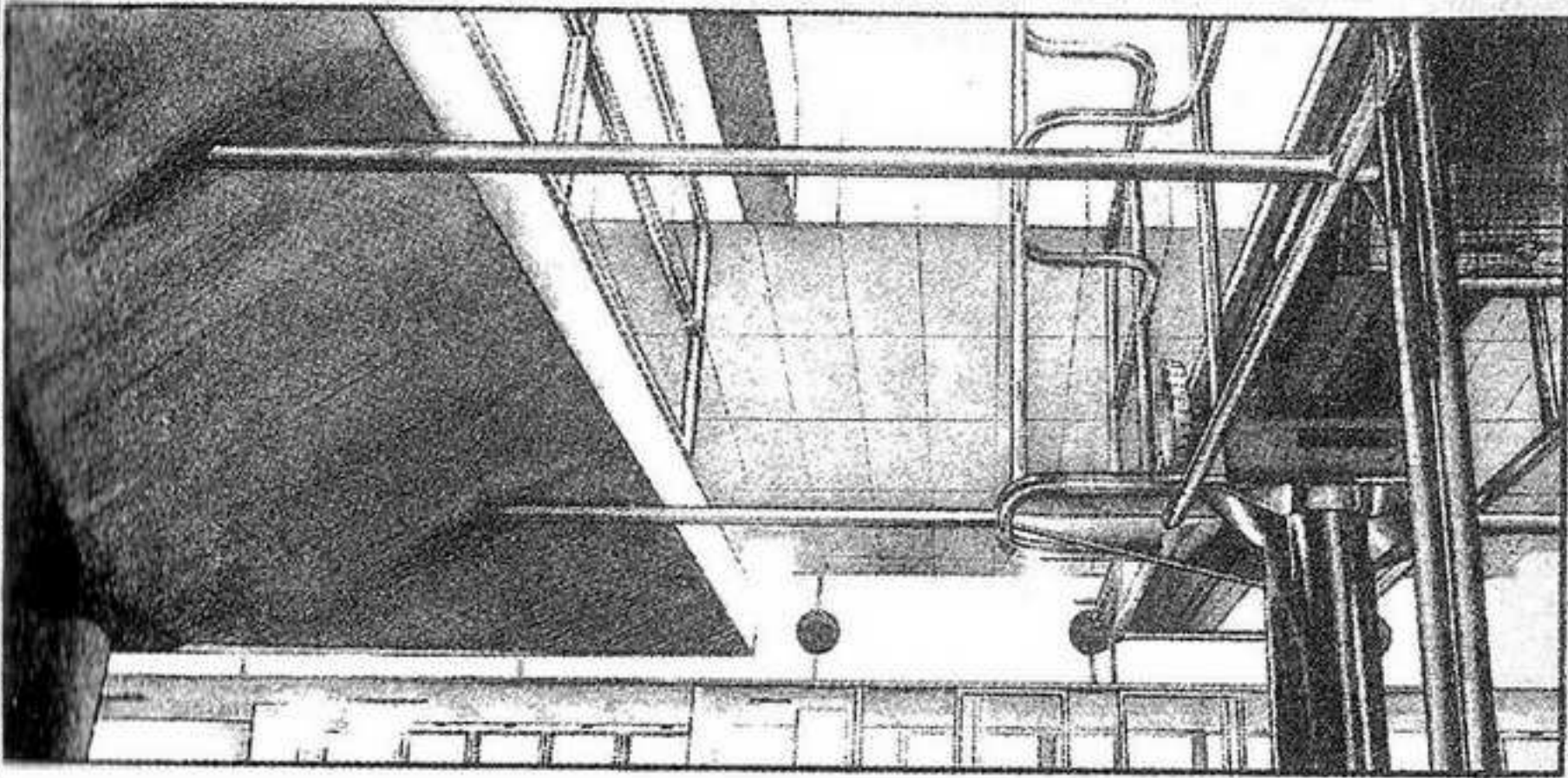
โดยบริษัท โชกะกุกัง

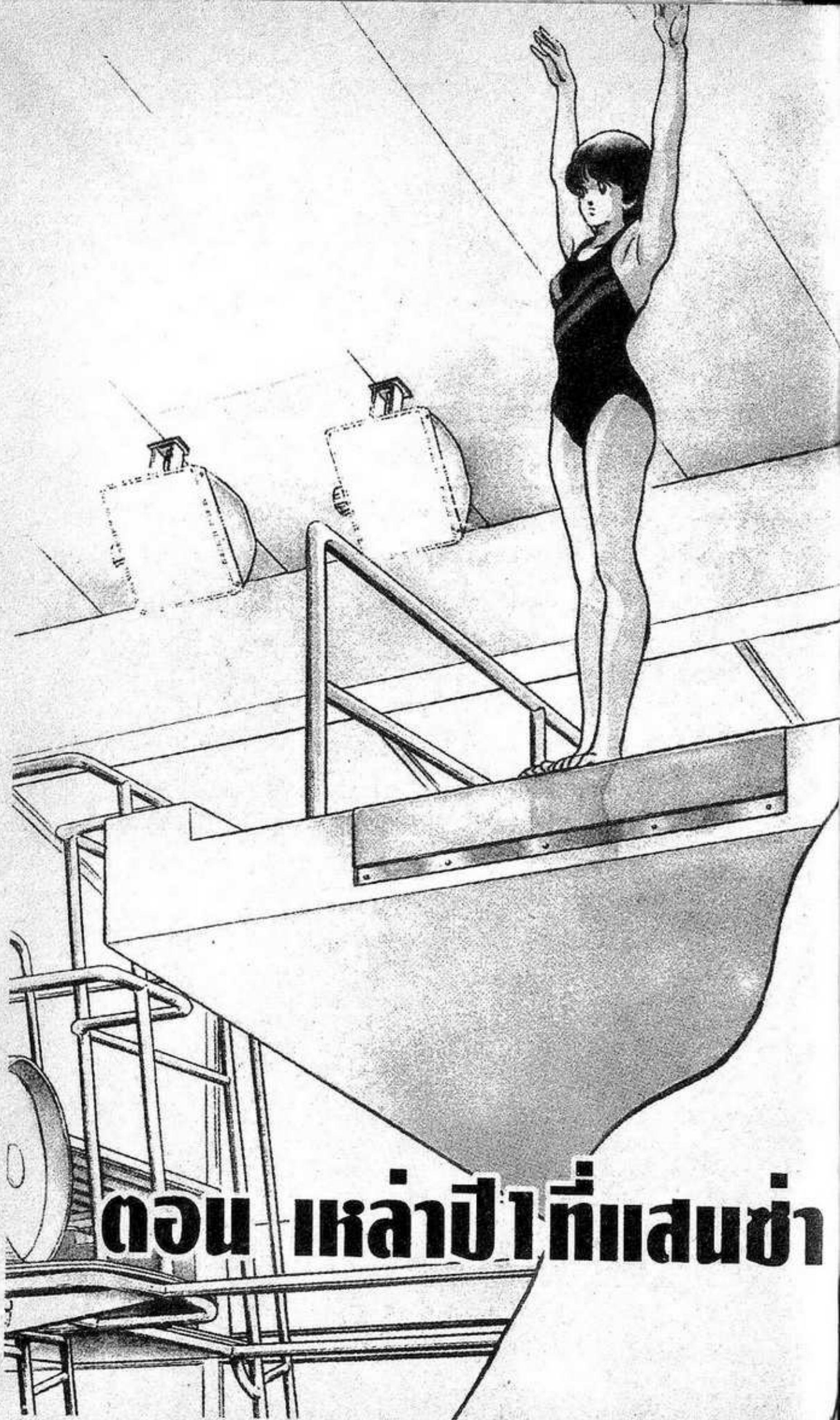
จัดเตรียมภาคภาษาไทยโดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิง กรุ๊ป

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท โชกะกุกัง

ผ่านบริษัทเซอิอุน (ไทยแลนด์) ผู้แปล: ภรต ศรนารม

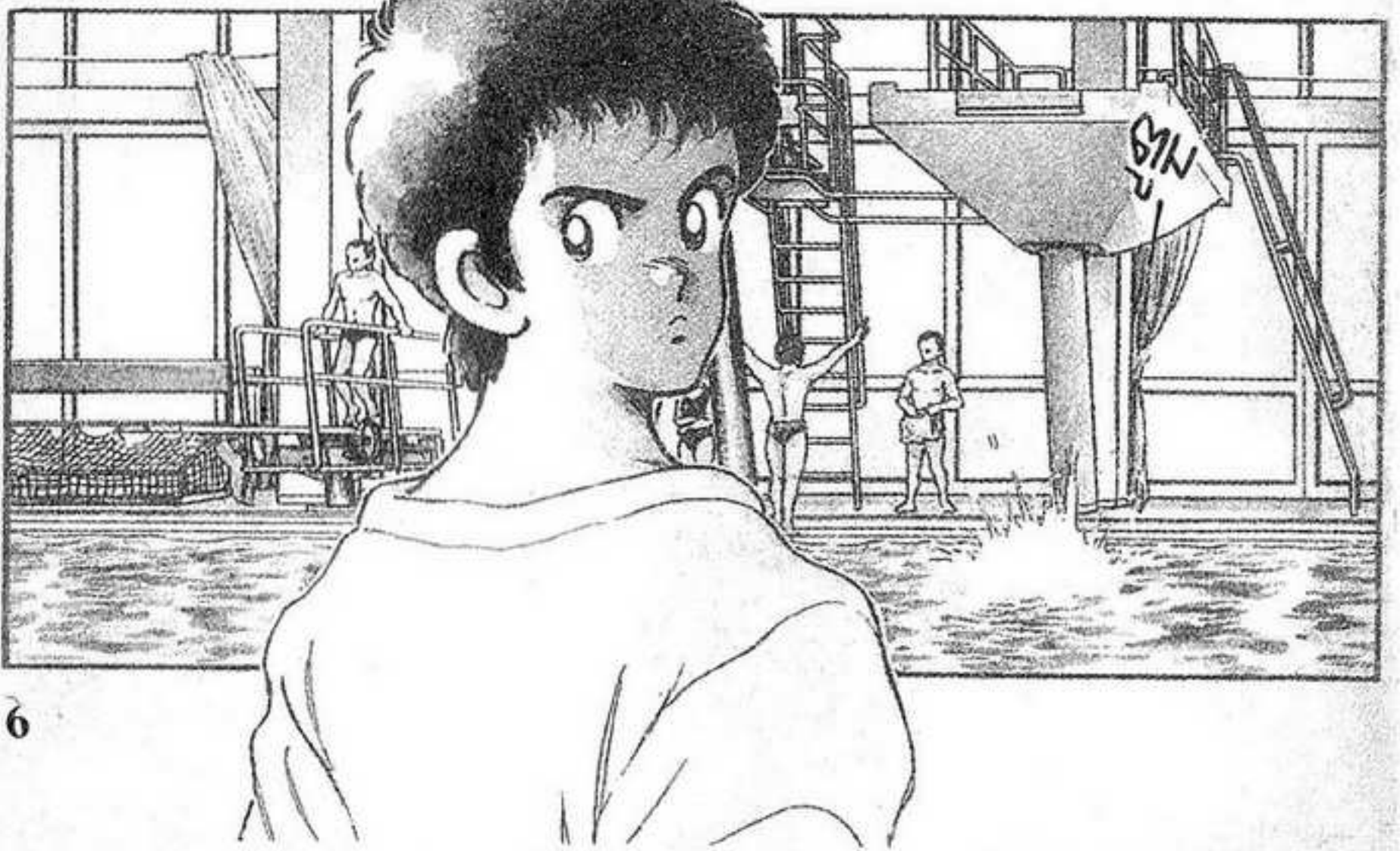
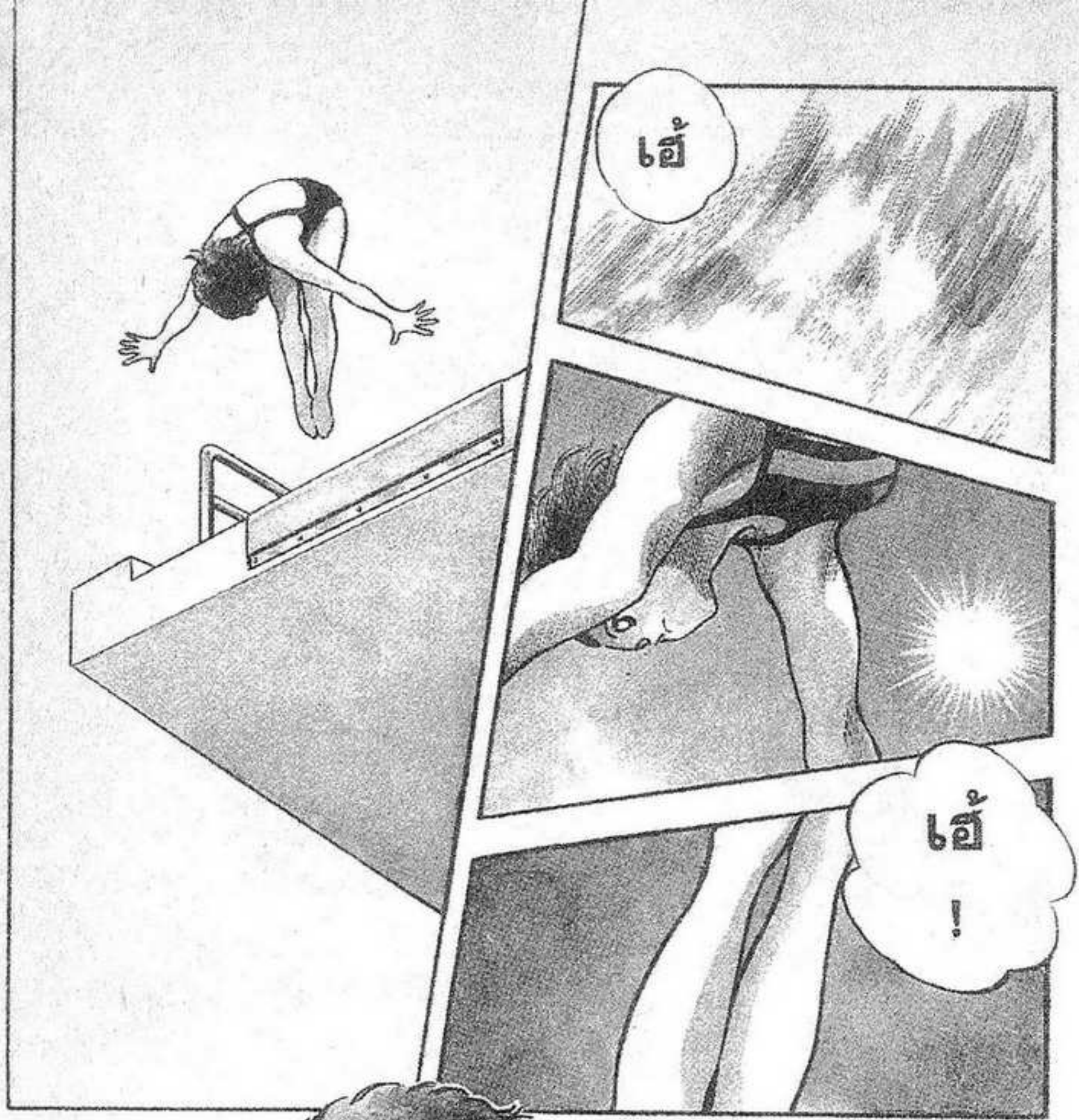
ตอน หล้าป้าที่แสนซ่า

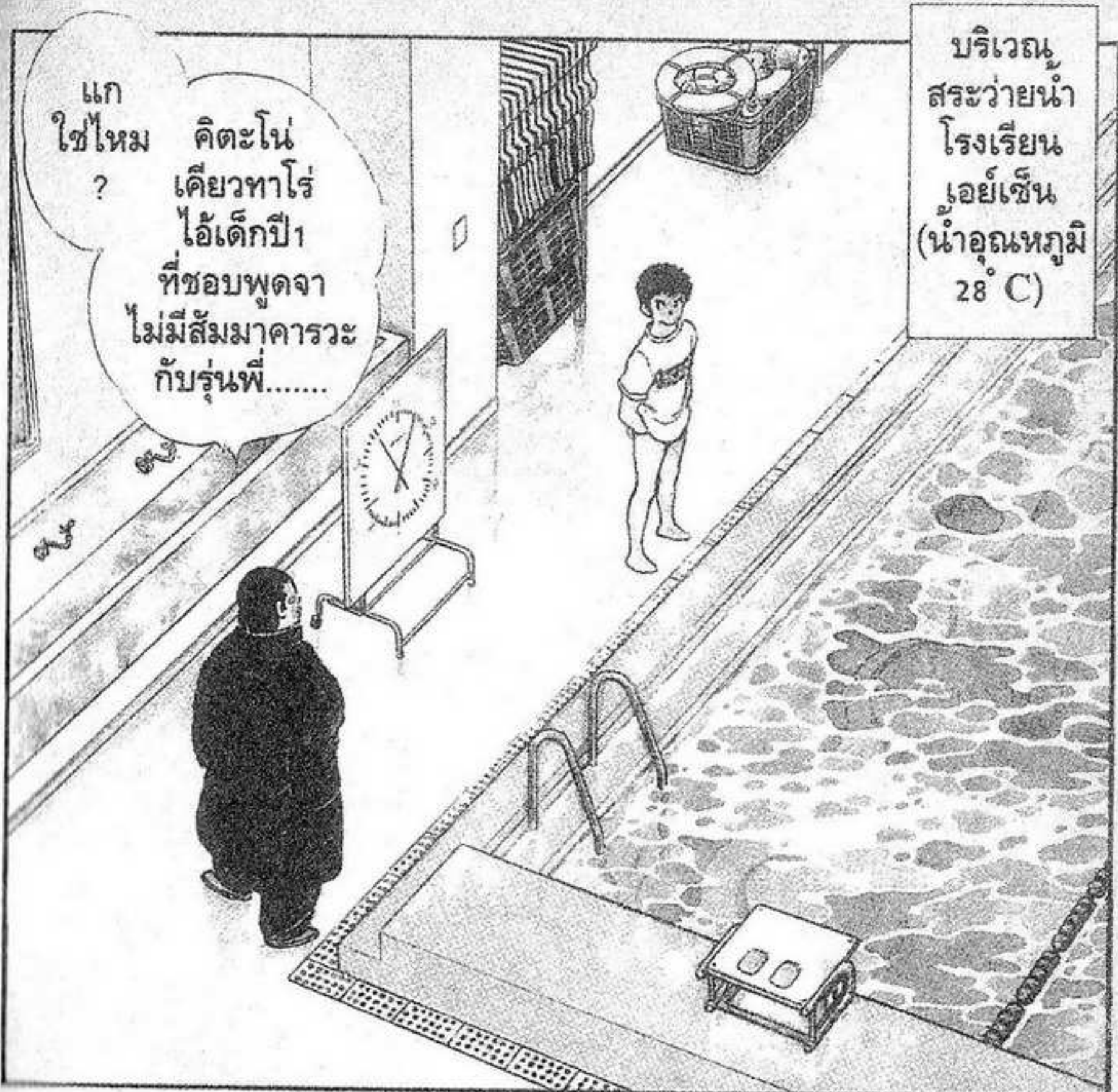

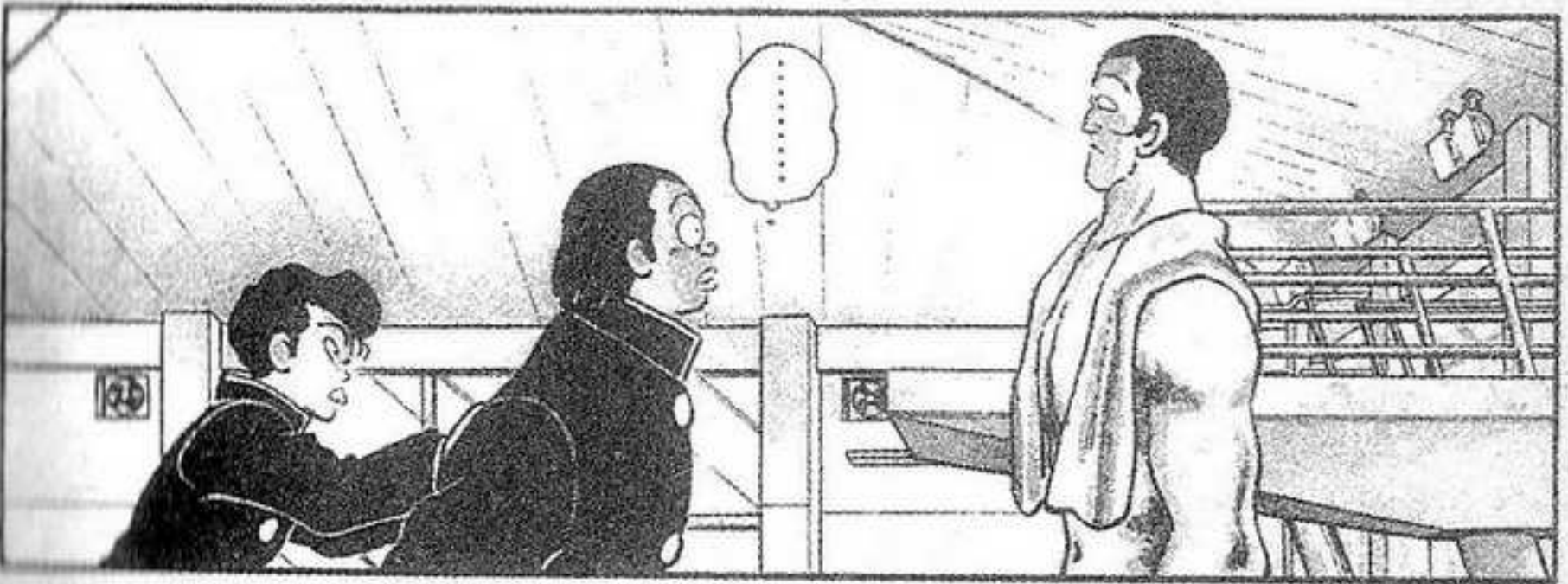
ตอน เหล่าปีโป้เล่นซ่า

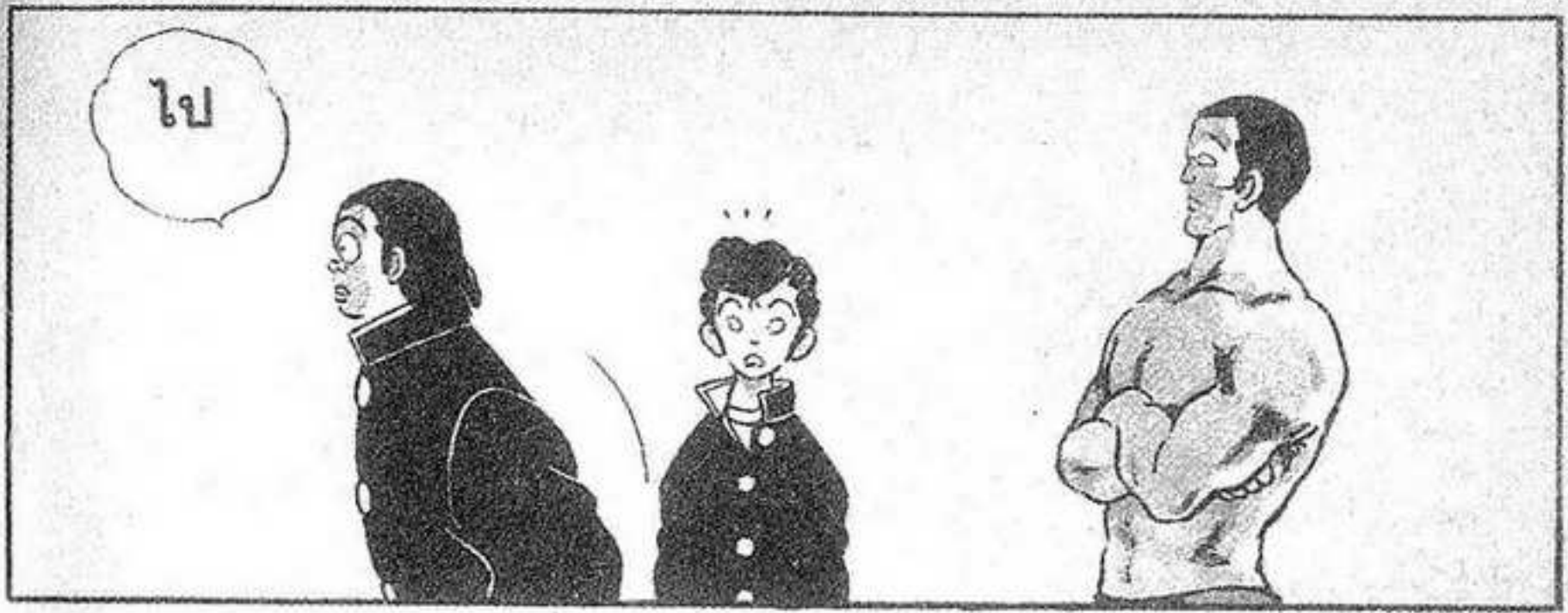

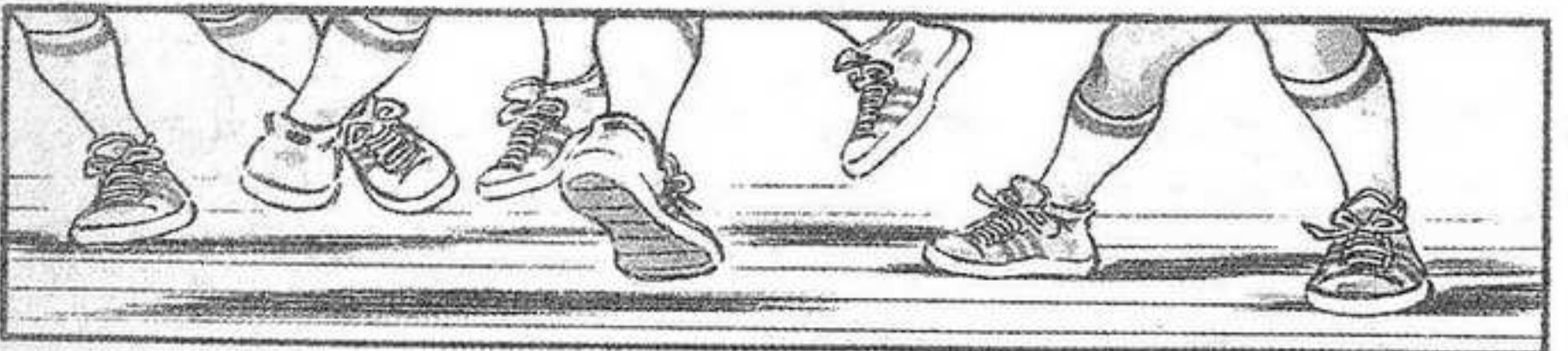
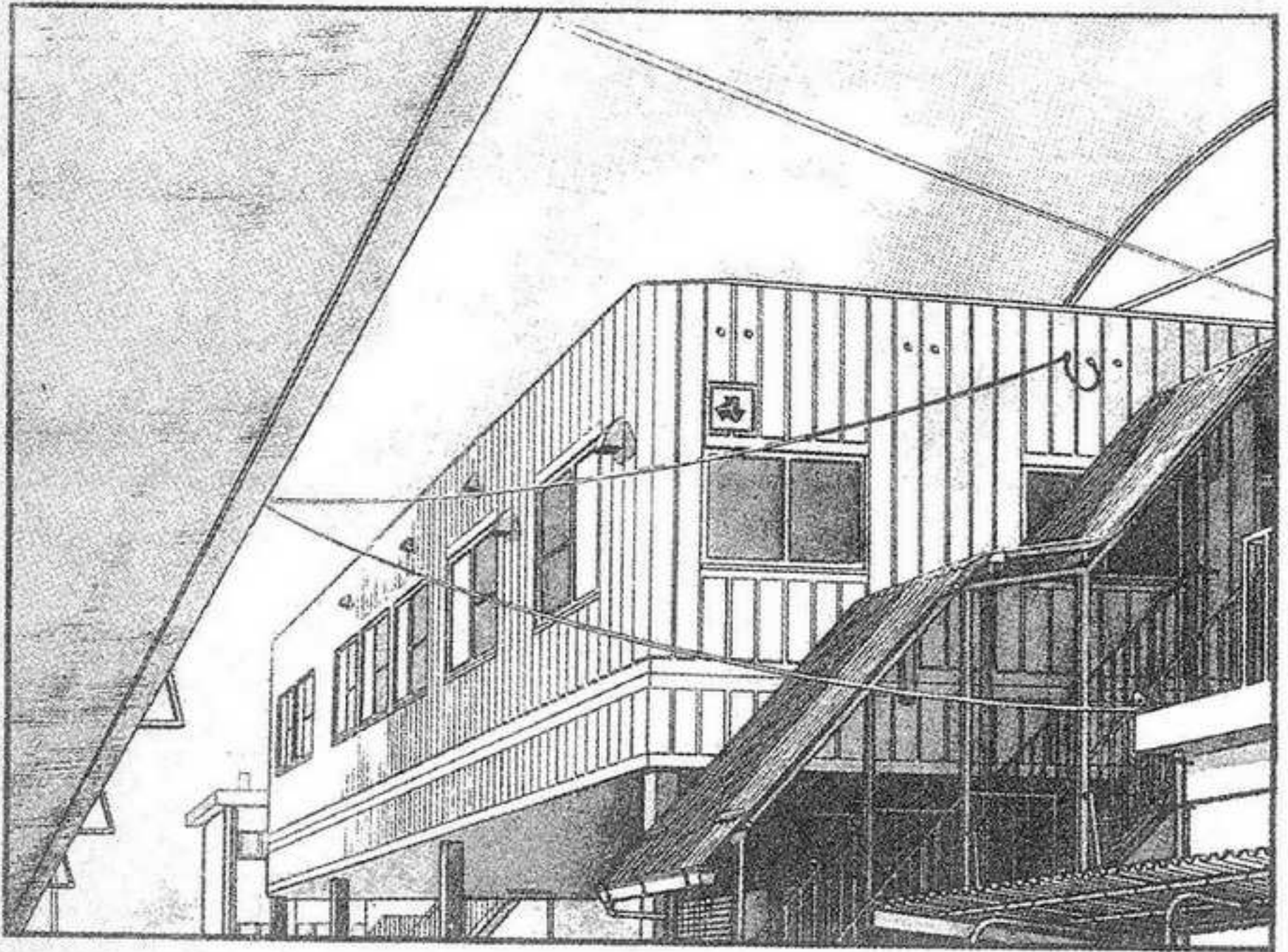

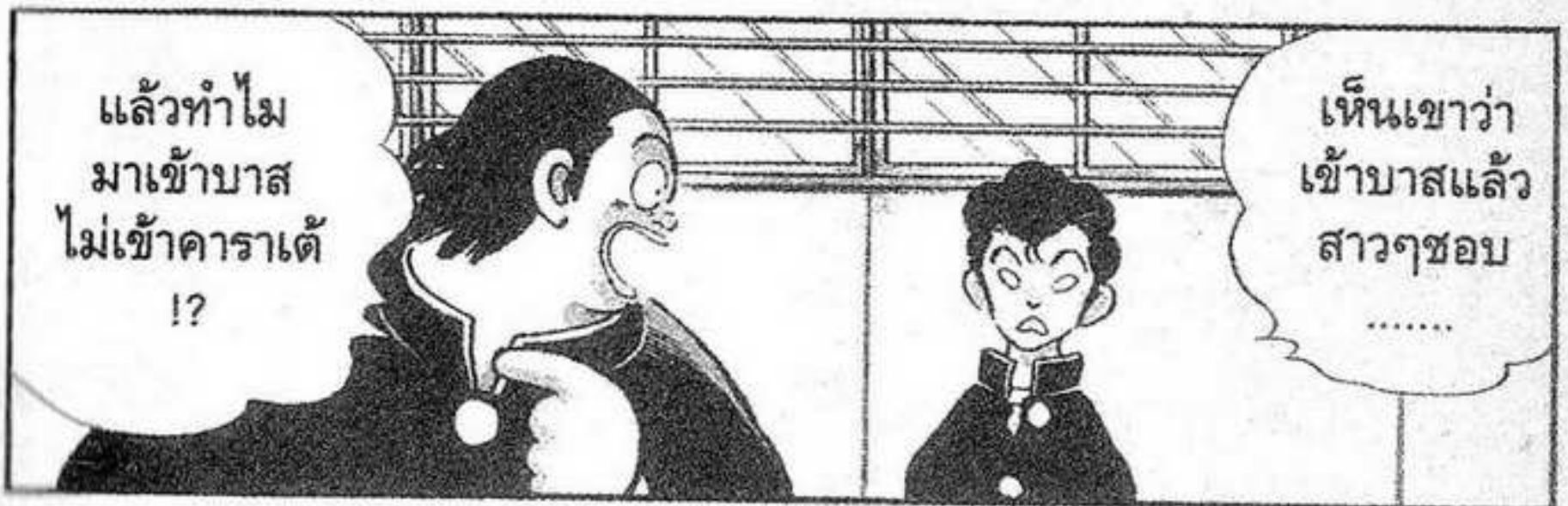
เจ้านั้น
ไงครับ

อะไรกัน
อยู่ชมรมบาส
ทำไมถึงตัวเดียว
นักละ
ไม่สมเลยนี่...

ดี!
เจ้าหมอนี่ ตั้งแต่
สมควร ตั้งแต่
กำราบ ดัน
มัน

คุณนาริตะ
จะกำราบมัน
ตั้งแต่ต้น
ใช่ไหมครับ!

แน่
นอน

เฮ้ย
! เซกิ
!

เป็น
เจ้าพ่อ
ของที่นี่
!!
ฉันชื่อ
นาริตะ
อยู่ปี 3

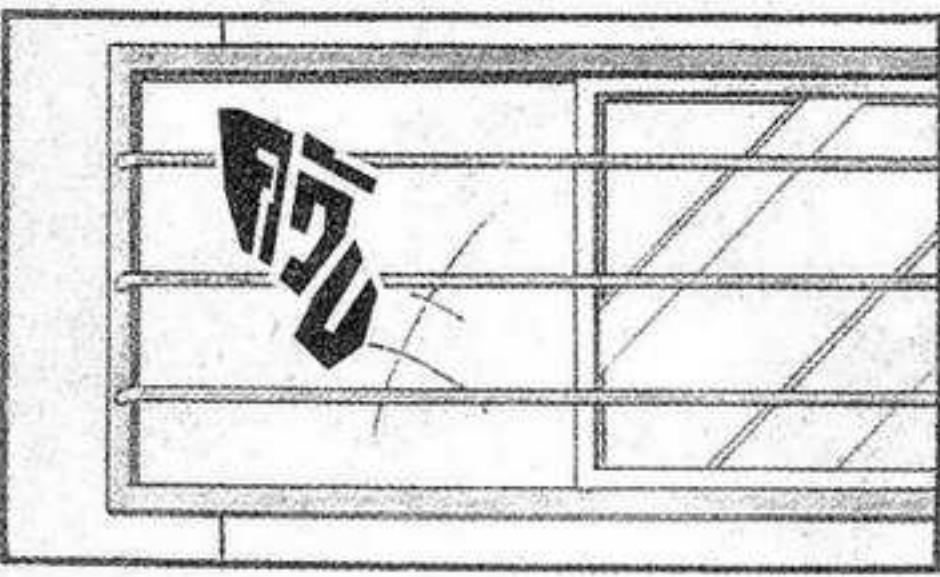
รู้จัก
ลูกพี่ลูกน้อง
รู้จักกาลเทศะ
รู้จักอ่อนน้อม
!!
ถึงจะเป็น
ผู้รู้
สถานการณ์
!!

เข้าใจ
ไหม
!

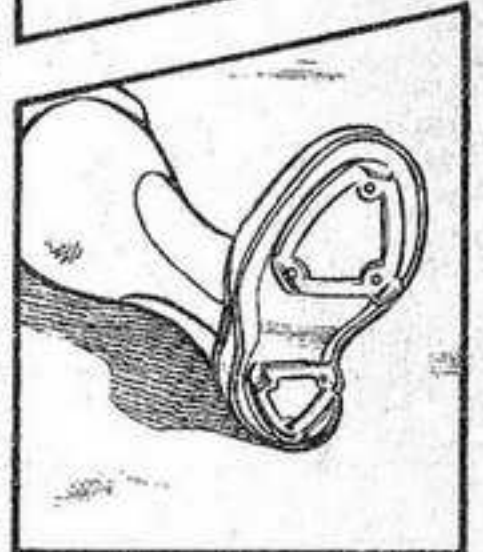
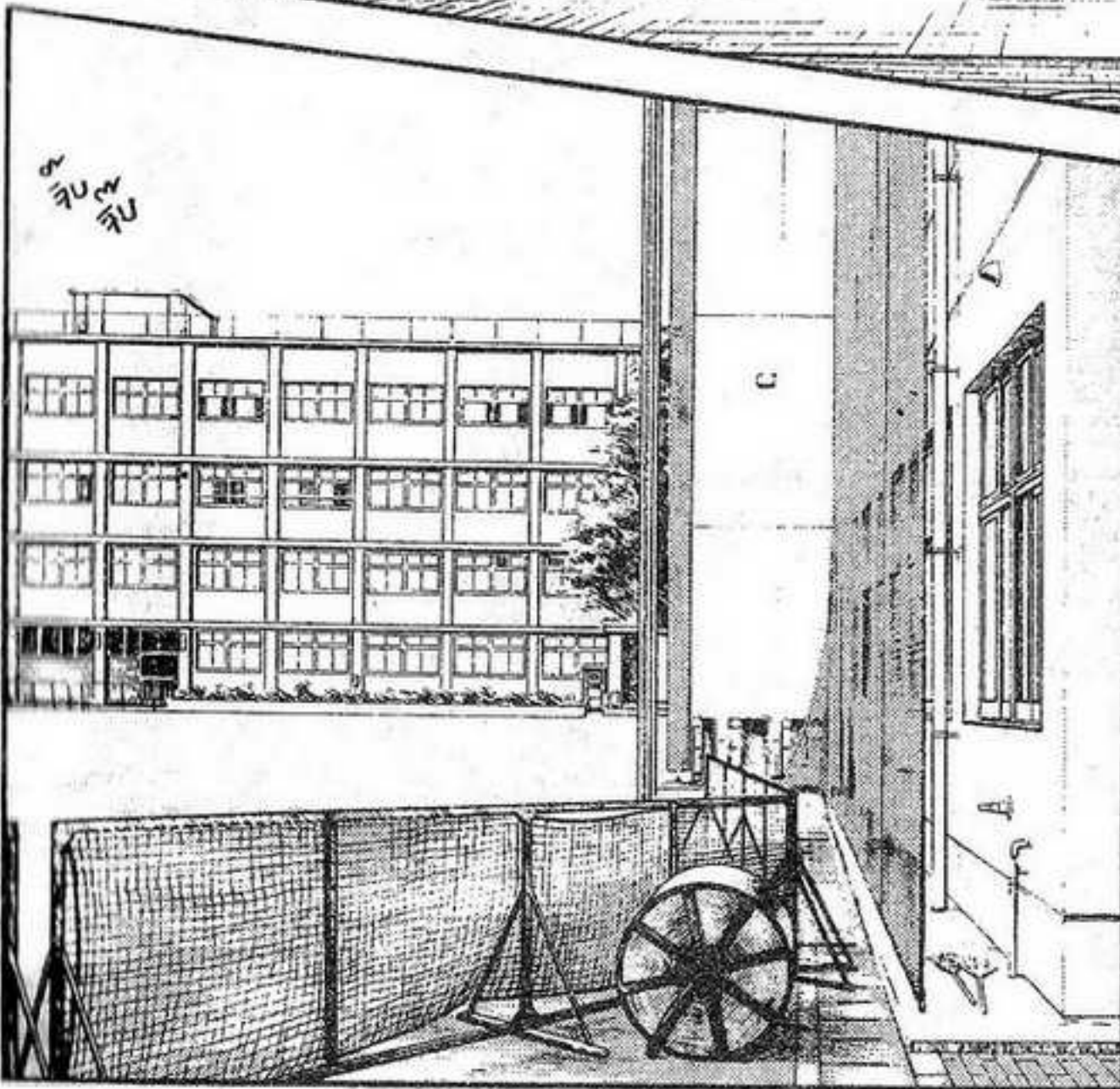
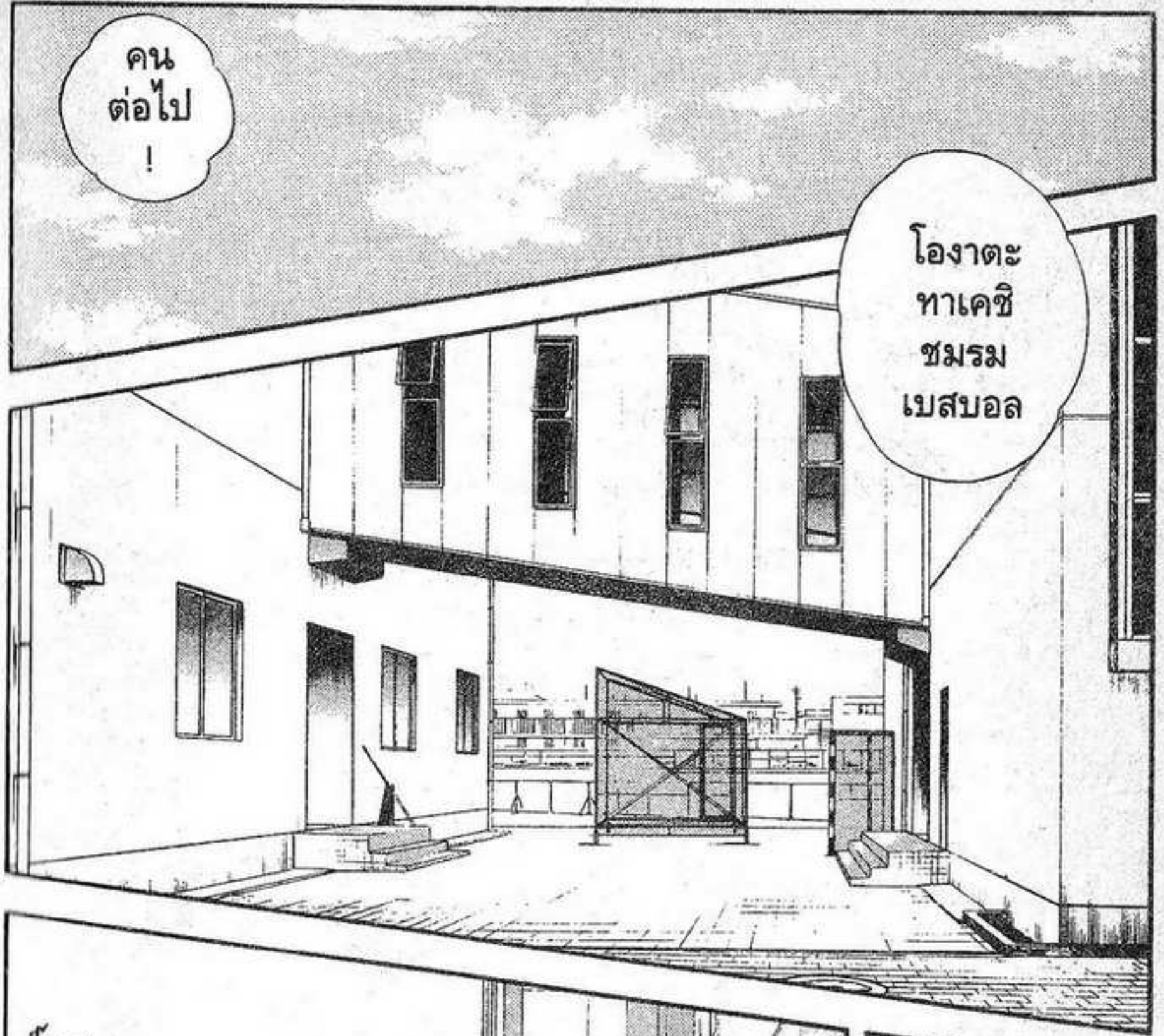

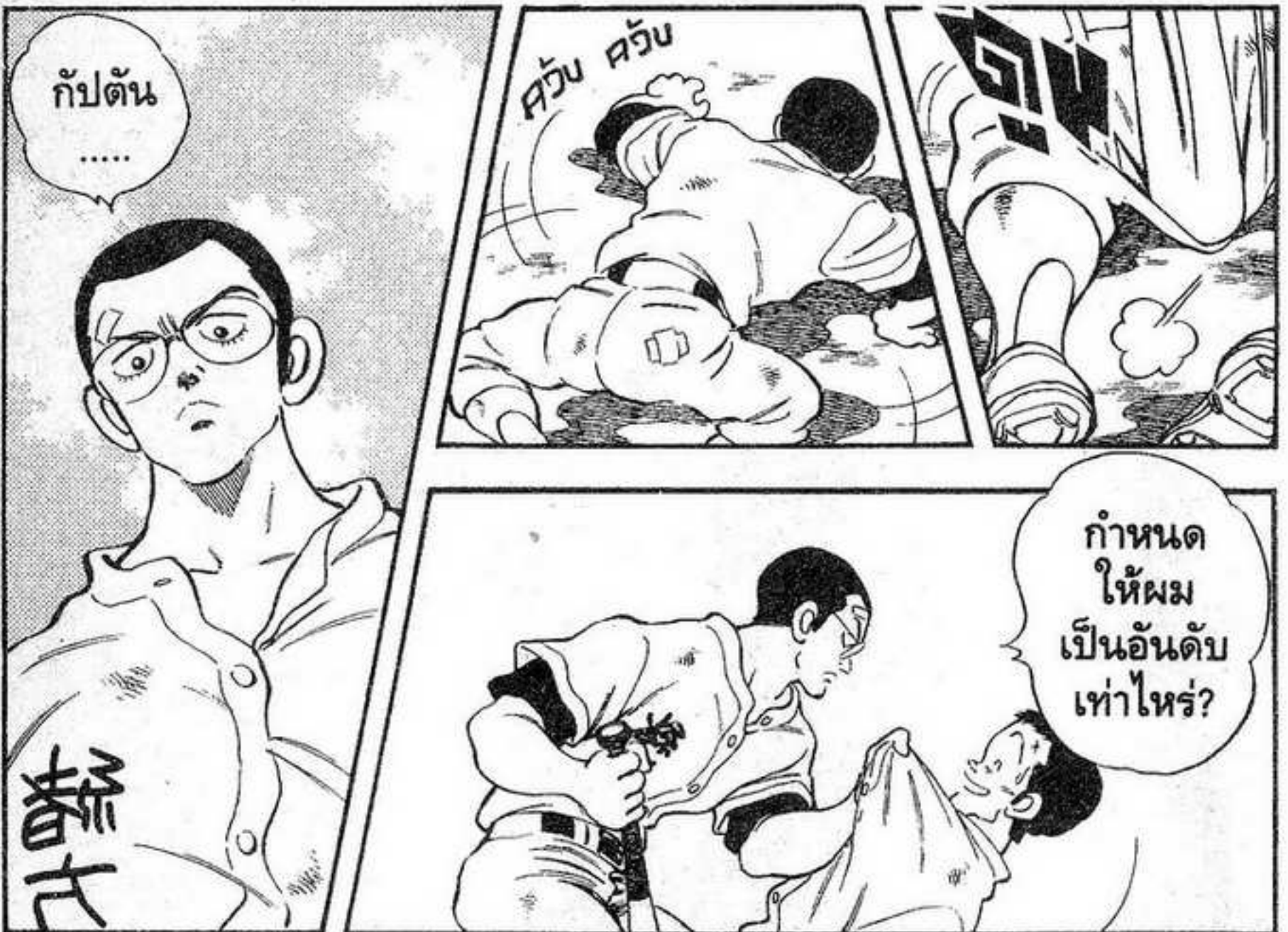
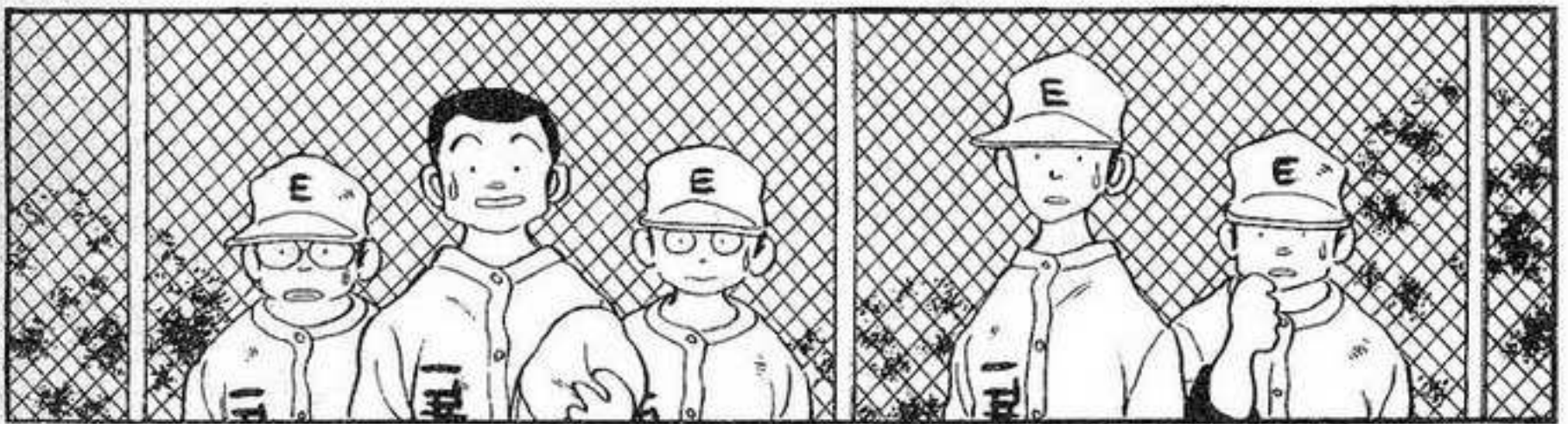
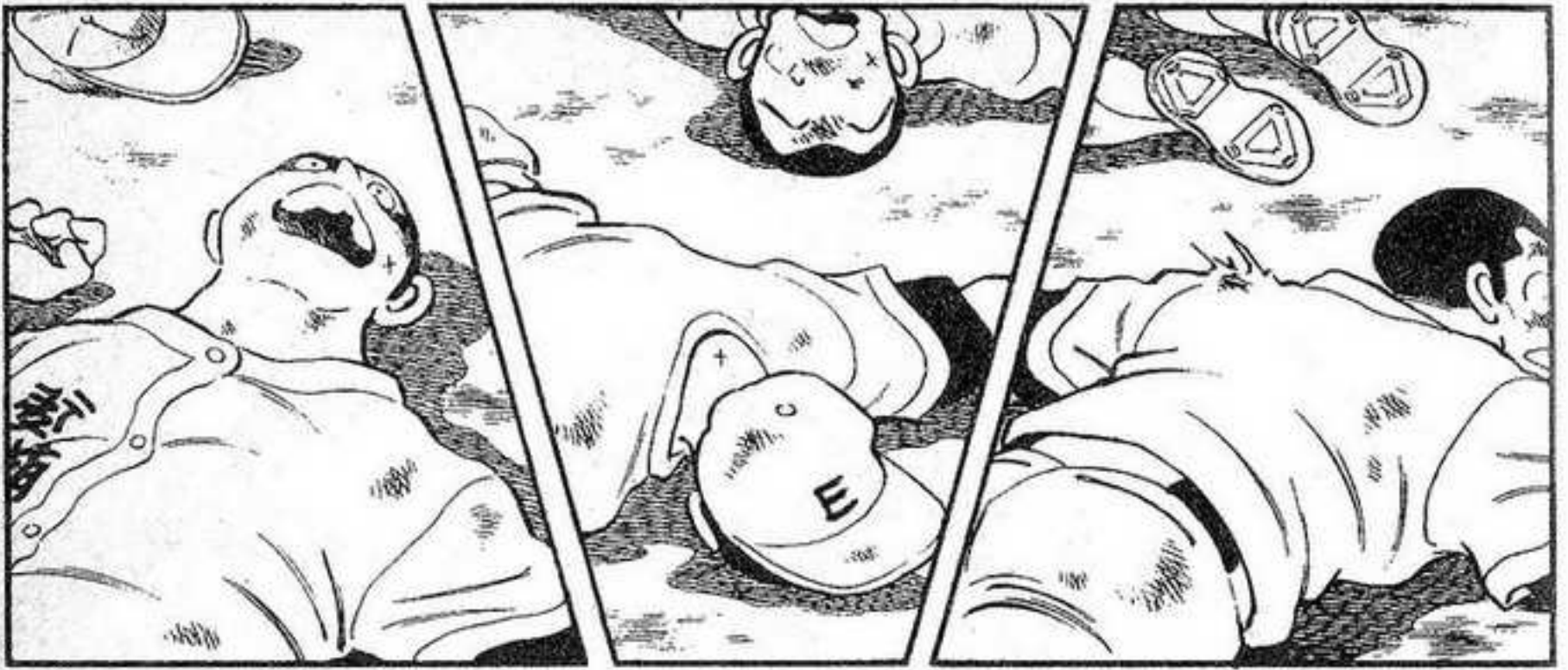
เรียบ
ร้อย
คราวนี้
มันหงอ
แน่ๆ.....

คน
ต่อไป
!

โองาตะ
ทาเคชิ
ชมรม
เบสบอล

ทันดับ

4!! ต้องเป็น
อันดับ4
!!

อย่างคุณ
ต้องอยู่
อันดับ4
เท่านั้น

ก็ได้

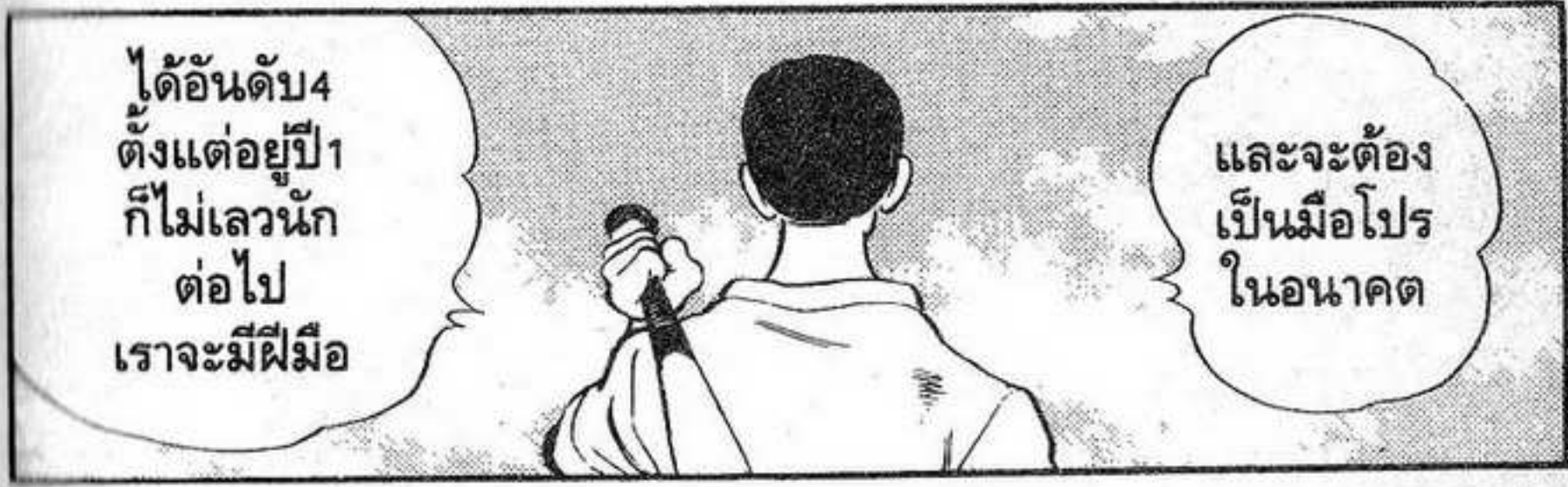
โคชิก็
พูดแบบนี้
เหมือนกัน

เรื่อง
อันดับ
การ
ตีลูก

ได้อันดับ4
ตั้งแต่อยู่ปี1
ก็ไม่เลวนัก
ต่อไป
เราจะมีฝีมือ

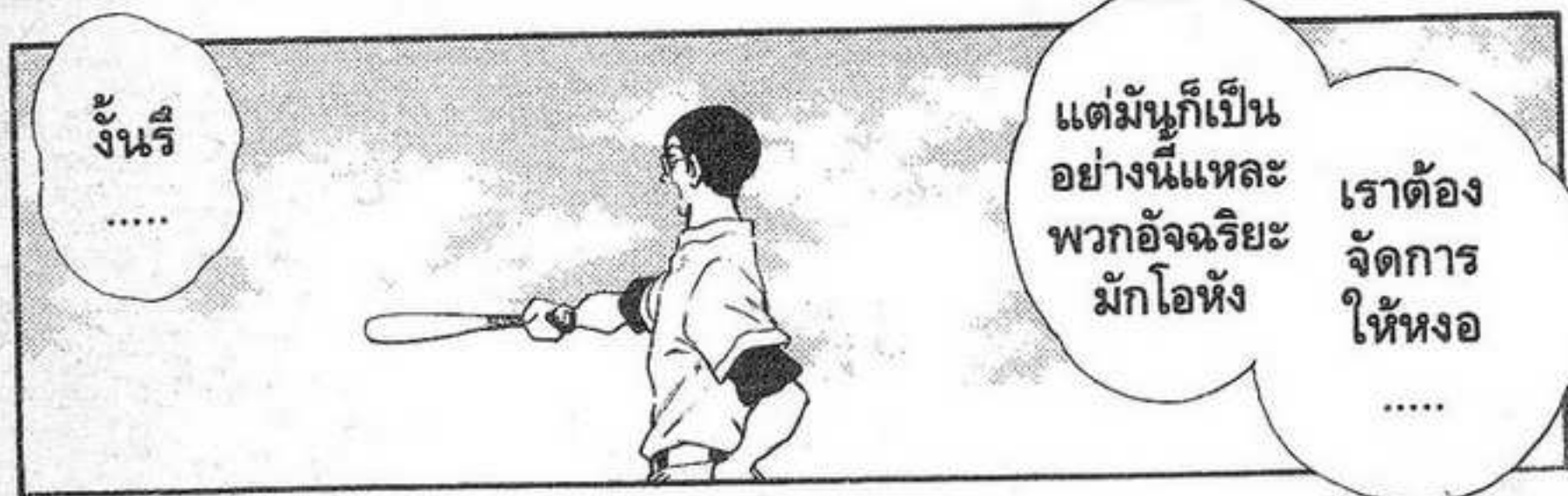
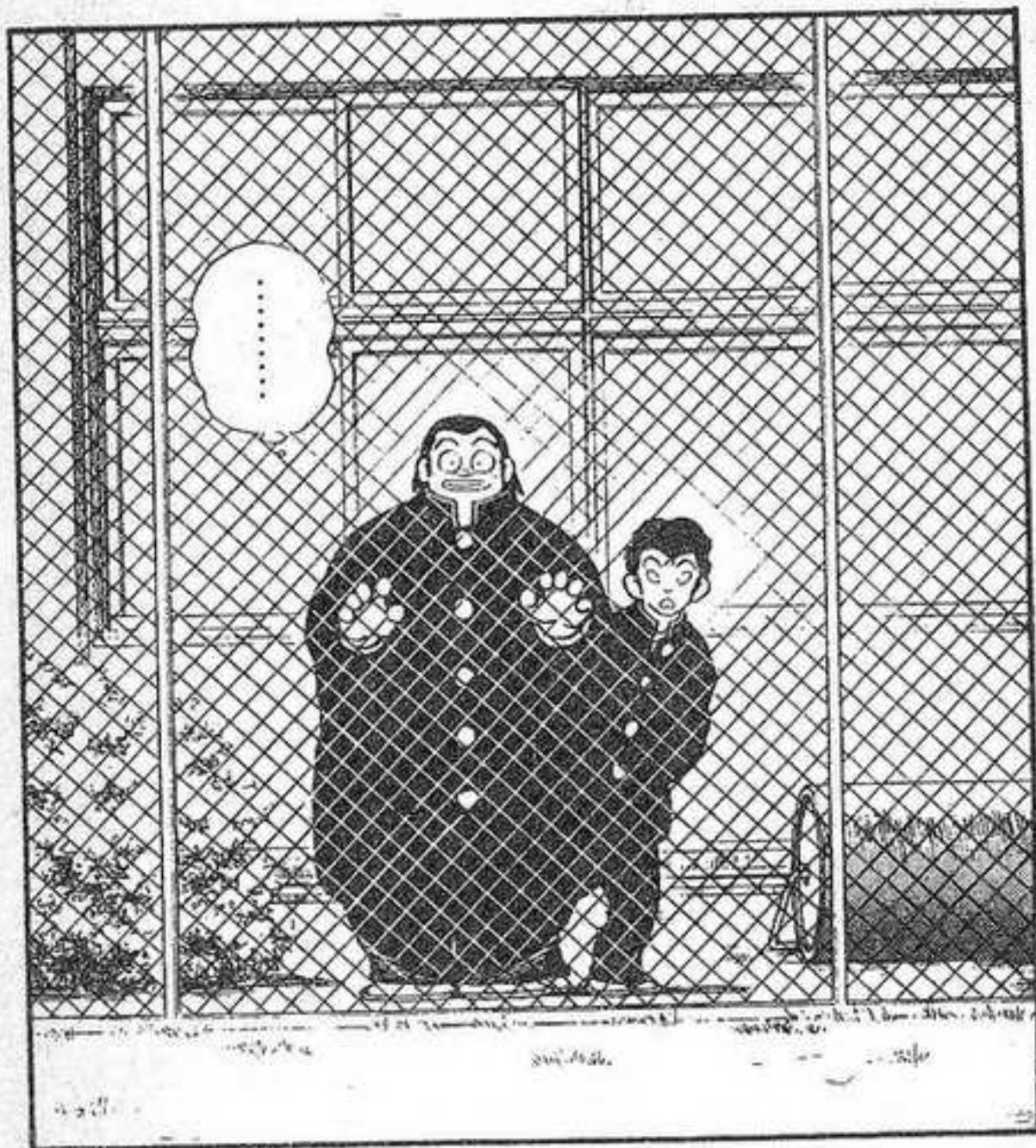
และจะต้อง
เป็นมือโปร
ในอนาคต

ต้น
ได้แล้ว
คุณลูกพี่
ทั้งหลาย

โคชิเอ็ง
รอลูกพี่
อยู่นะ

ยอม
อดทน
หรือครับ
?

ฉันเป็นคน
ใจกว้าง
นะ.....

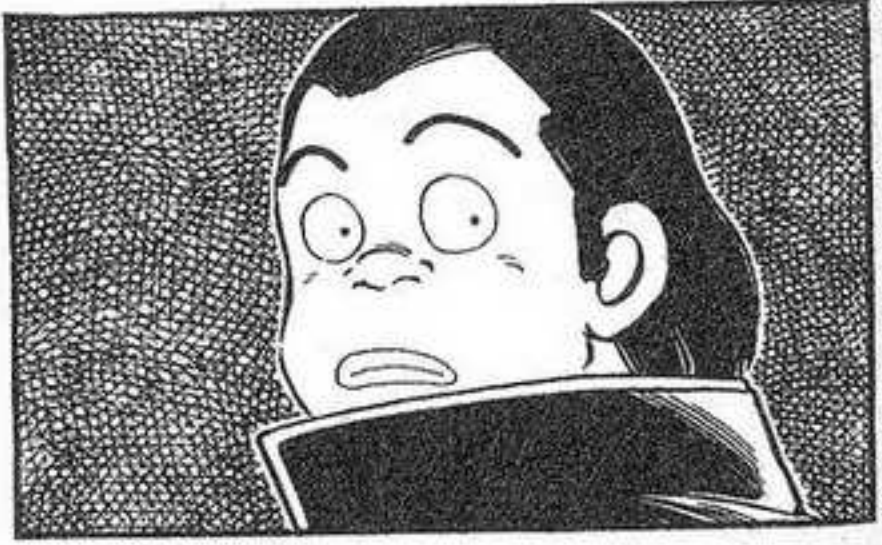
หิว
ข้าว
แล้ว
ไปหา
บะหมี่กิน
กันเถอะ
.....

ยังมี
อีกคนนึง
ครับ....

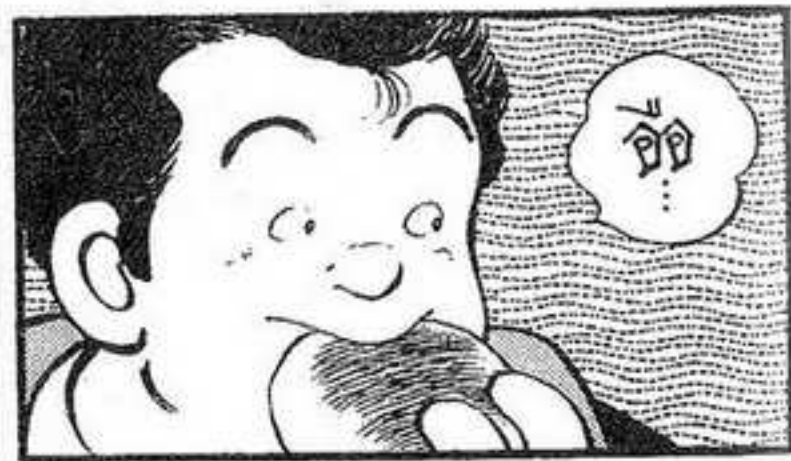
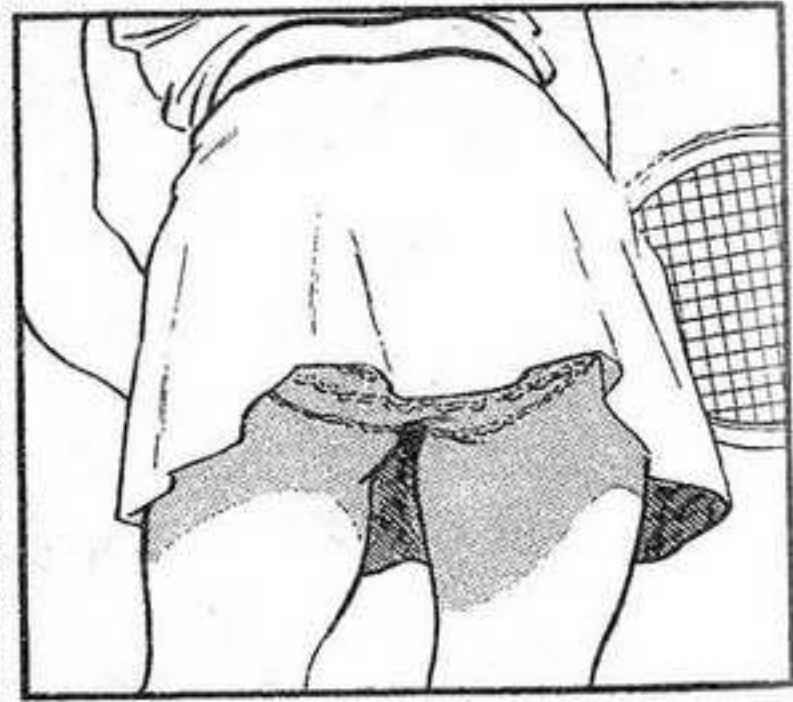

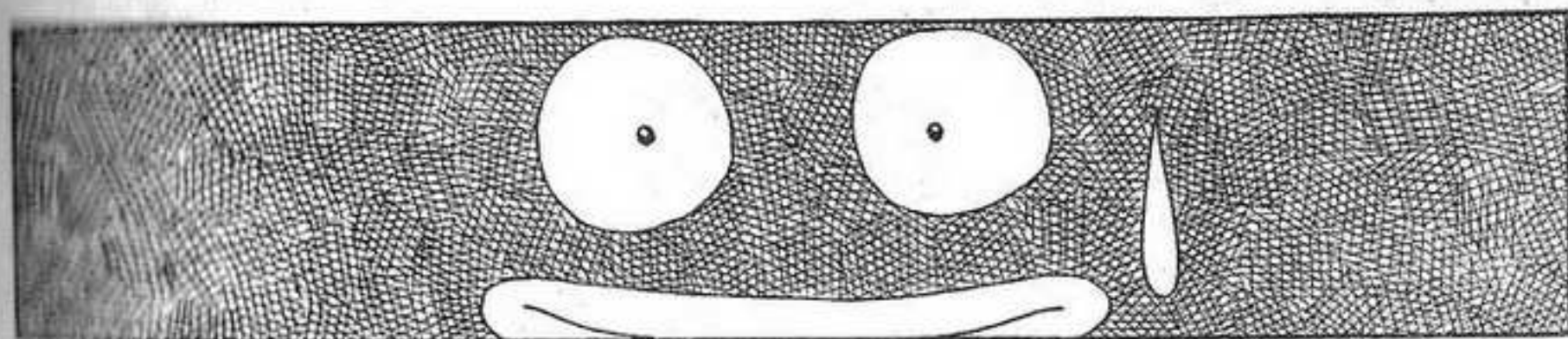
ไว้พ่รู้งนี้
นะ.....

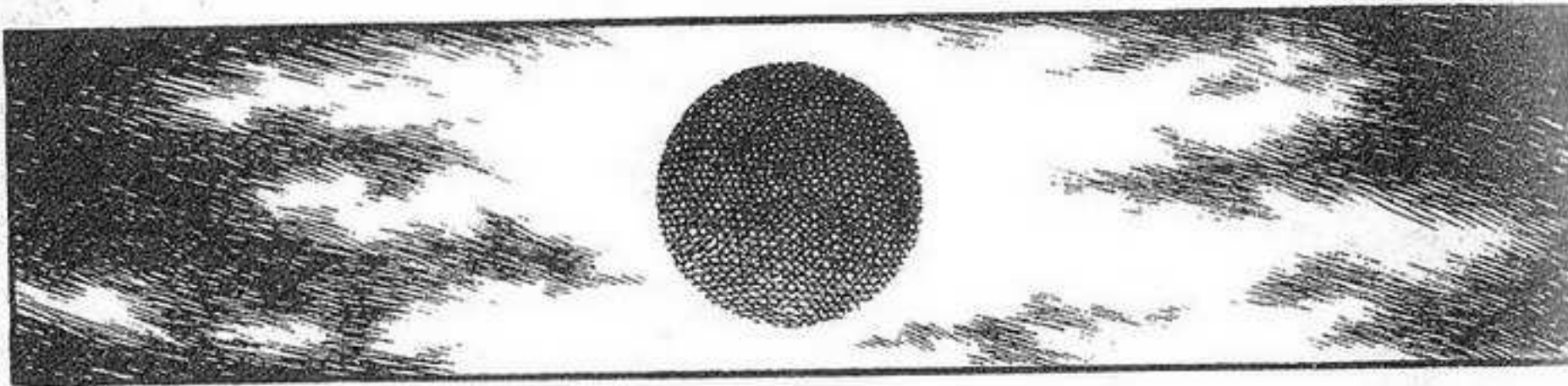
อา
หมอนั้น
ไงครับ
!

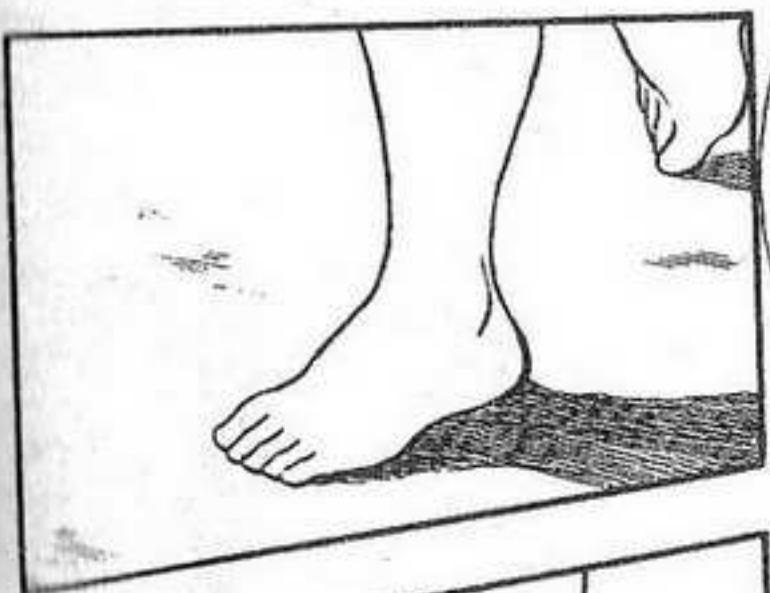
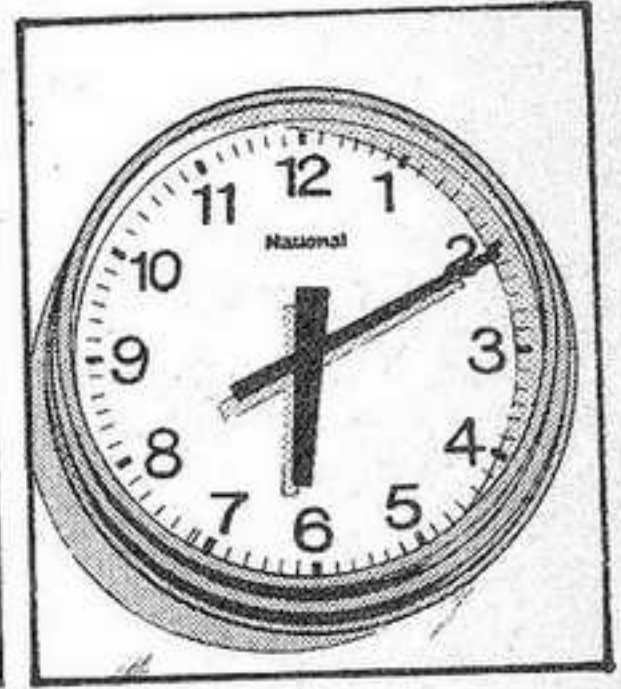
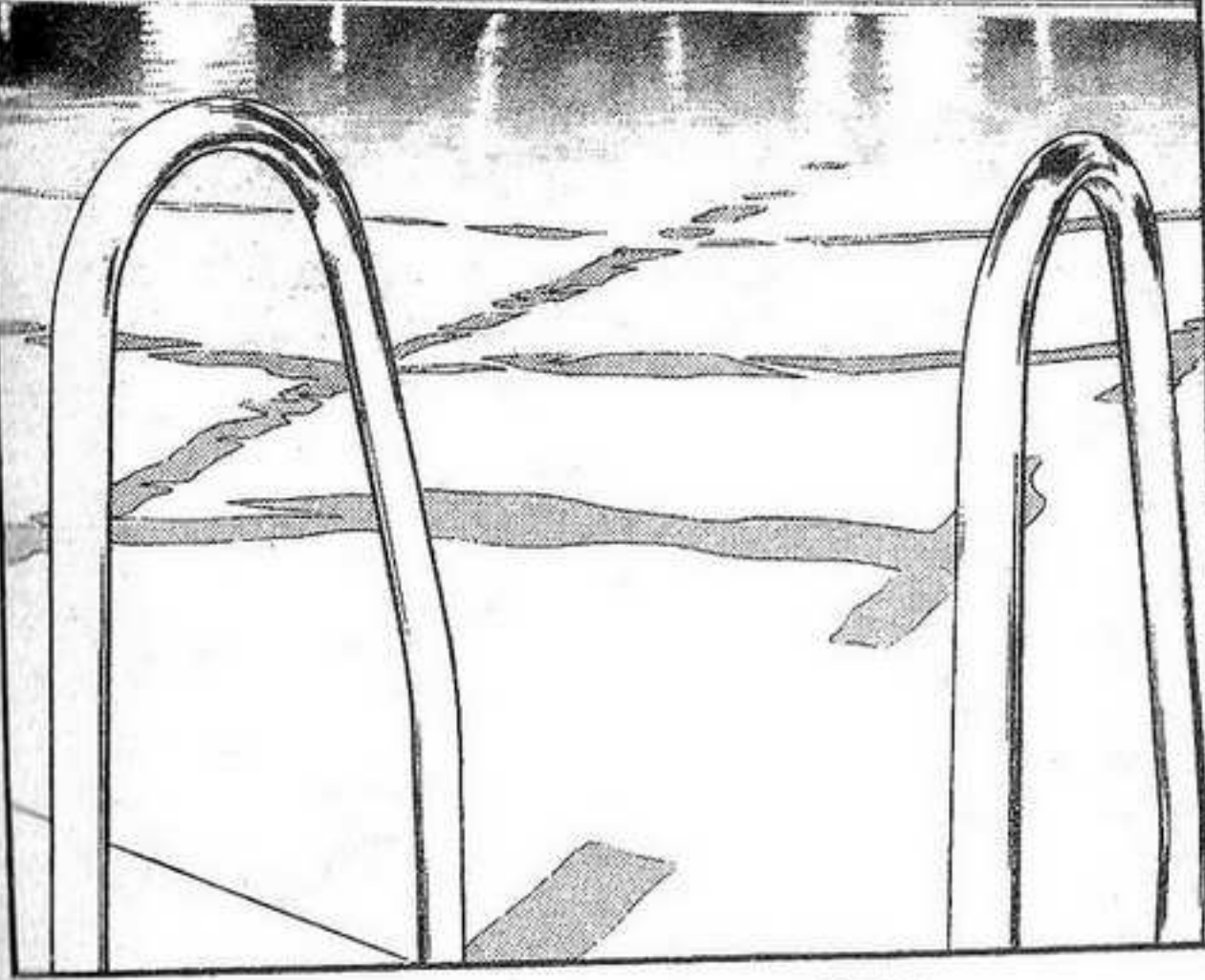
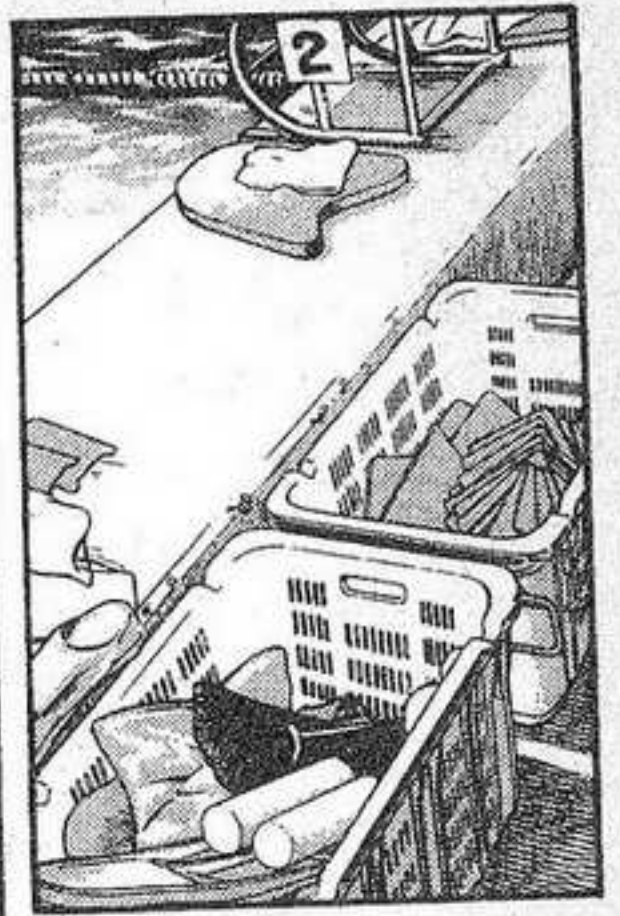
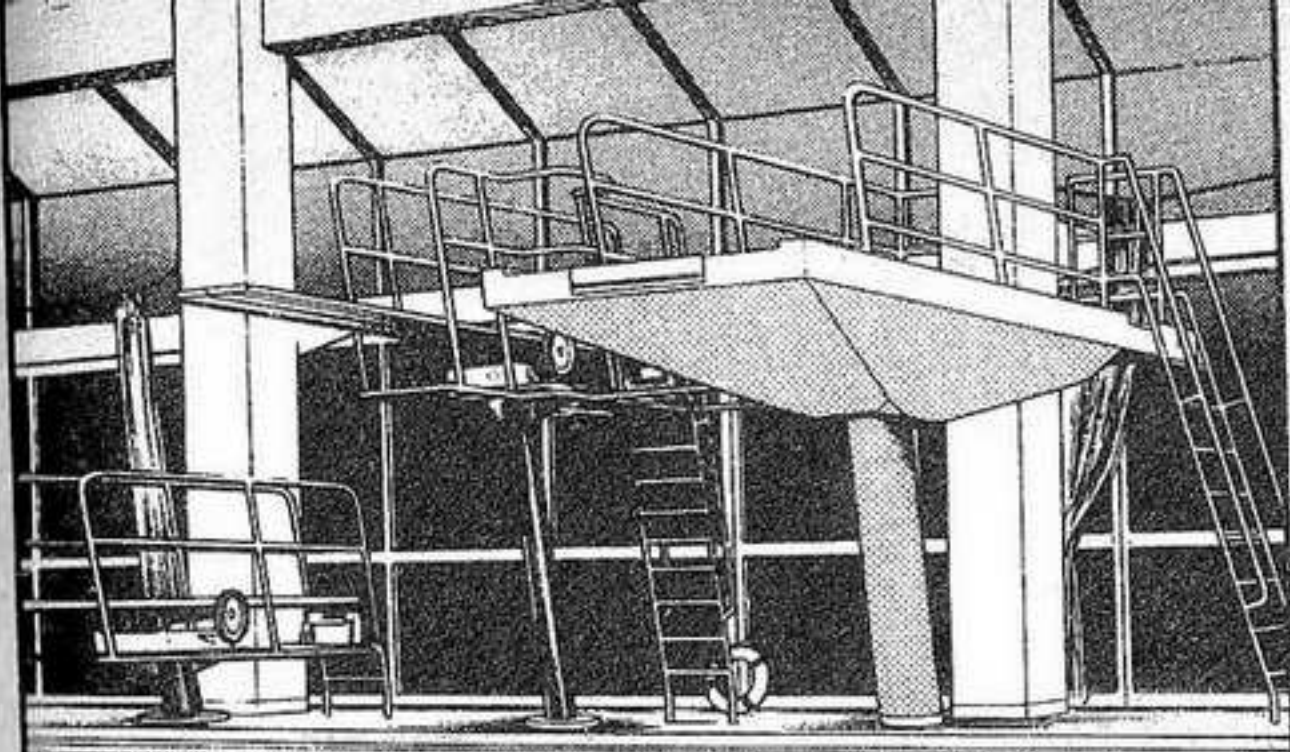

เจ้าคุณเม
มาซารุ
ชมรม
กรีทา

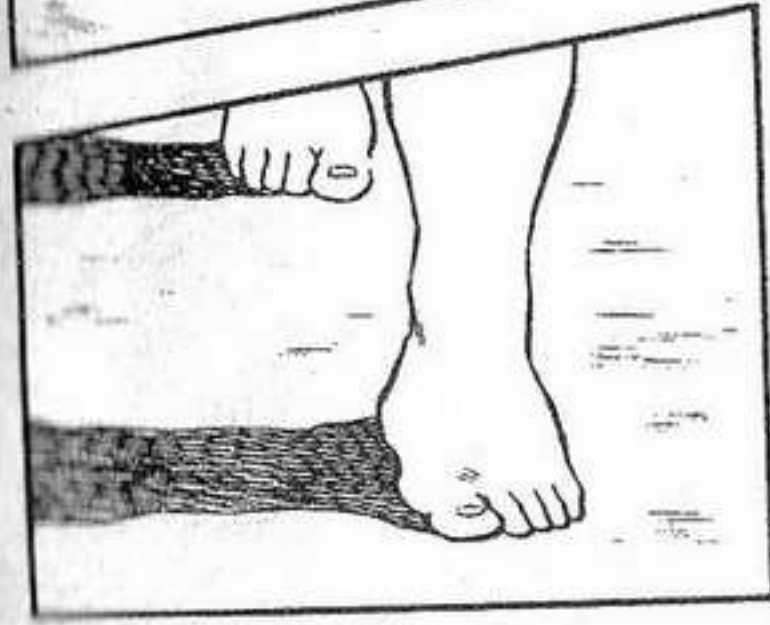

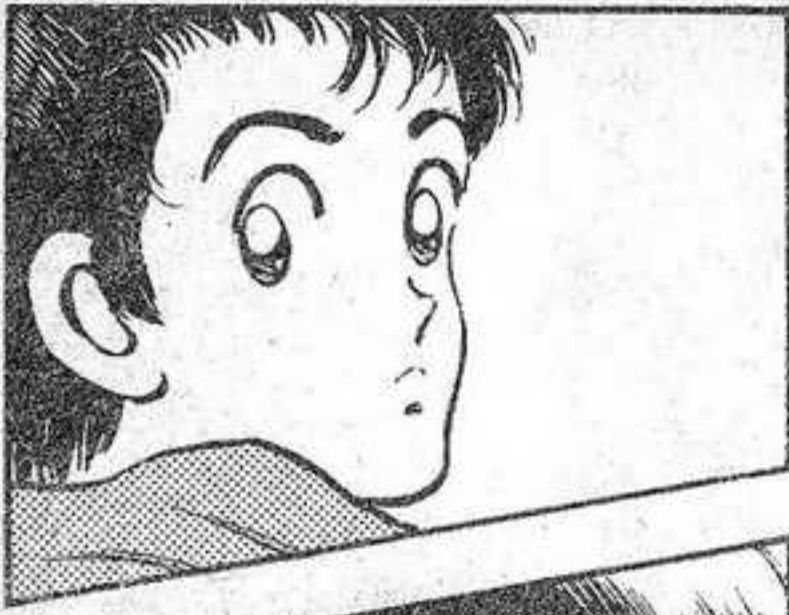

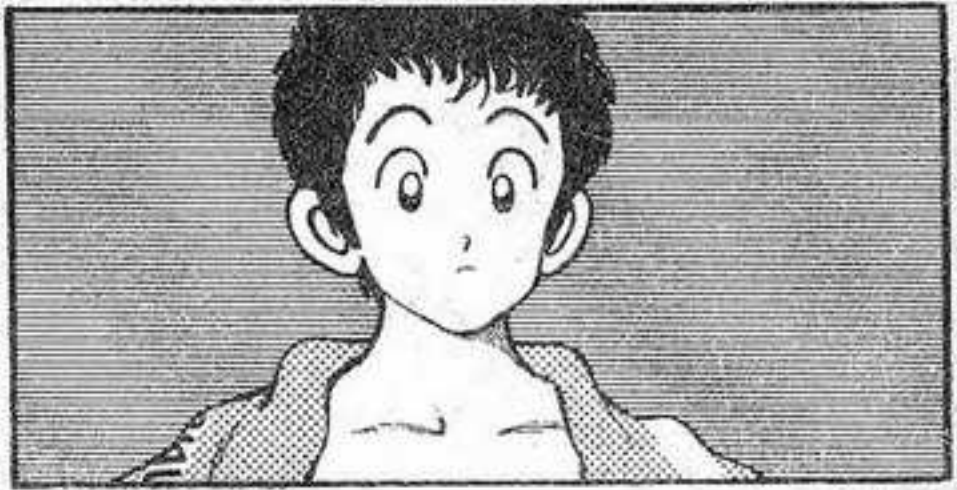

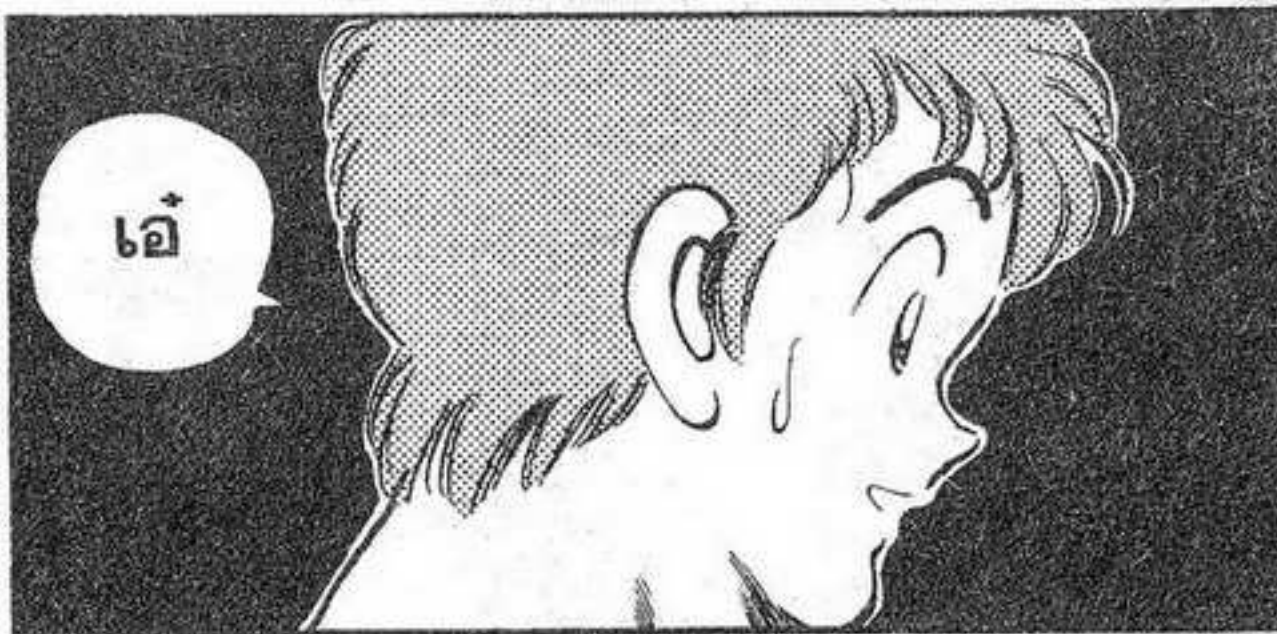
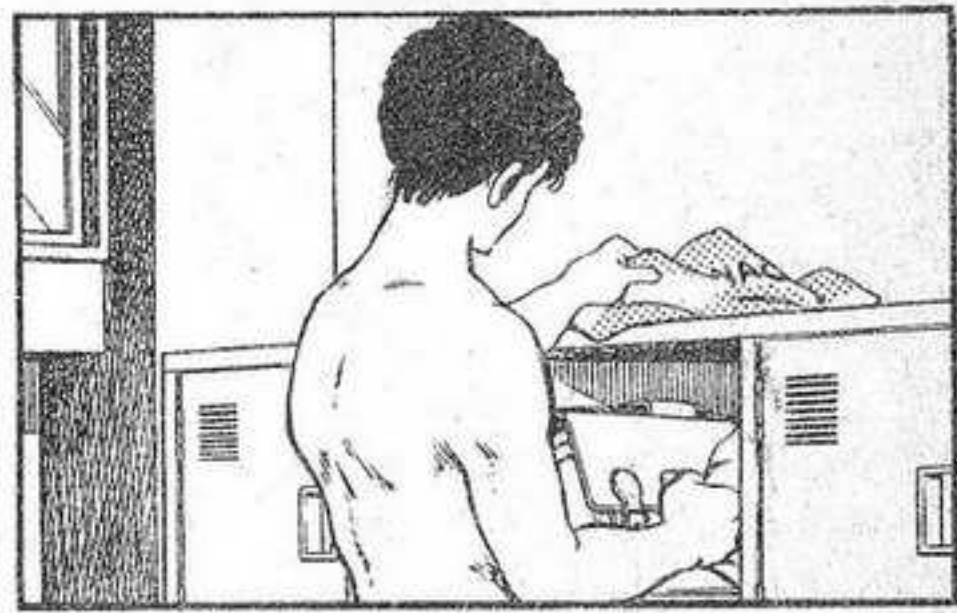
ยามาโตะ
เคย์สุเกะ

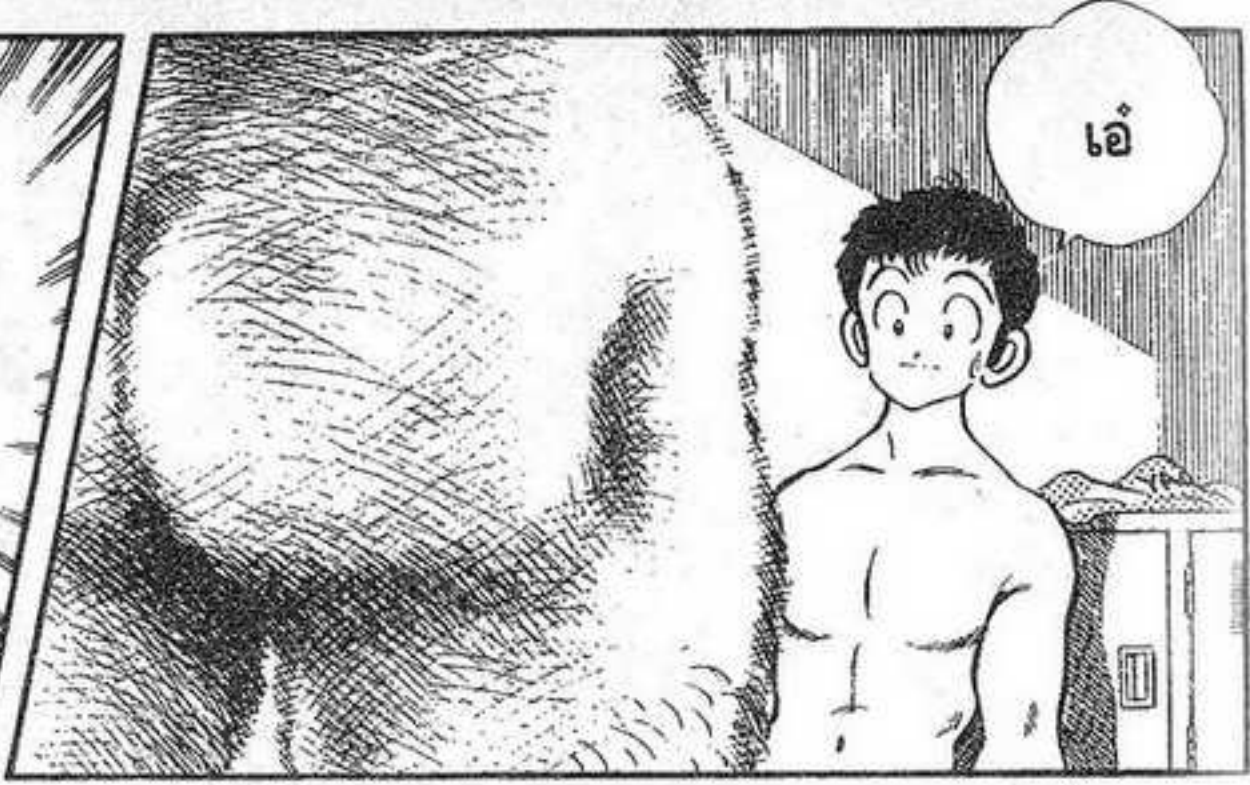

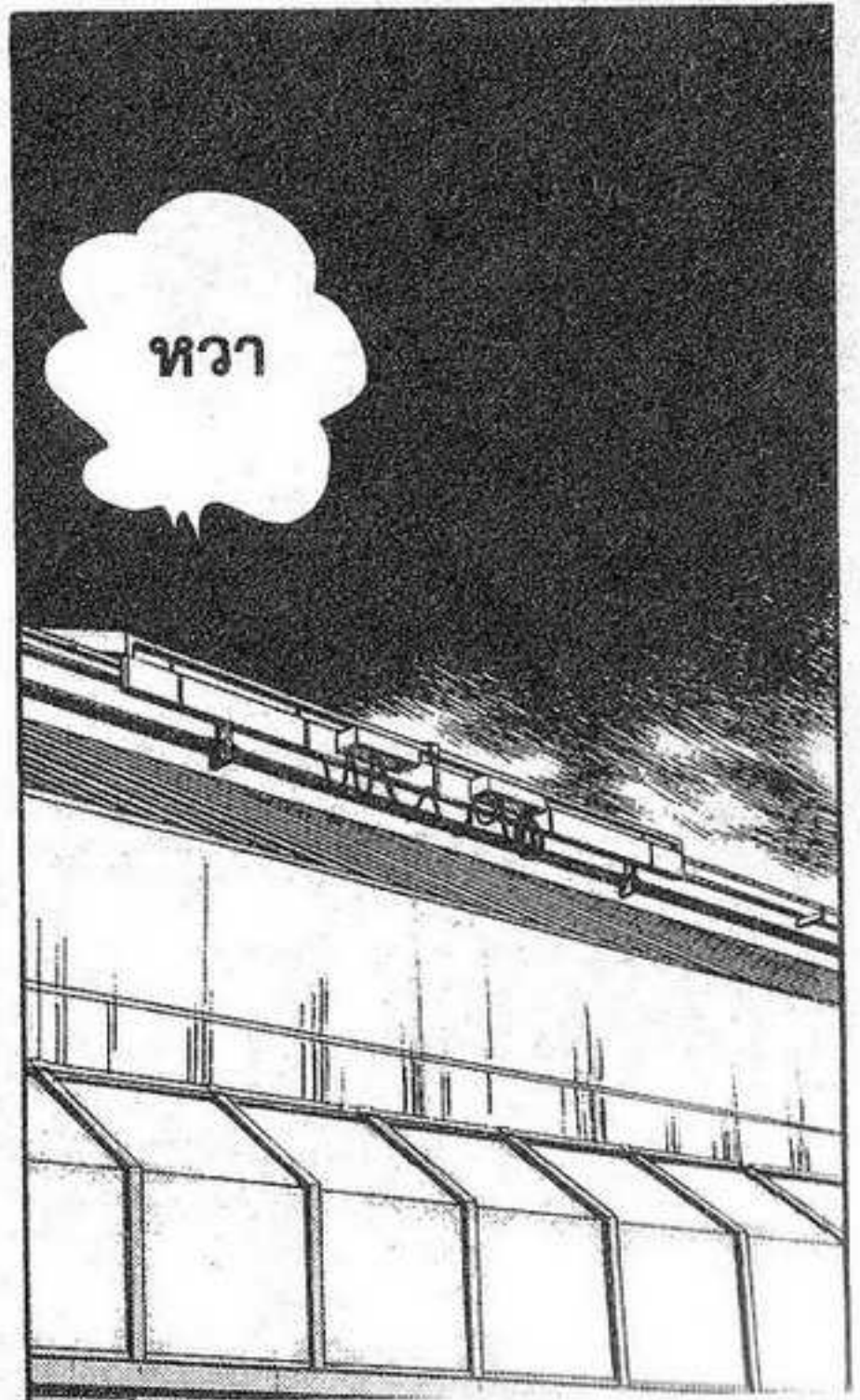
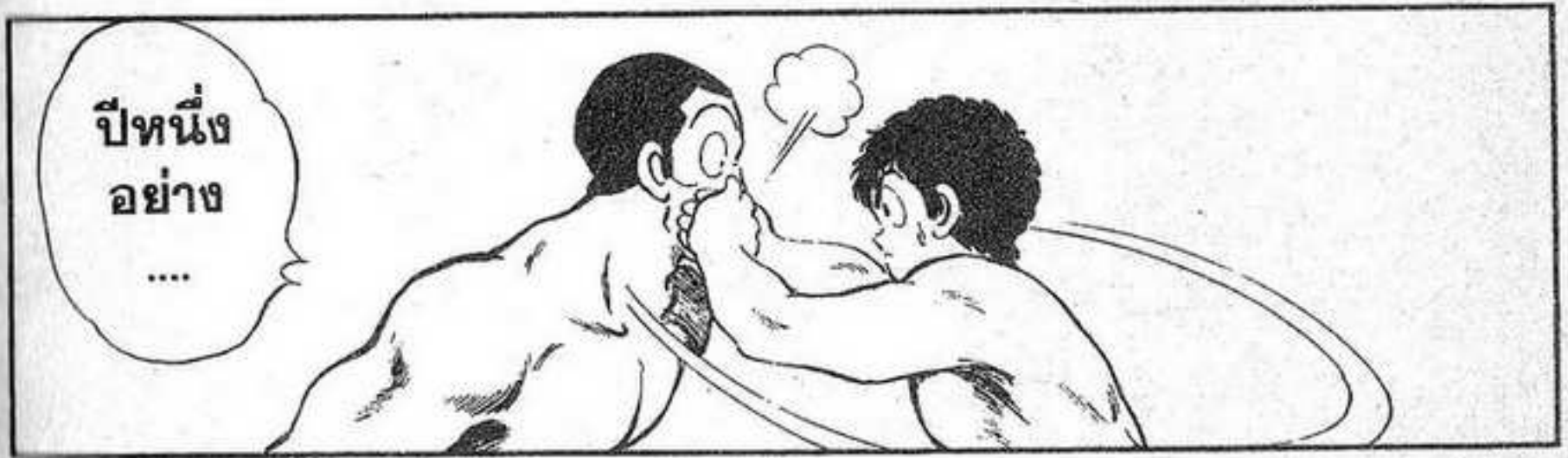

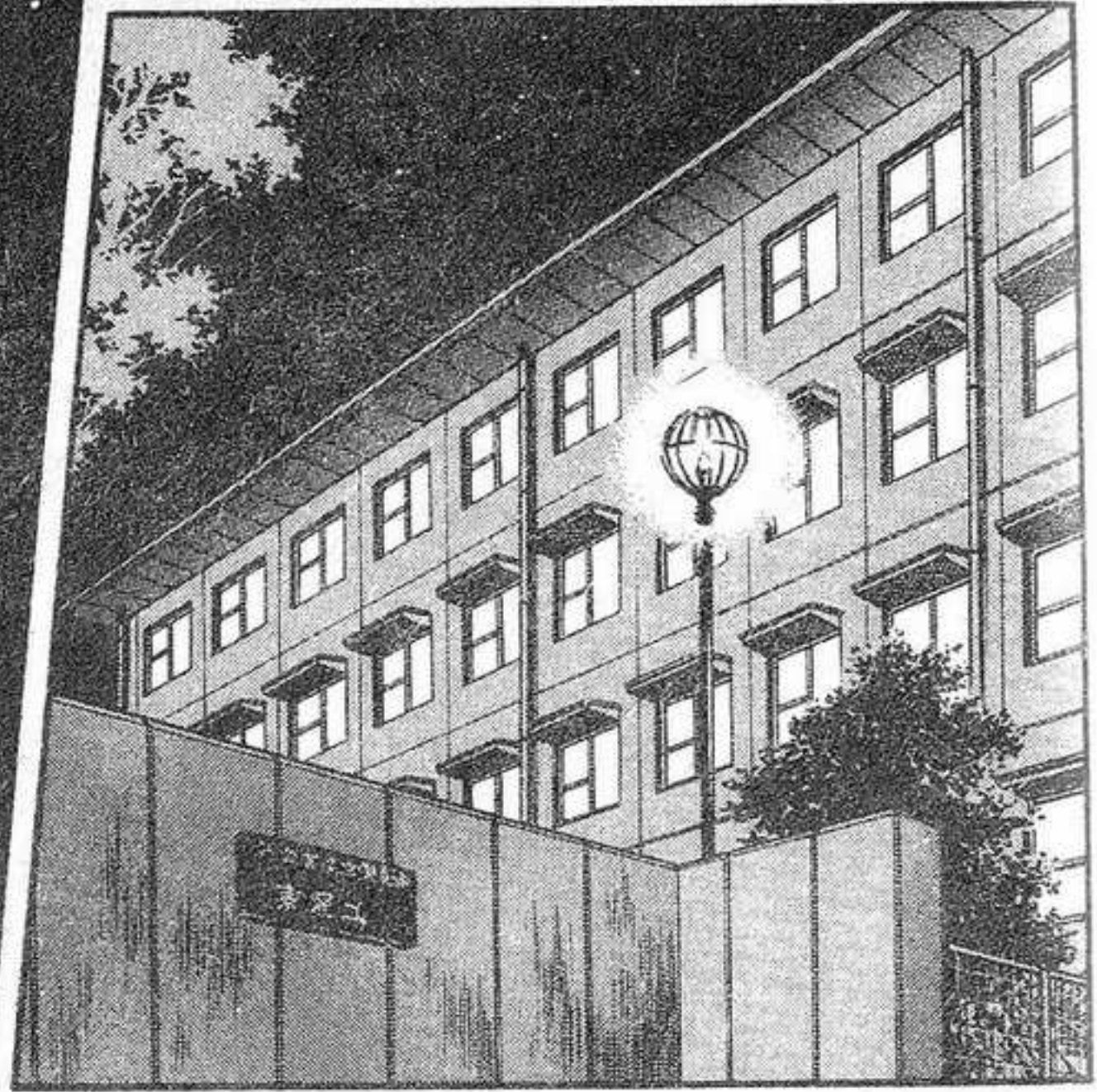

ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าชาย

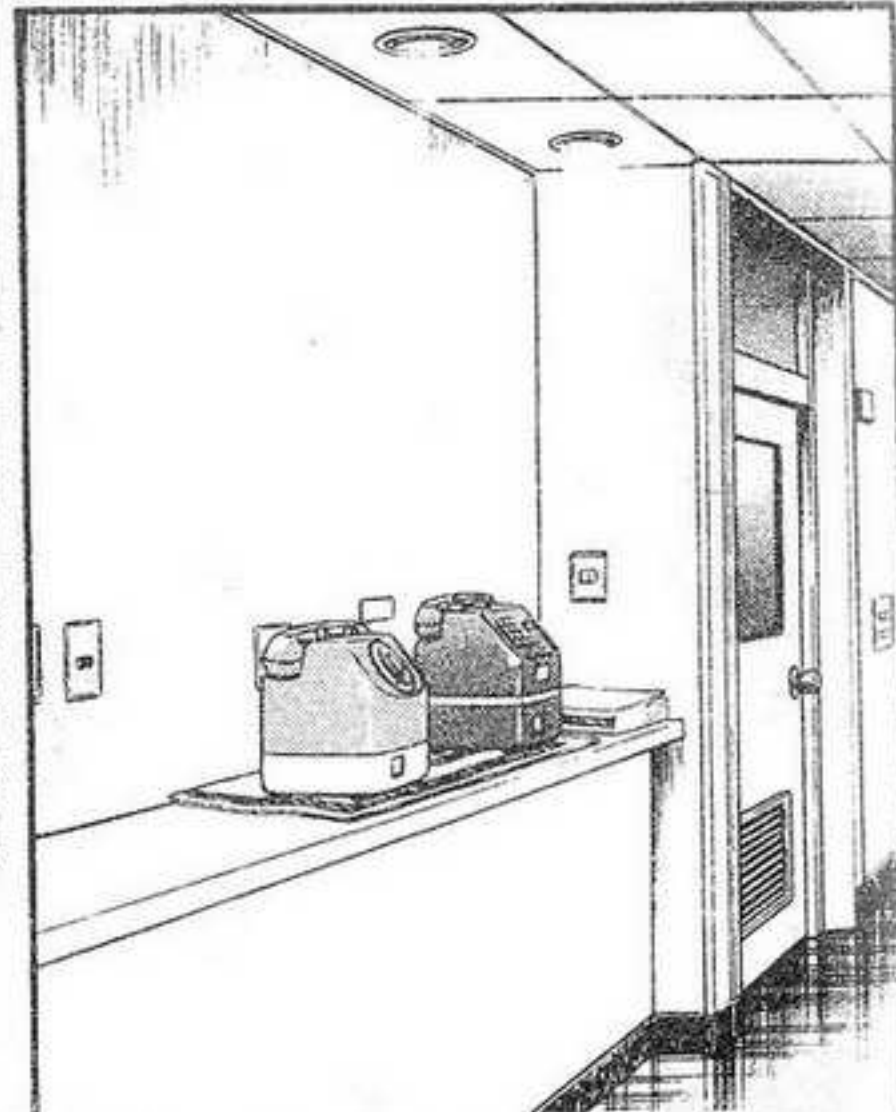

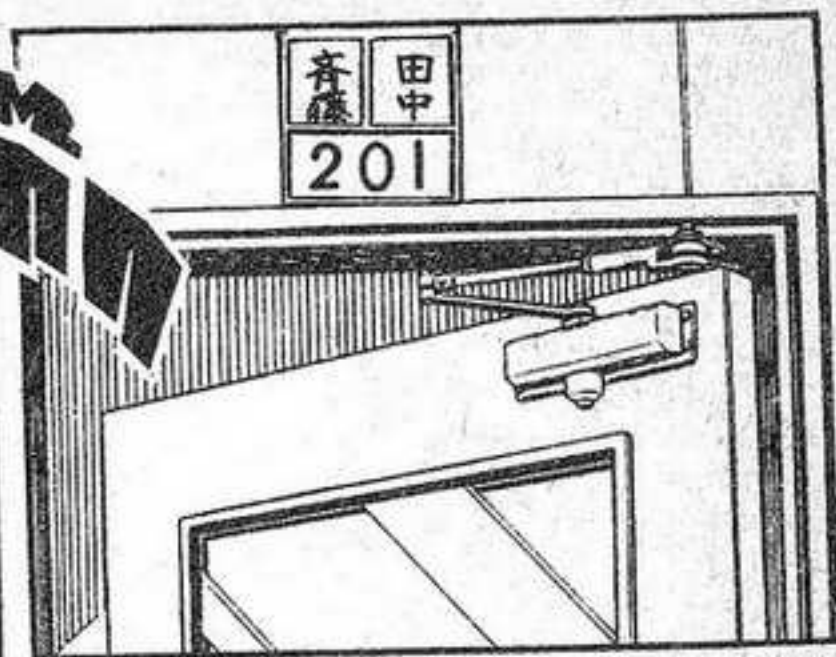

หอพักนักศึกษาชาย
โรงเรียนเอย์เซ็น

เข้ามา
ในห้องคนอื่น
โดยพลการ
มันไม่ดี
นะครับ

นี่
อะไร
ไซโต้
.....

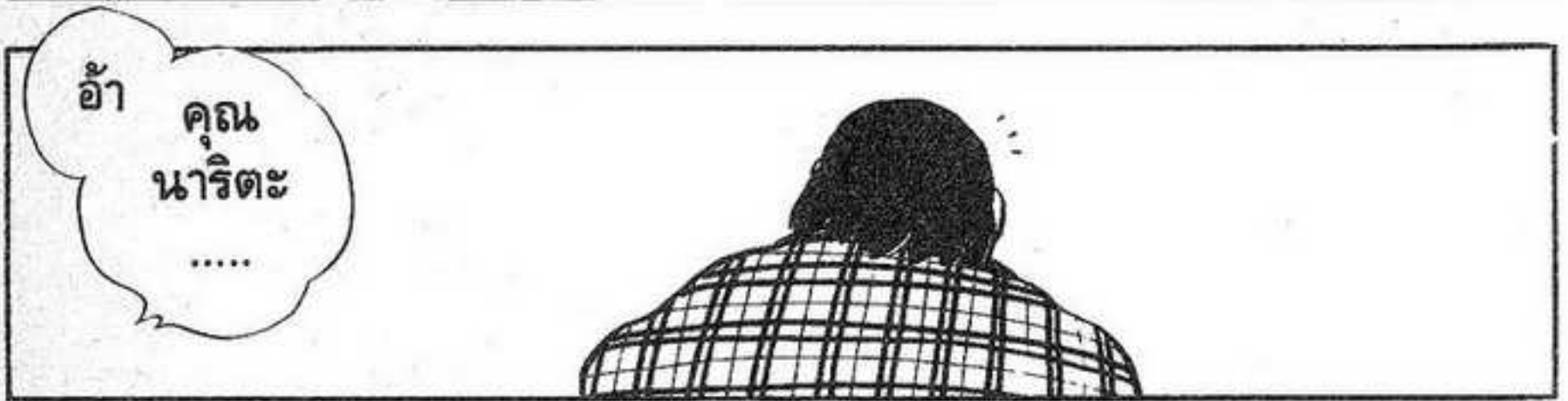
อ้อ

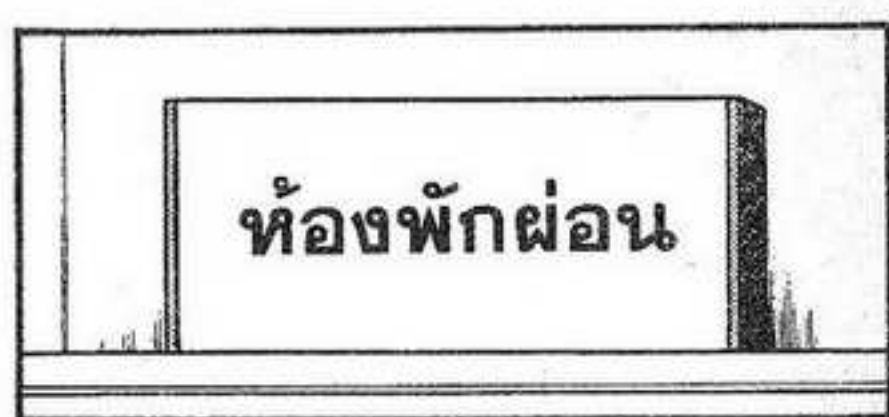
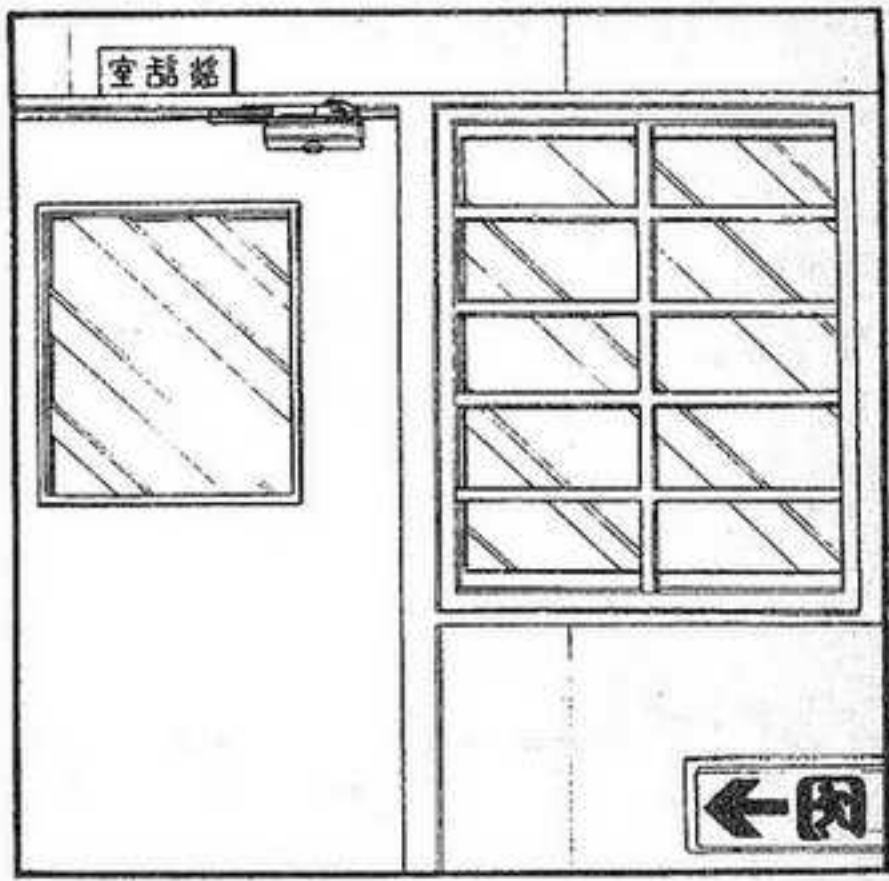

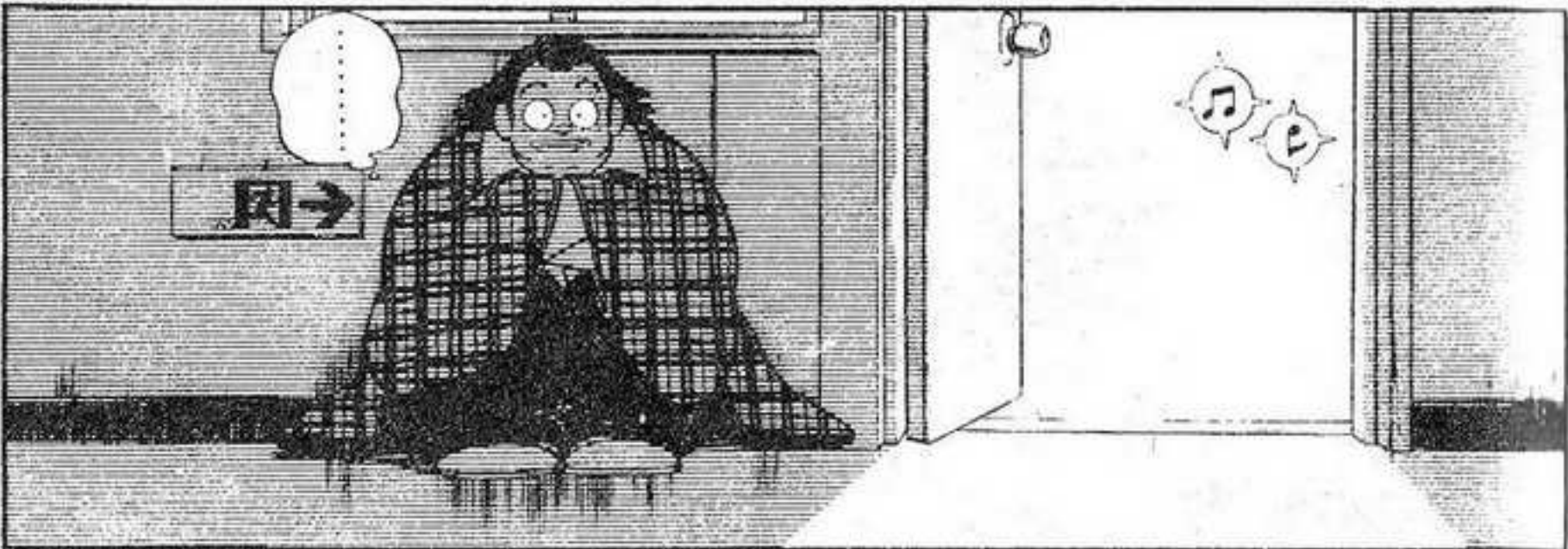
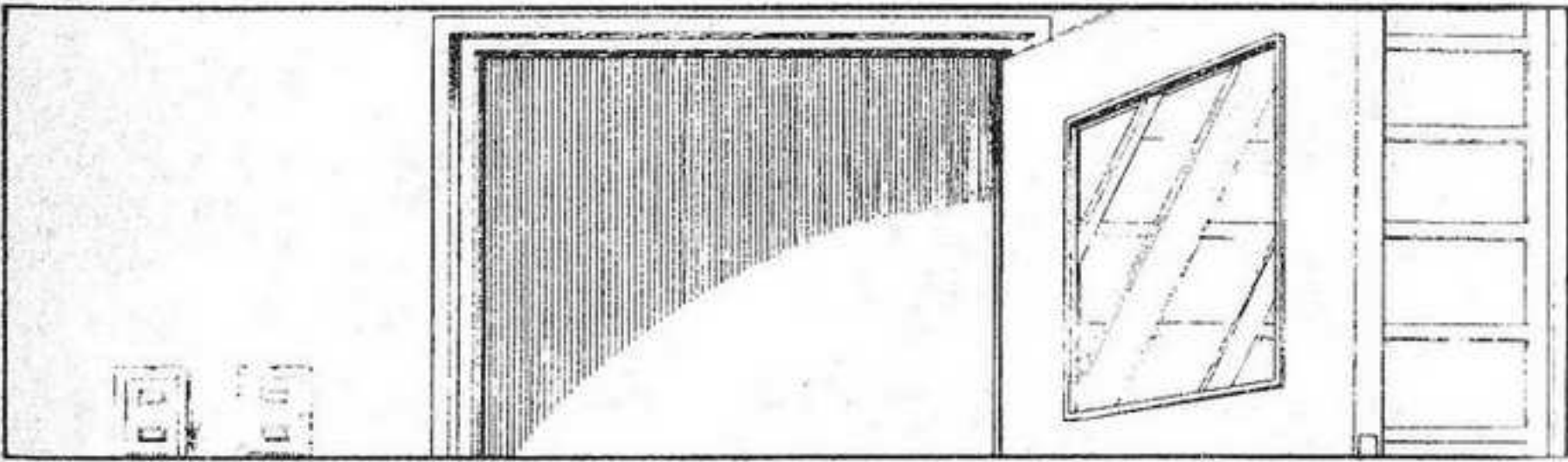
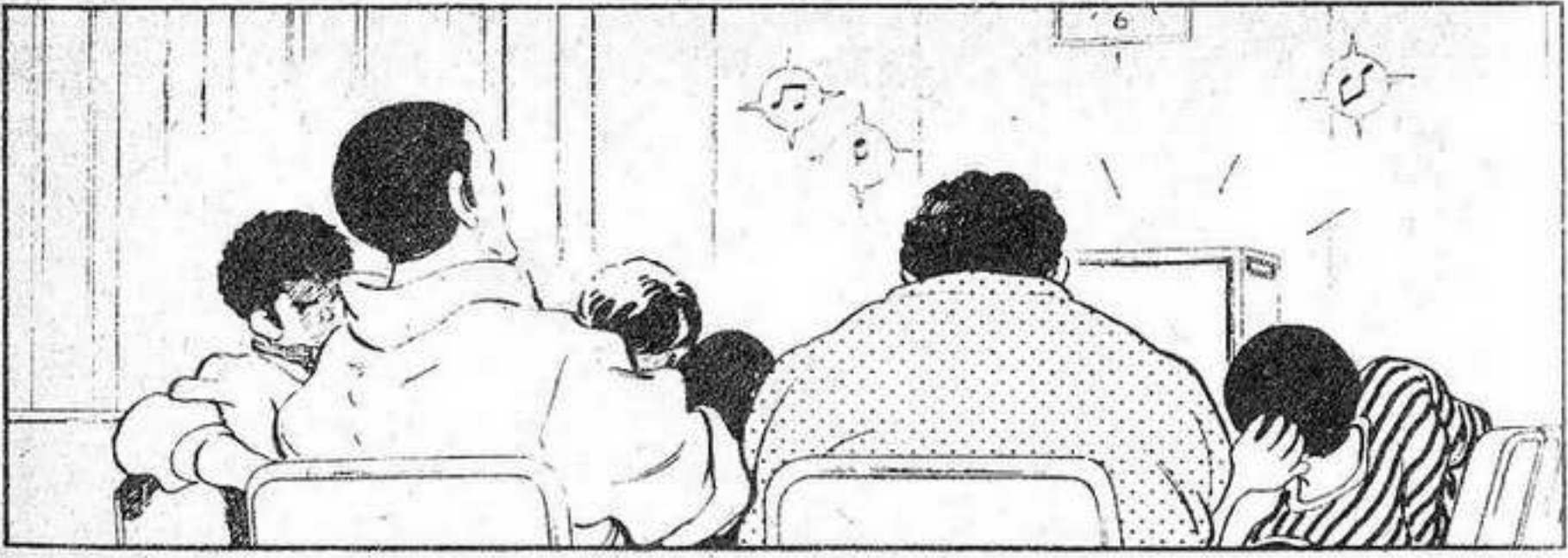
คิดดูสิ
ถ้าเกิด
อาจารย์
พูดเลห
รู้เรื่อง

แกมีหนังสือ
อย่างว่า
ไว้ใน
ครอบครอง

จะเกิด
อะไรขึ้น
.....

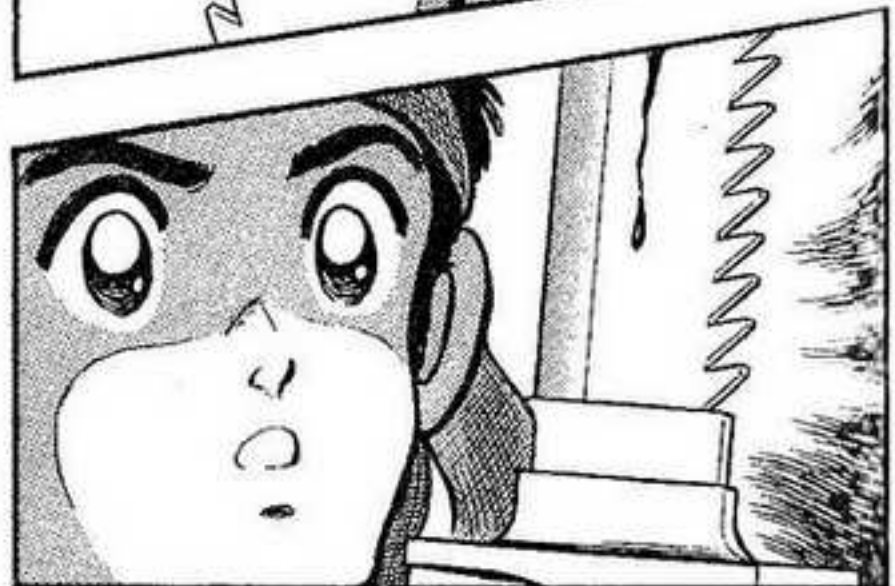
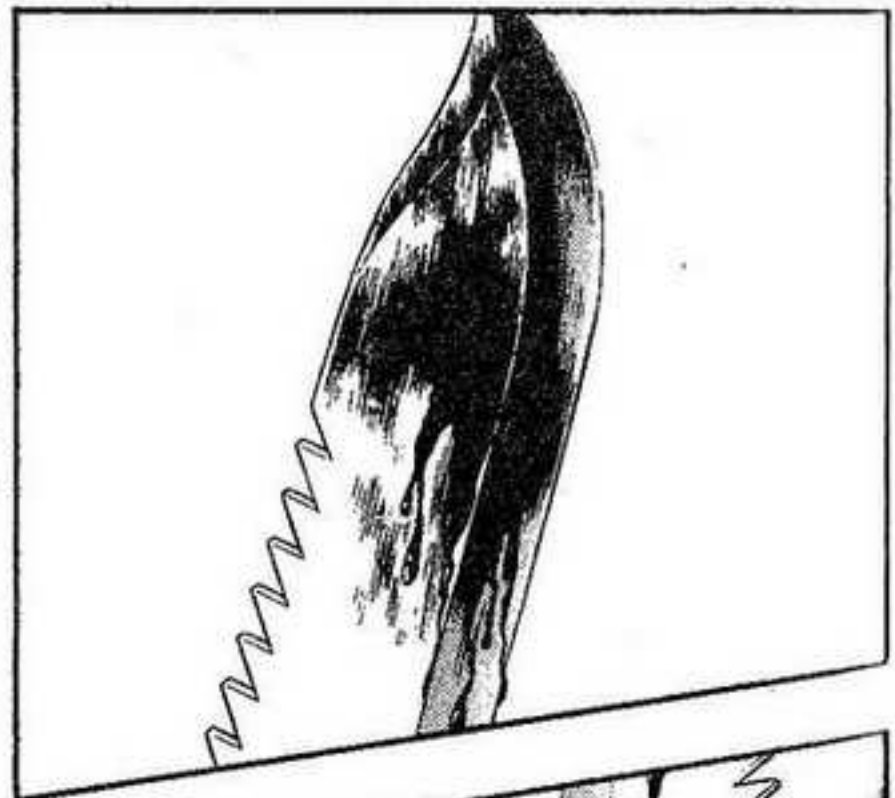
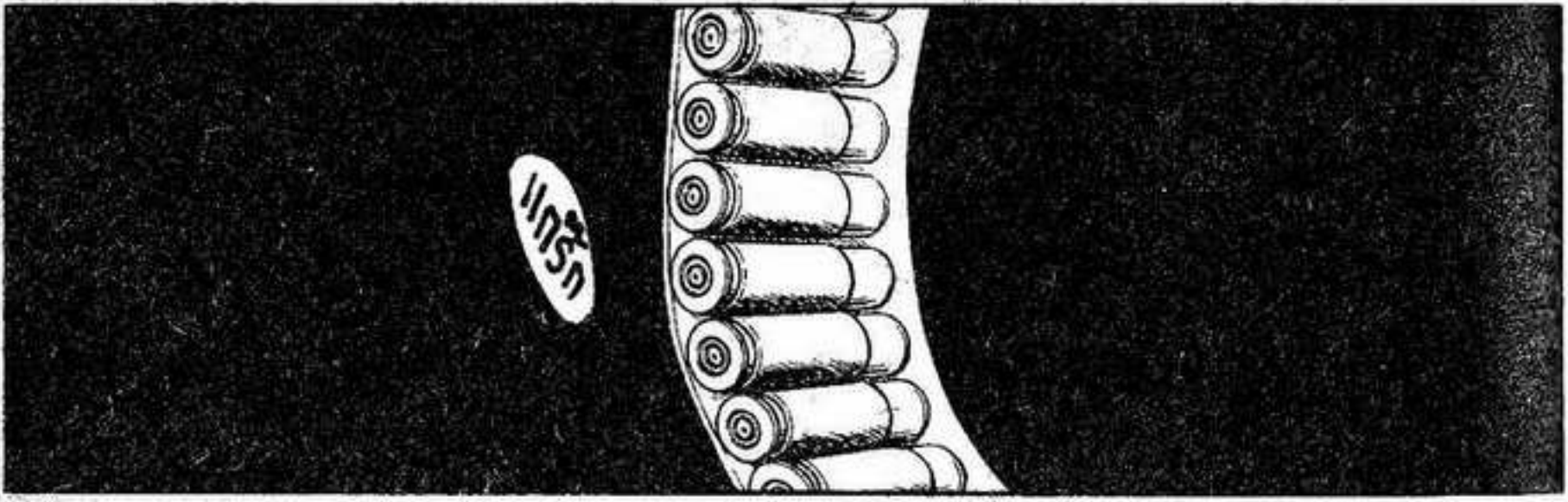

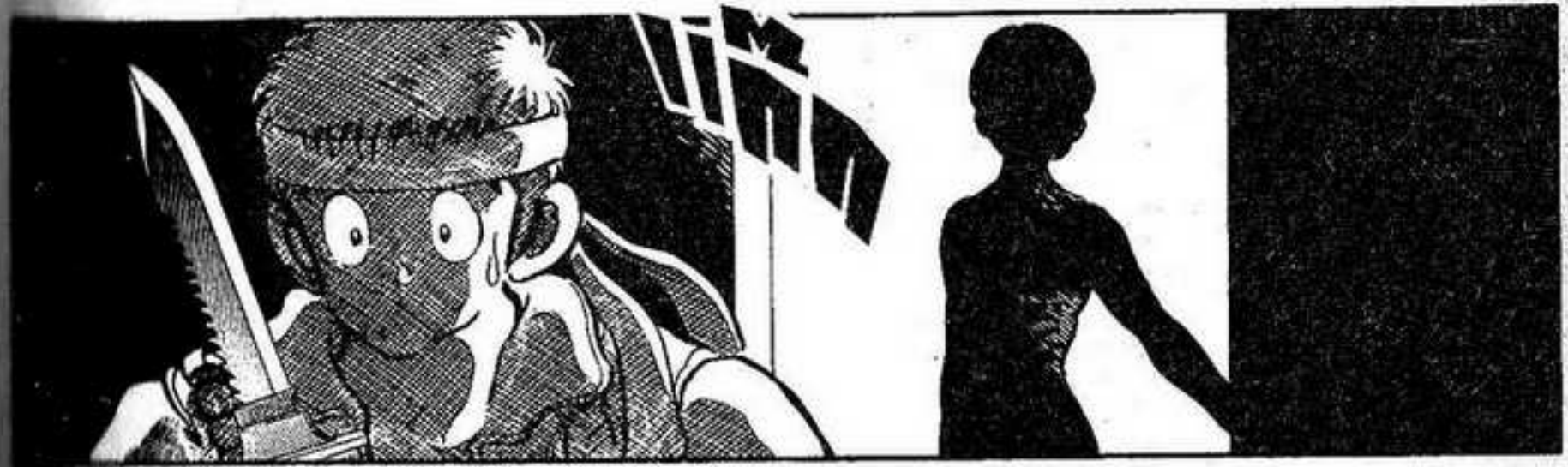

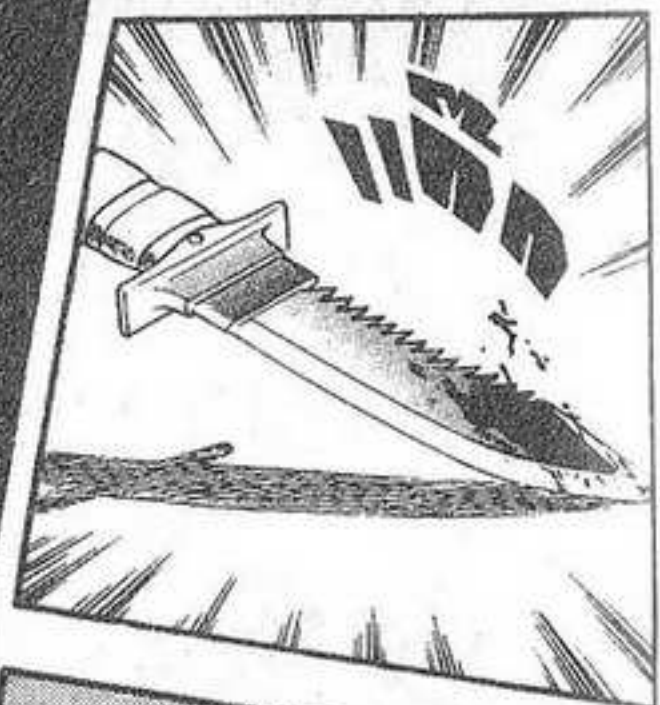
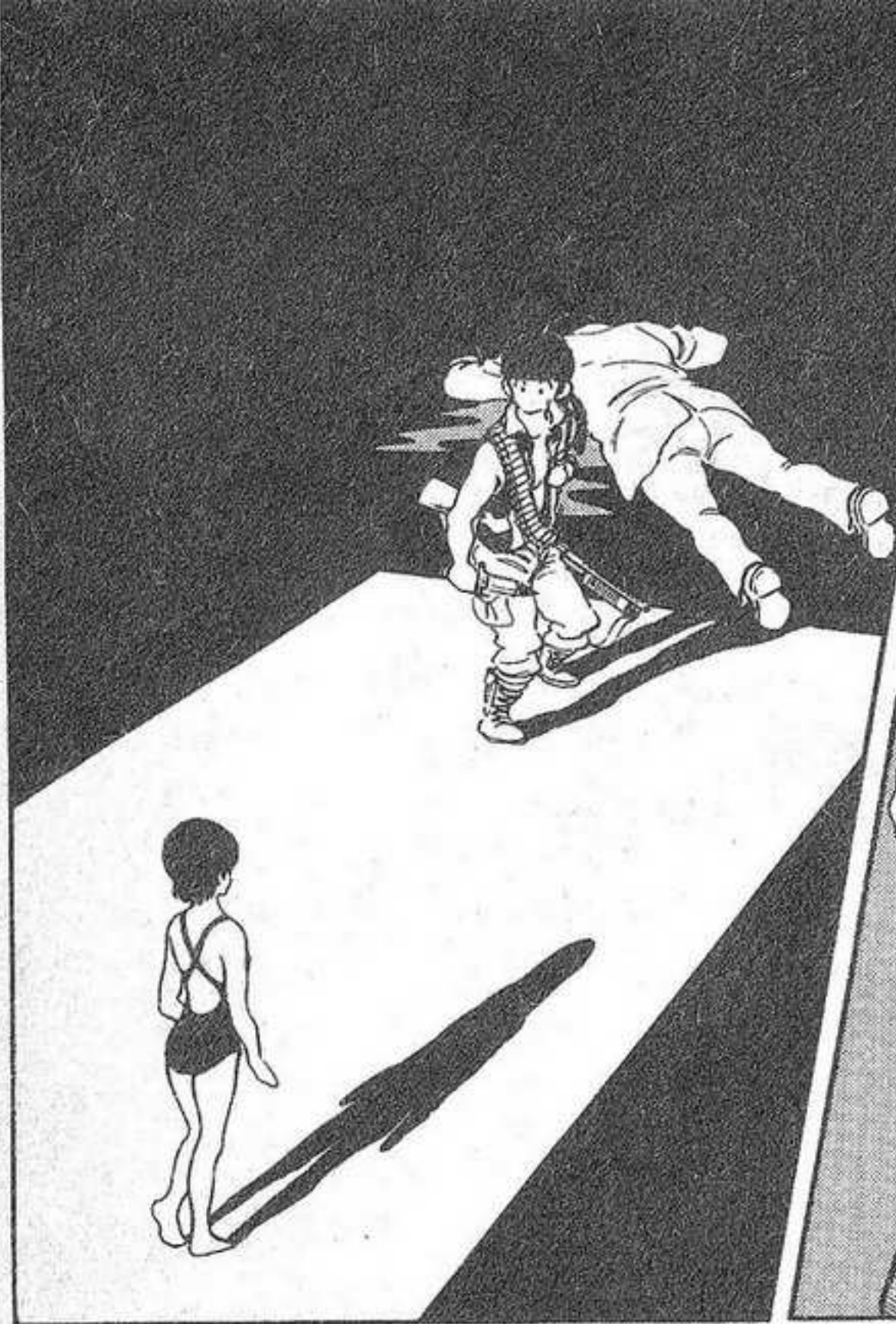
ကလေး

အပျက်...အပျက်

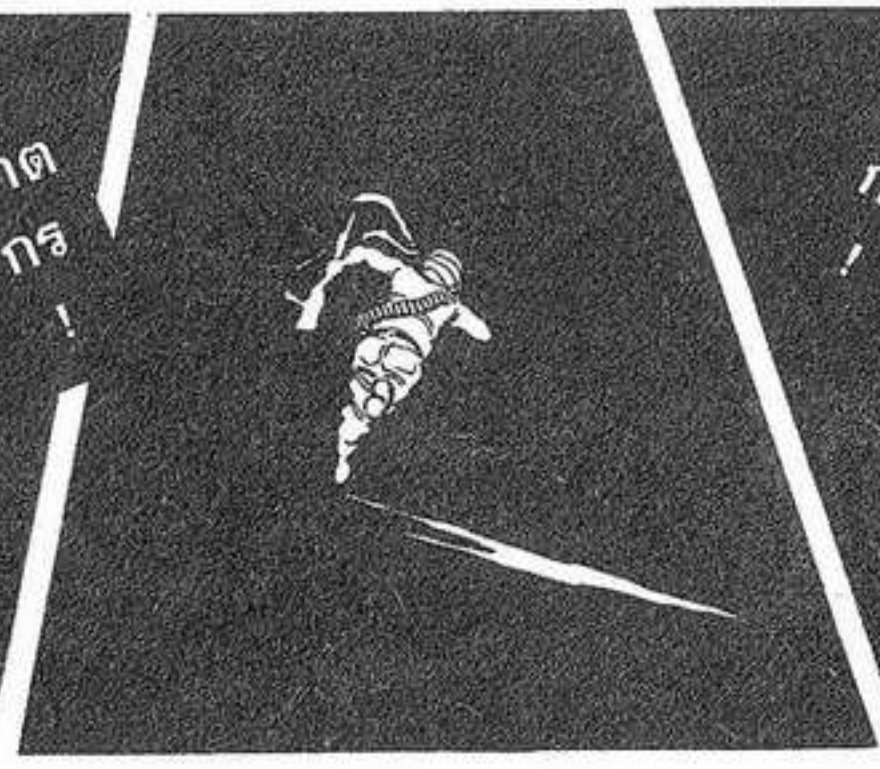

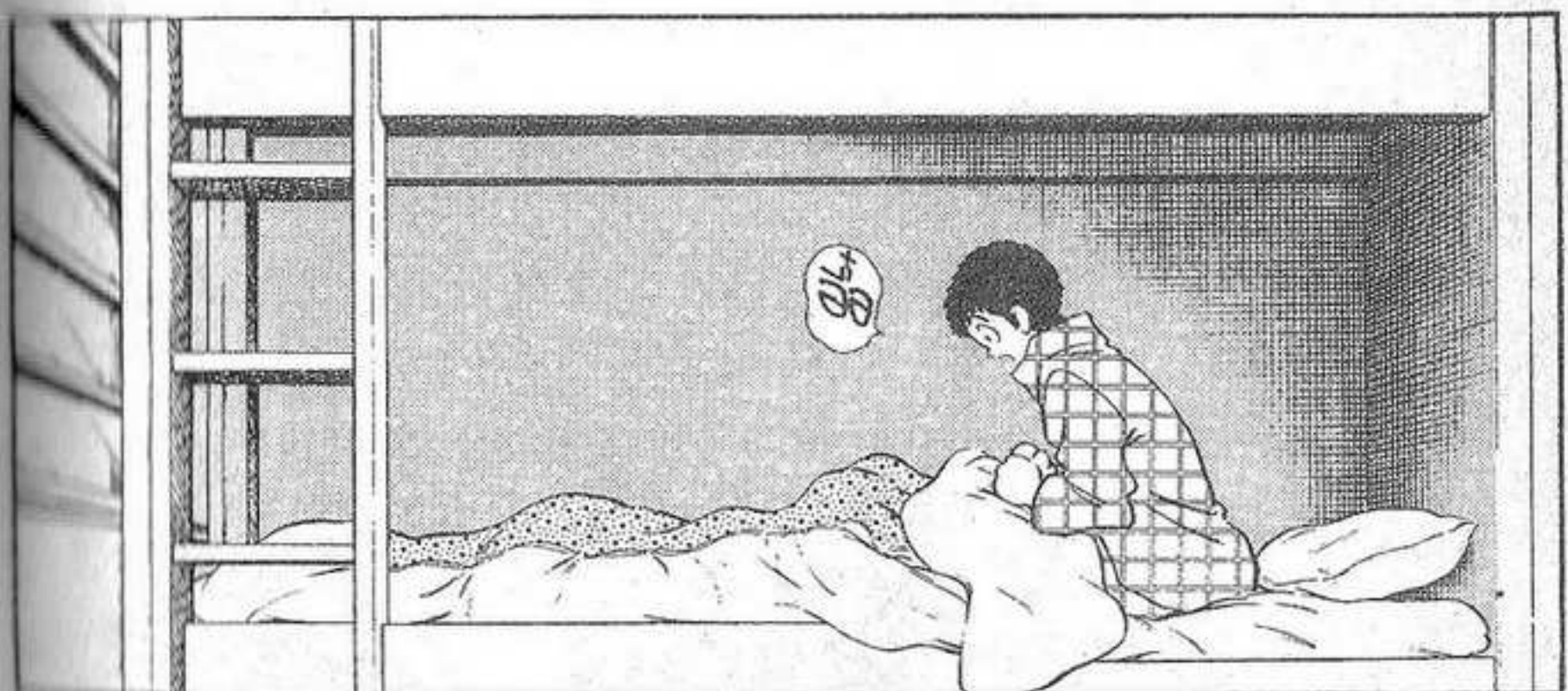

ฆ่าคน

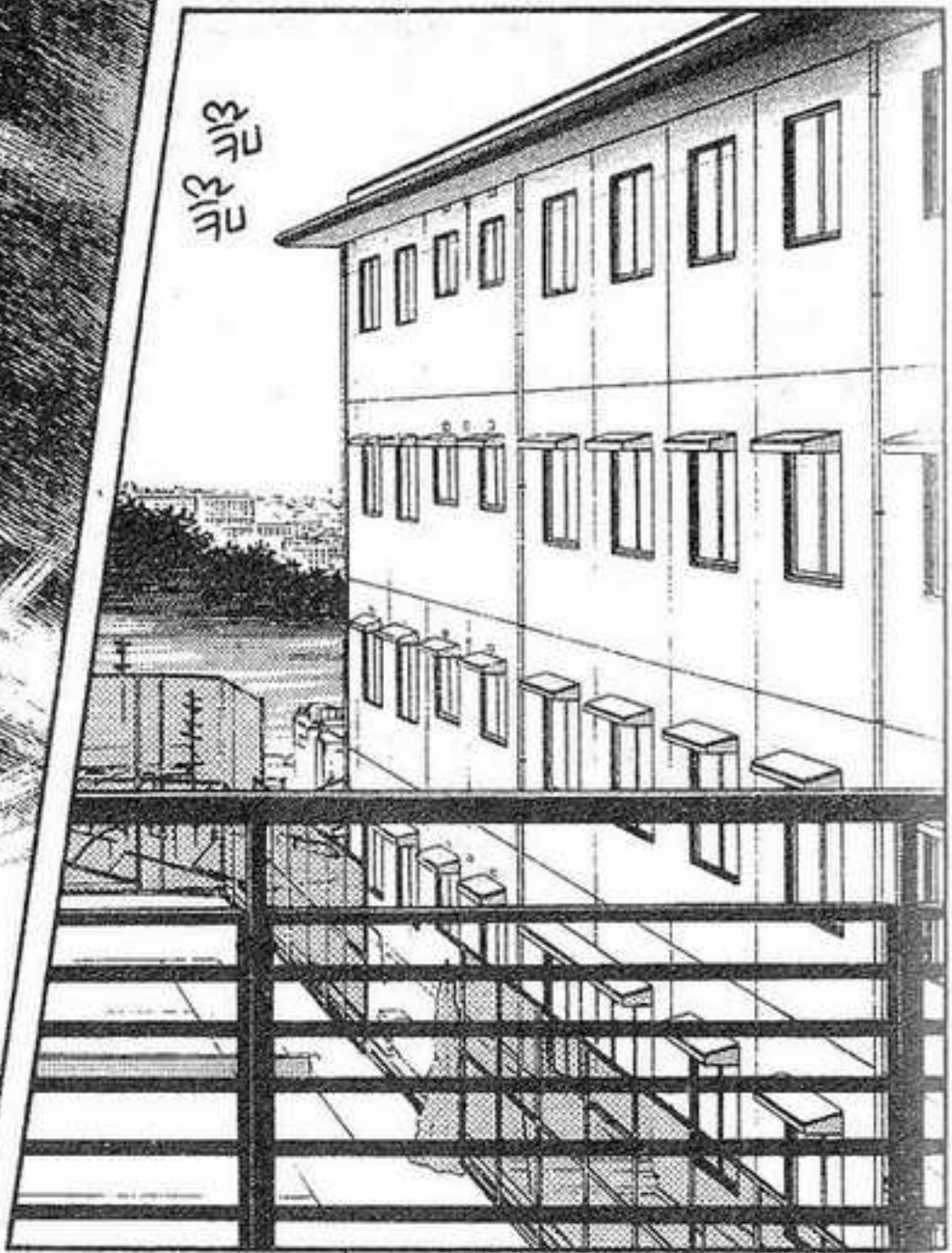
คน ฆ่า !

โรงเรียน

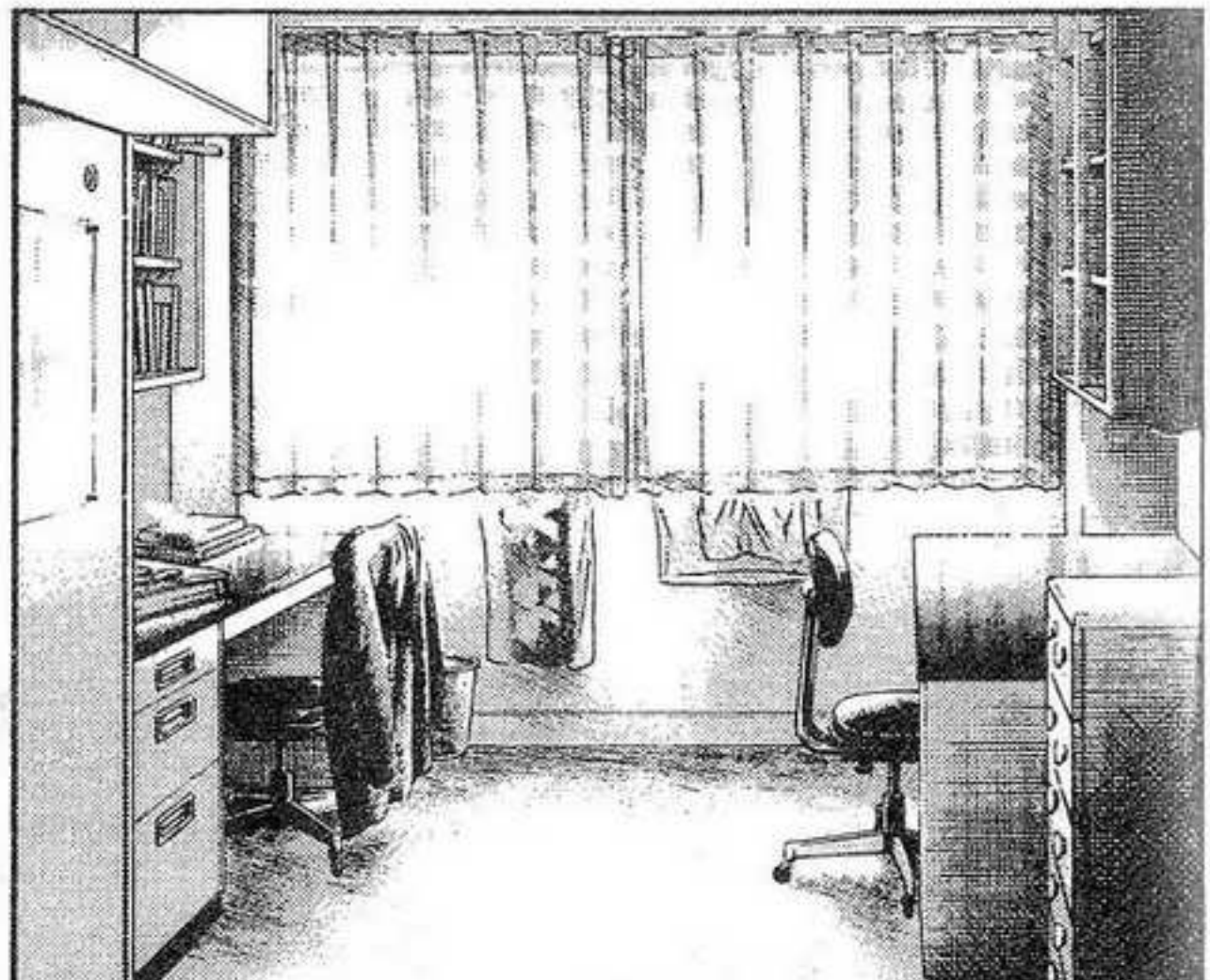

↓ หอพักนักเรียนชายโรงเรียนอยุธยาธานี

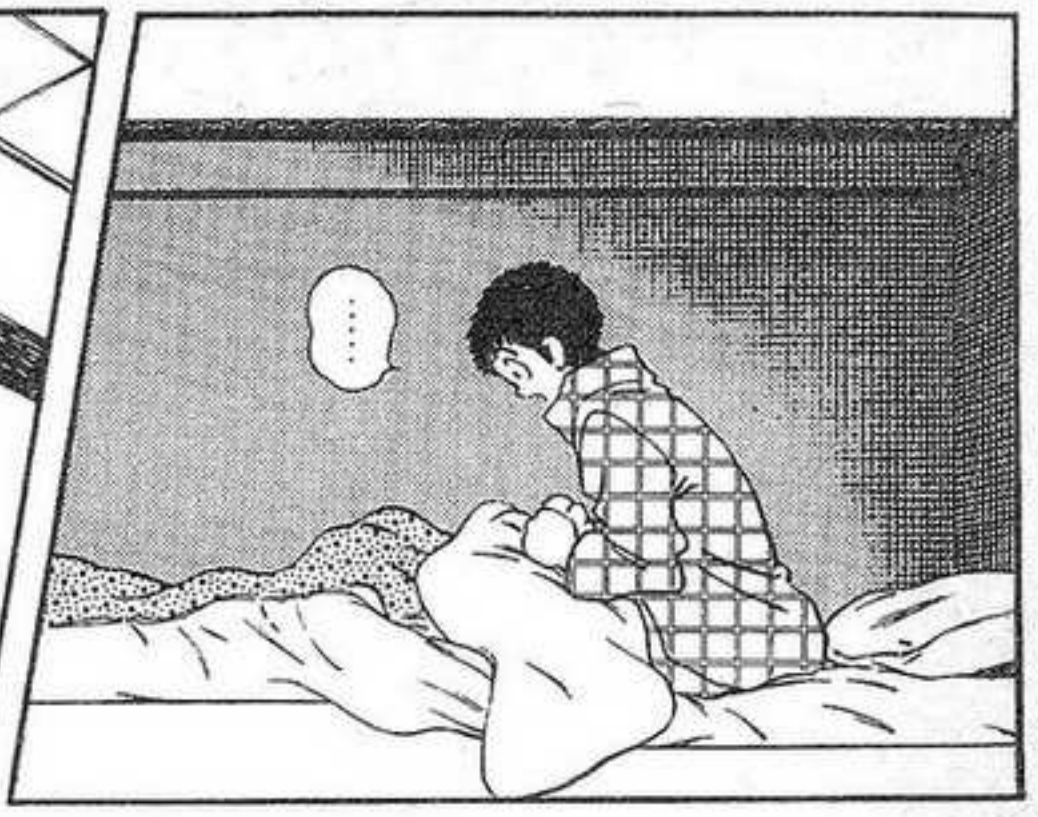
私立栄泉高等学校
上 鷺 寮

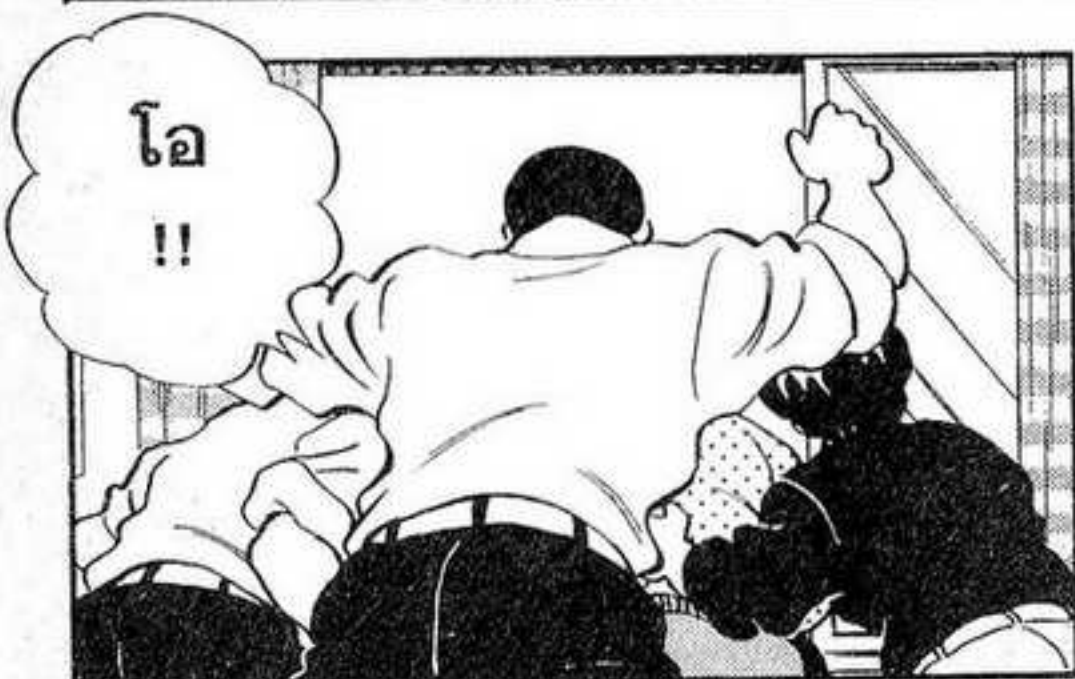

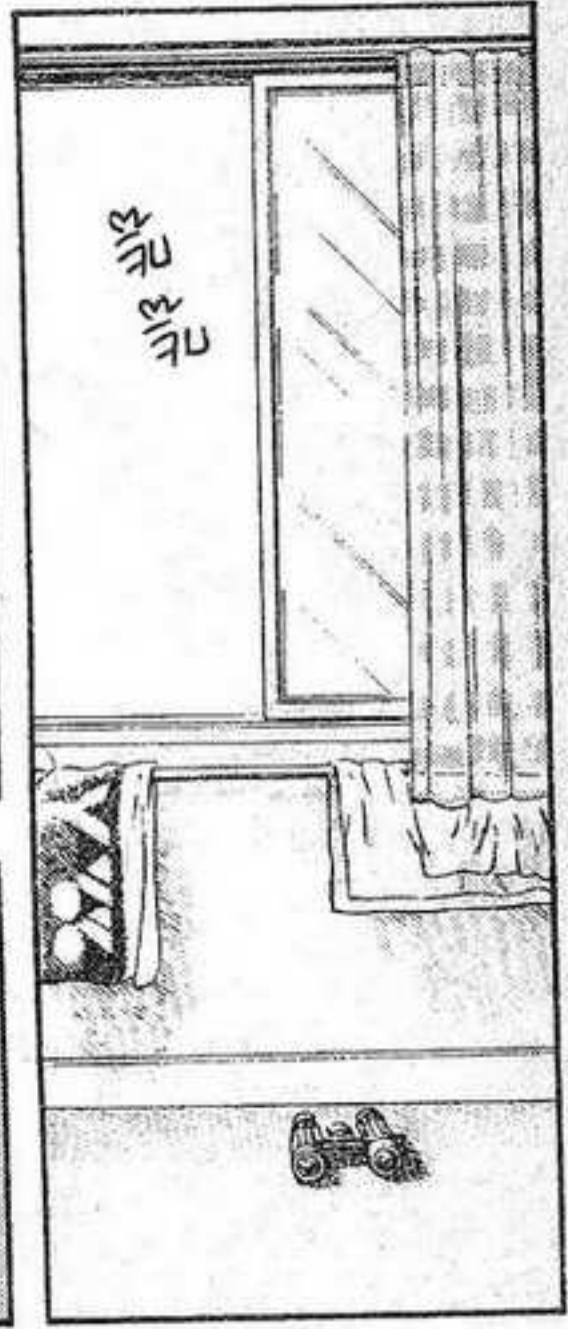
โรงเรียน

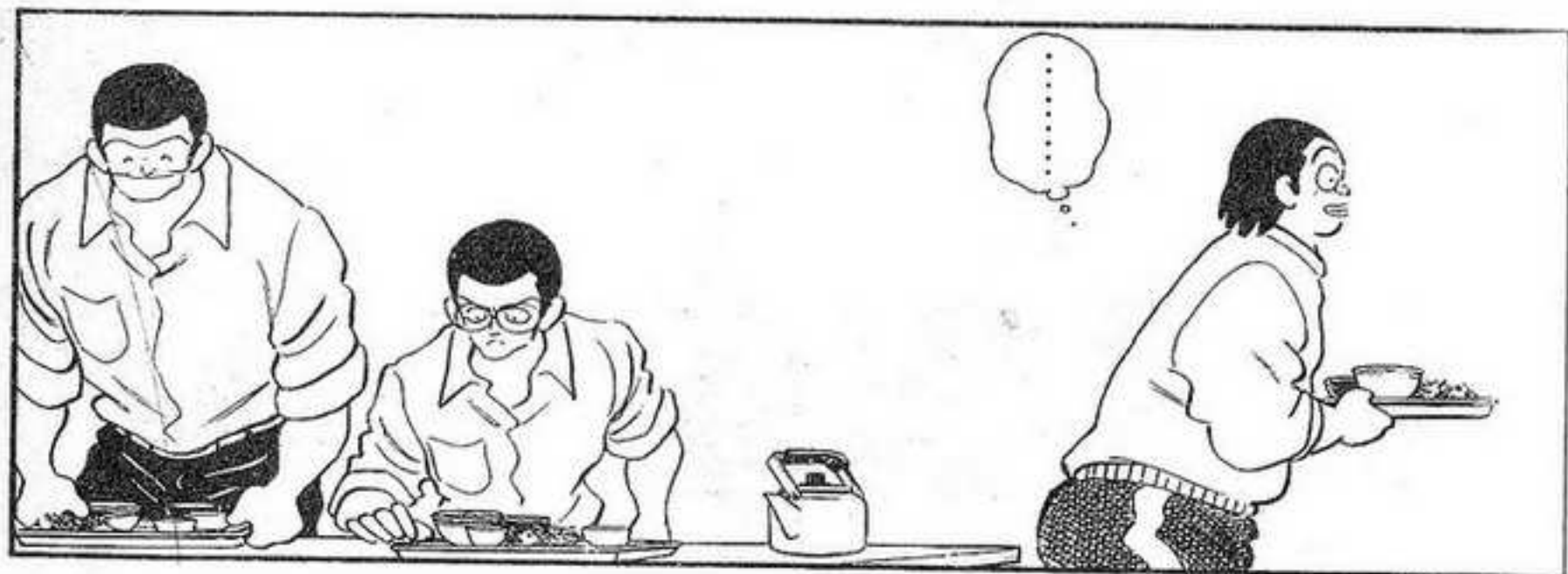
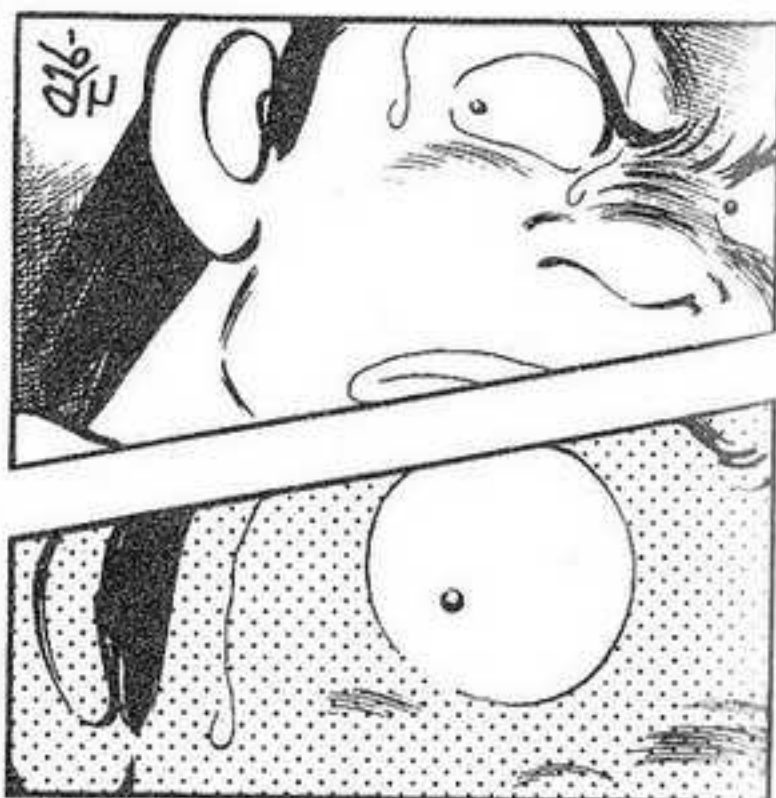
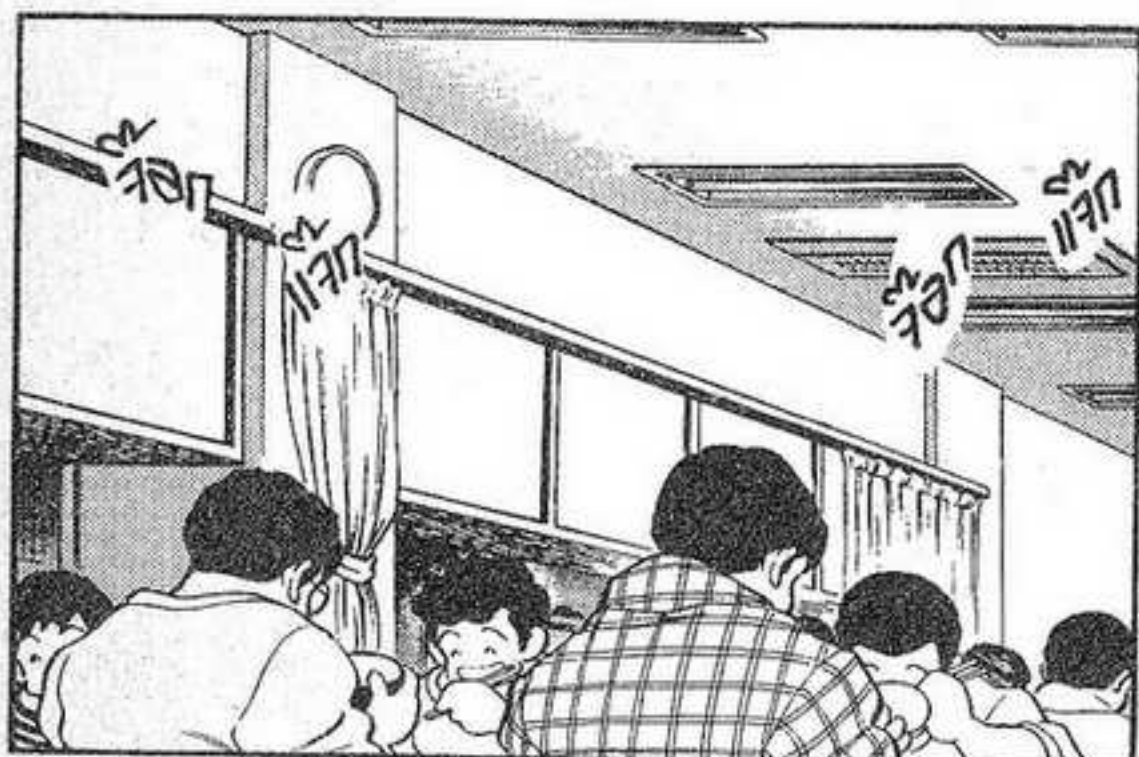
นี่
ตำรวจ
!
เปิด
เตี๋ยวนี้
!

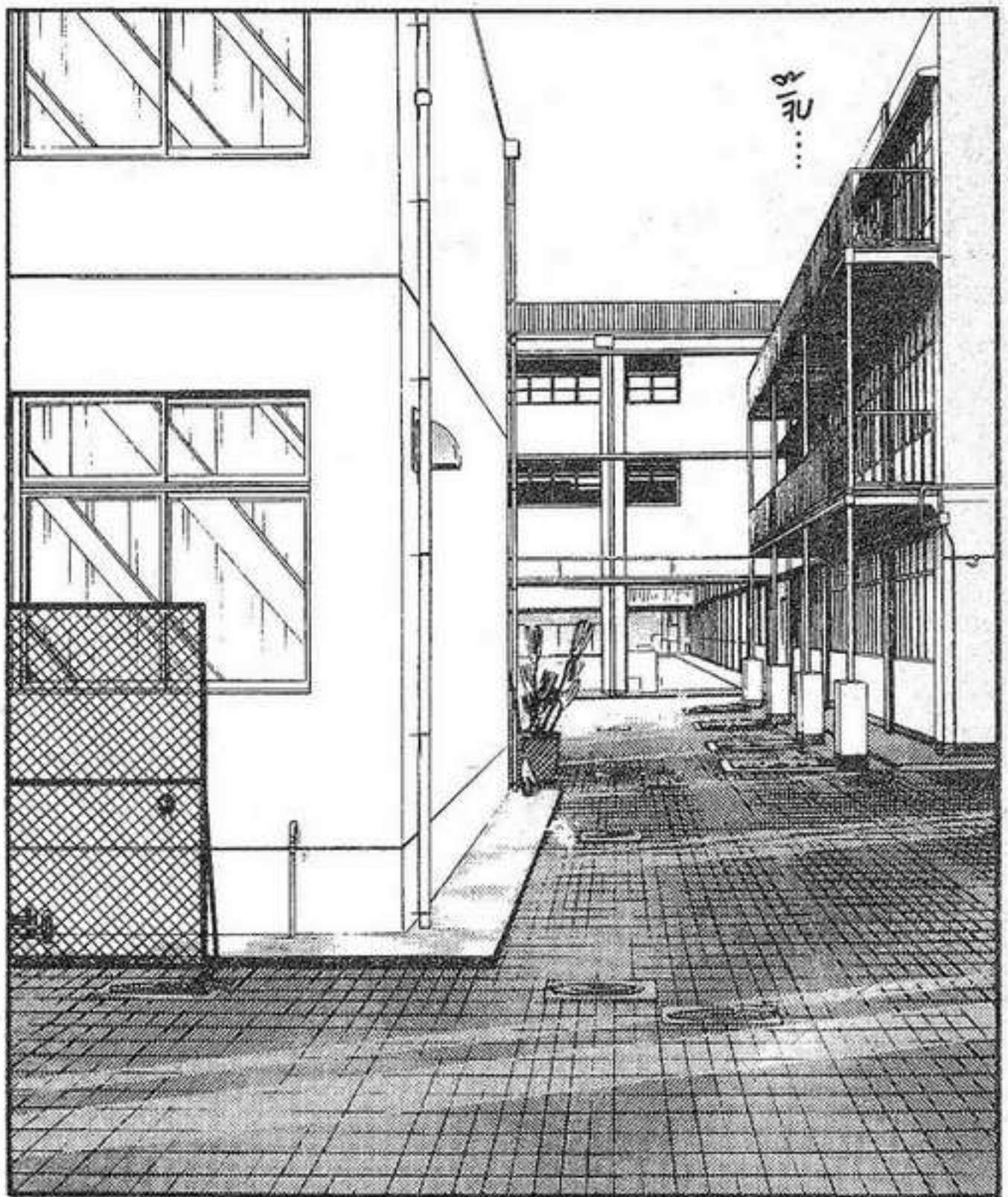

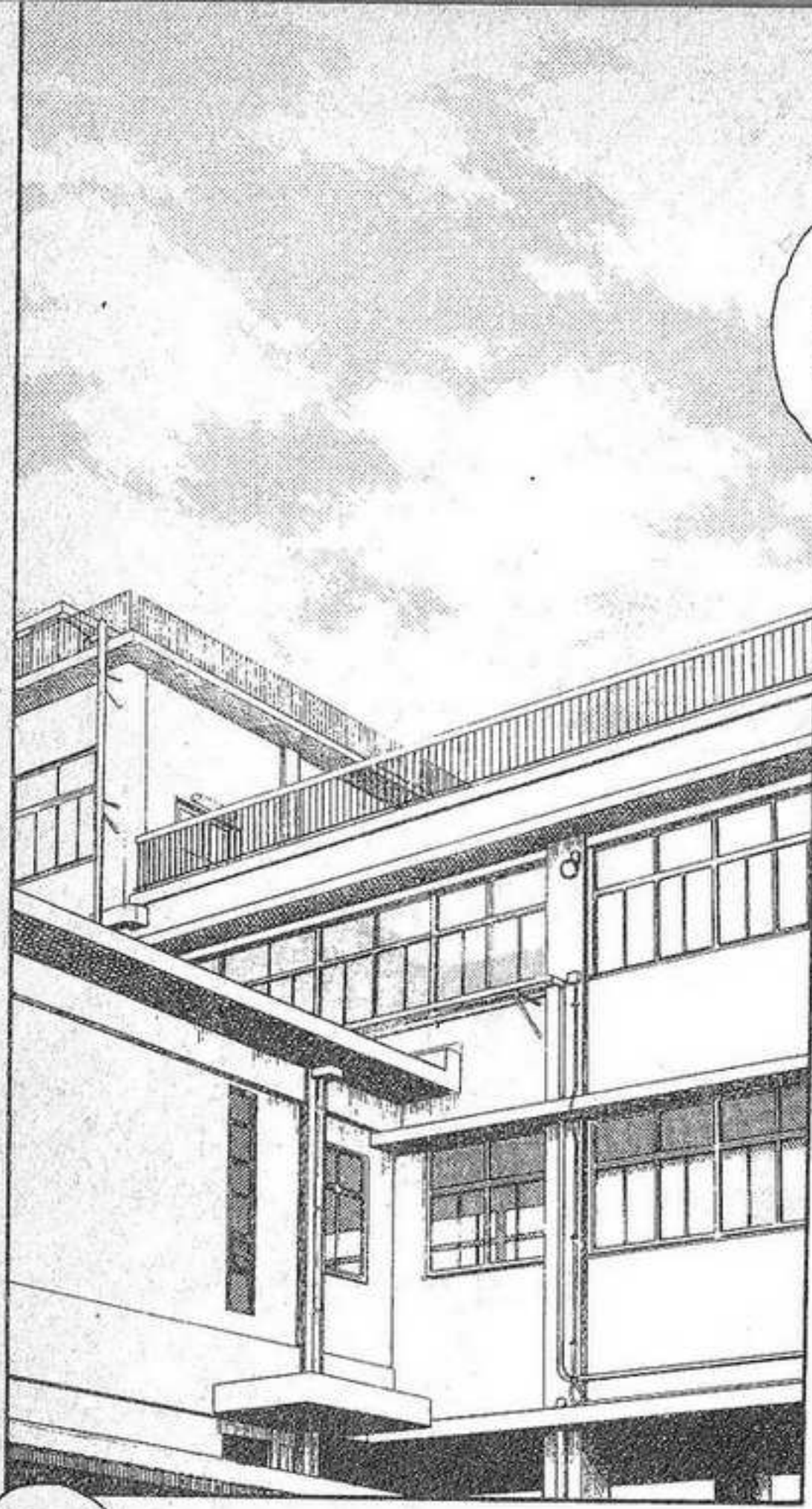
โรงอาหาร

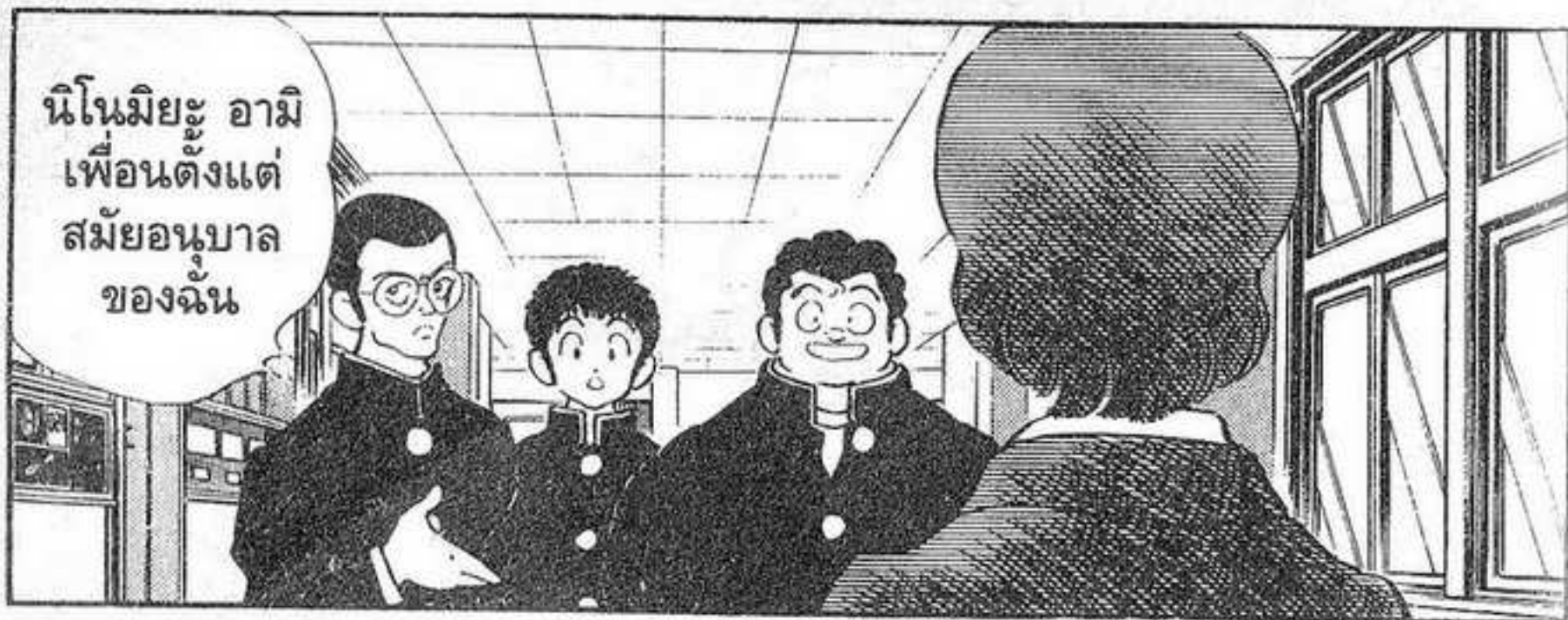
ไม่ใช่นักศึกษา
ห้ามเข้าเด็ดขาด
อาจารย์ใหญ่

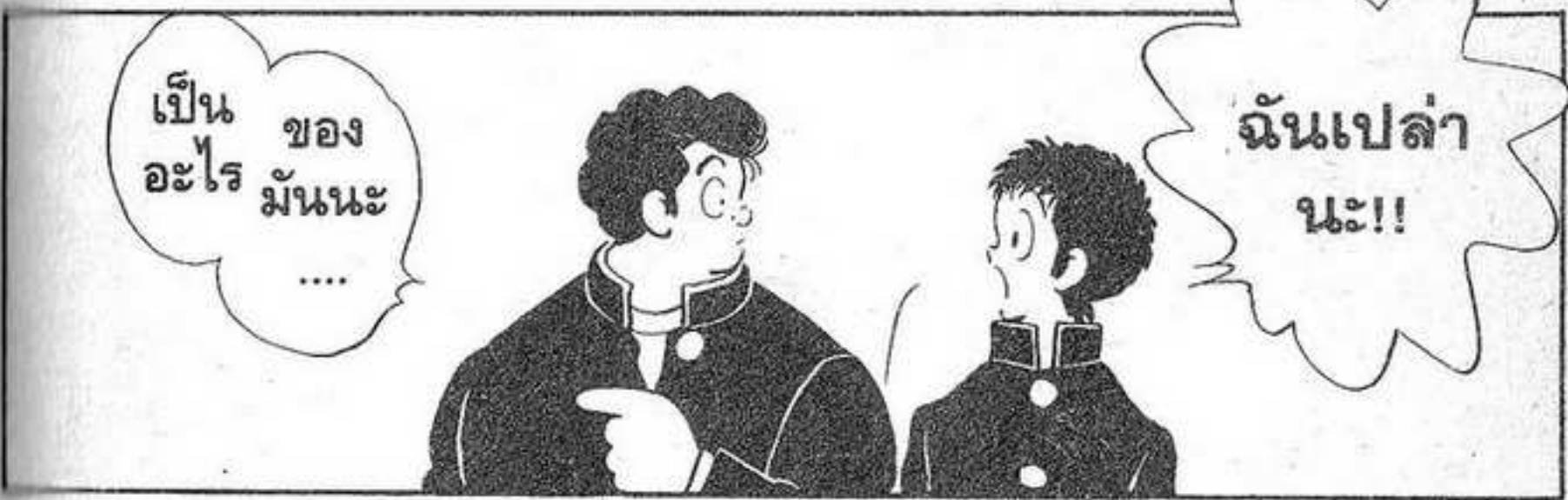

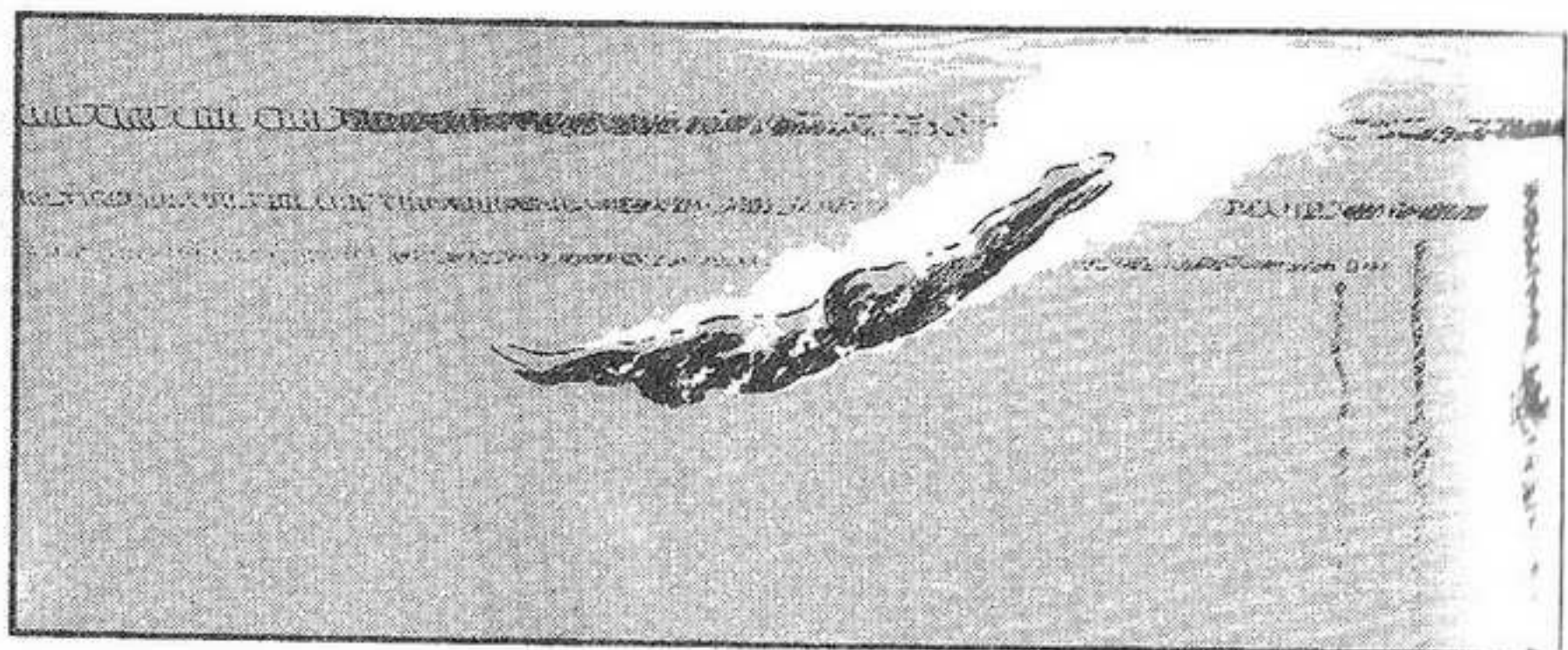
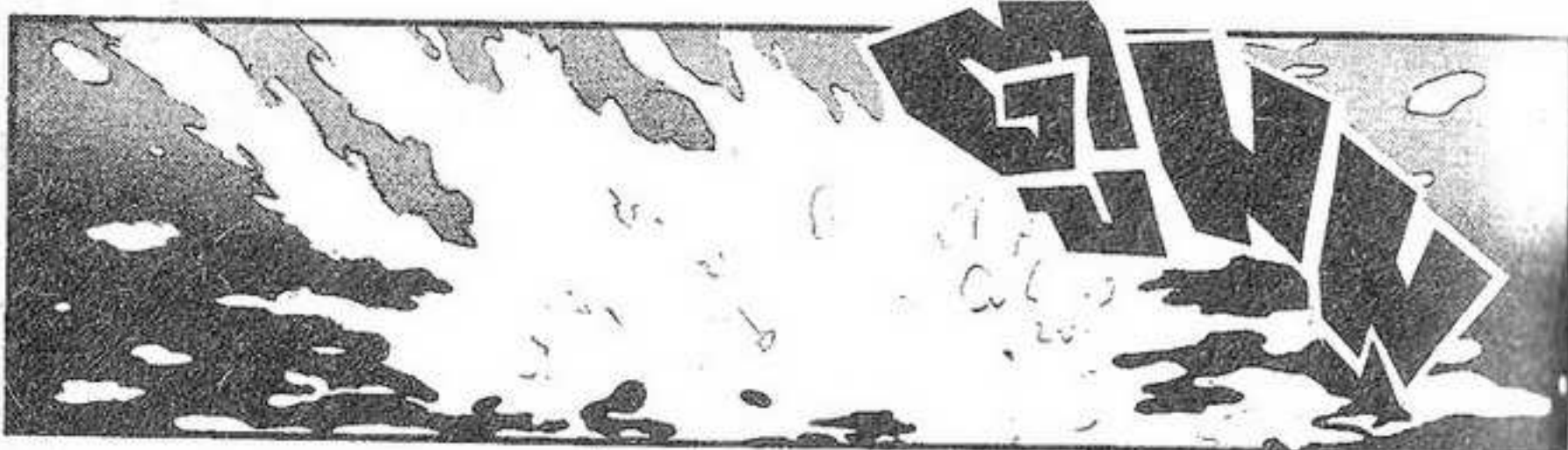
โรงเรียนมัธยมเอย์เซ็น

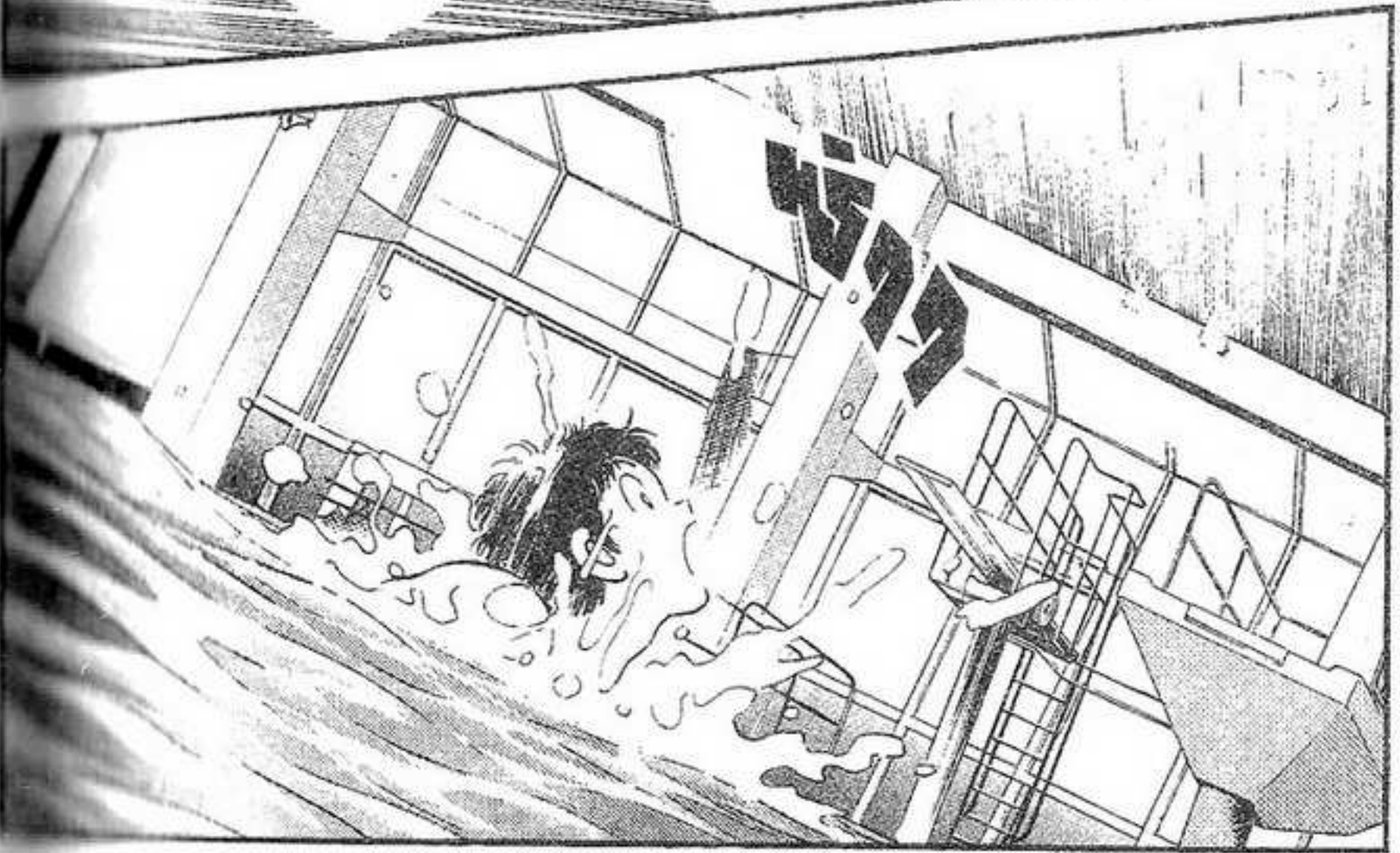
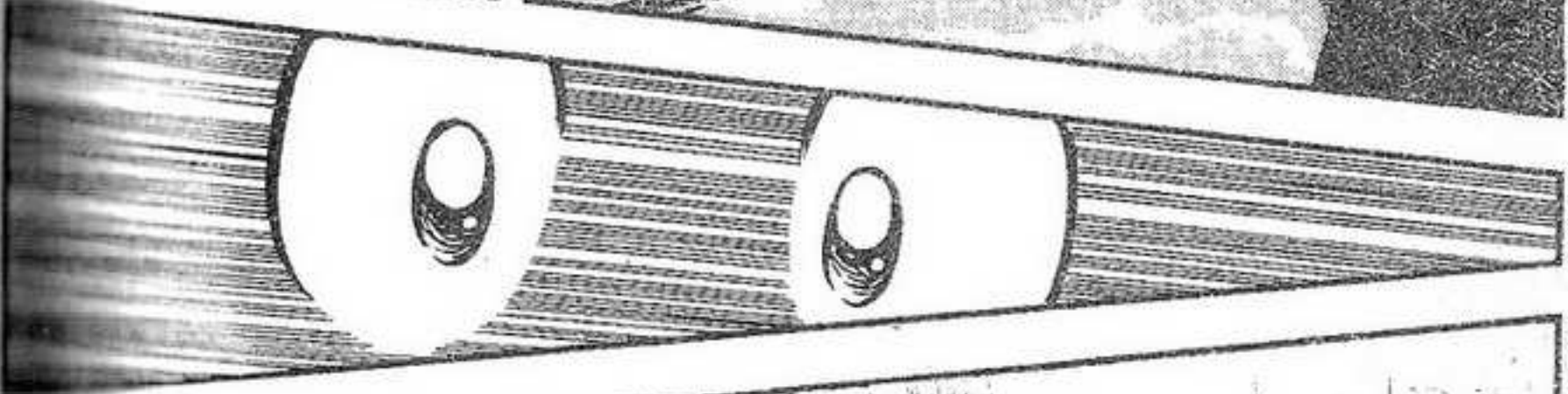
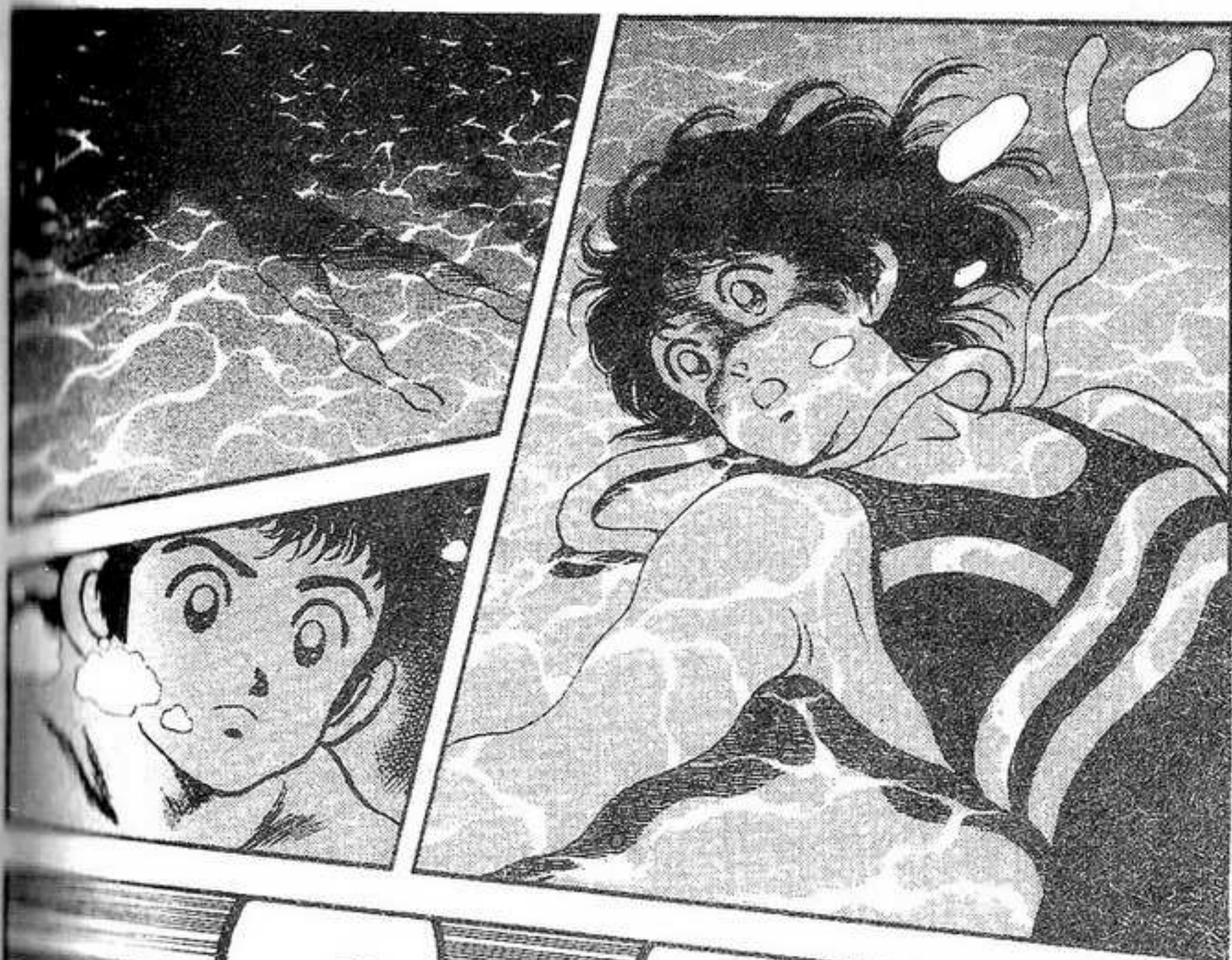

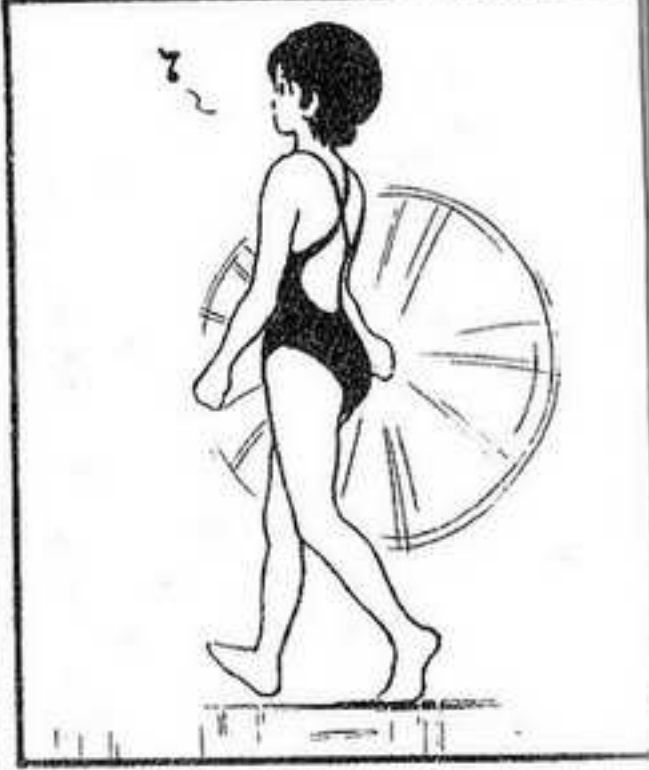
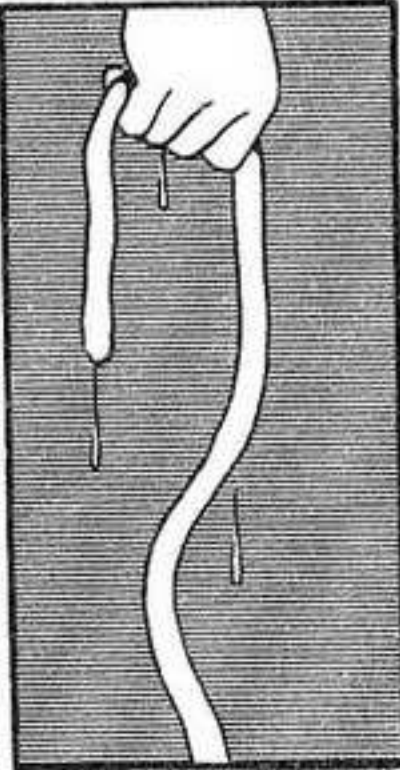

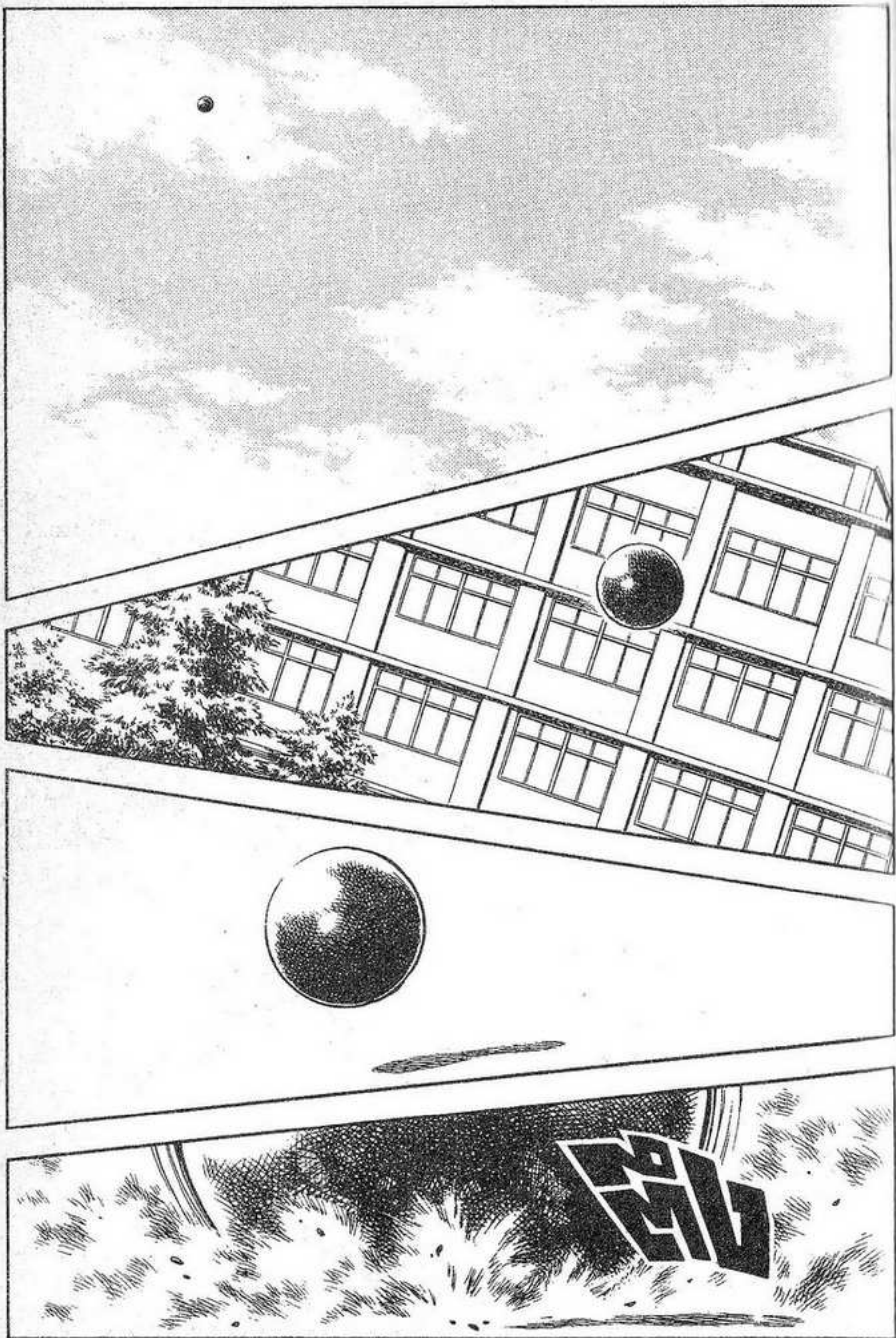

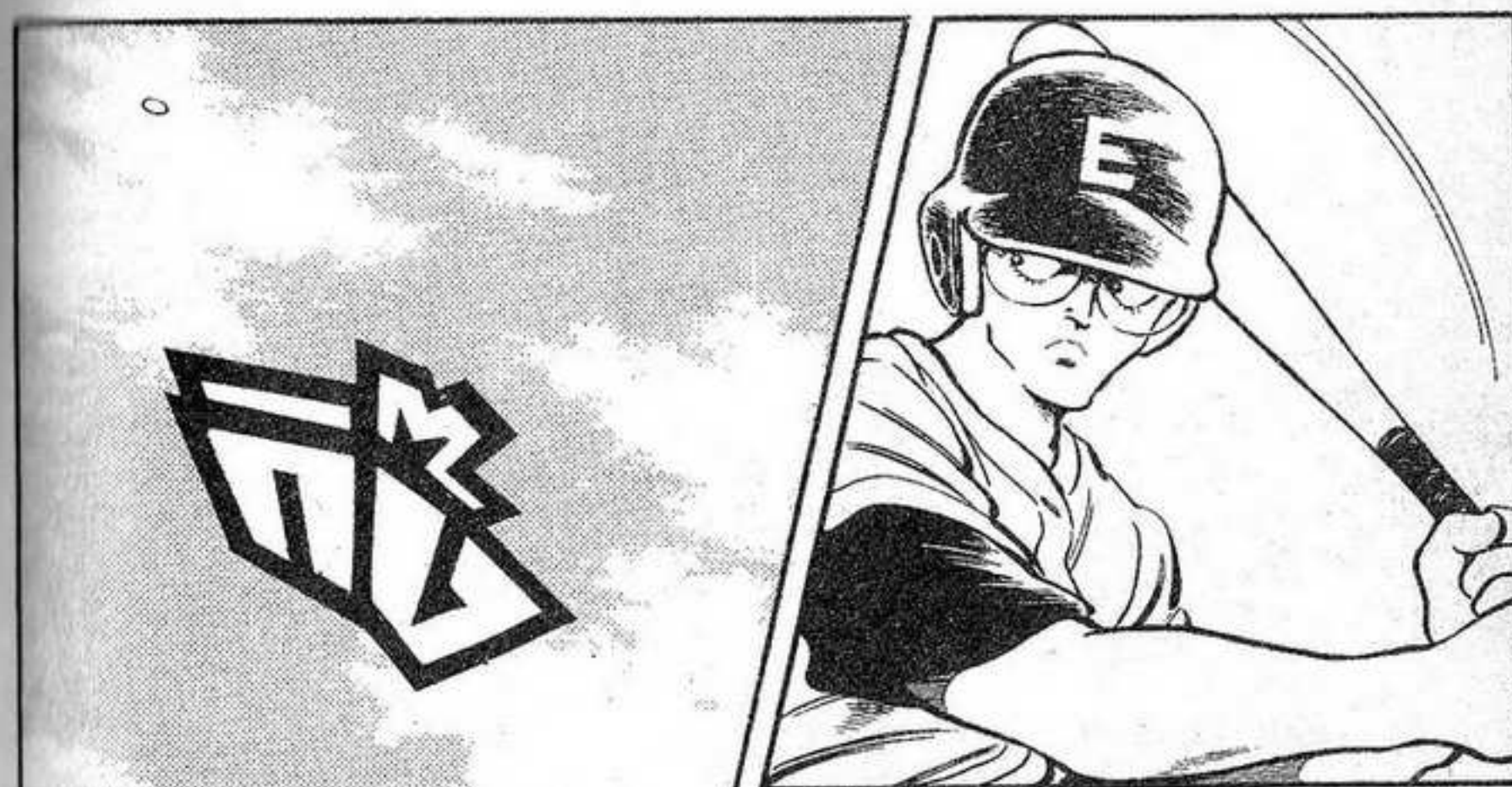
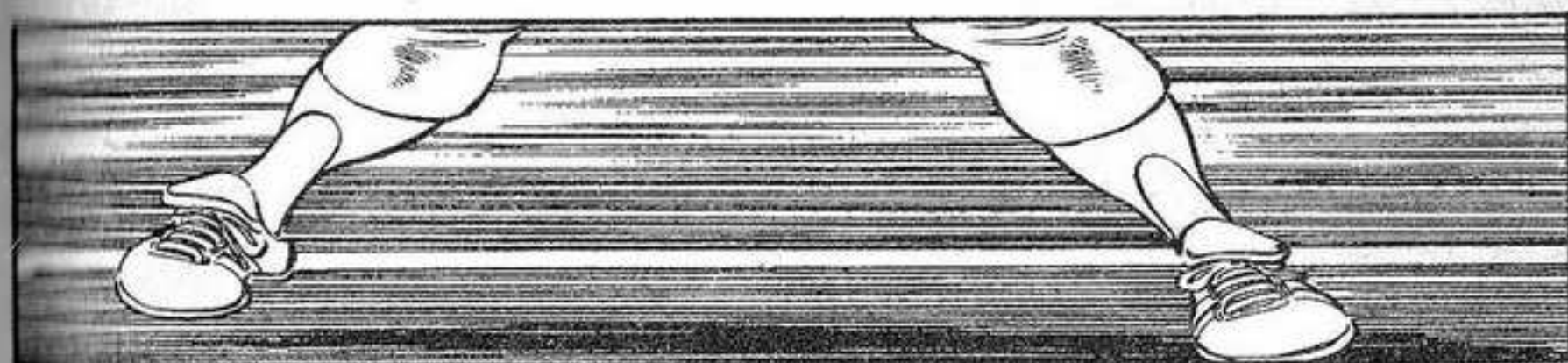

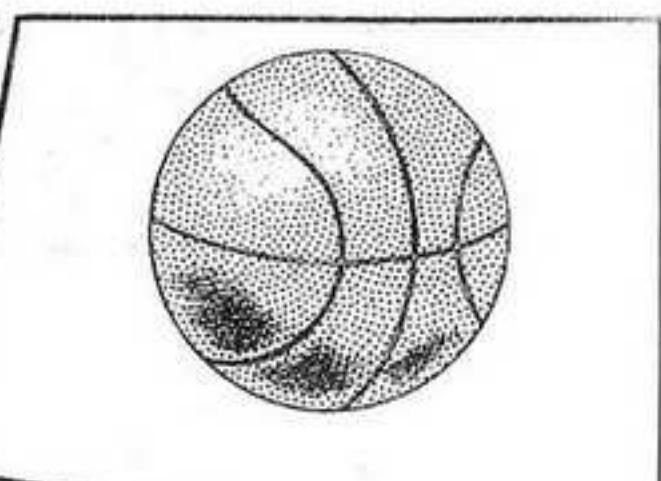
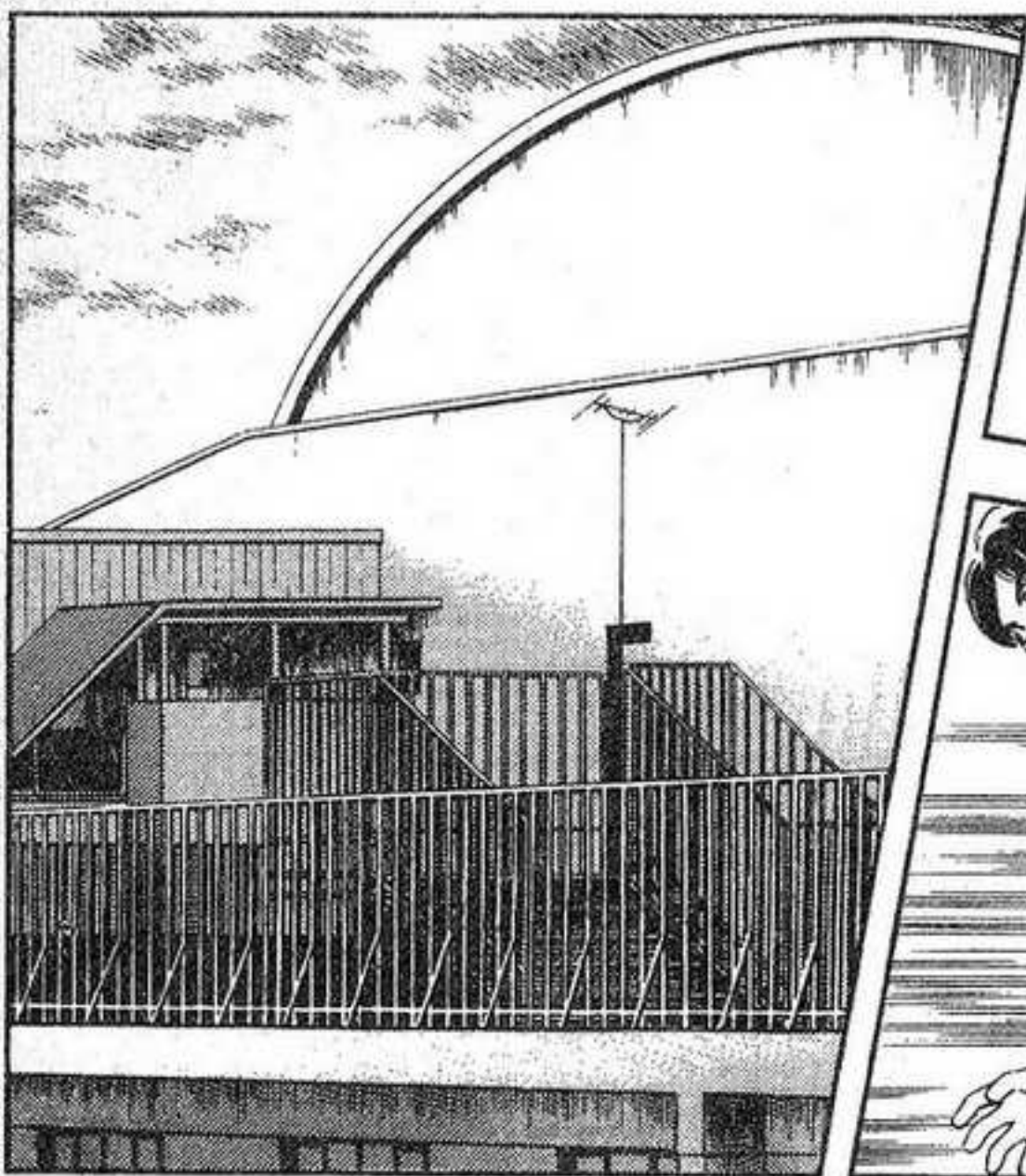
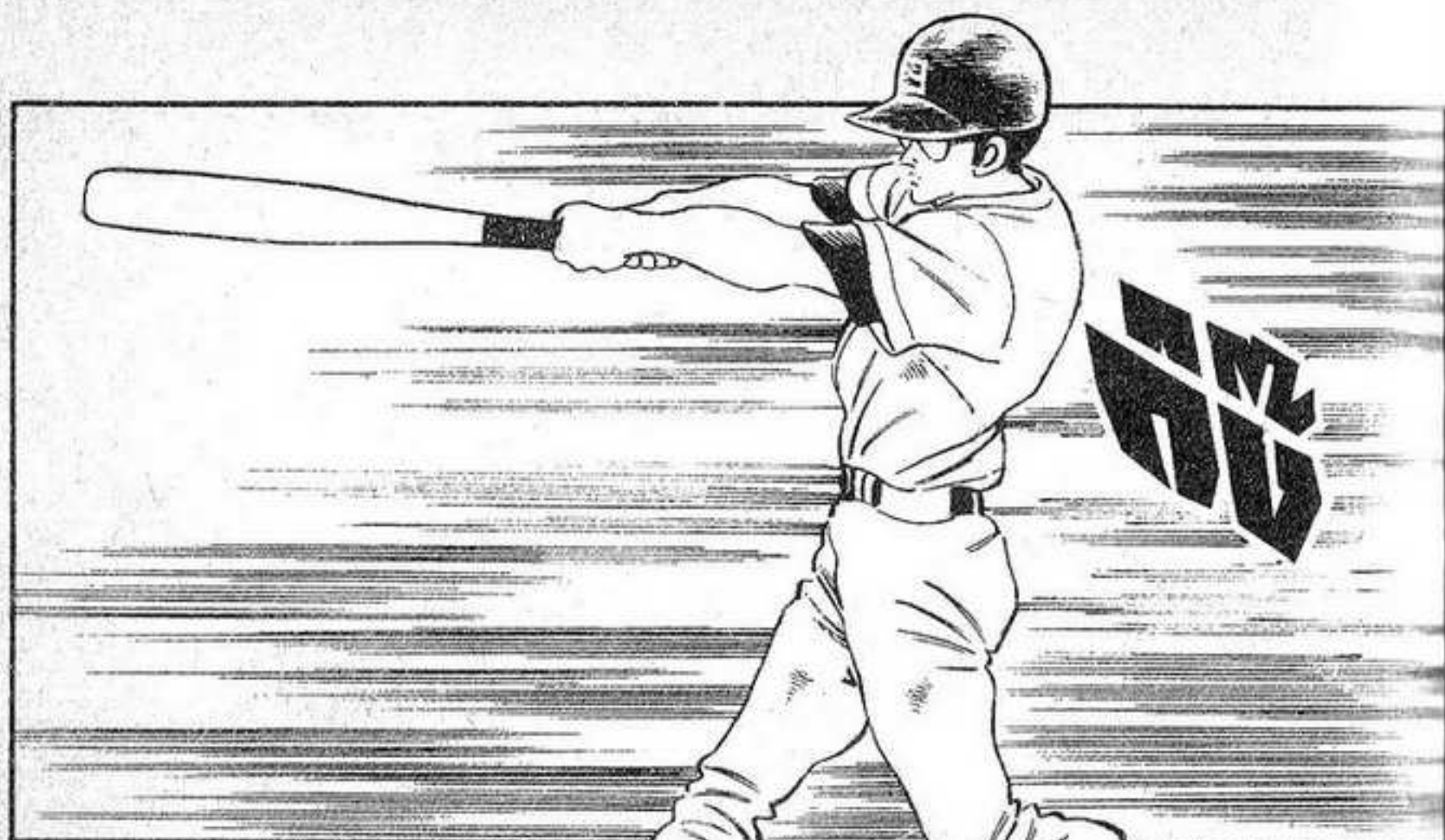

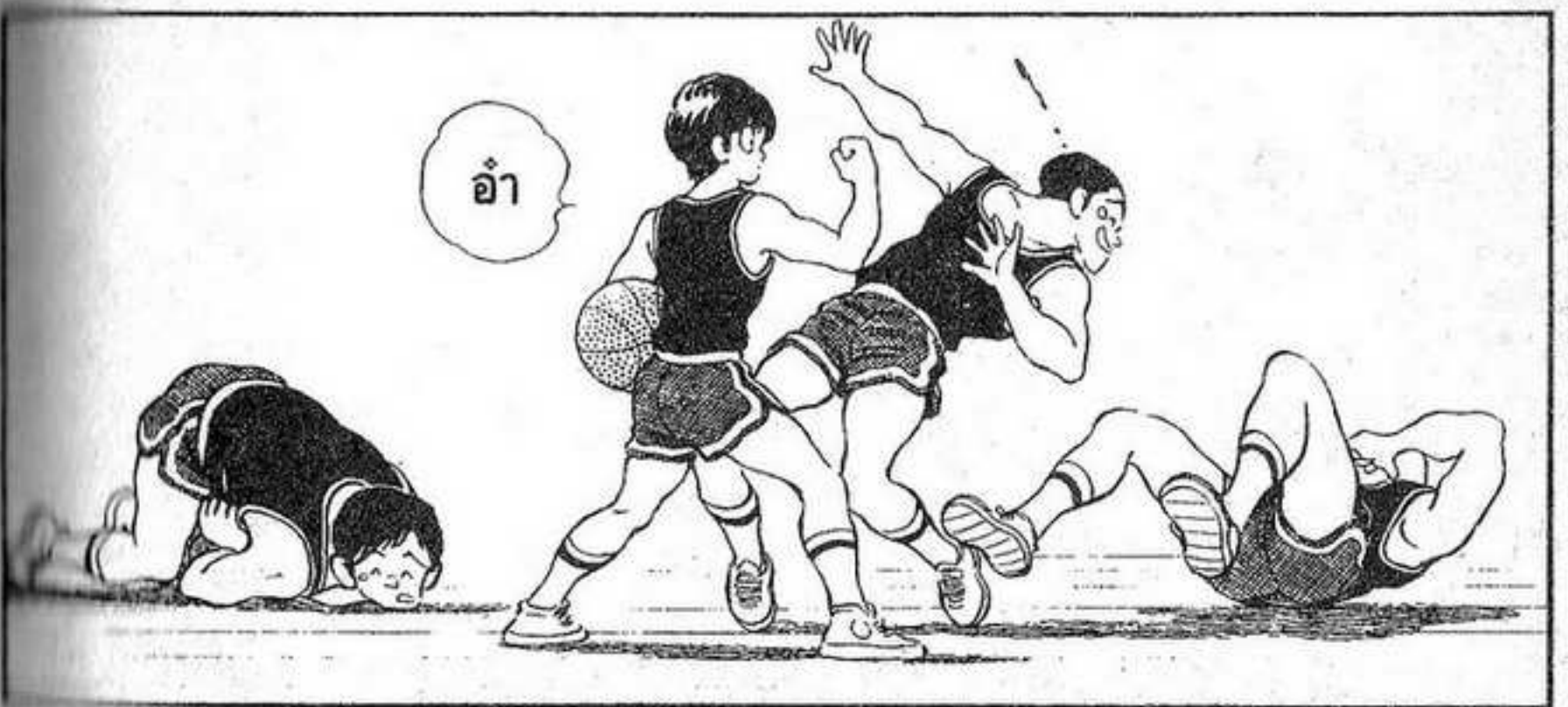
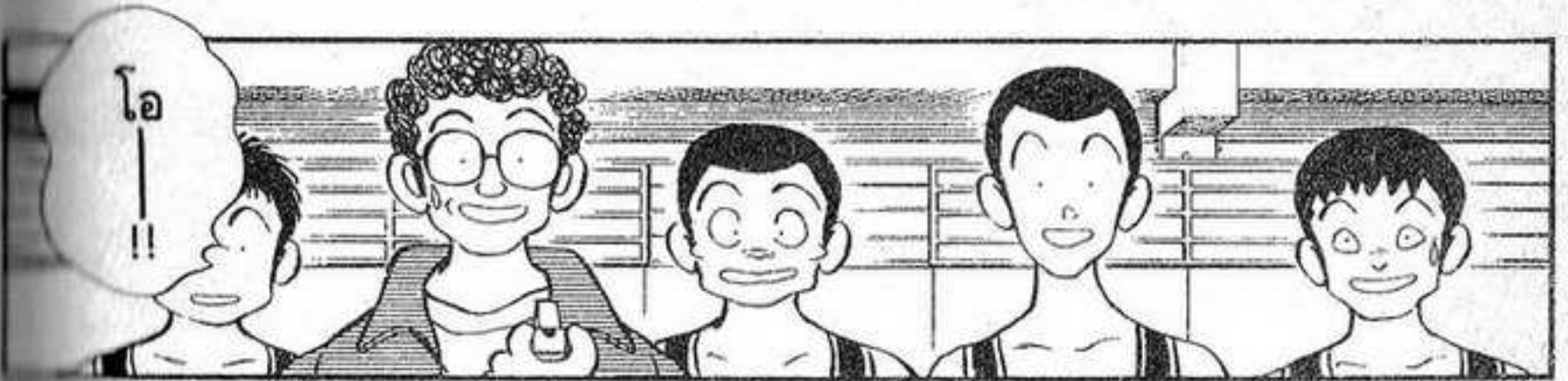
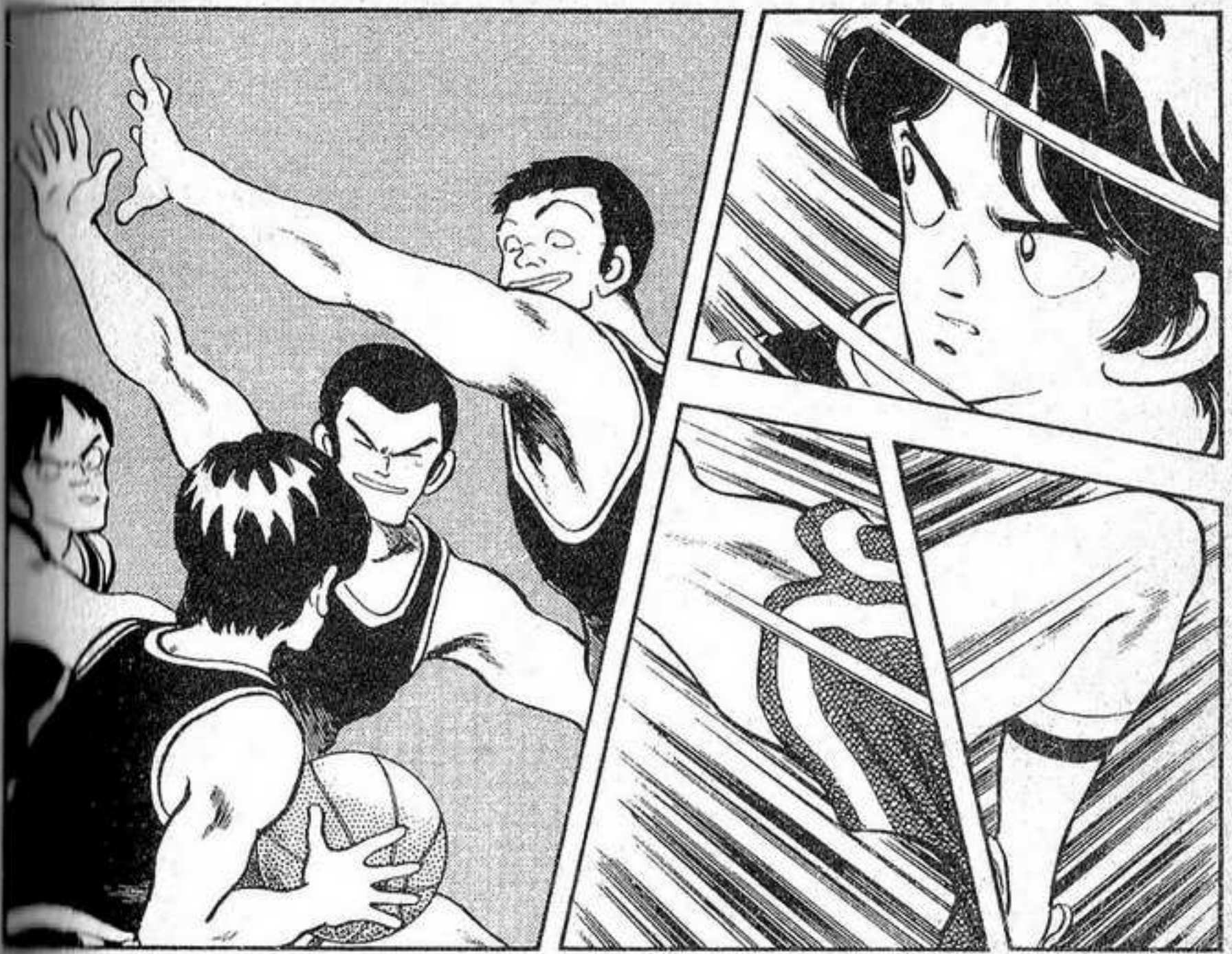

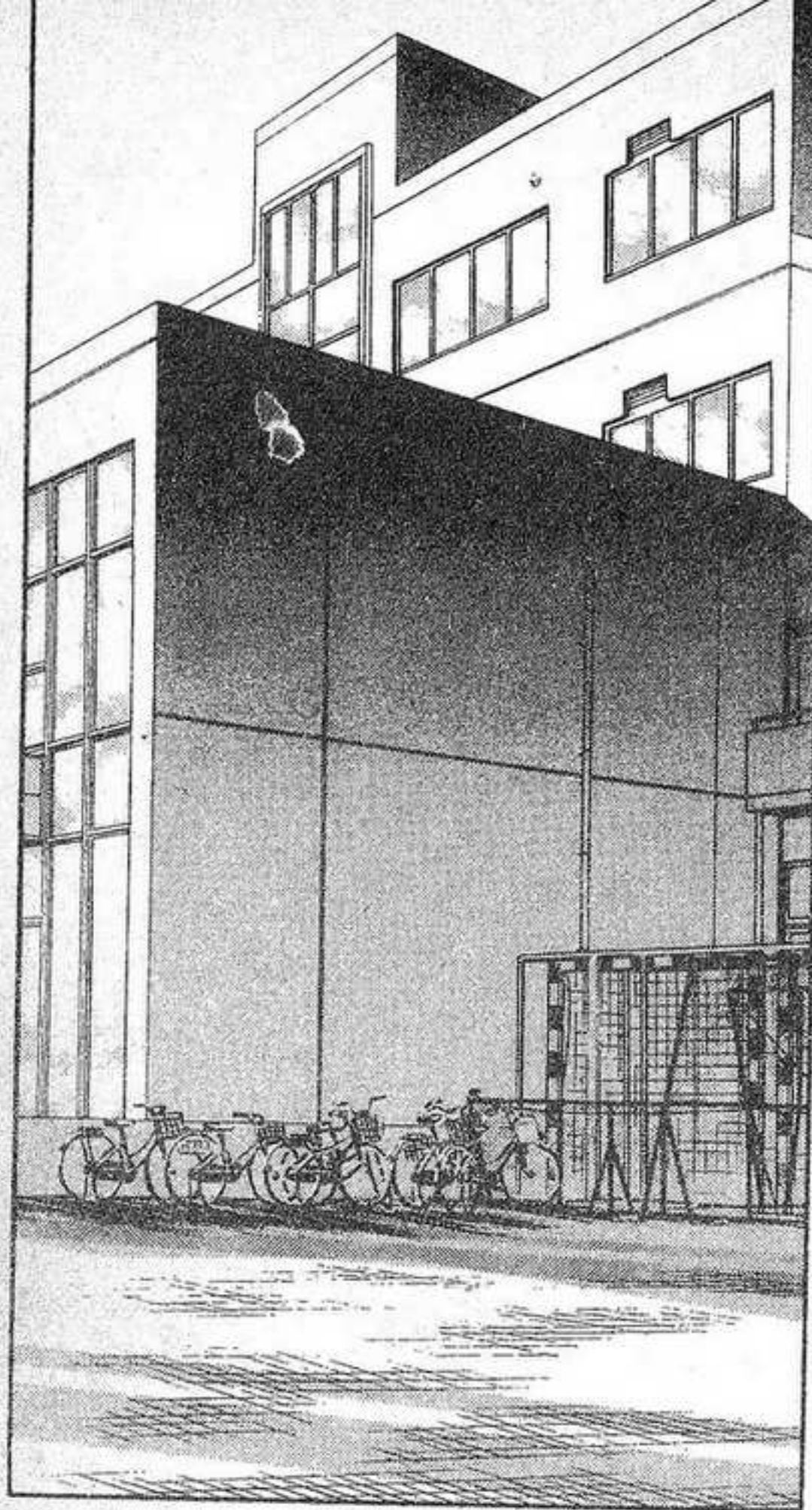
ตอน ความสุขของโค้ช

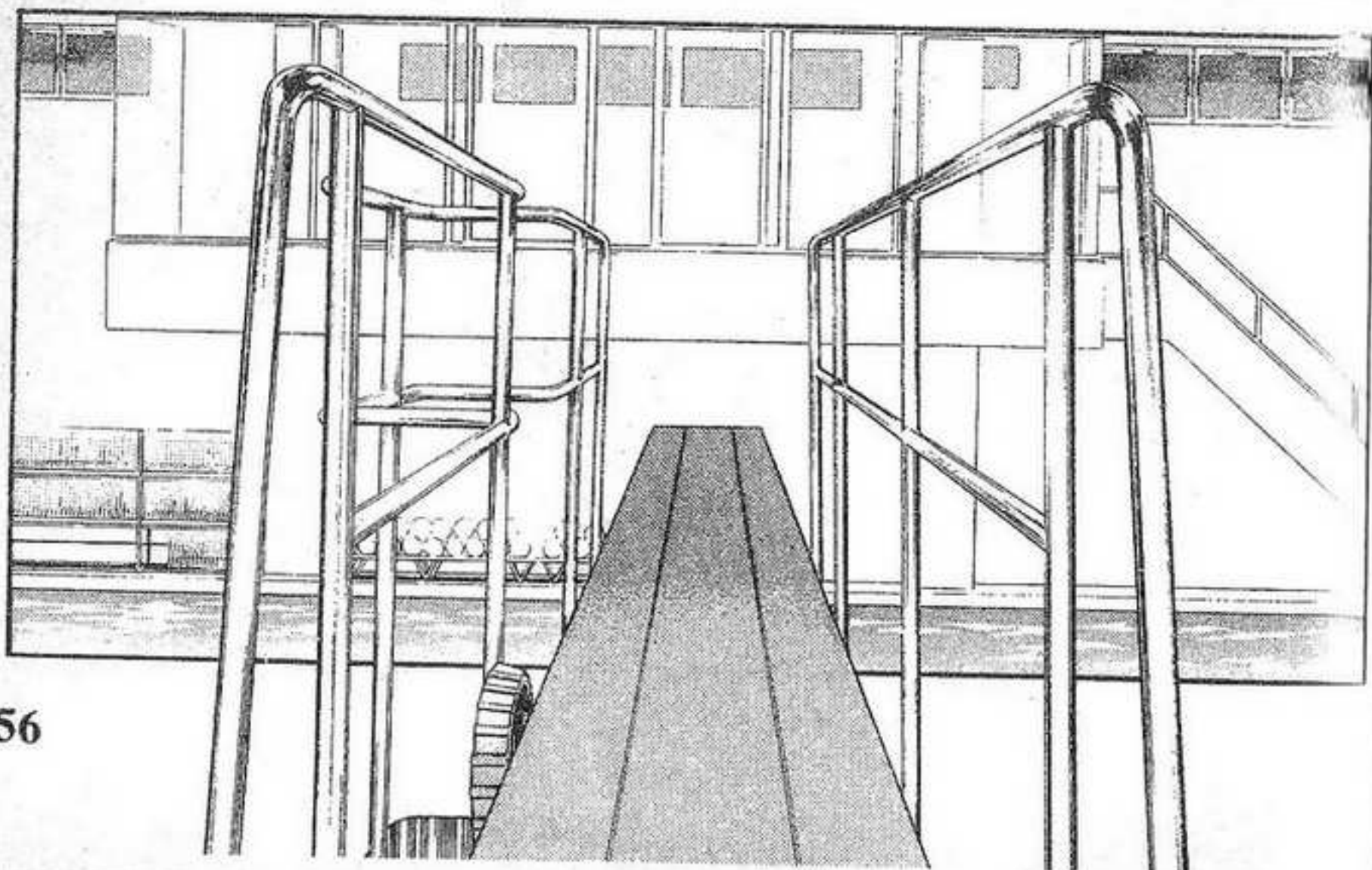
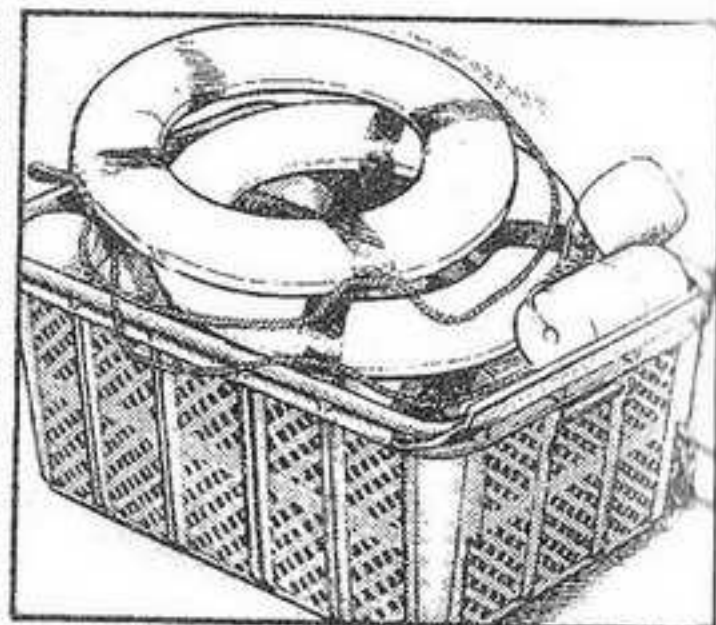
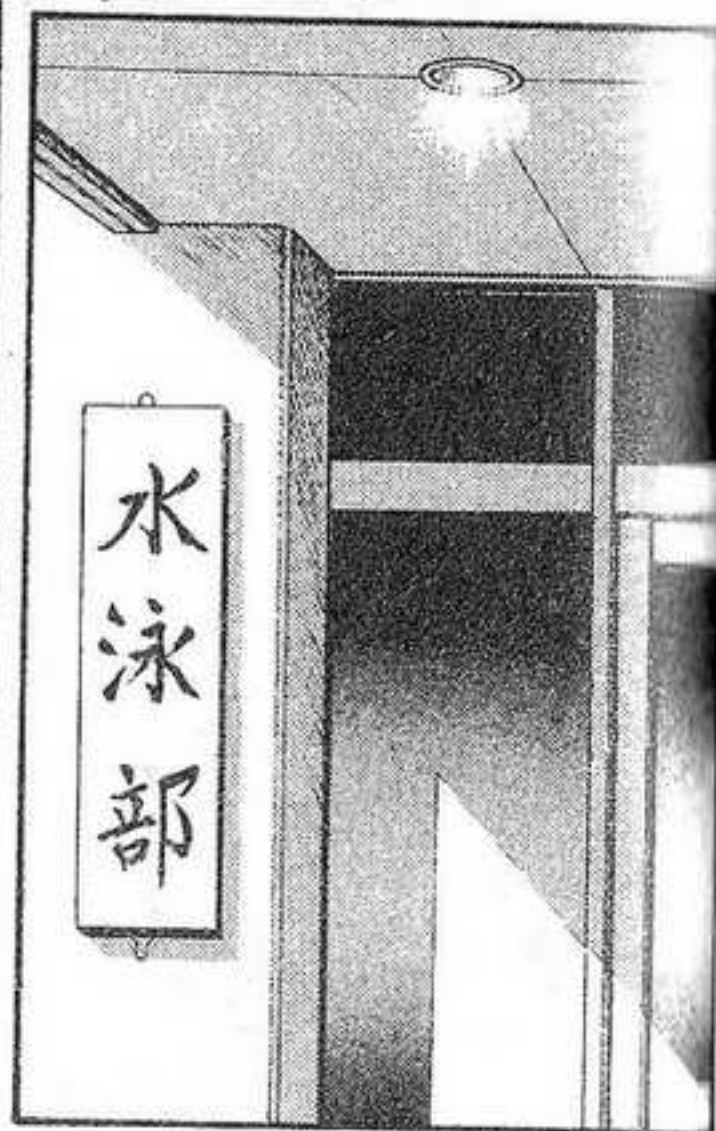

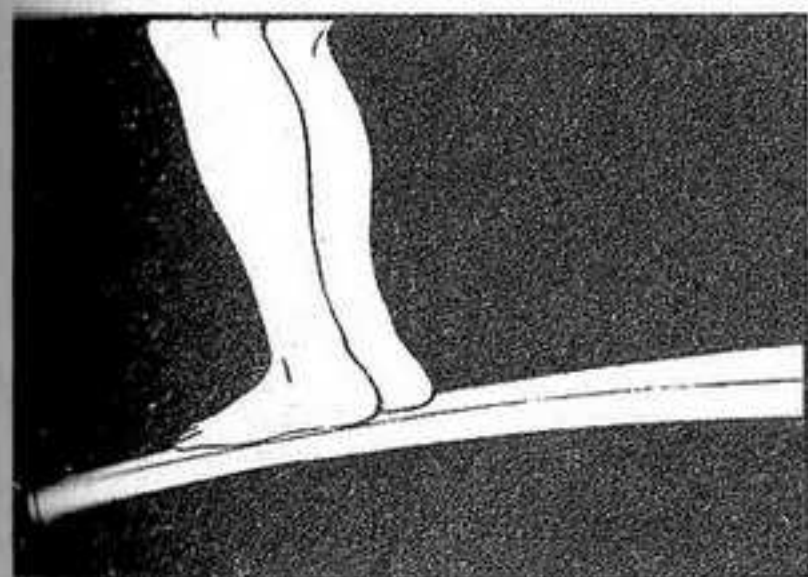
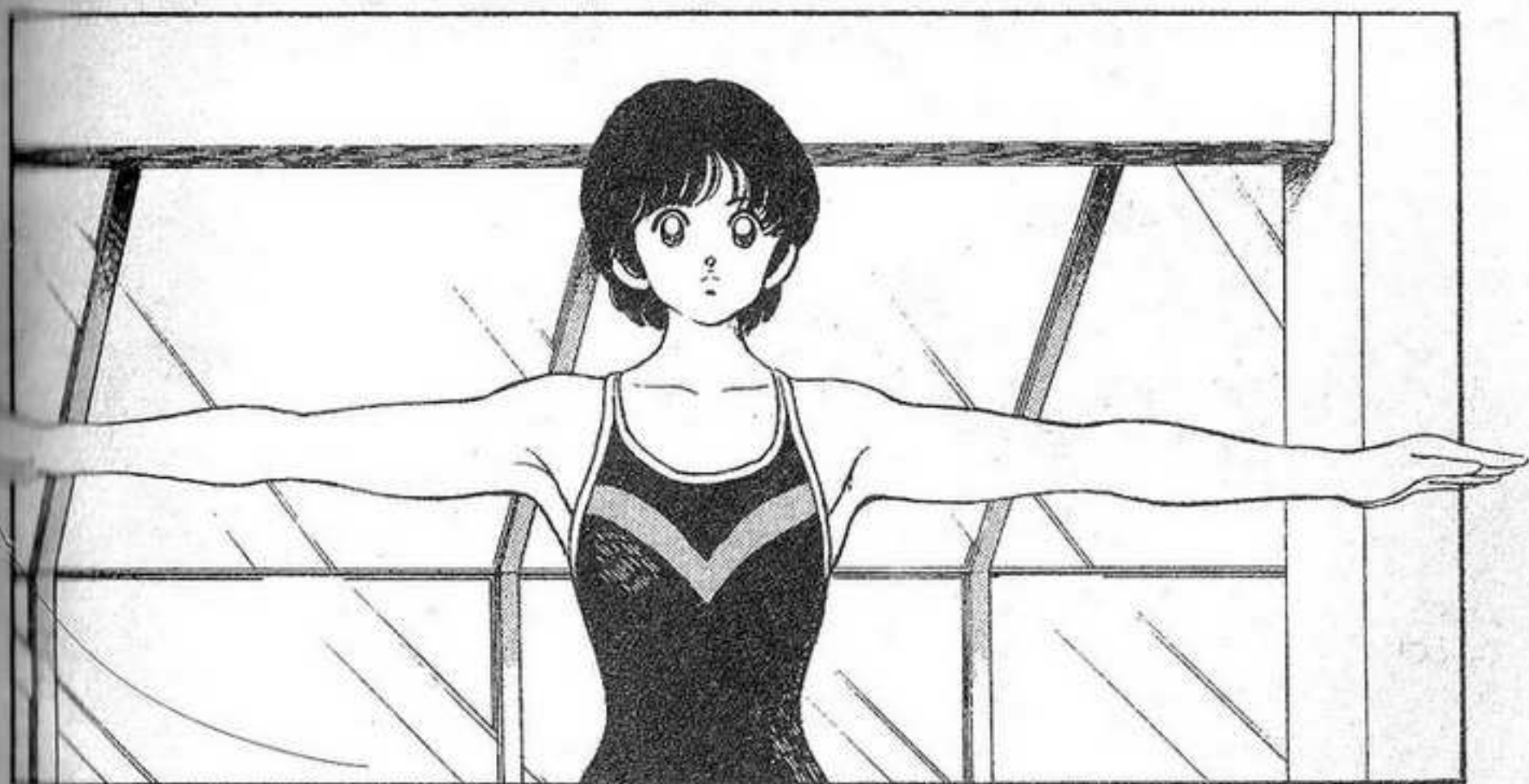

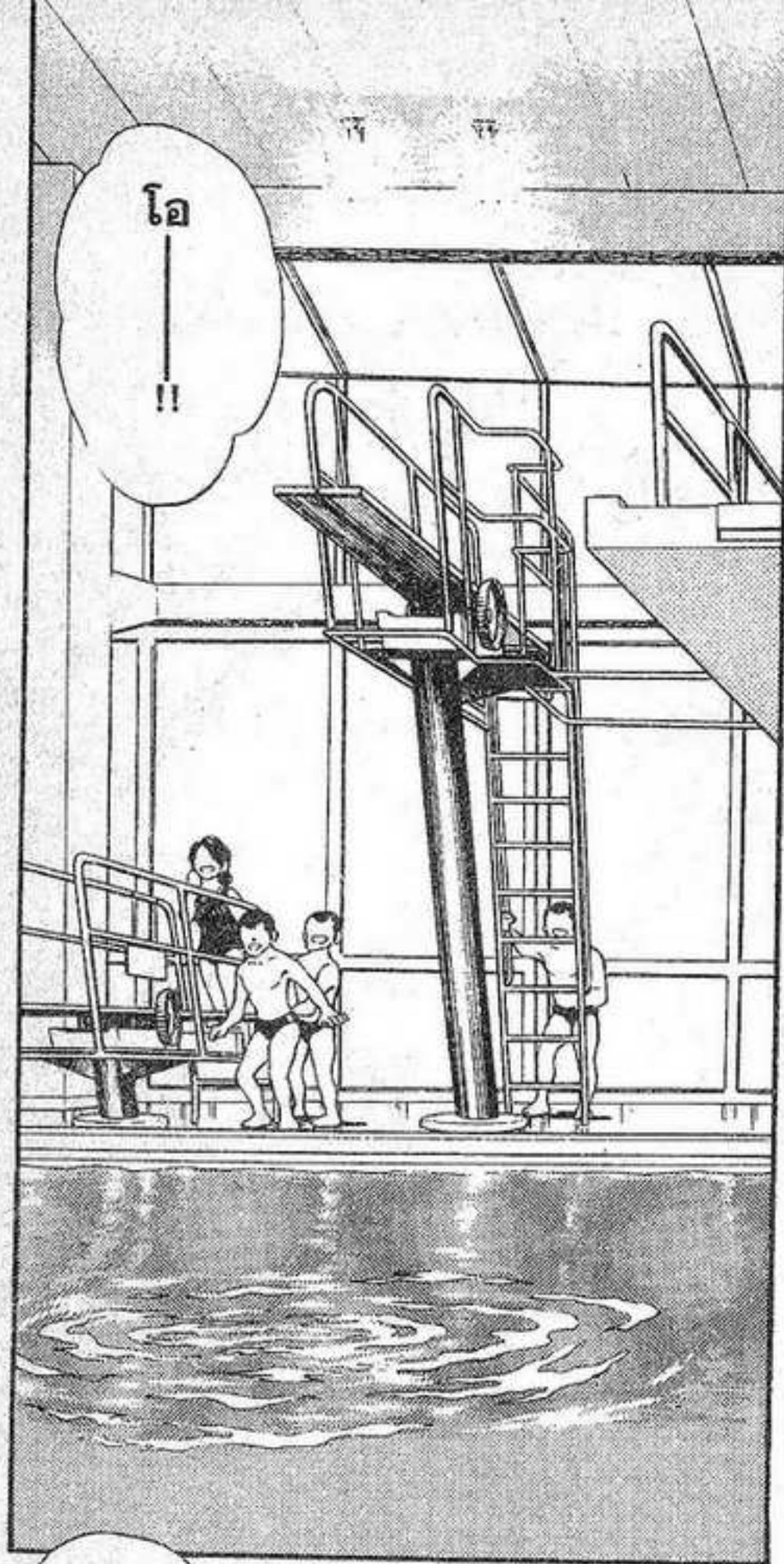

↓ 水泳部

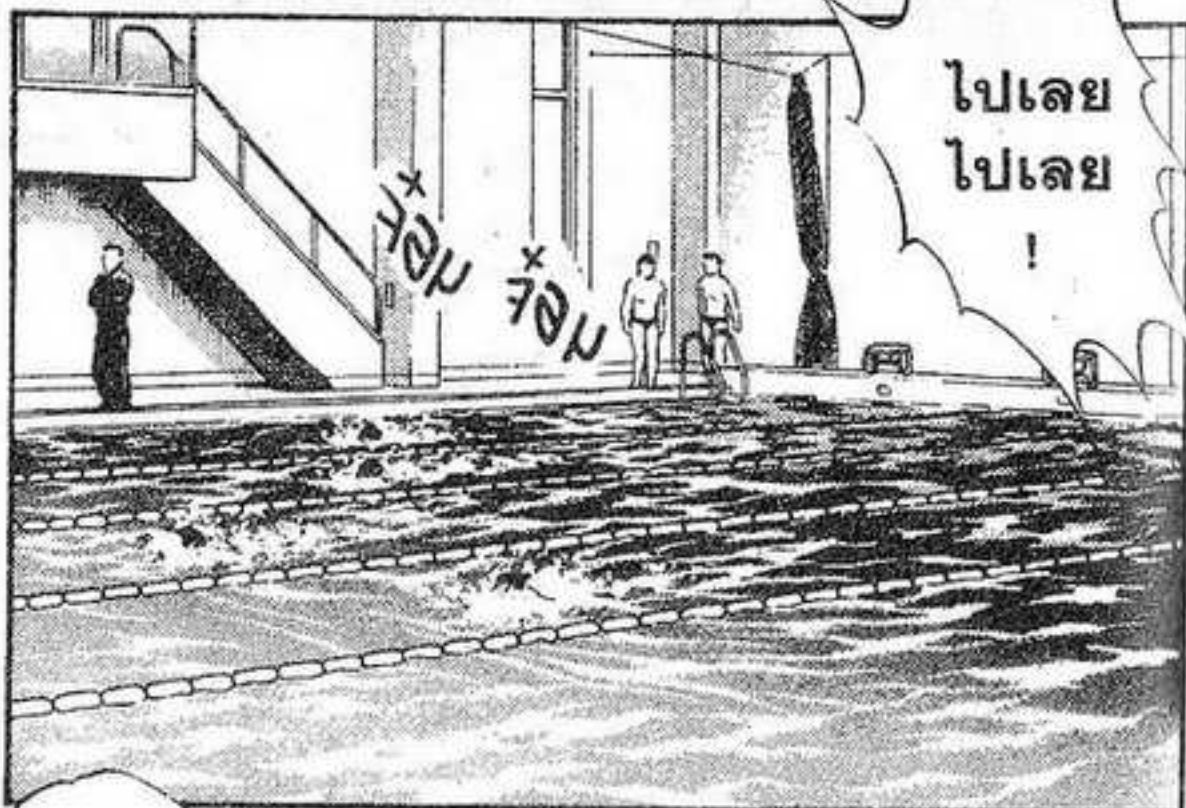

ดีมาก
เคย์สุเกะ

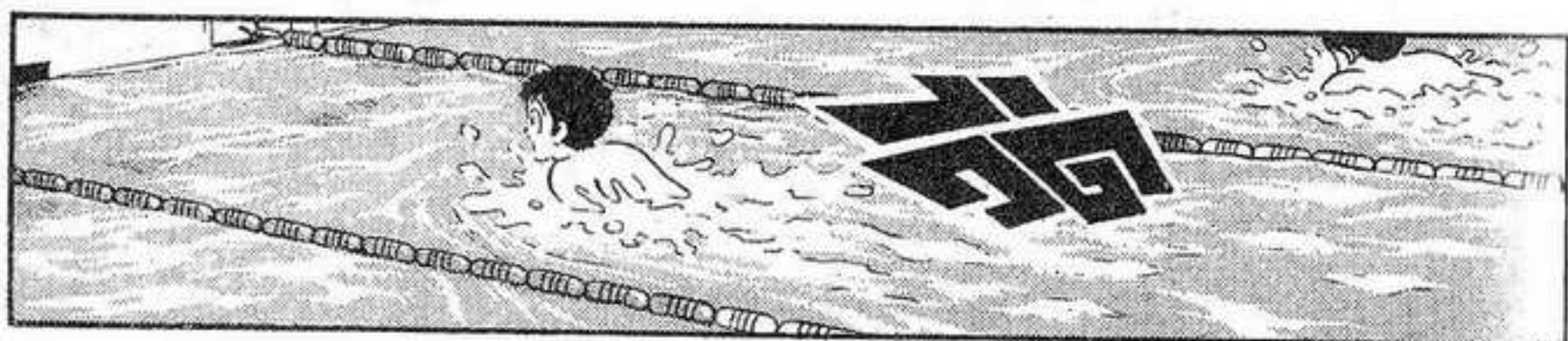
!!

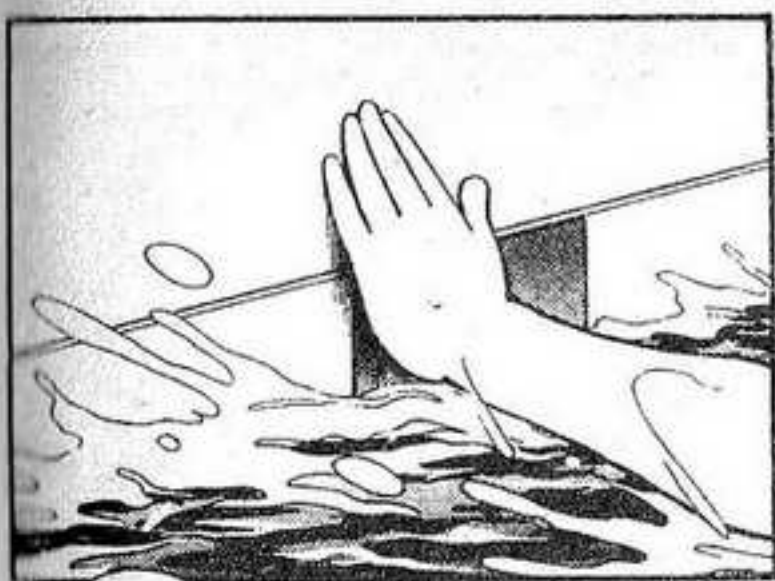

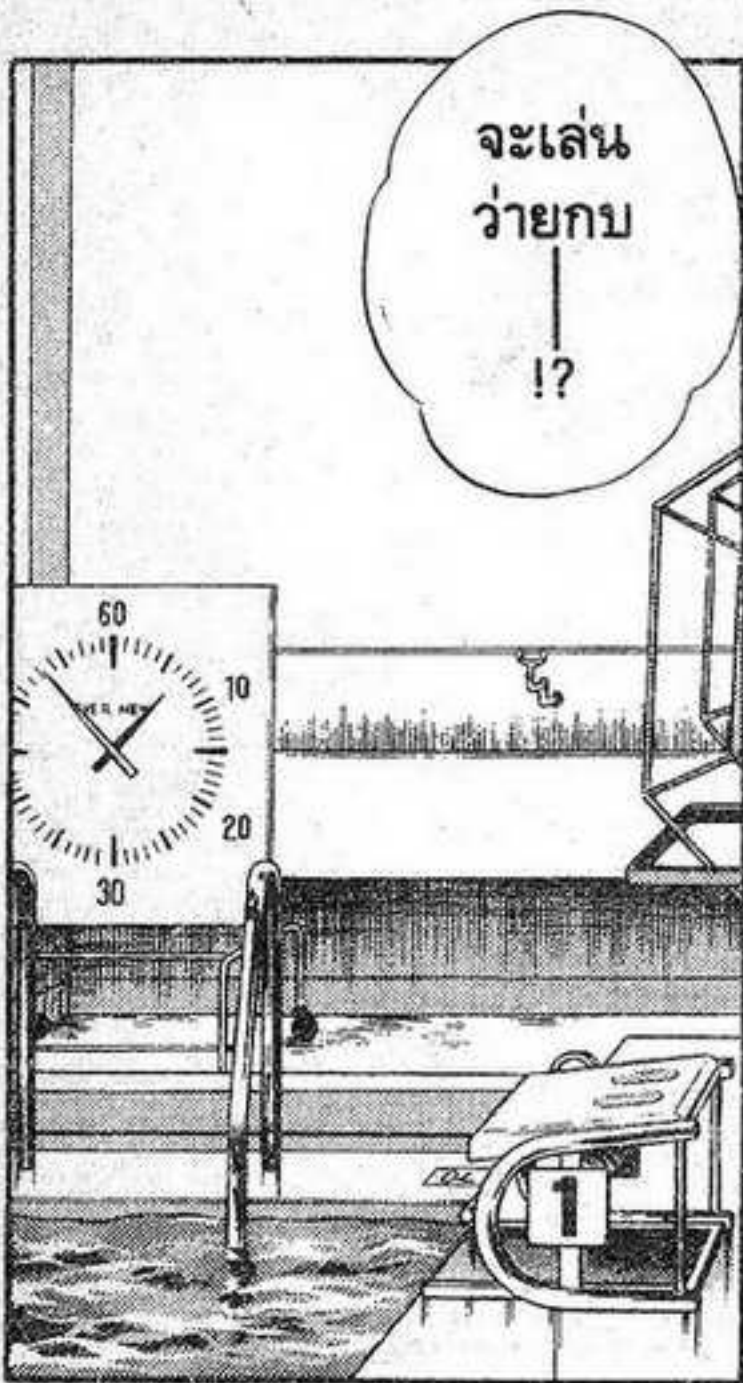
ไปเลย
ไปเลย
!

นั่น
อะไรละ อ้า

ก็เชื่อว่าเขา
จะครองที่ 1
ตลอดไป
เมื่อไหร่กัน

ถ้าเรา
พยายามฝึกฝน
อย่างหนัก
ก็สามารถ
ชนะได้

ผม
พยายามแล้ว
แต่ชนะแค่
ทางจูจีที่ 2
เท่านั้น....

เซริซาว่า
มันทำลายสถิติ
นักเรียน
ม.ปลาย
หมดสิ้น....

ลงมีมันอยู่ละก็
ผมไม่มีทาง
ได้ที่ 1
อย่างแน่นอน

แต่ว่า
ว่ายกบนี้
ผมชำนาญ
ที่สุด

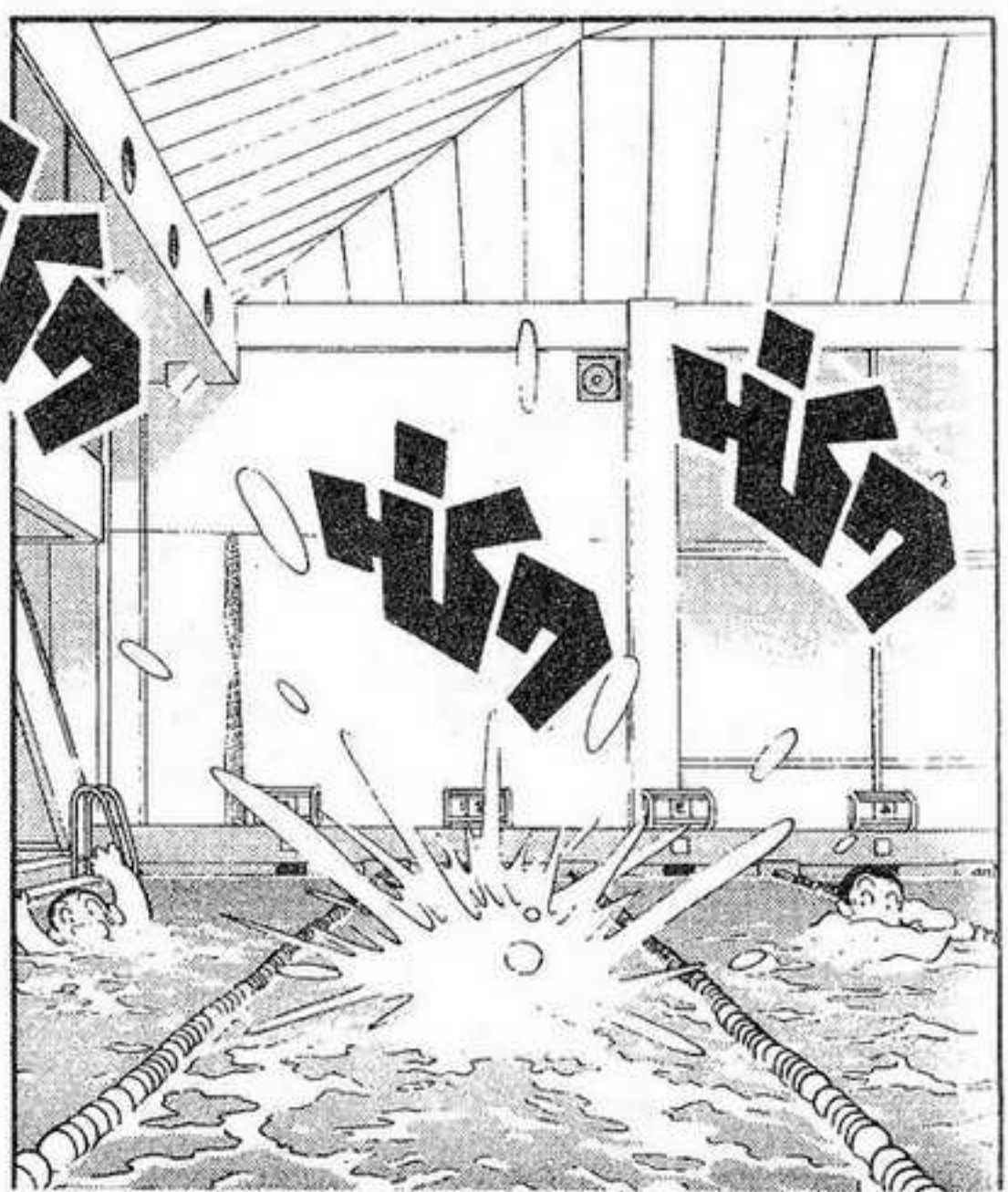
ขนาดไม่ฝึกนี้
ผมได้ที่ 2
อย่างสบาย
ถ้าฝึกให้หนัก
ละก็....

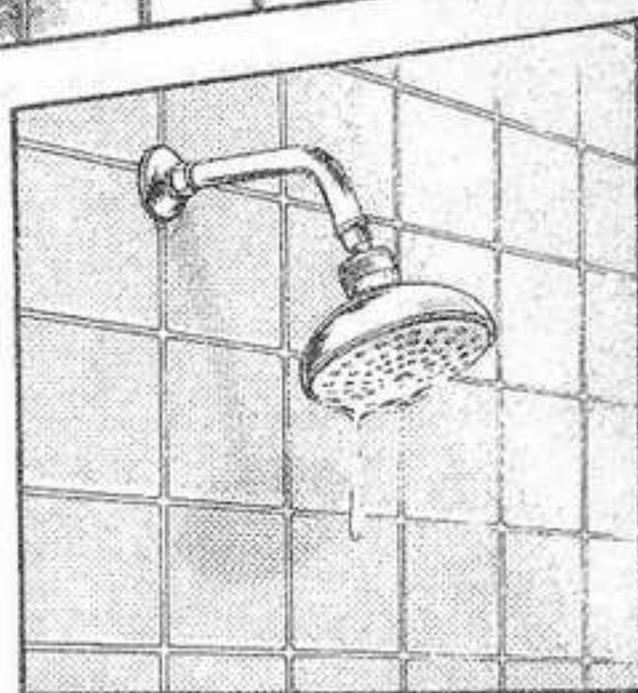
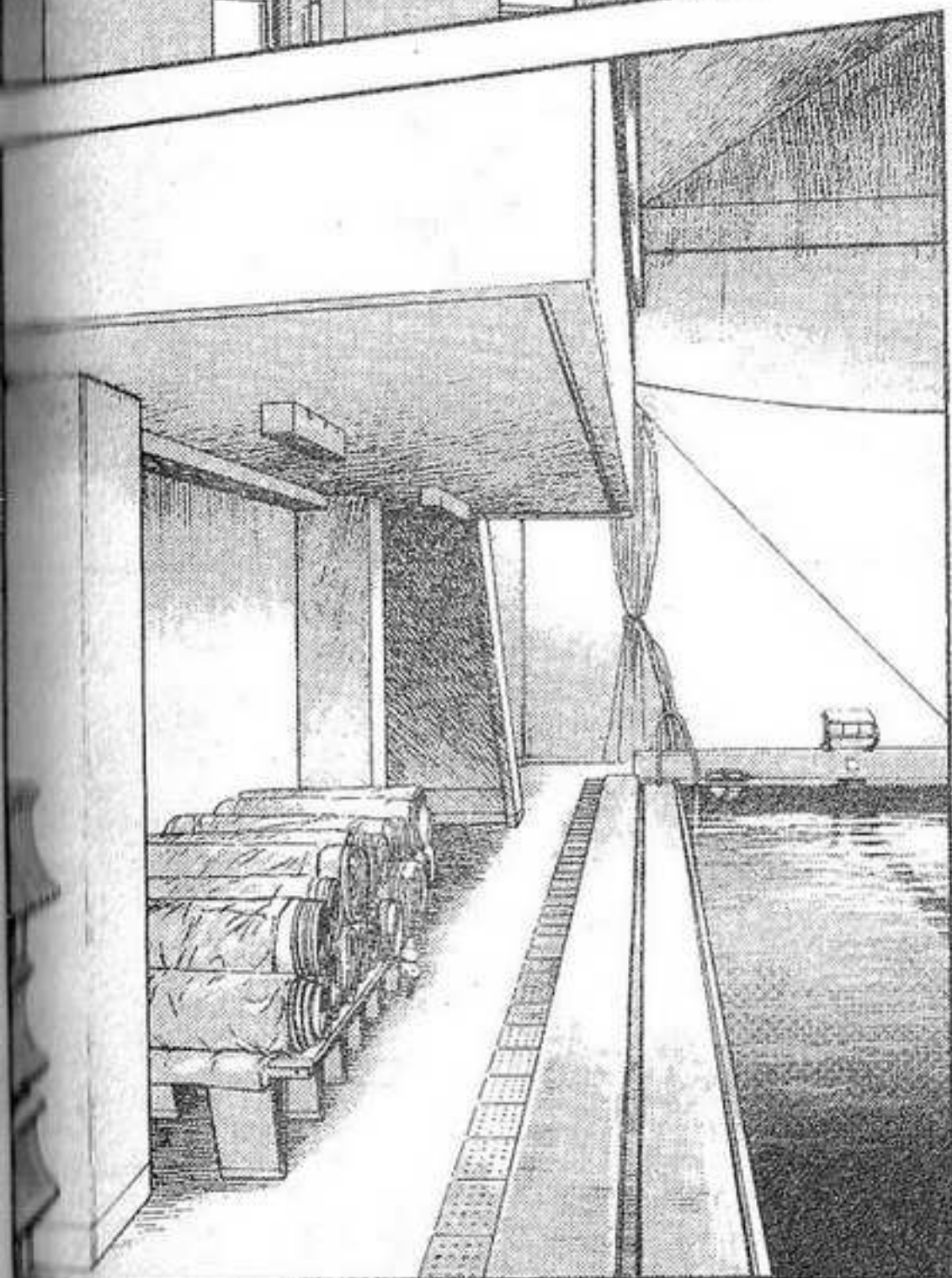
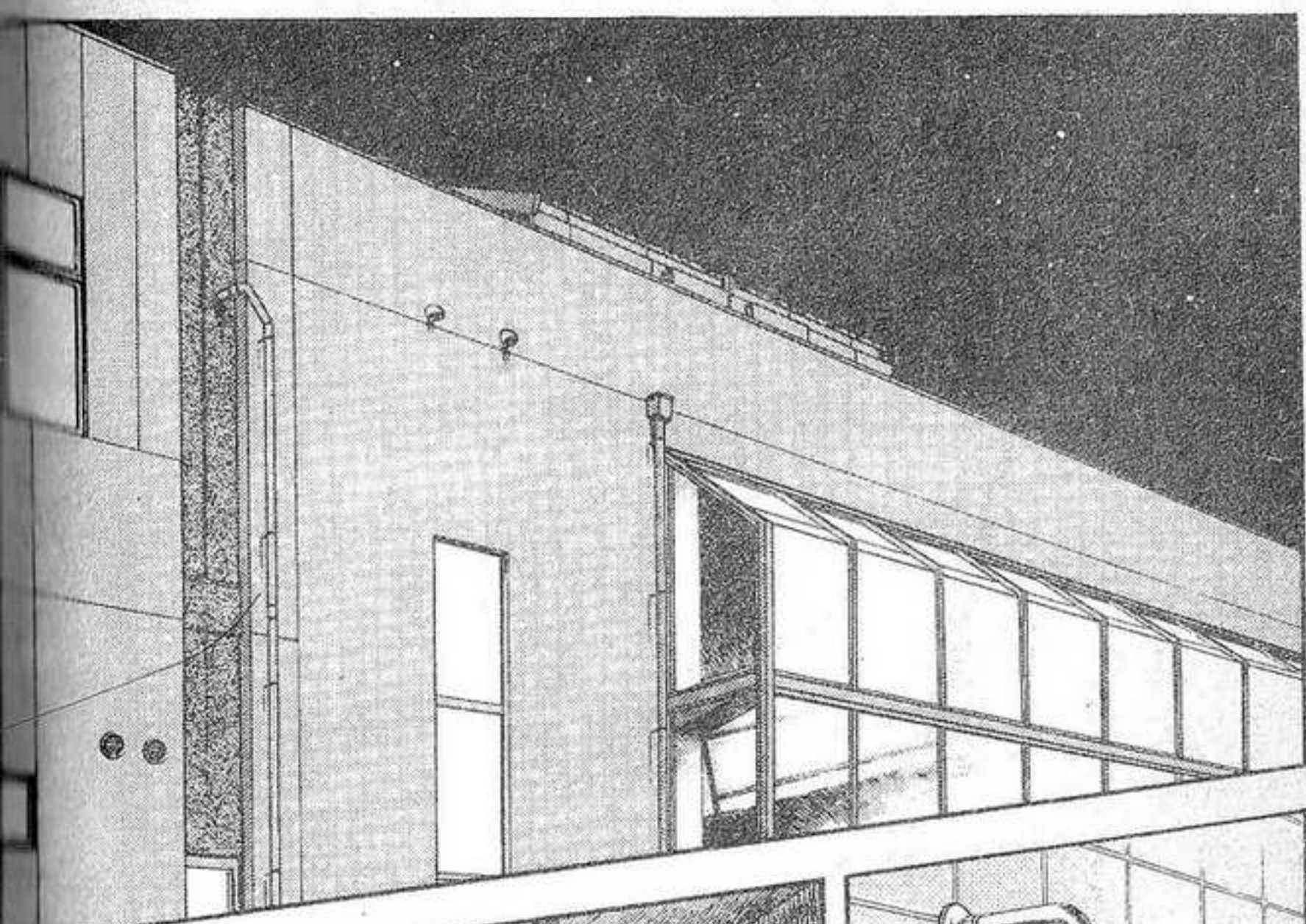
จะว่า
ว่ายกบได้ที่ 1
แน่รี?

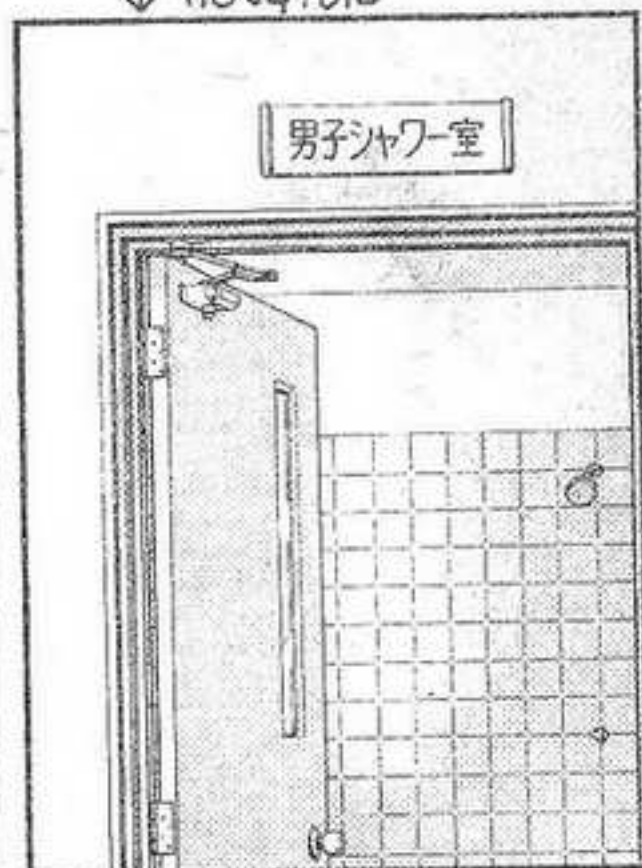
ครับ

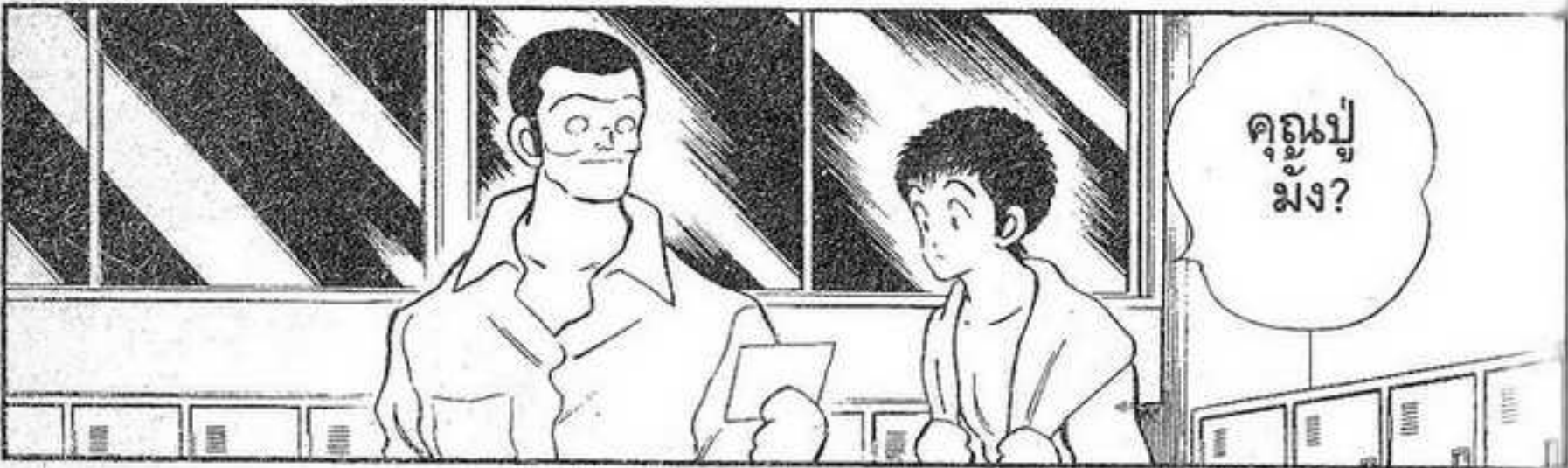
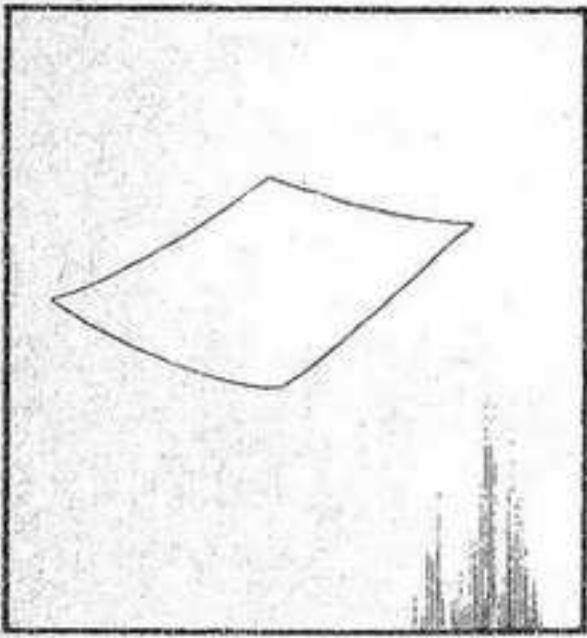
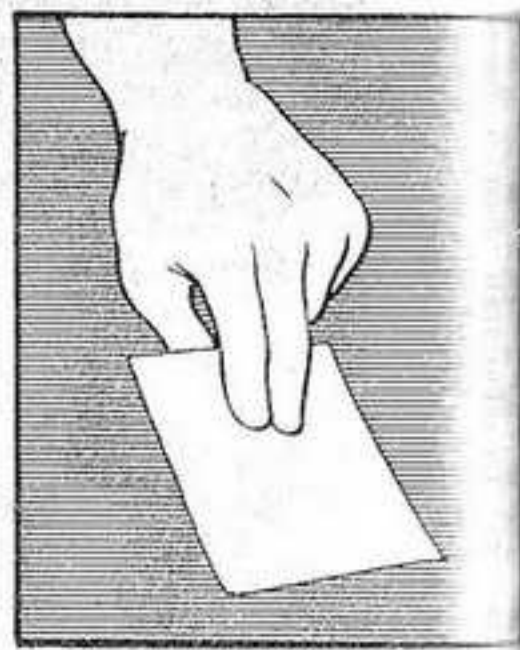
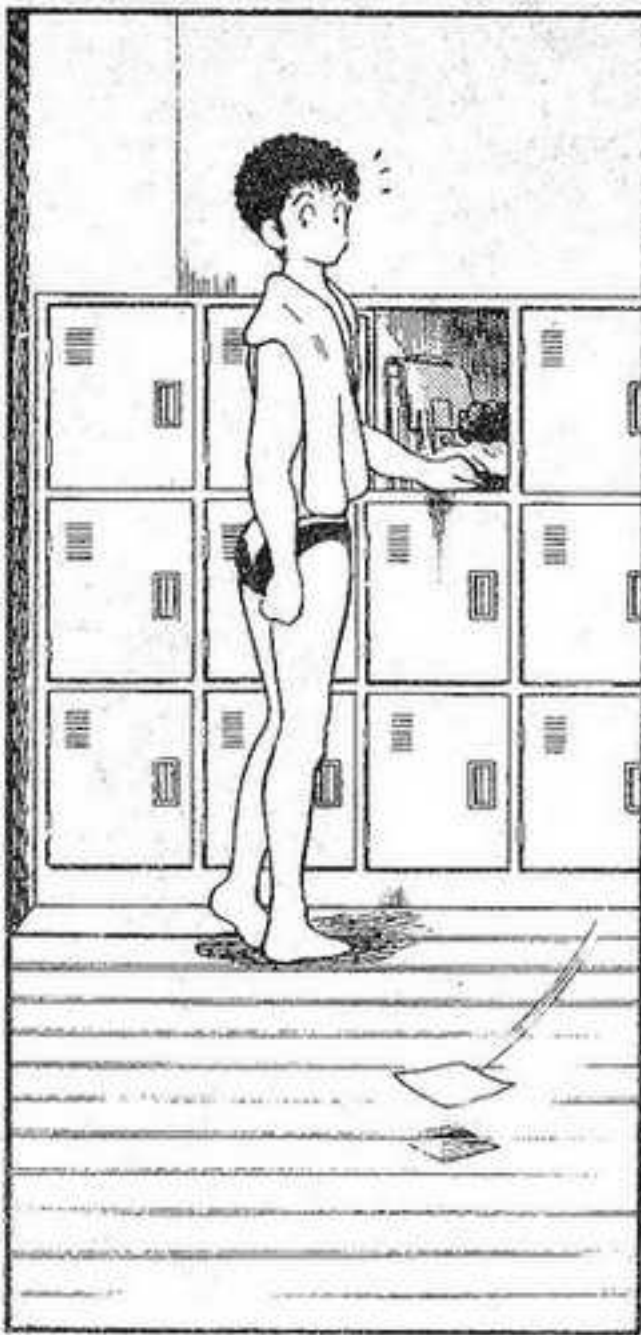
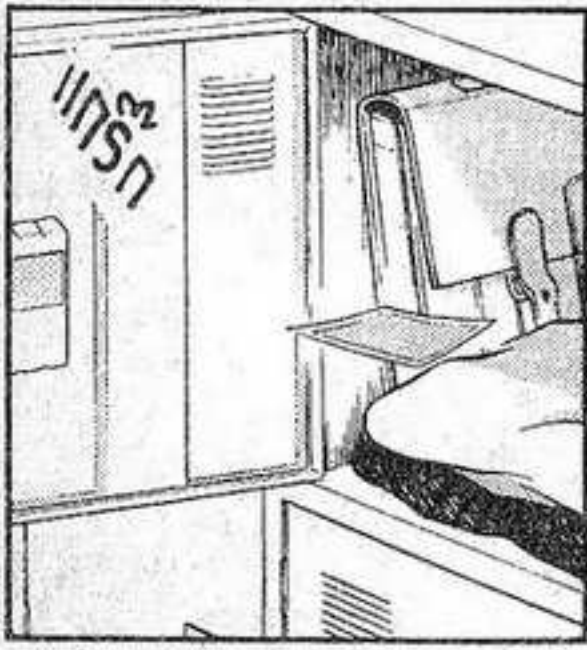
เธอมั่นใจ
แน่รี
!?

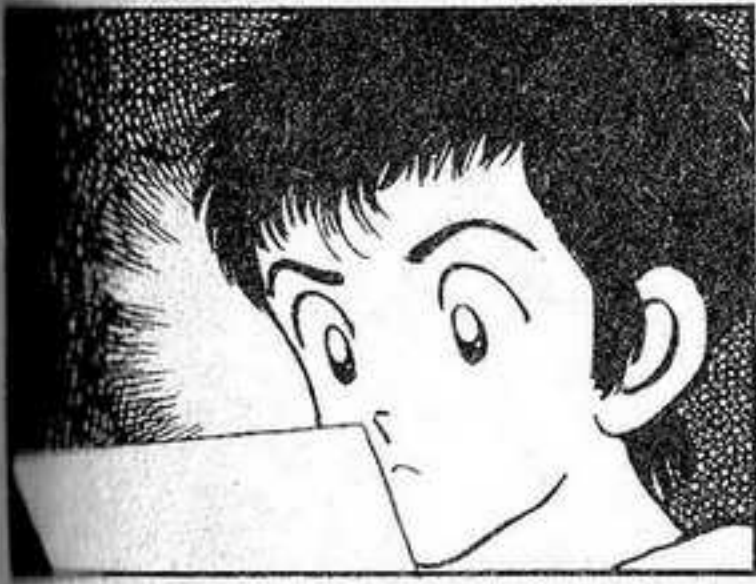

↓ ห้องอาบน้ำ

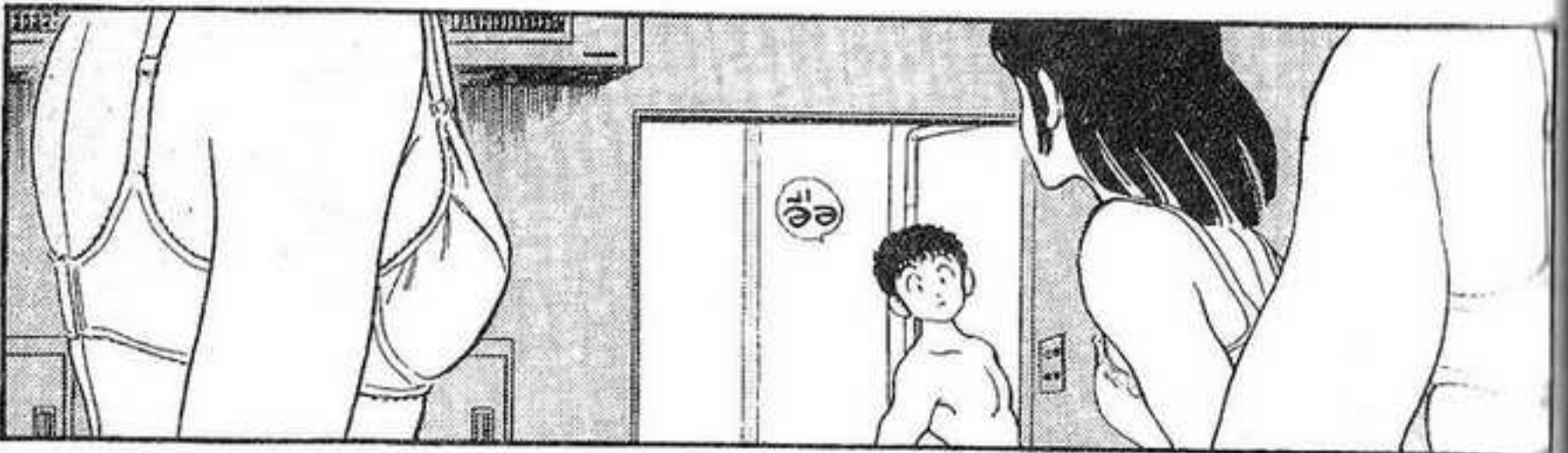
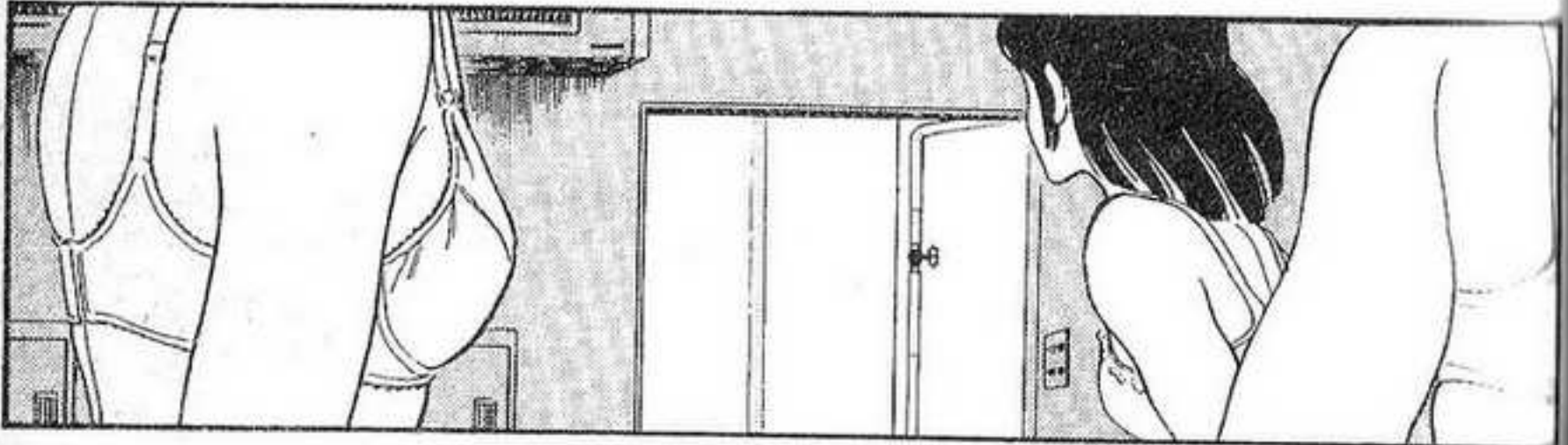

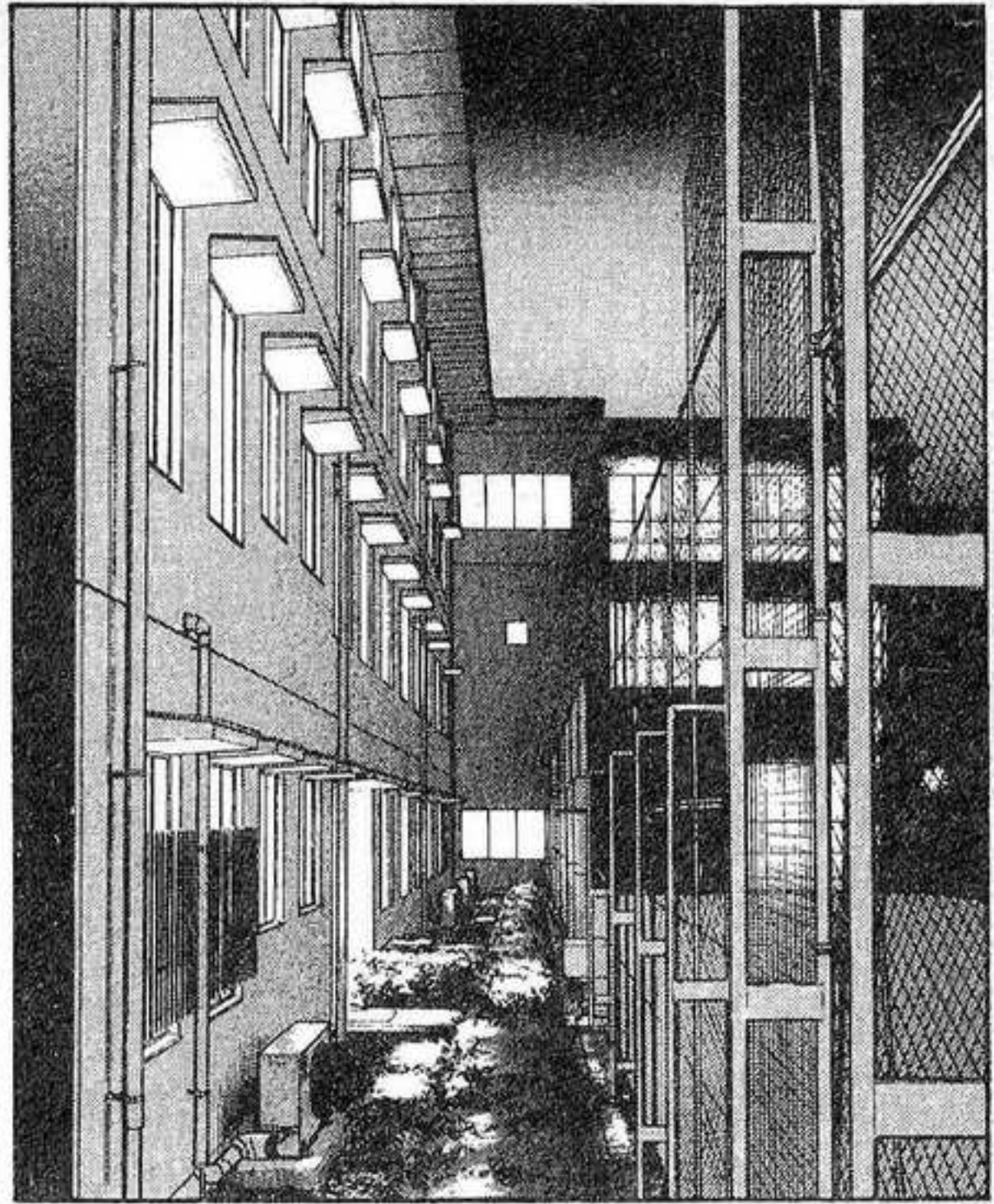
ห้องอาบน้ำหญิง

นิโน
มิยะ
!!

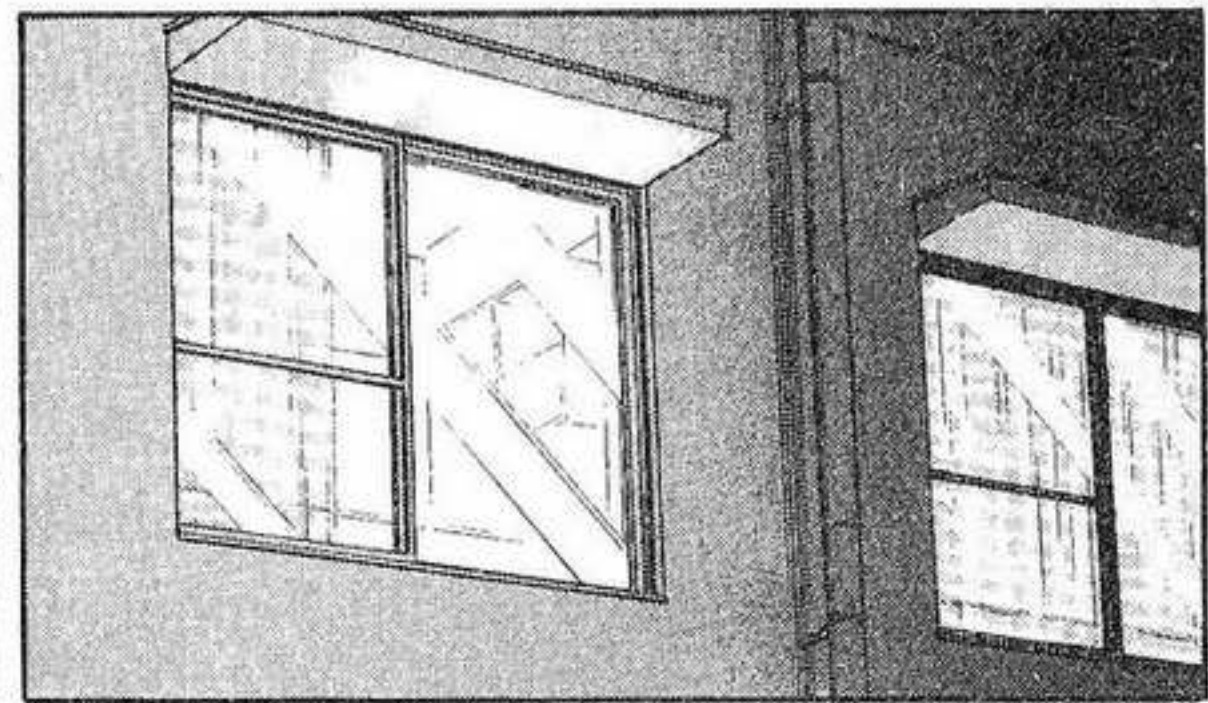

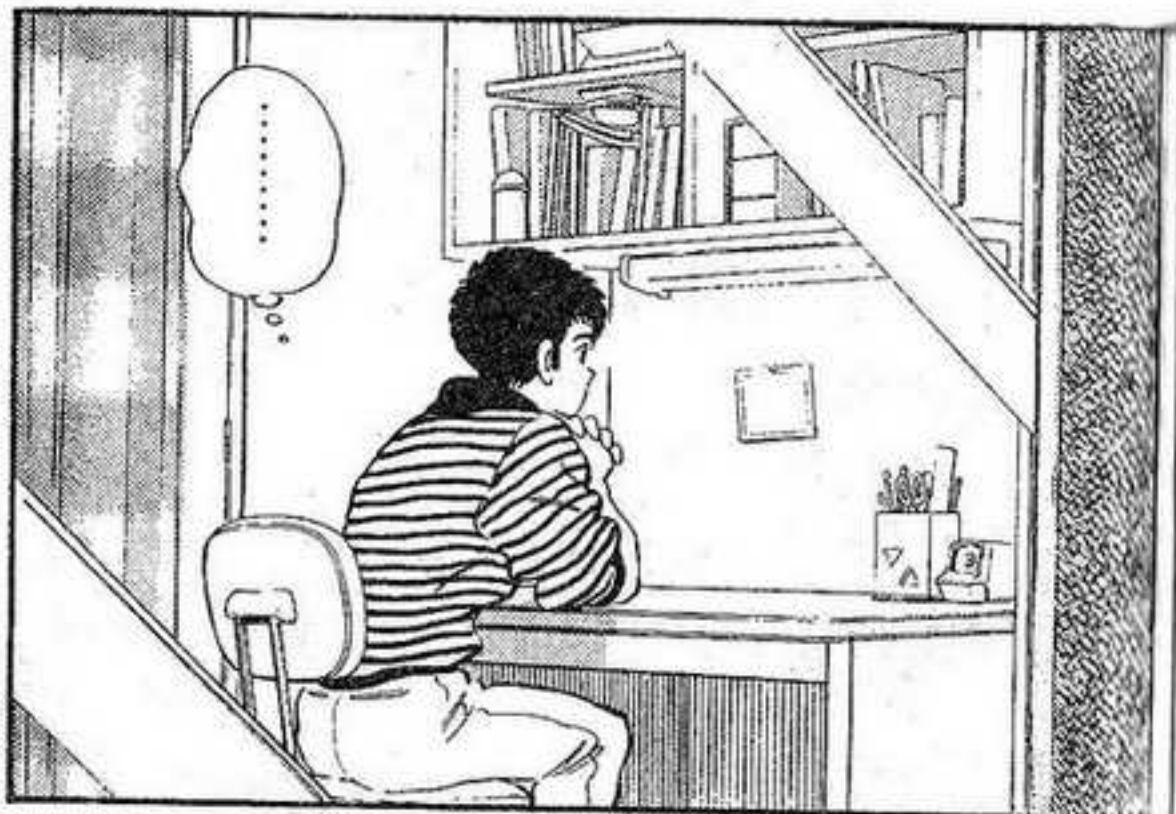
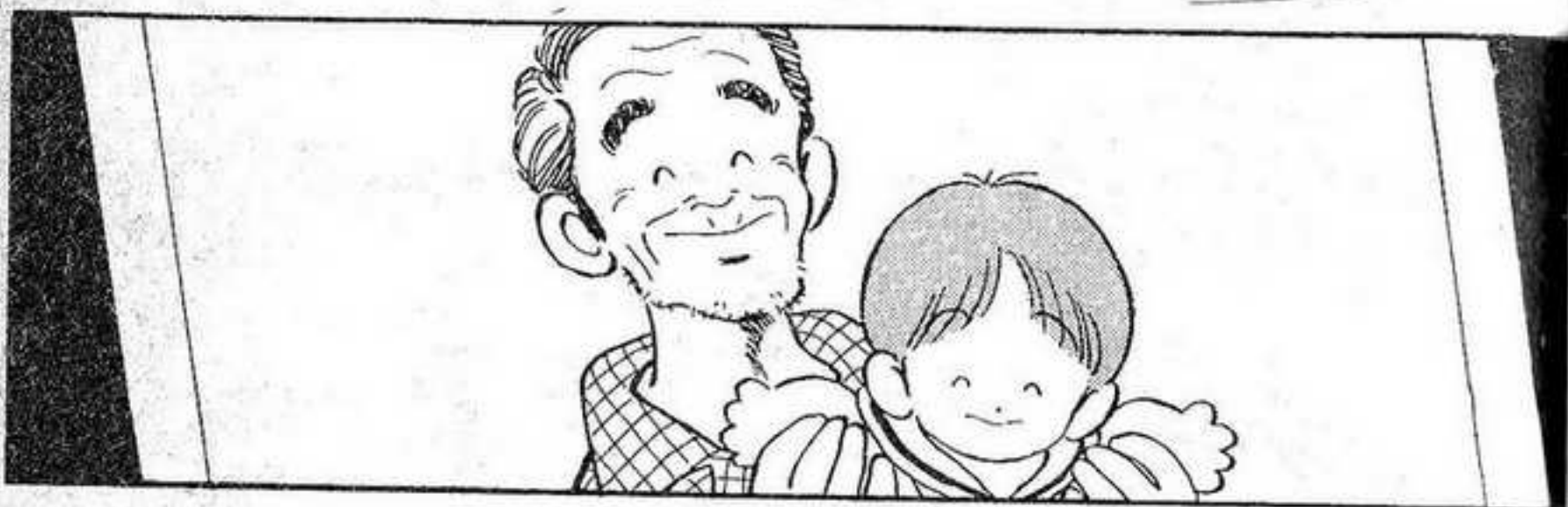
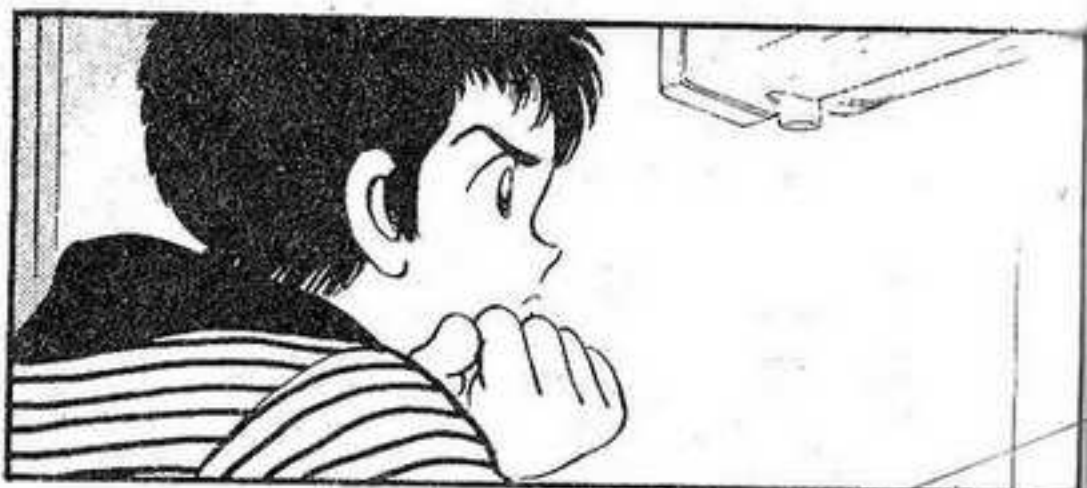
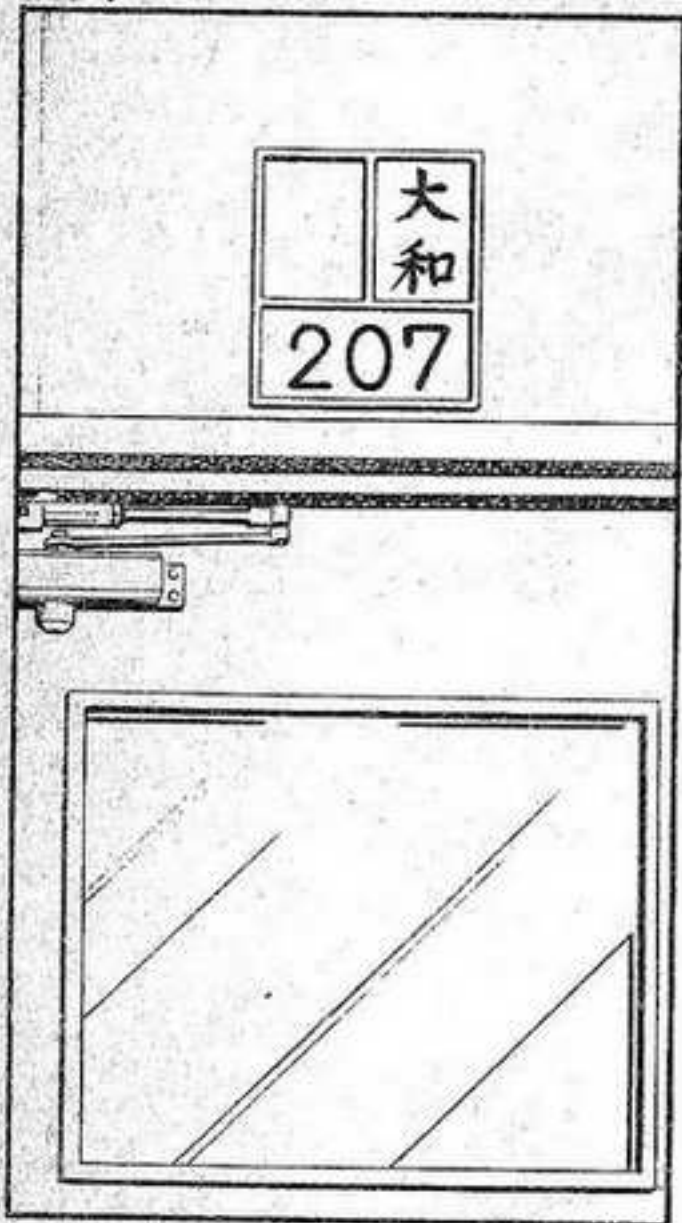
ป๊อปป๊อ

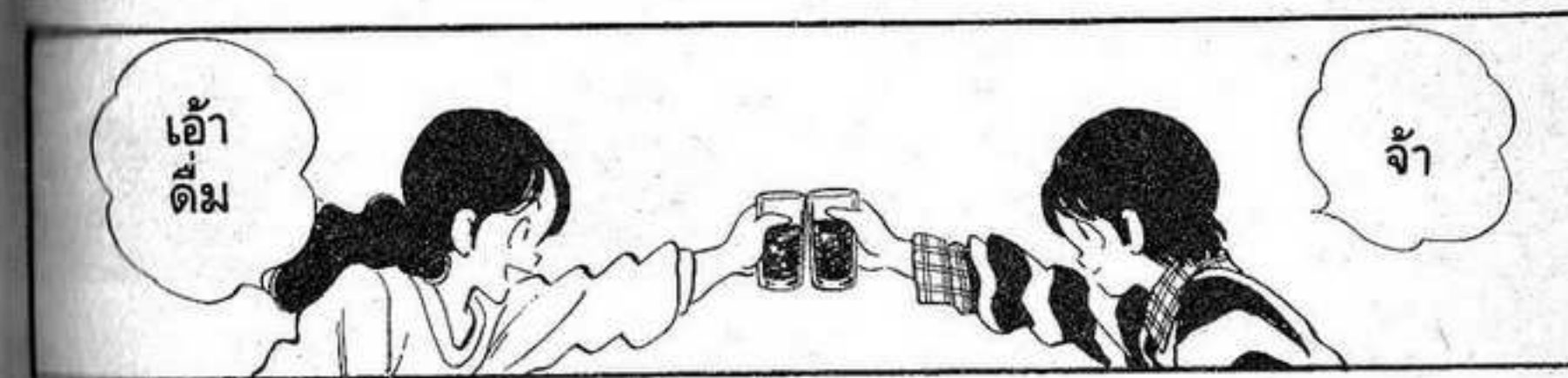
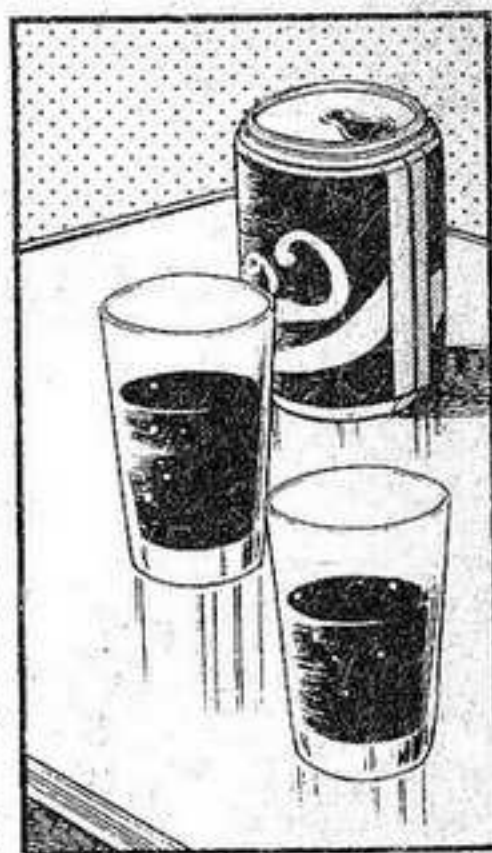
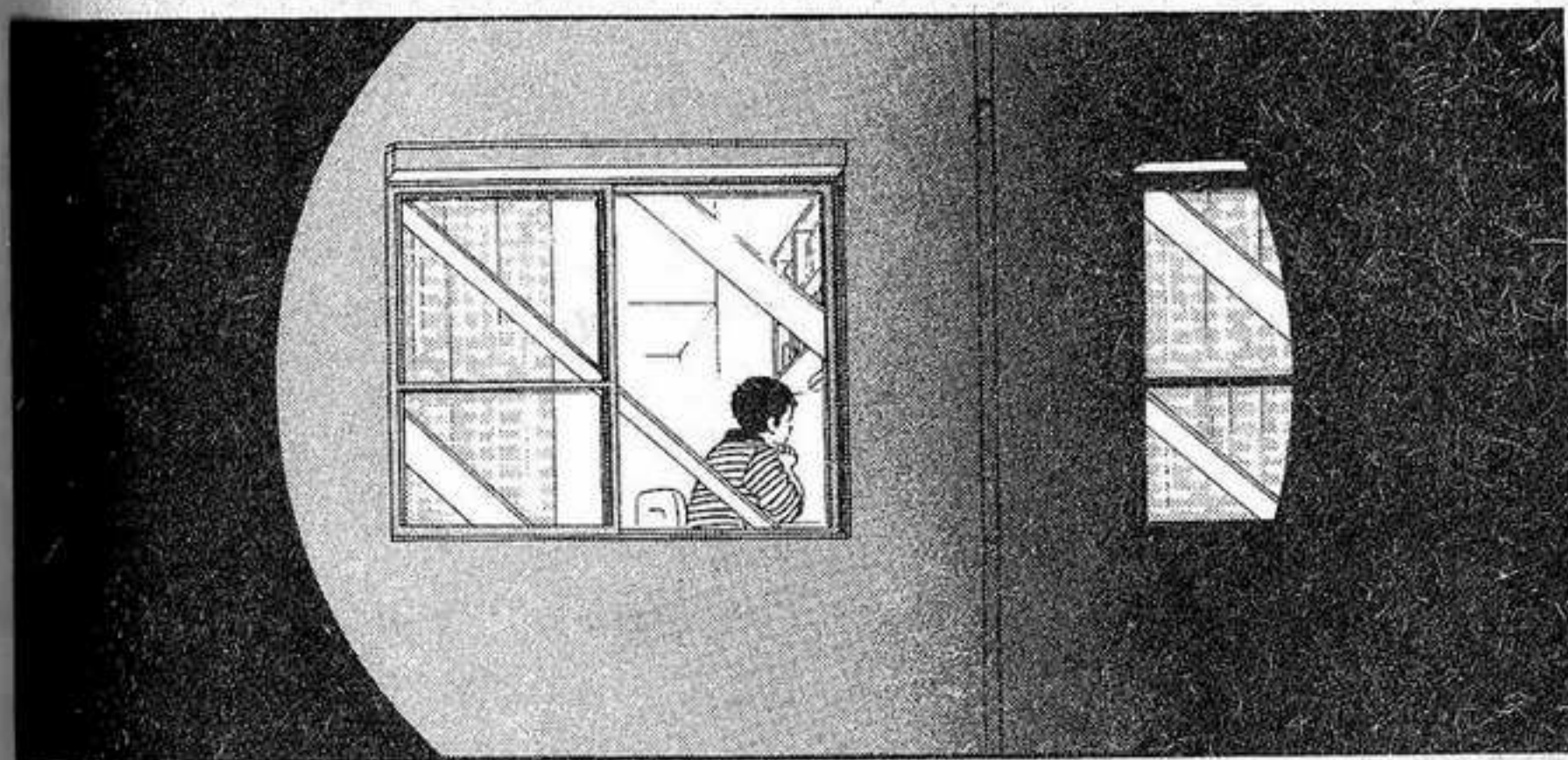

หอพักนักเรียนชาย
โรงเรียนเอชเซ็น

↓ ยานาโกะ

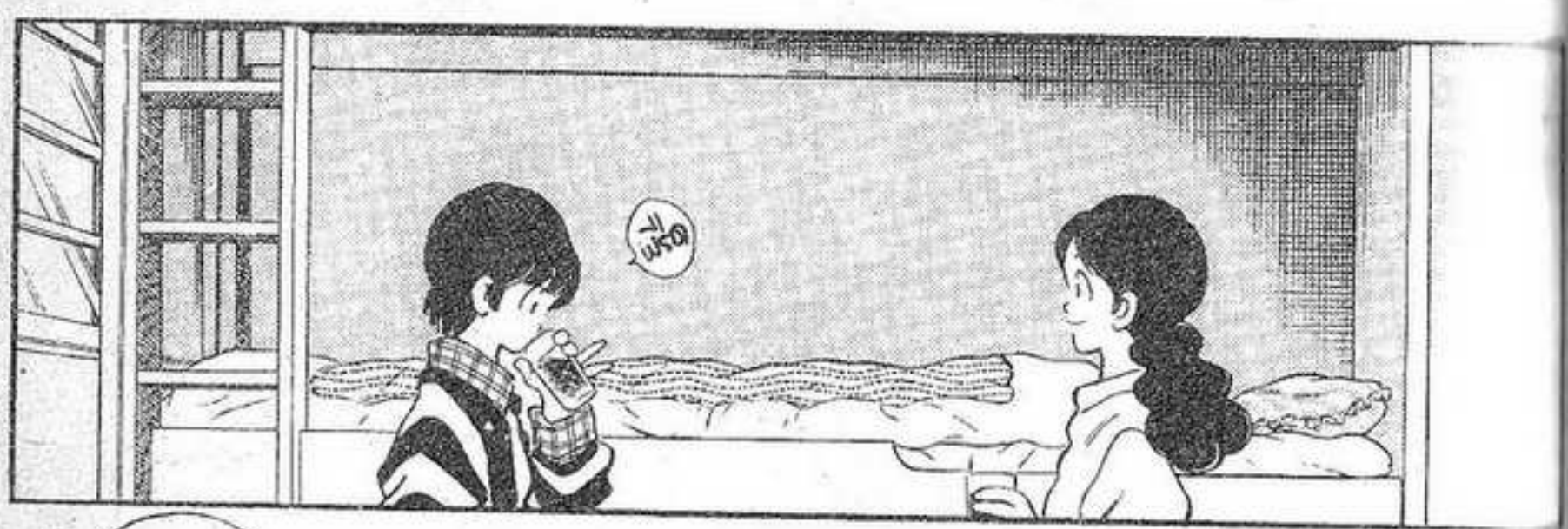

ซิมาดะ
เธอ
อยู่ห้องC
ใช่ไหม
.....

อ้อ

ยามาโตะ
เคย์สุเกะ
อยู่ห้องเดียว
กับเธอ
ใช่ไหม?

อ้อ
.....
อยู่
.....

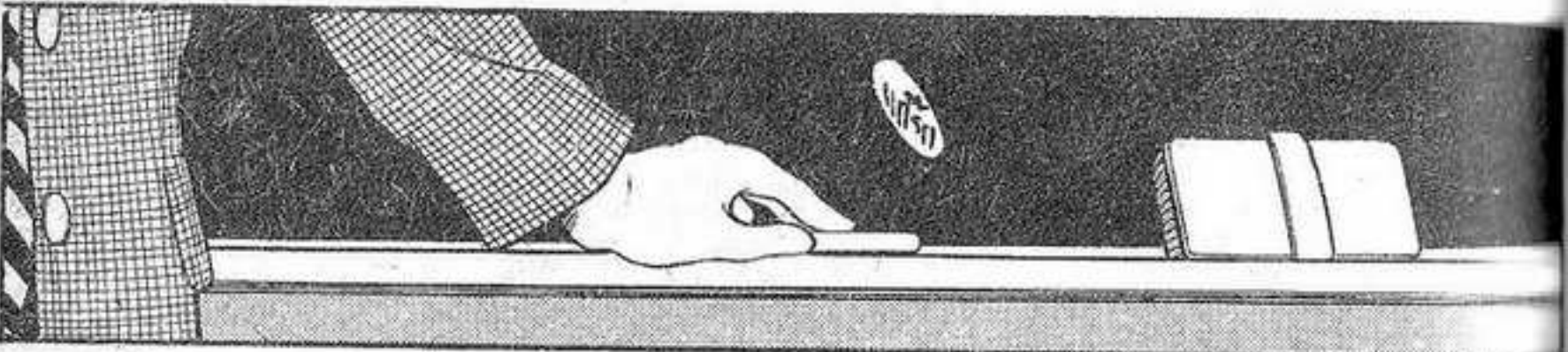

เขา
เป็นยังไง
...!?

ROUGH

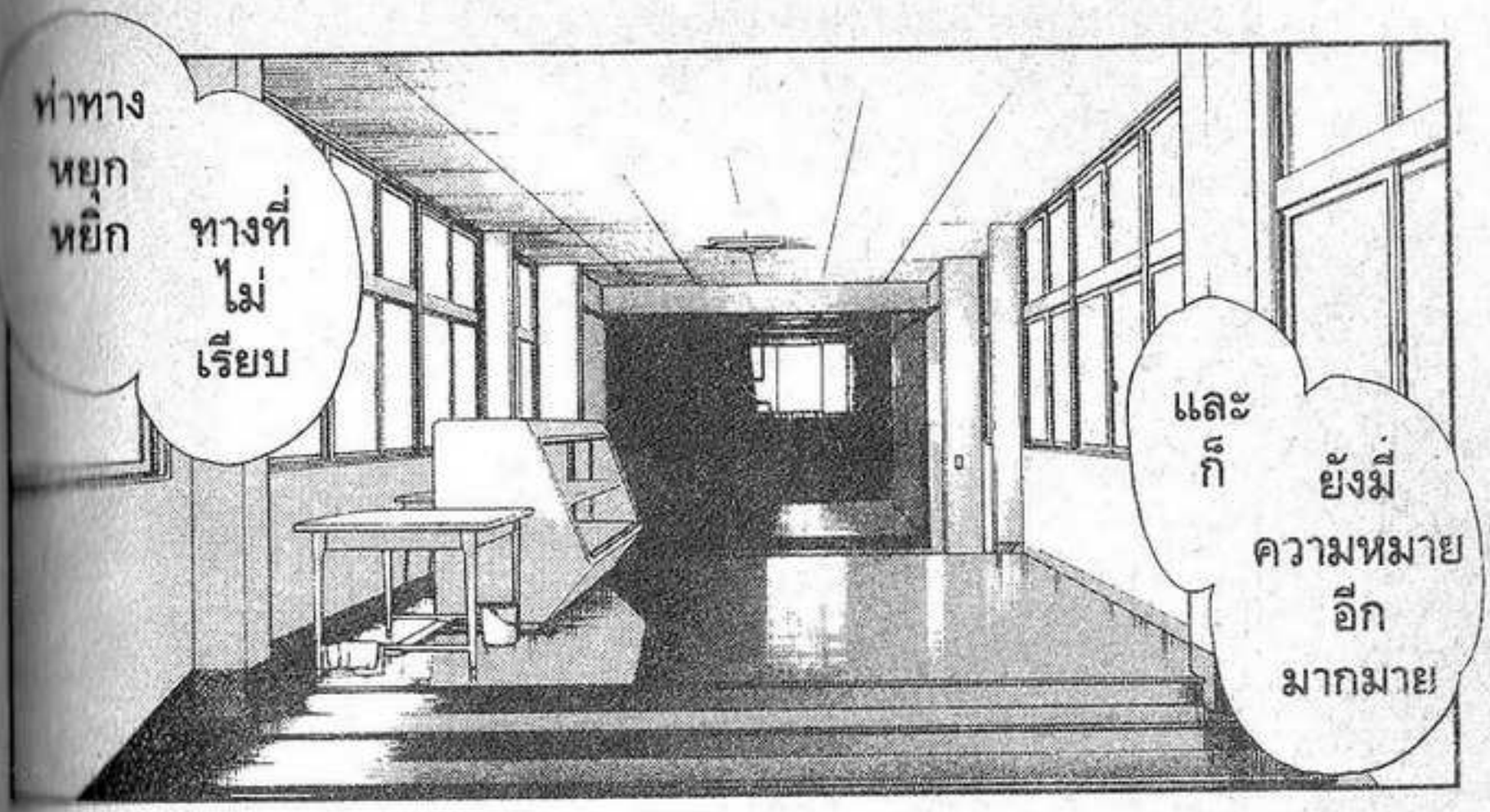
ร่าง
(ROUGH)

แปลว่า
หยาบ
ขรุขระ

ไม่
สะอาด
ไม่
เรียบร้อย

เช่นแฟร์เวย์
ของสนามกอล์ฟ
ที่มีหญ้าขึ้น
ไม่เป็นระเบียบ

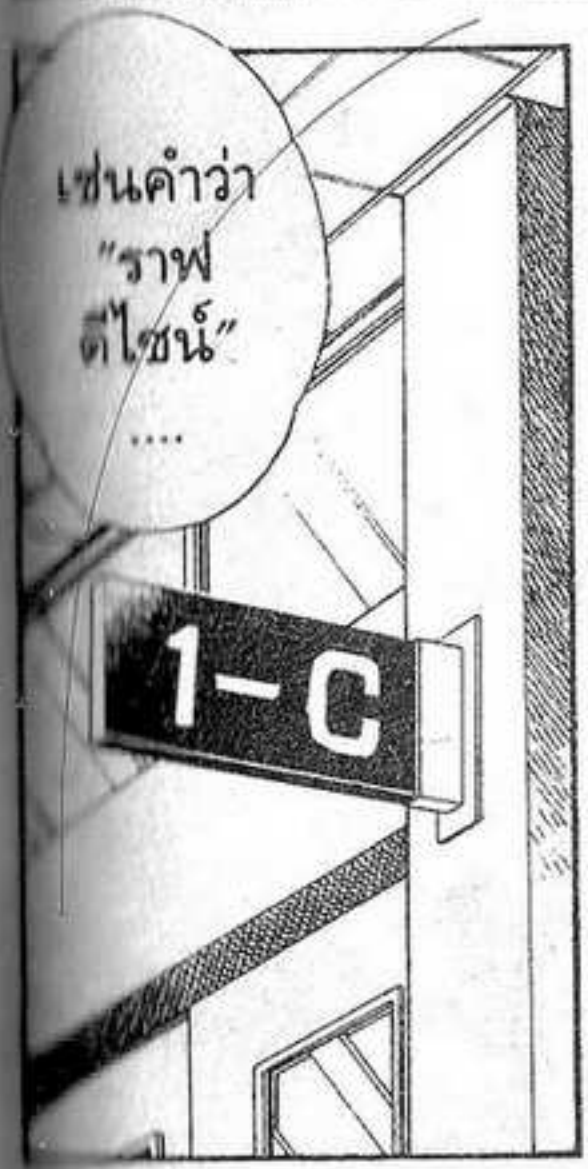

ทำทาง
หยก
หยิก

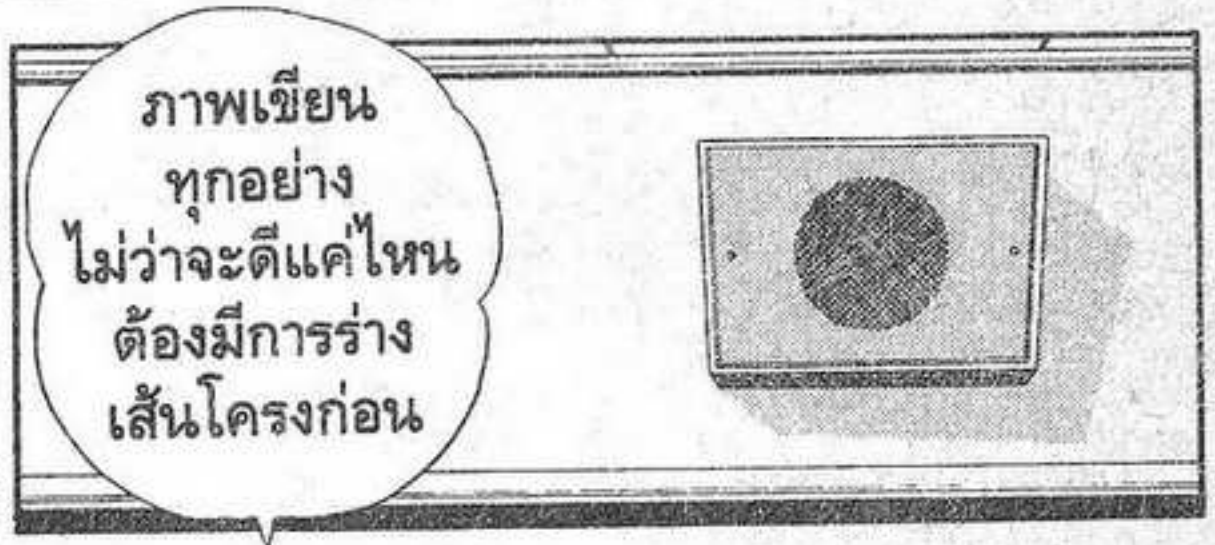
ทางที่
ไม่
เรียบ

และ
ก็

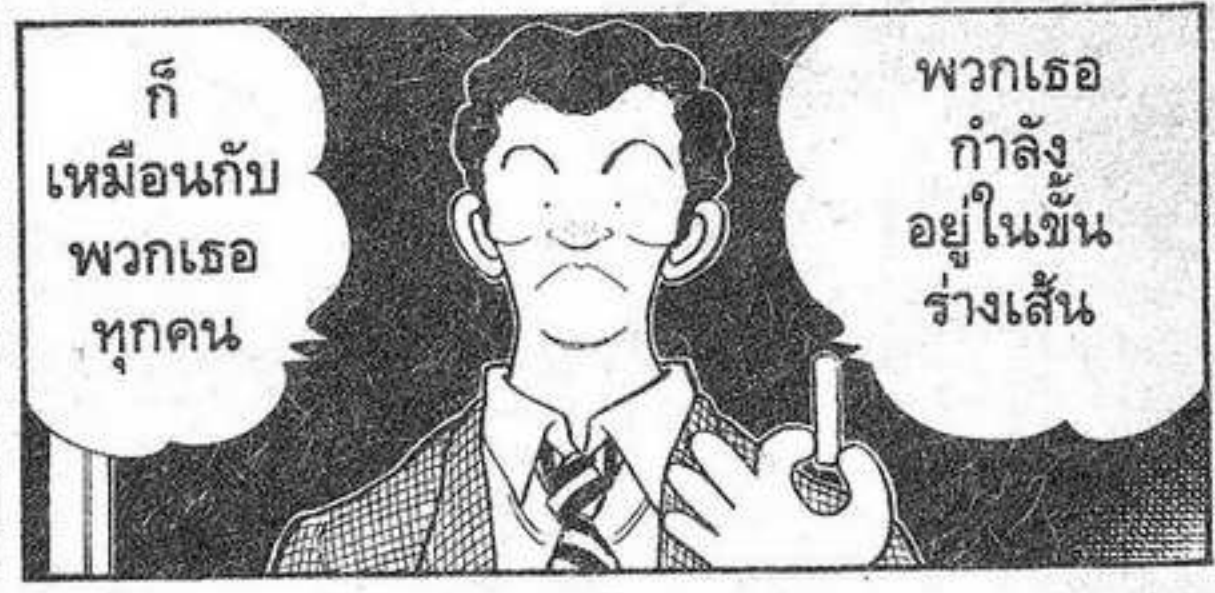
ยังมี
ความหมาย
อีก
มากมาย

เช่นคำว่า
"ราฟ
ตีไซน์"
....

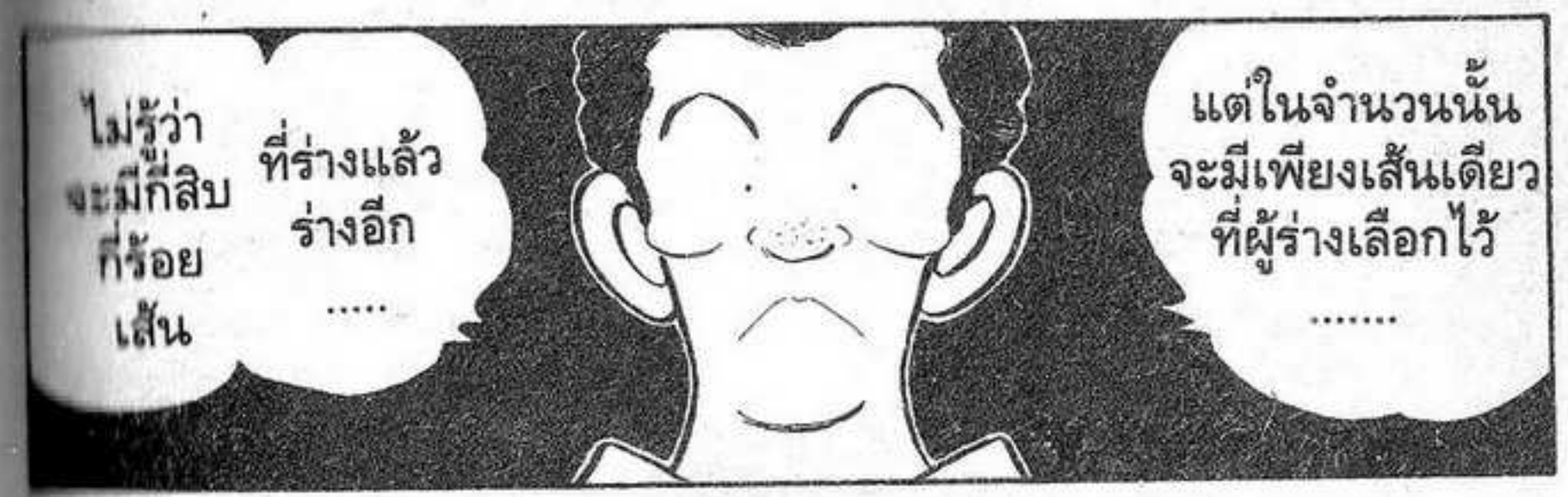

ภาพเขียน
ทุกอย่าง
ไม่ว่าจะดีแค่ไหน
ต้องมีการร่าง
เส้นโครงก่อน

ก็
เหมือนกับ
พวกเขา
ทุกคน

พวกเขา
กำลัง
อยู่ในขั้น
ร่างเส้น

ไม่รู้ว่า
จะมีกี่สิบ
กี่ร้อย
เส้น

ที่ร่างแล้ว
ร่างอีก
.....

แต่ในจำนวนนั้น
จะมีเพียงเส้นเดียว
ที่ผู้ร่างเลือกไว้
.....

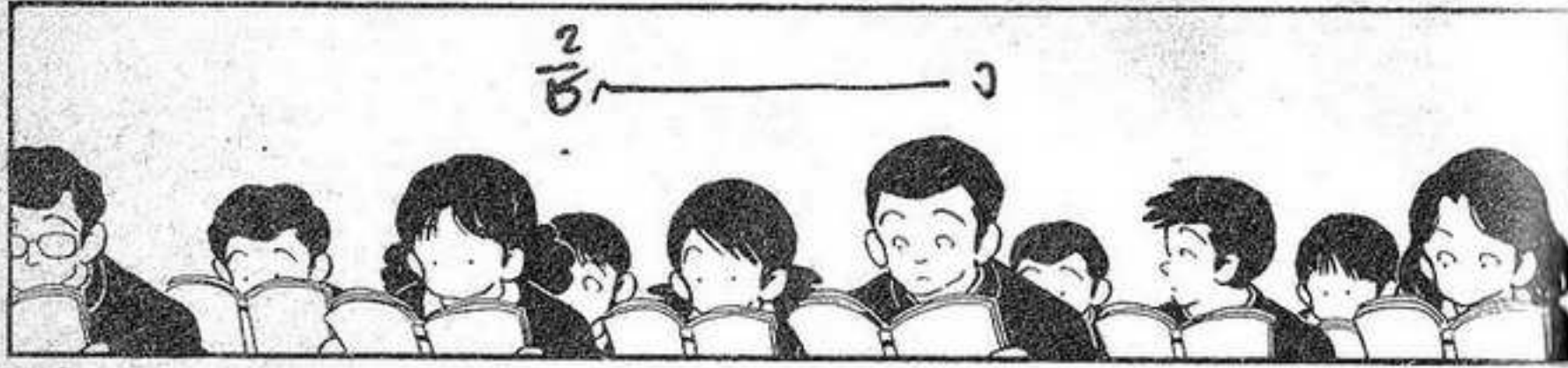

เขาจะ
ลงหมึกจริงๆ
ตามเส้นนั้น

ลบ
เส้นร่างต่างๆ
ที่เหลือออก
ปะสกรีนโทน
ให้เรียบร้อย

เมื่อชำนาญ
ก็จะเป็น
นักเขียน
ที่ดีได้

แยม

ลองคิด
ให้ตัวเอง
เป็นภาพ
สักภาพ
หนึ่ง

ภาพ
ที่เริ่มร่าง
ไม่รู้ว่าจะดี
หรือแย่
ในตอน
วาดเสร็จ

ร่าง
เส้นหนัก
เส้นเบา
รอกการ
ลงหมึก

และ
แต่ง
ให้
เรียบ
ร้อย

อย่าคิดว่า
นักเขียน
การ์ตูน
จะกระจอก
นะ

เอ้อ

ก็ เหมือนกับ การศึกษา ในทะเล !

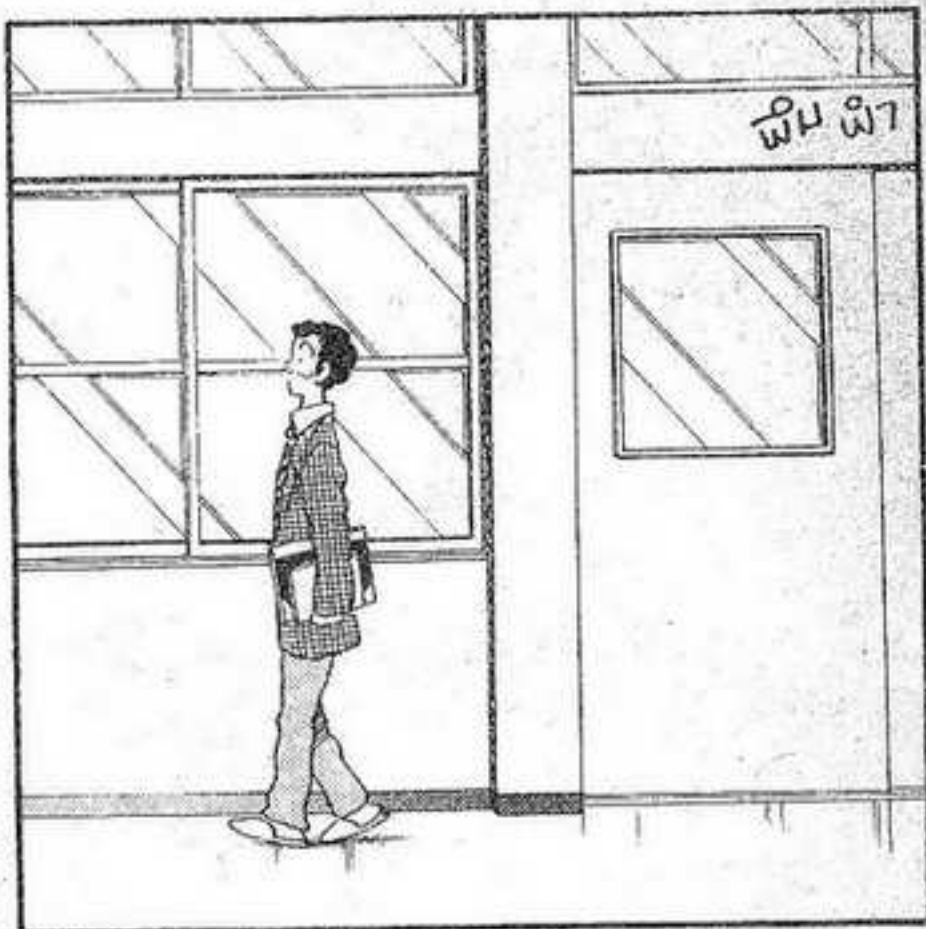
แต่ ก่อนจะเสร็จ พวกเธอต้อง ถูกร่างแล้ว ร่างอีก

แต่ ชาติจิ ชอบลอก ของเก่า ไม่ชอบร่าง อยู่เรื่อย

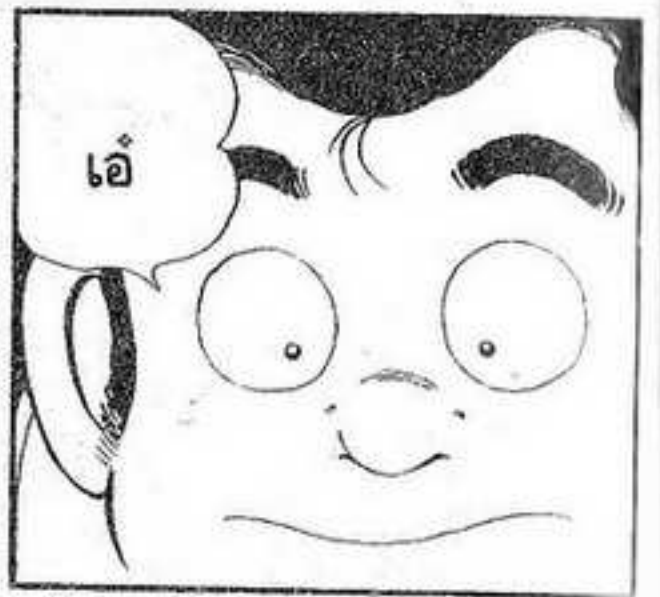
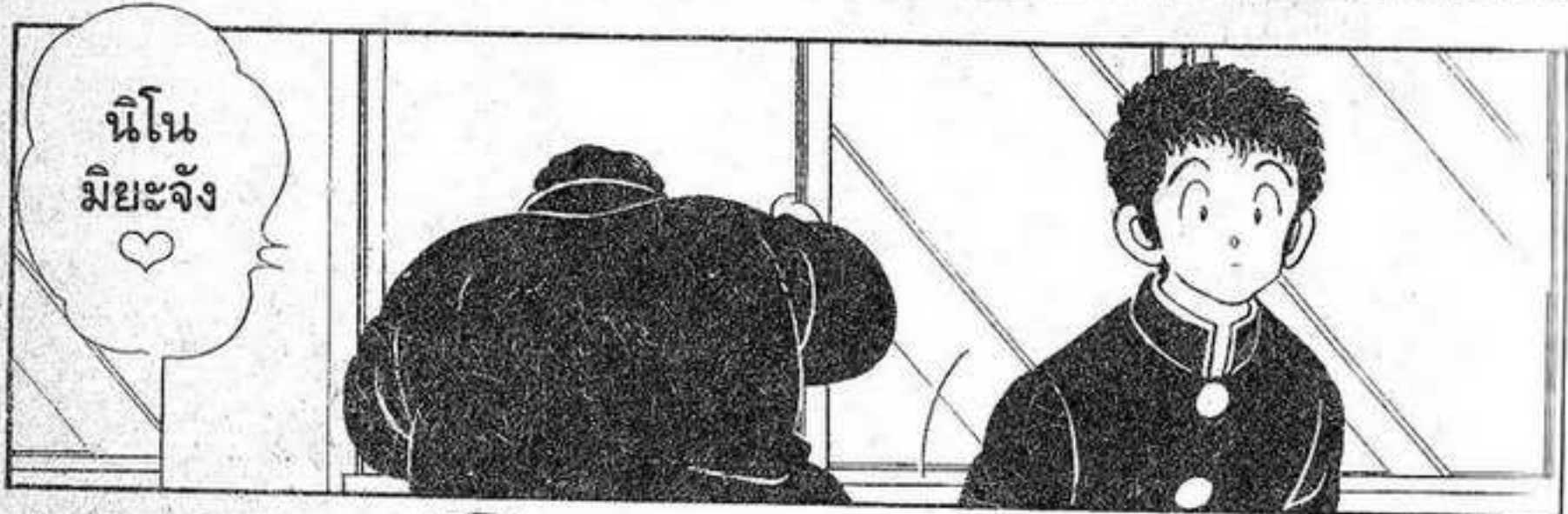
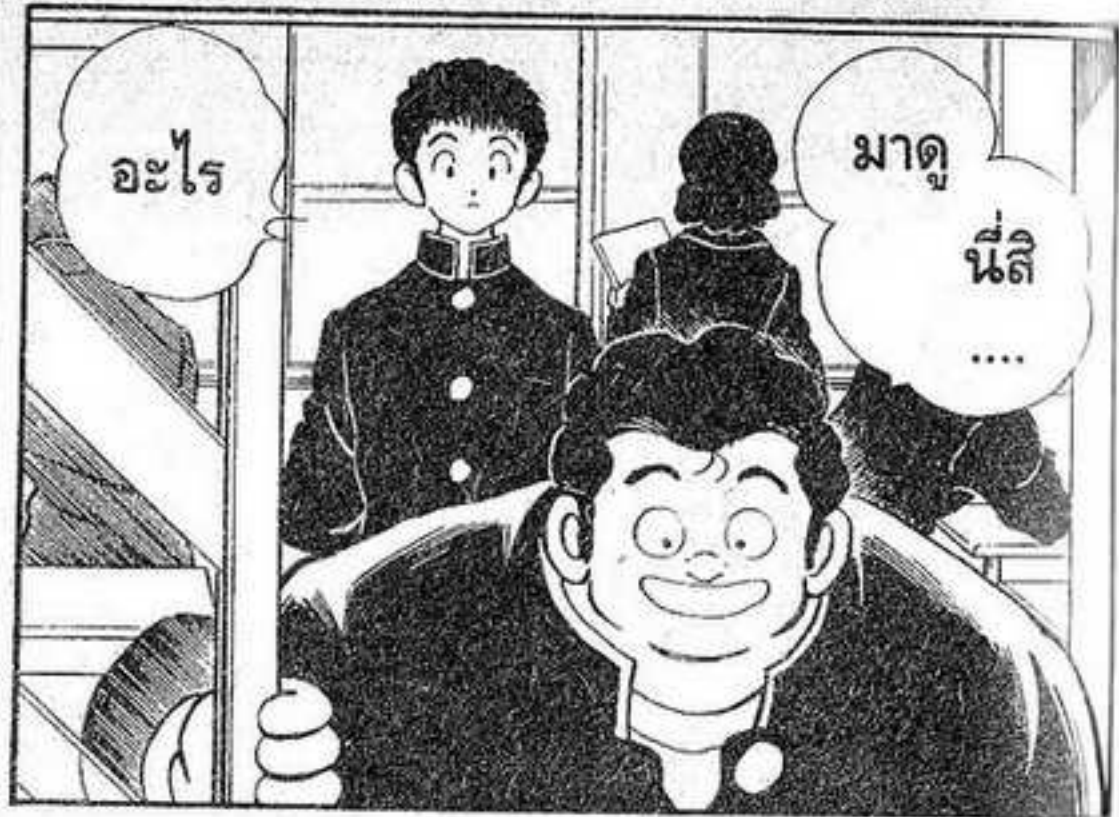

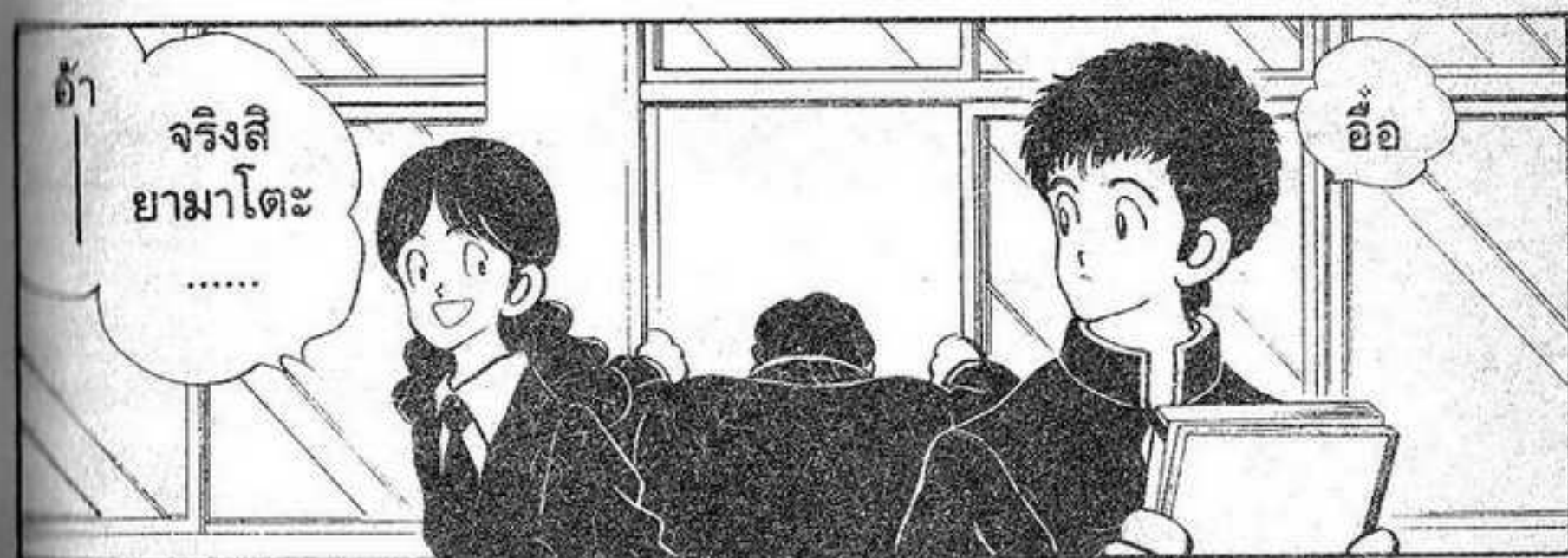
จบ แค่นี้ นะ...

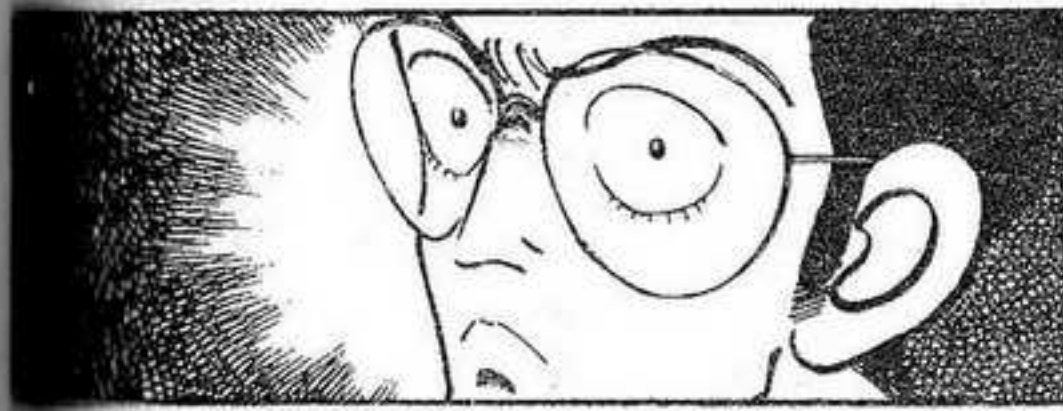
ฮ้าว

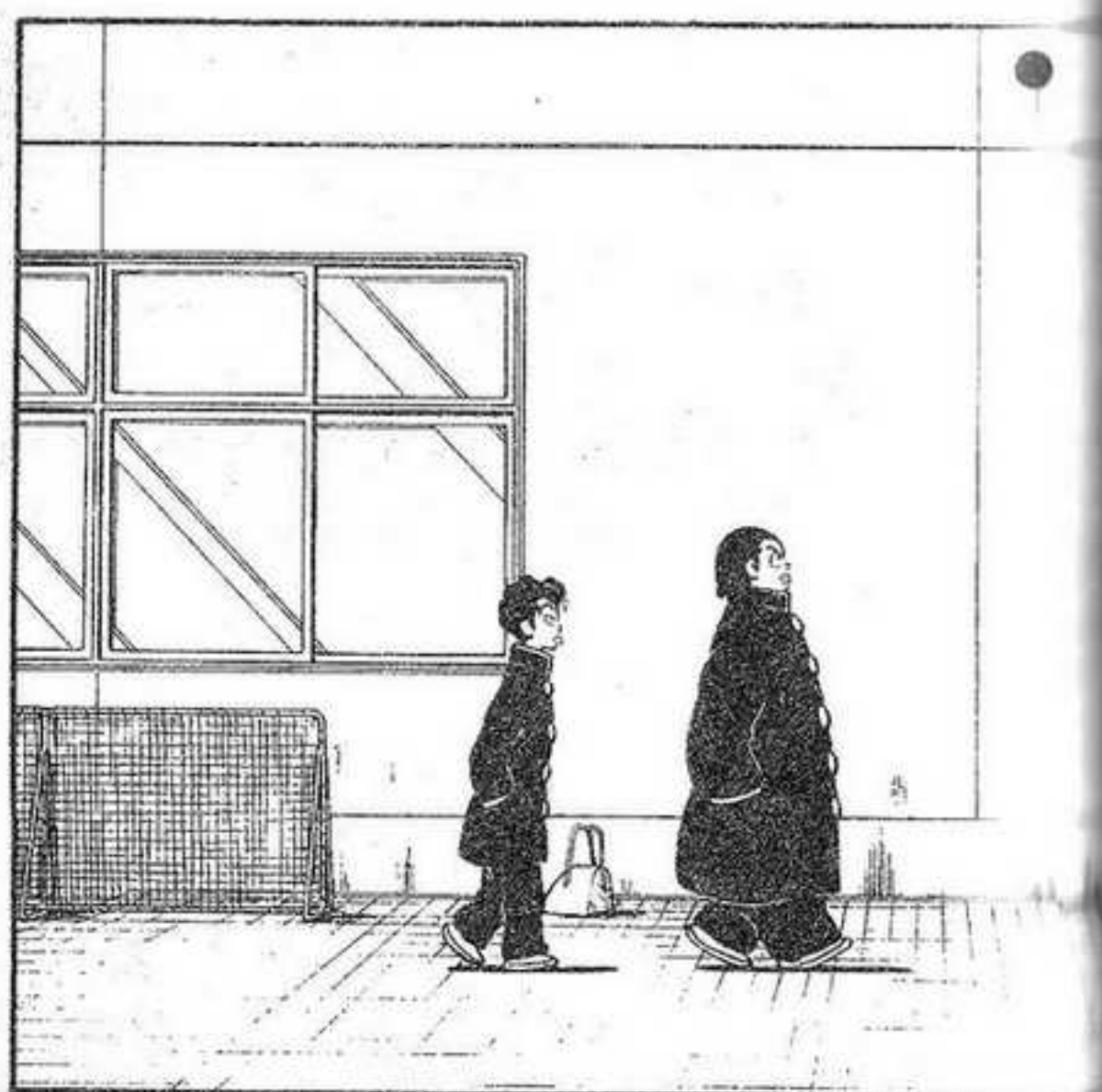
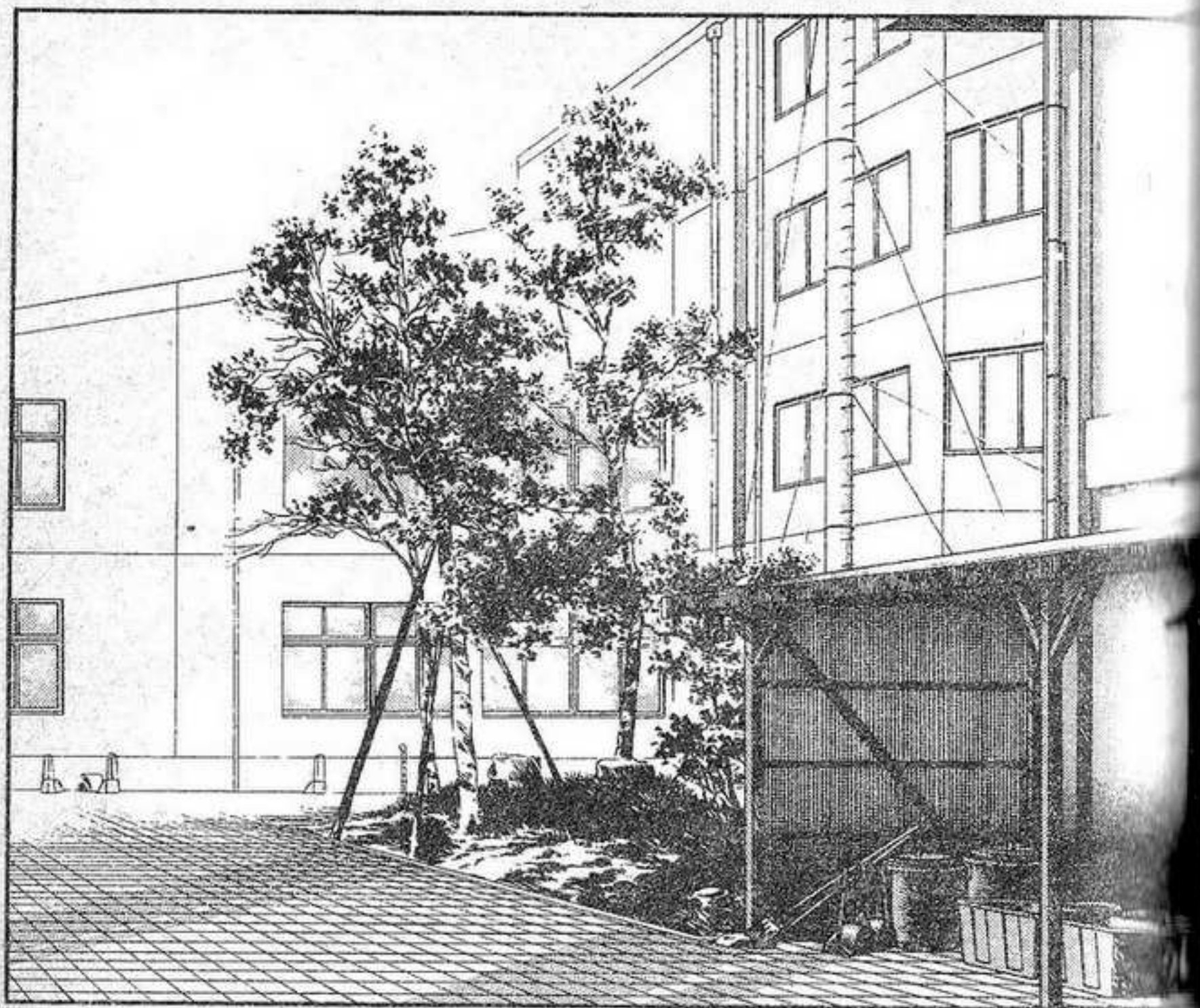
เมื่อกี้ มั้วิชา อะไรกัน นะเนี่ย

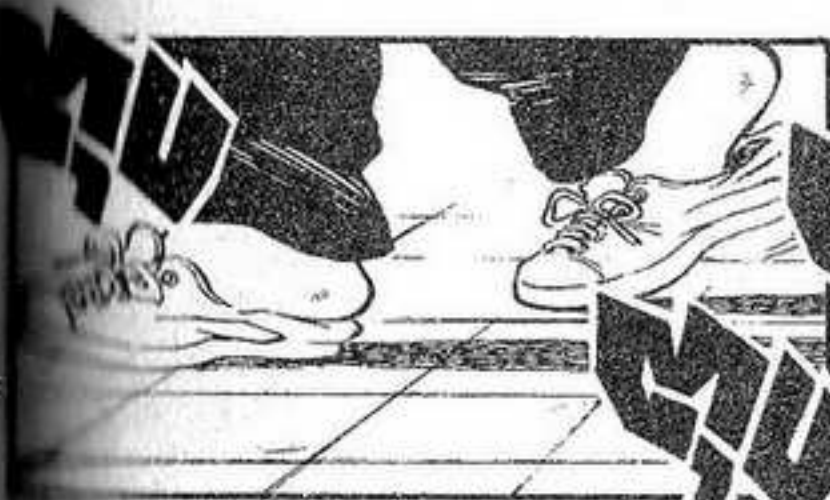

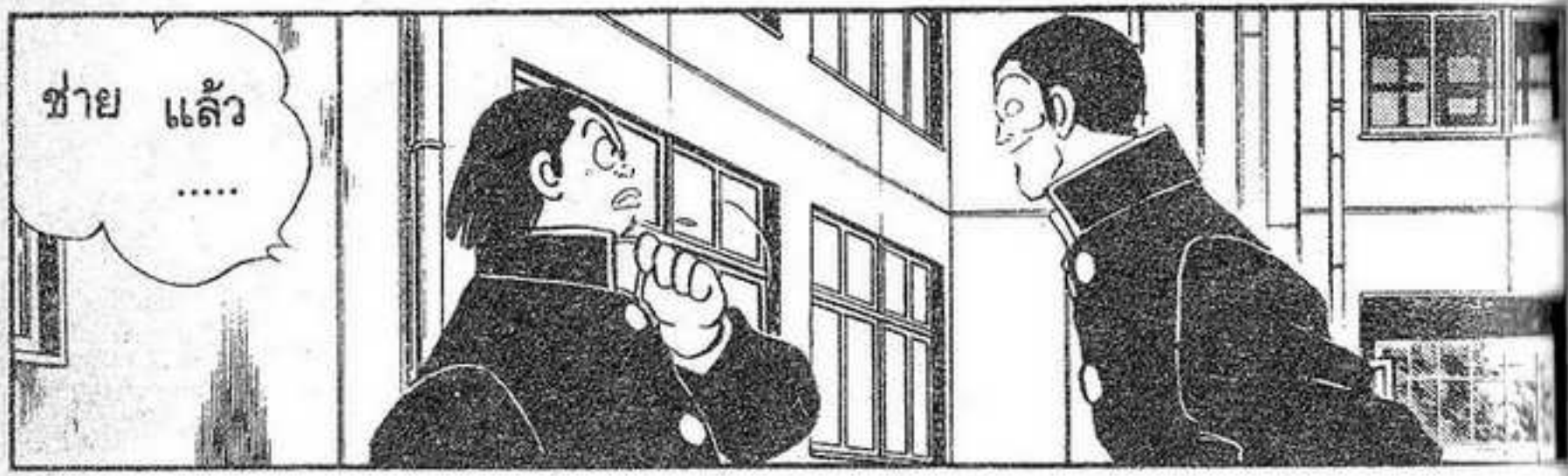
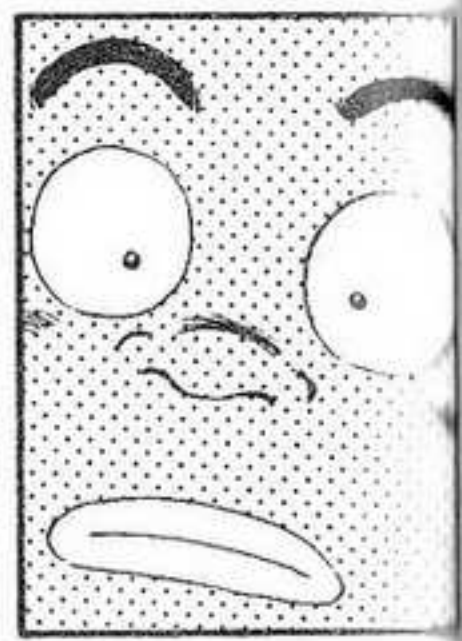
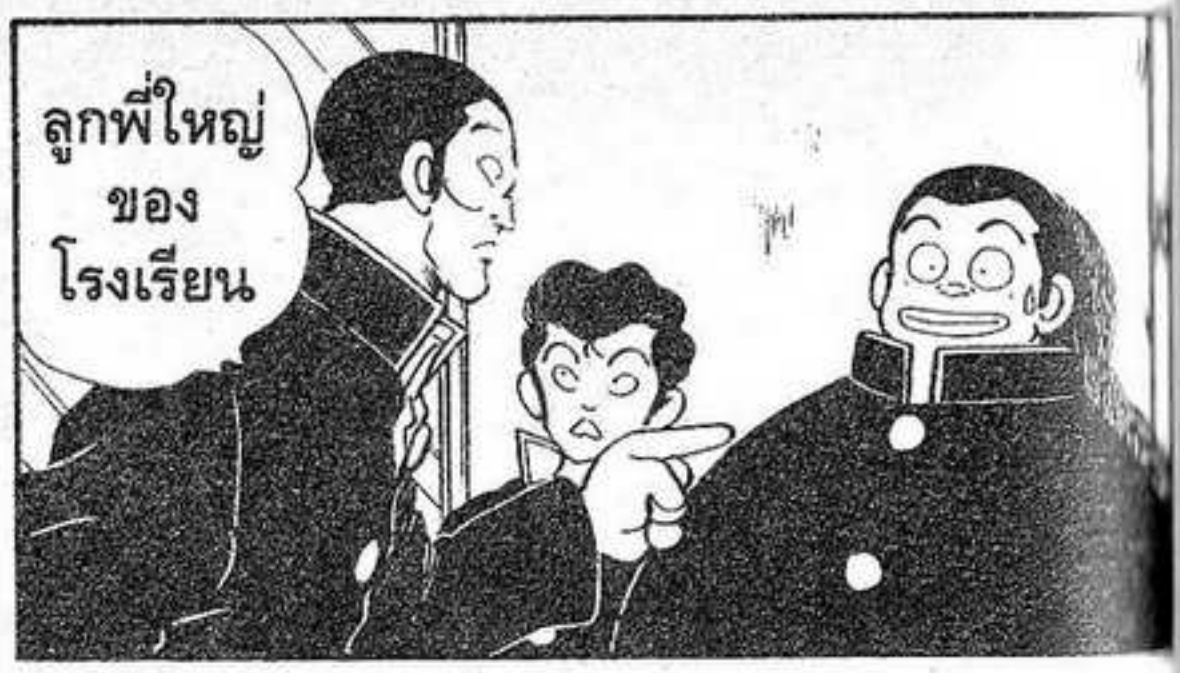

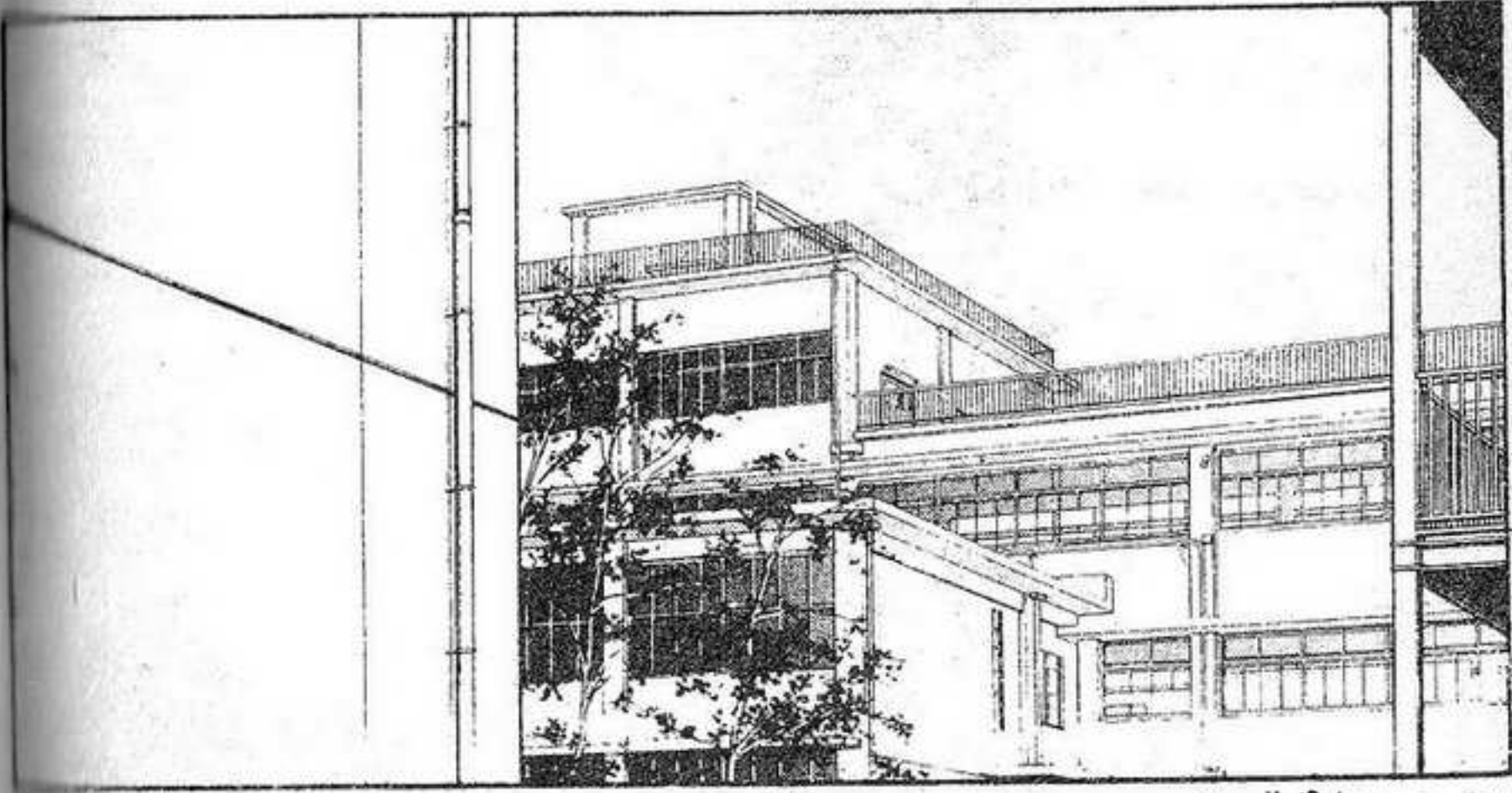

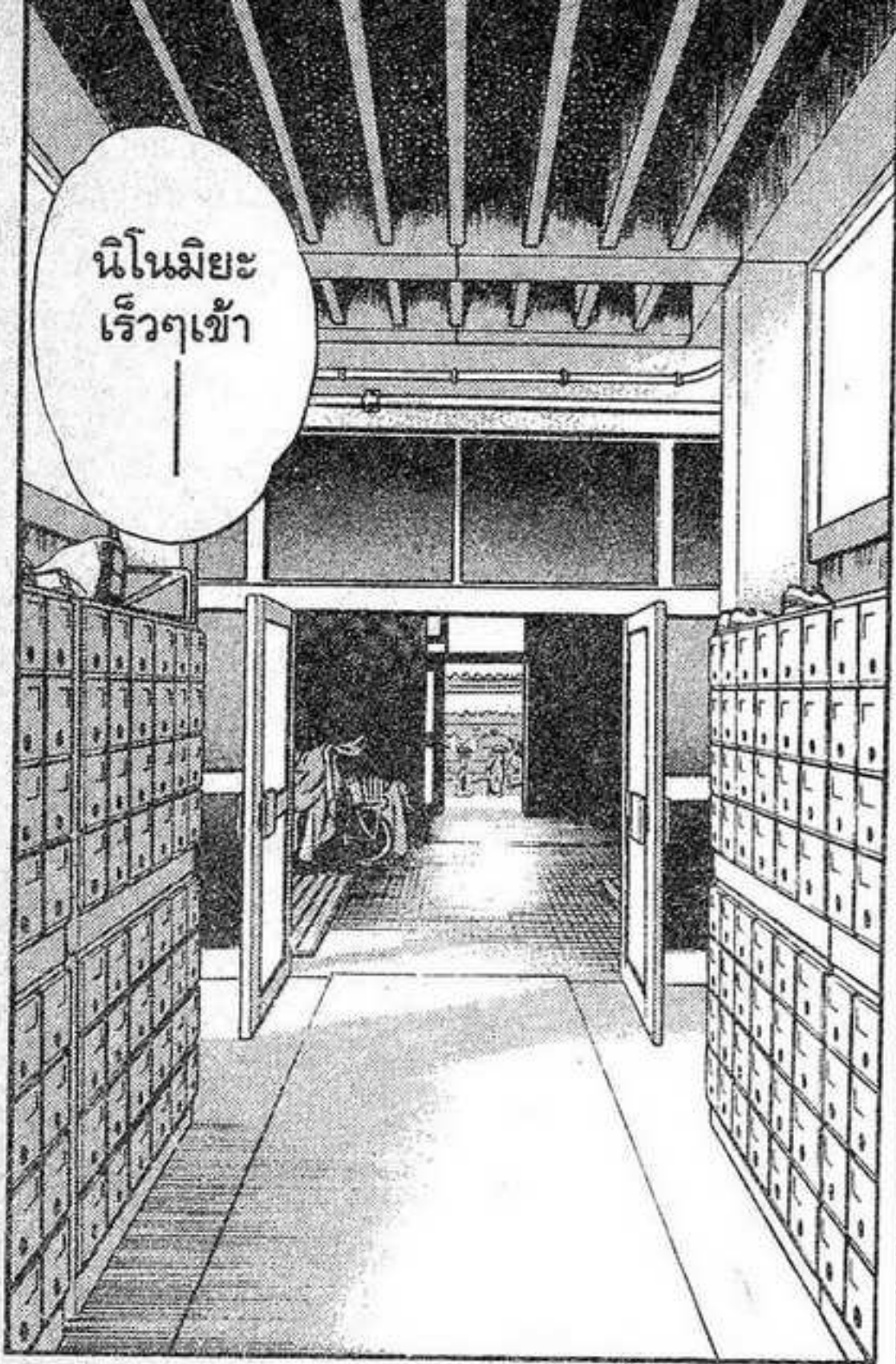

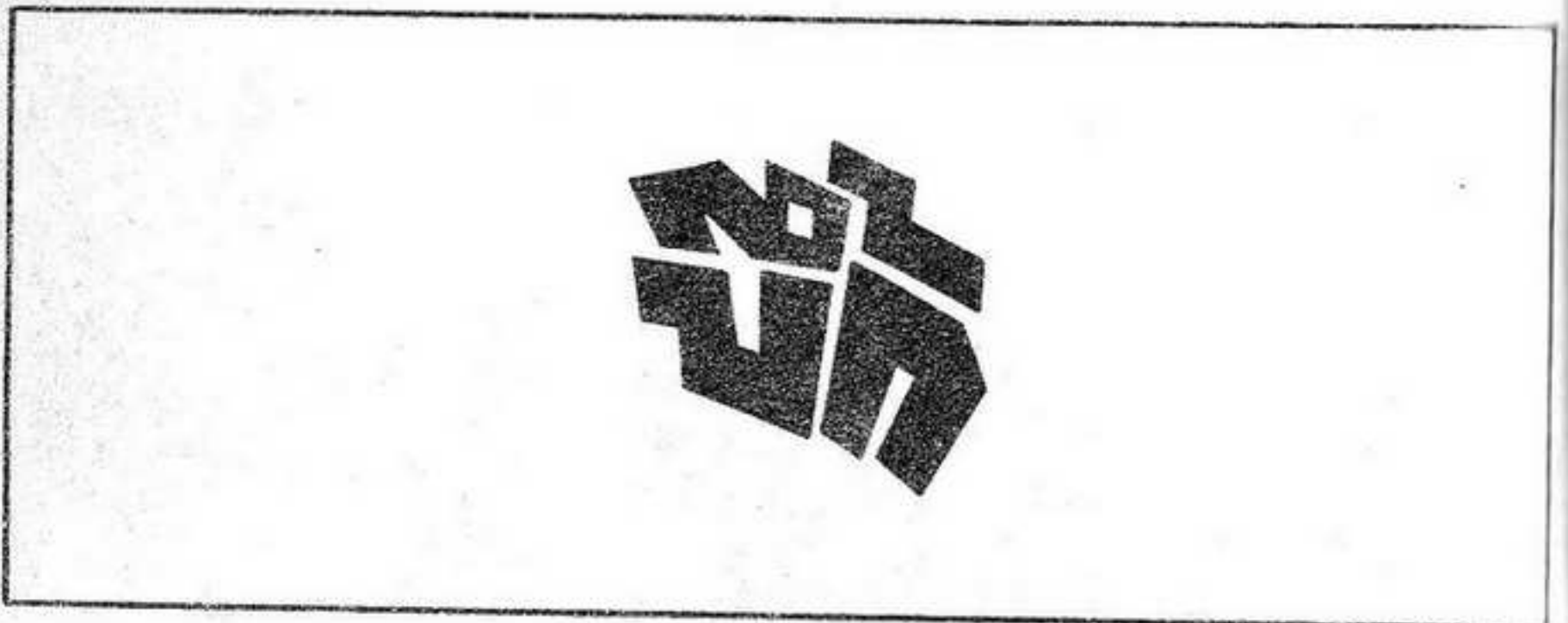
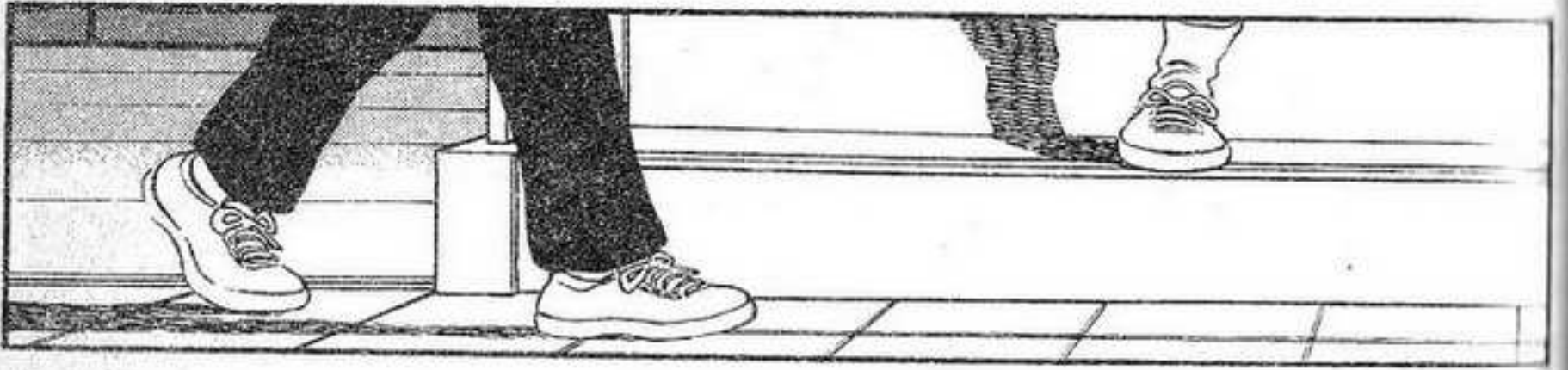

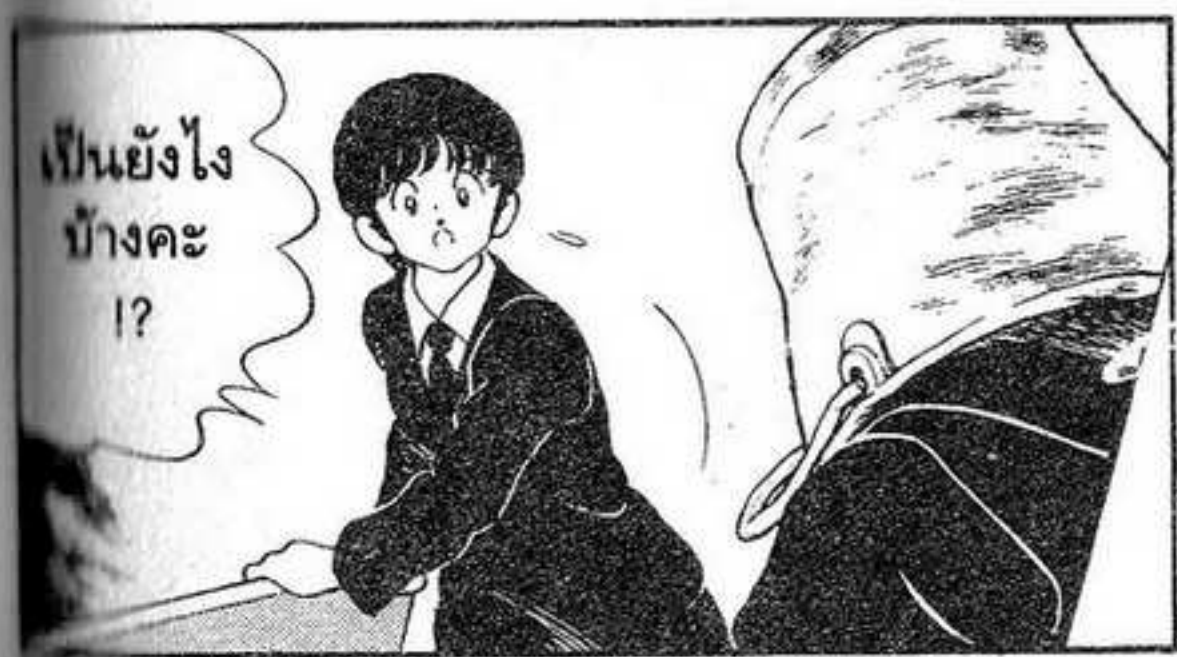
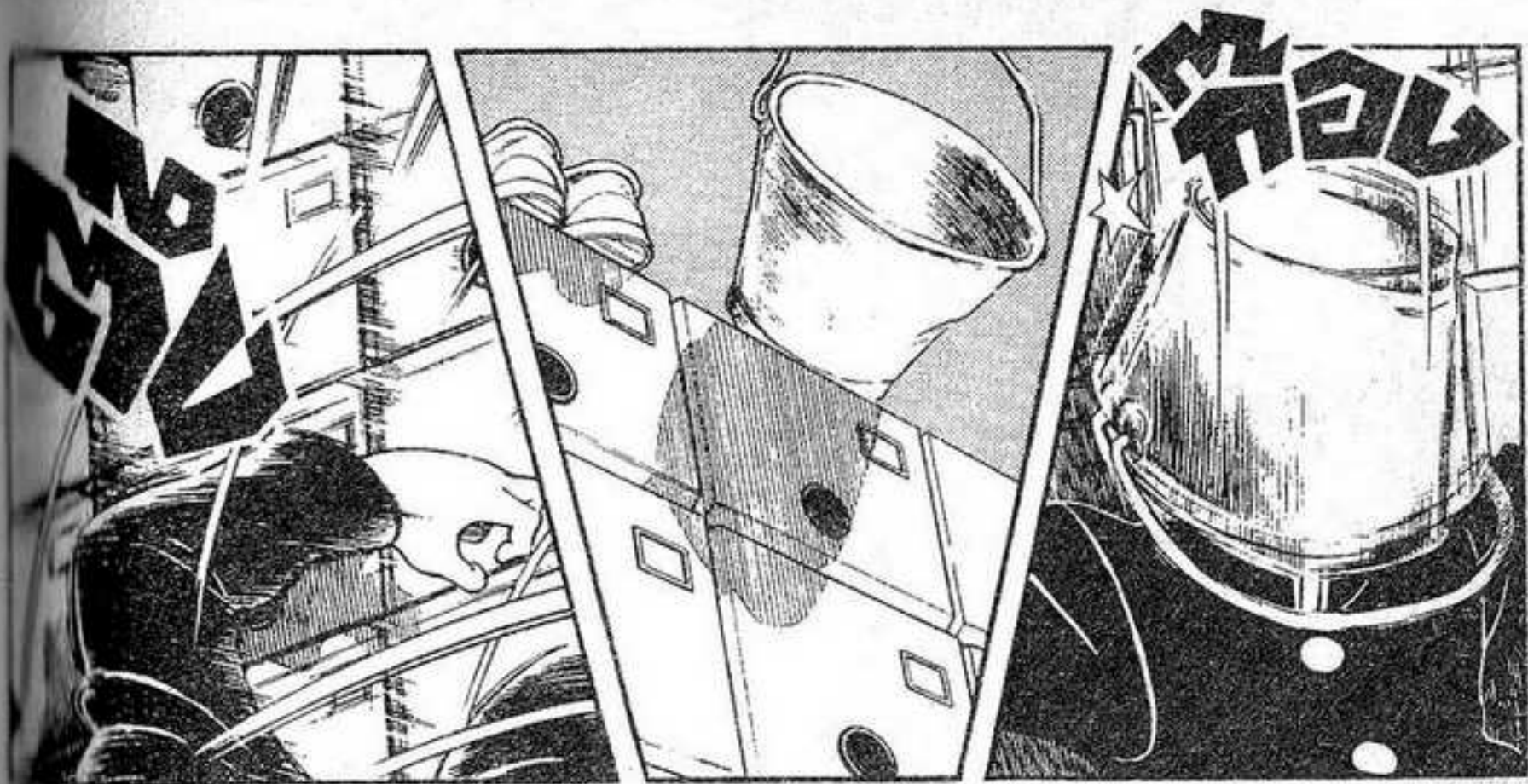

คำว่า "ซัง" นั้นแปลเป็นได้ทั้ง "ภรรยา" และ "คุณ" ในที่นี้ นาริตะซัง หมายถึง "ภรรยา" นาริตะ ไม่ใช่ "คุณ" นาริตะ

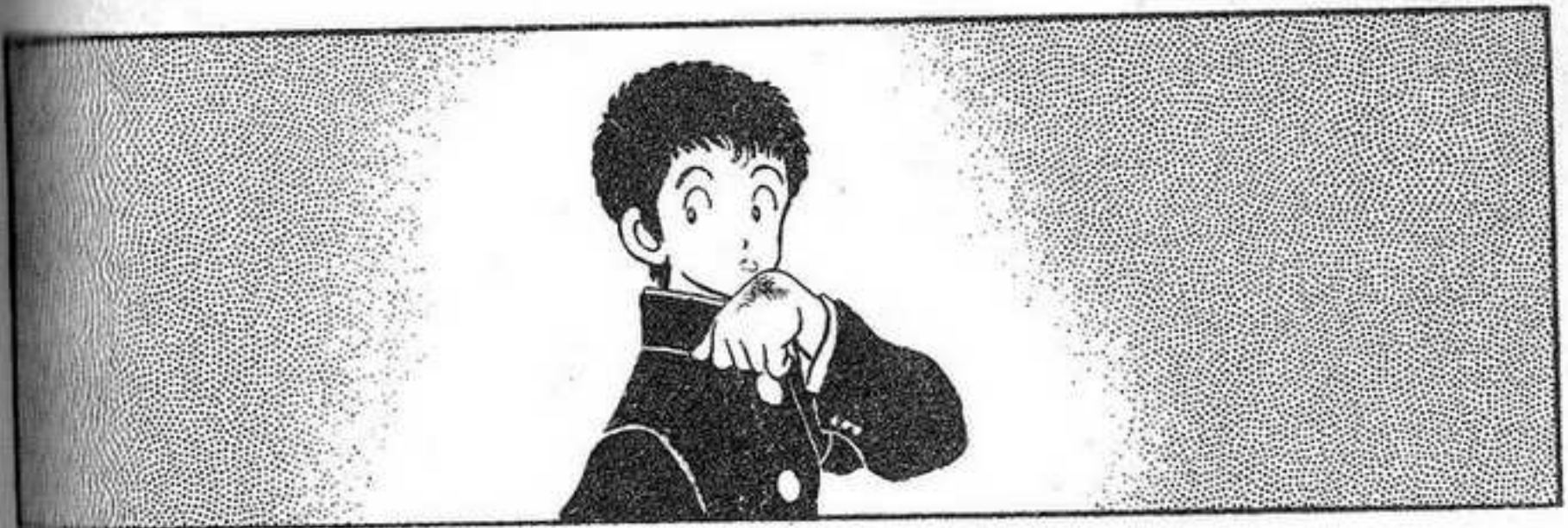
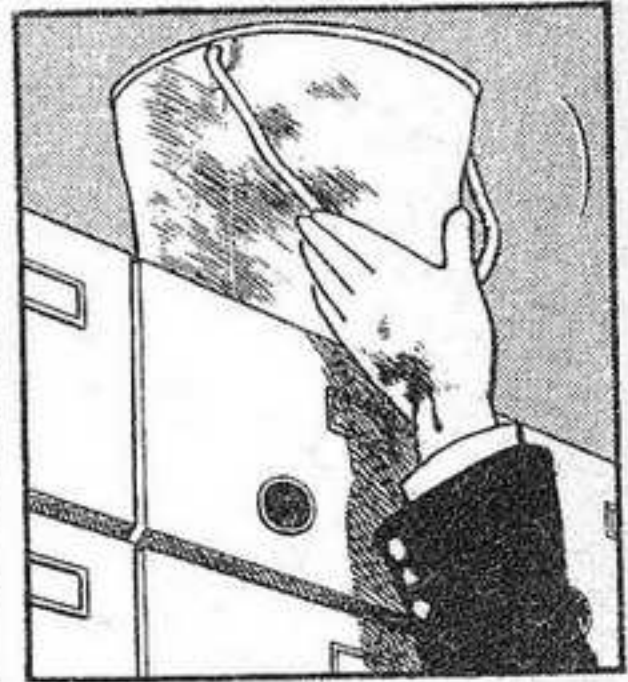
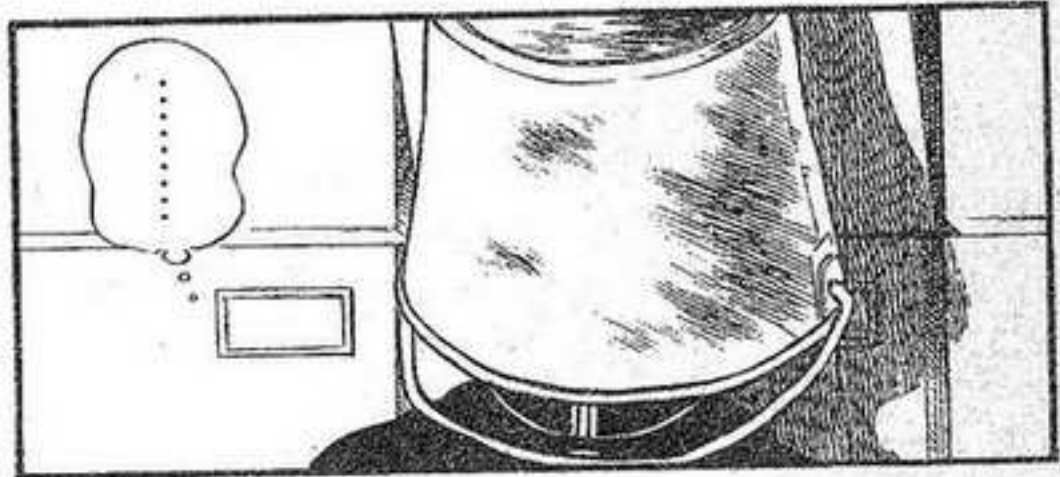
๗ ประชุม

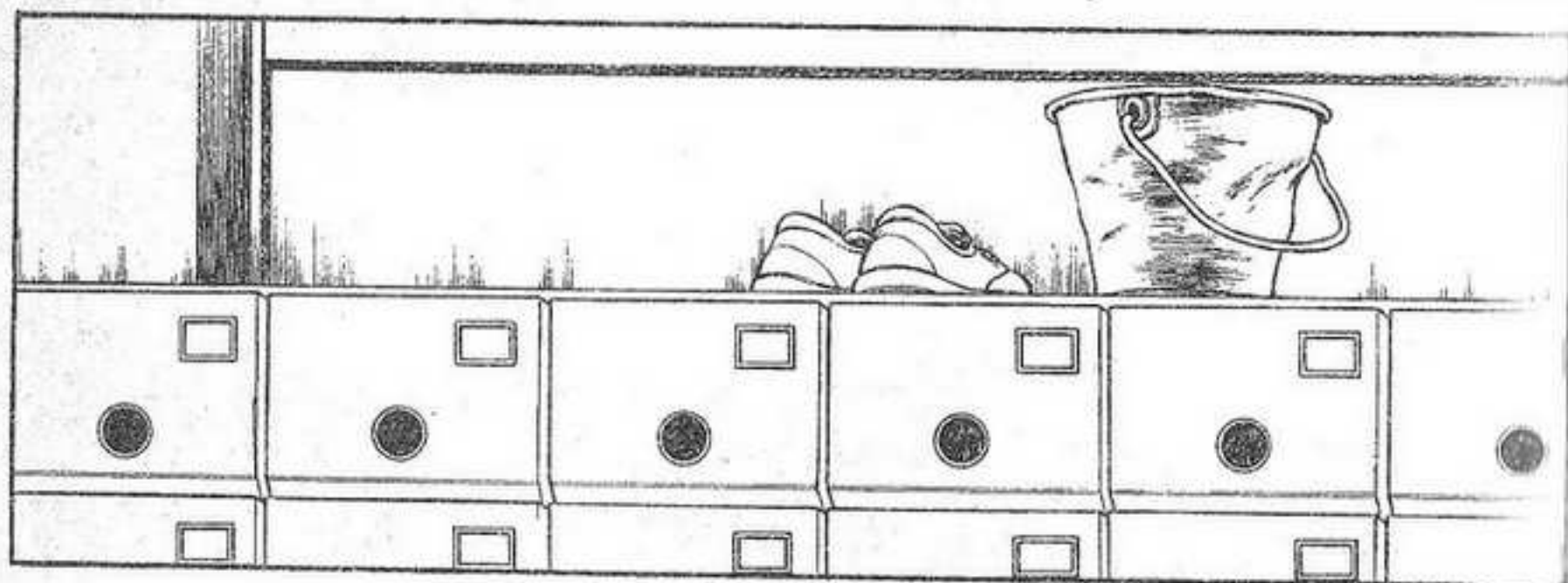
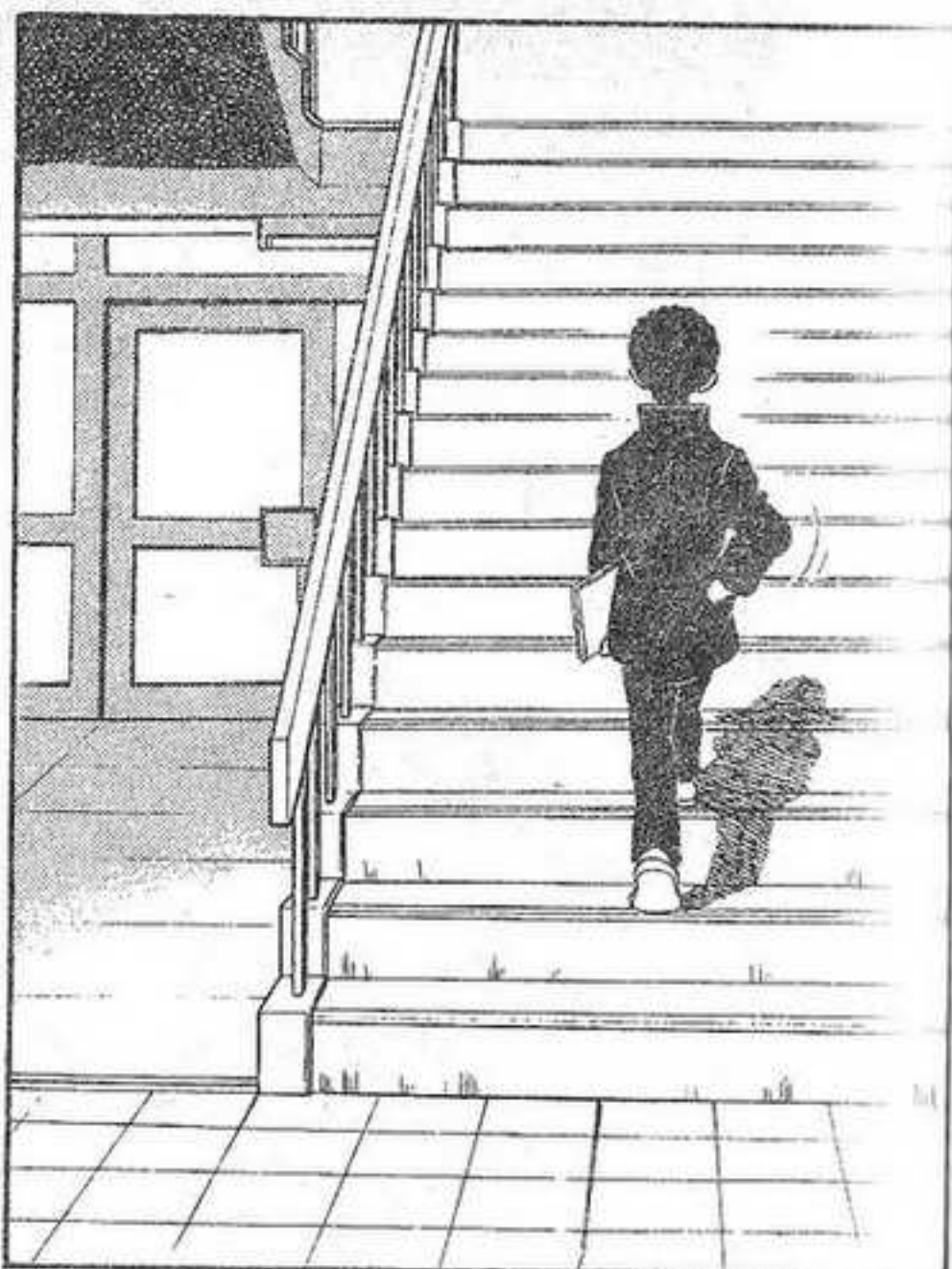
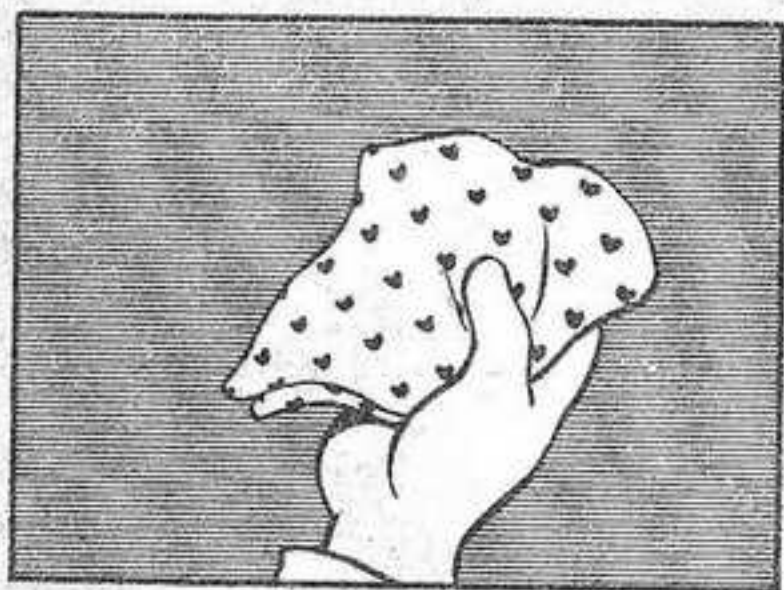

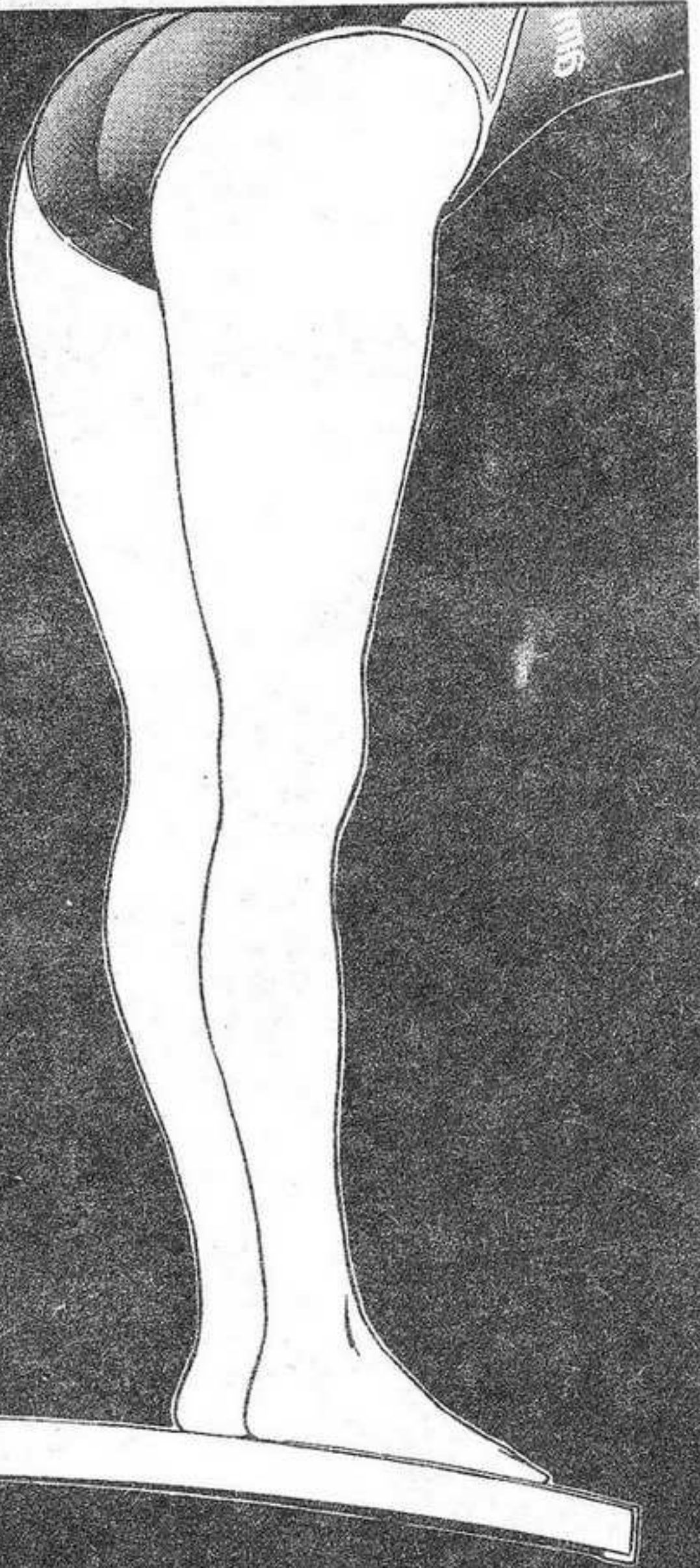

ผ้า
เช็ด
หน้า
เพิ่งซัก
ใหม่ๆคะ
ไม่ต้อง
กลัว

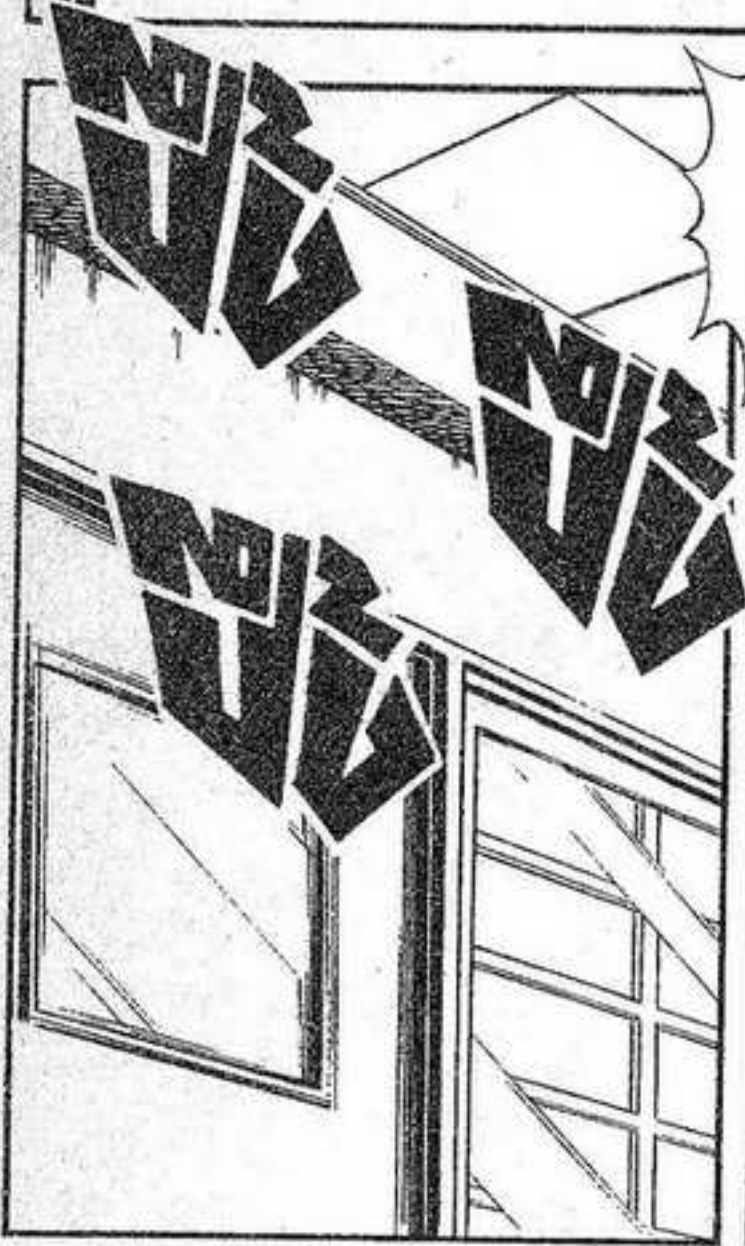
ពេល
"ស៊ីស៊ី"
ក៏
"ស៊ីស៊ី"

↓ ยามาโตะ

大和

207

นี่
ตำรวจ เปิด
! เตียนนี่
!

เคย์สุเกะ
กลับบ้าน
ไปเอาของ
แน่ะ

เอ๋

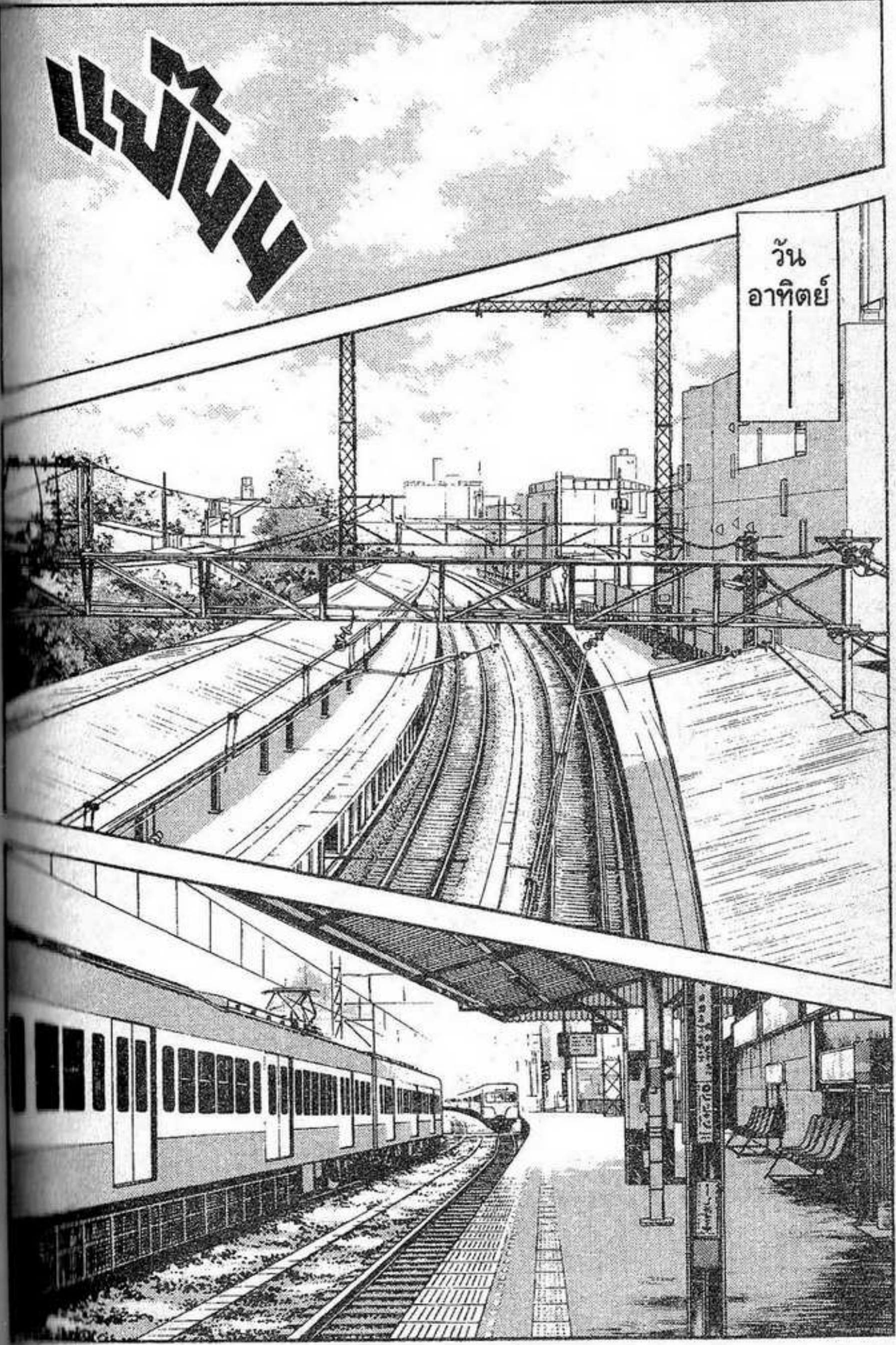

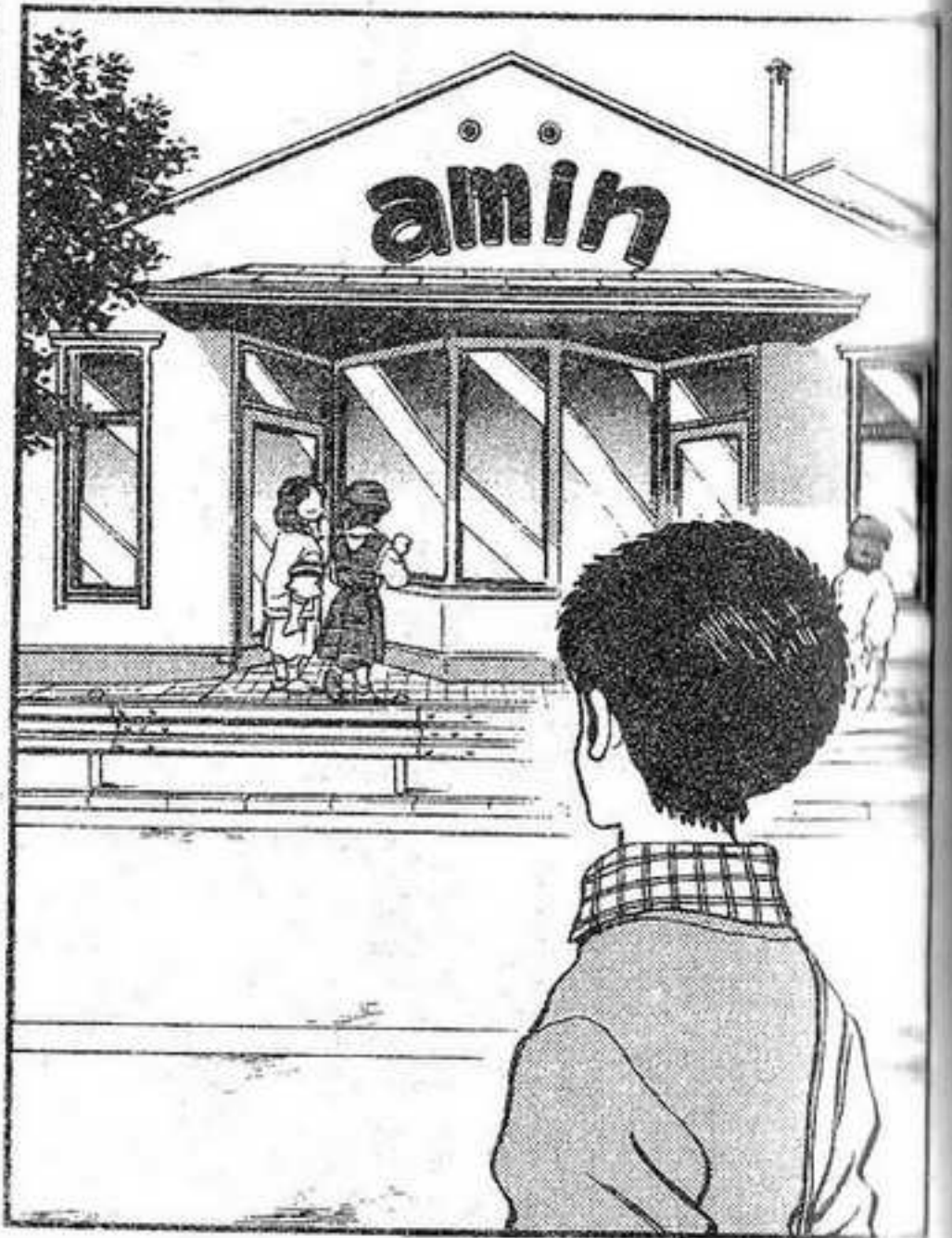
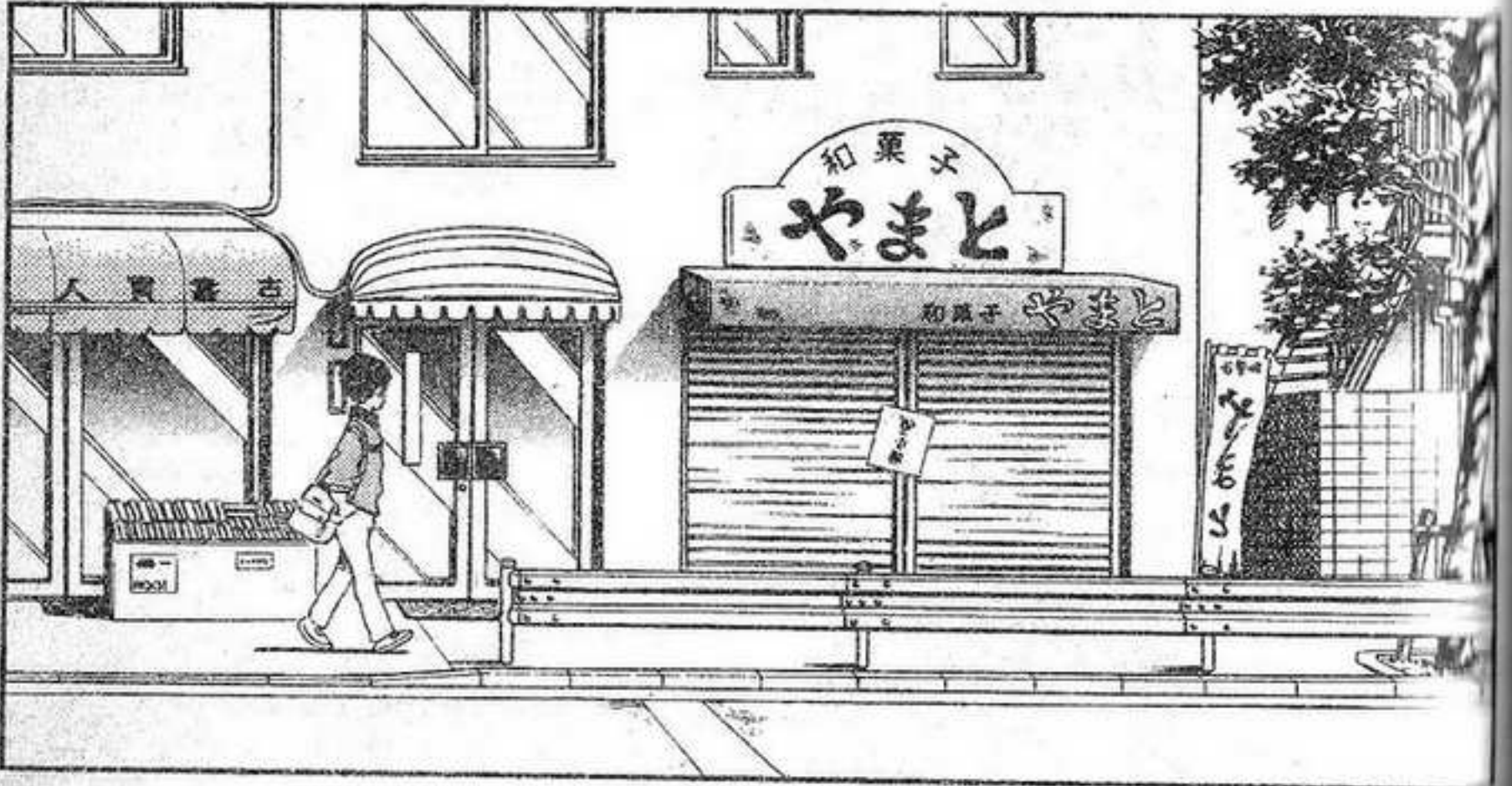
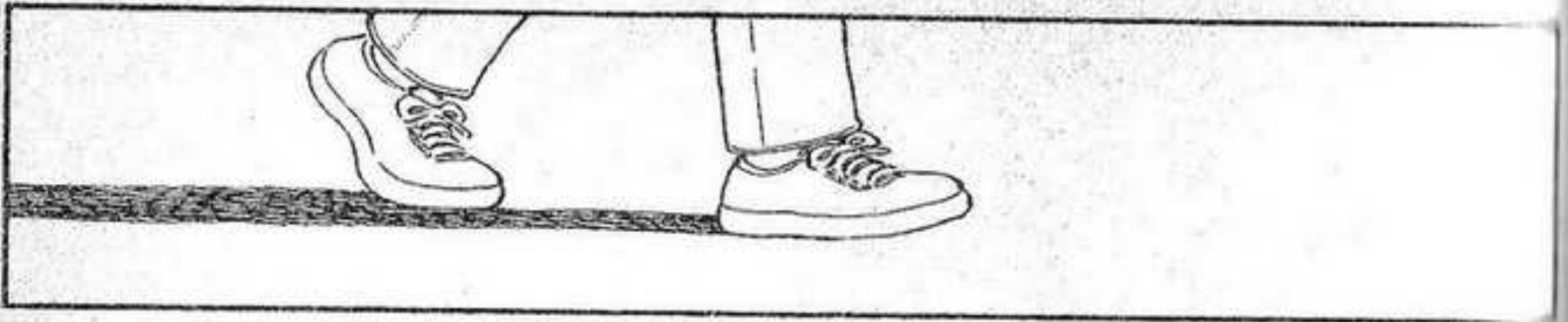
ฮืม

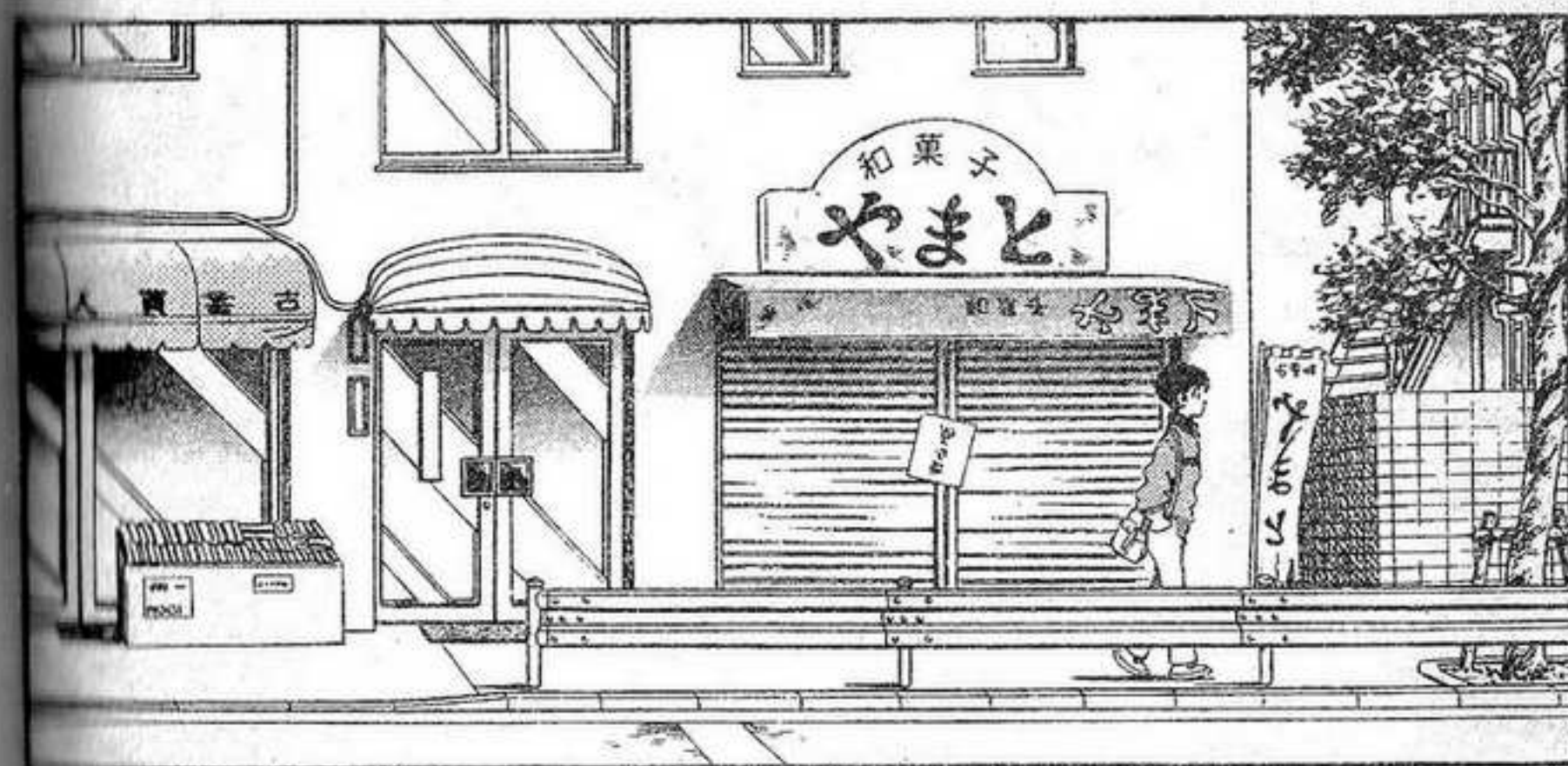
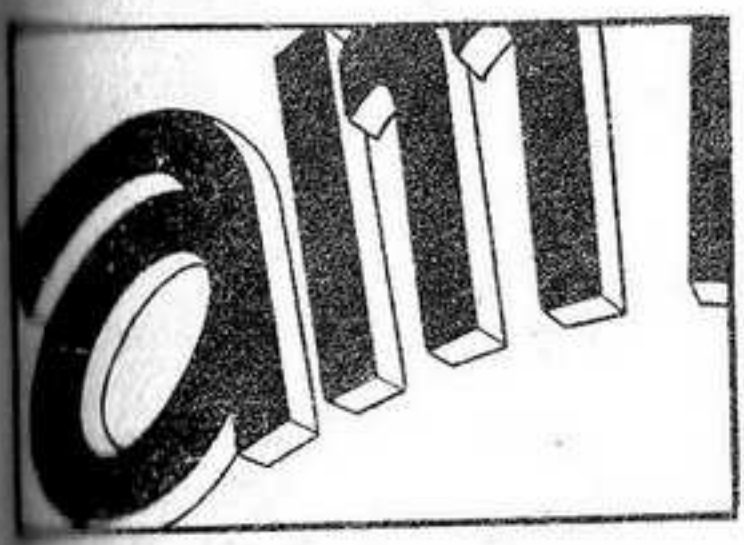
ไม่น่าสิม
กล้อง
ส่องทางไกล
ไว้ในห้อง
มันเลย

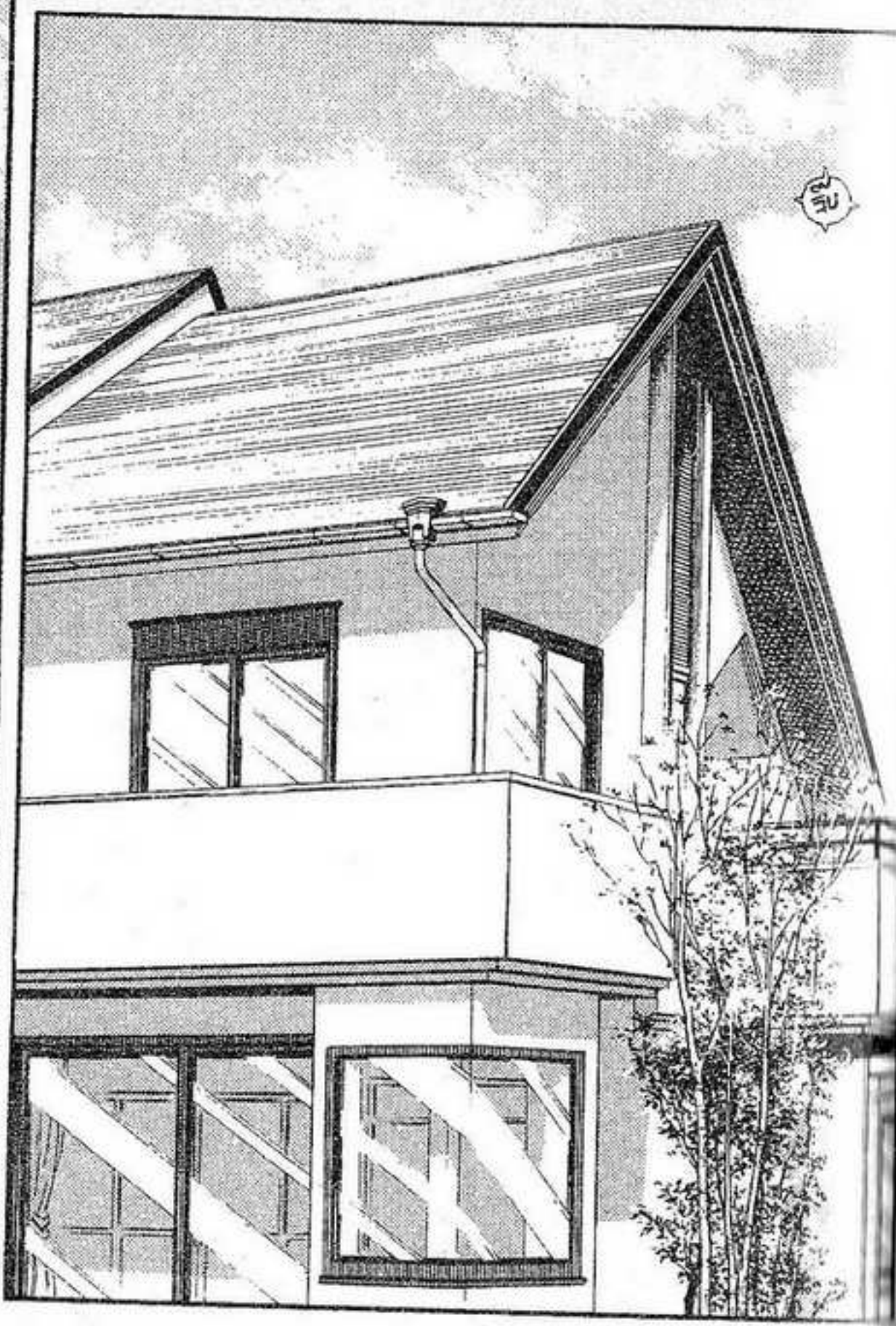
WAVE

วัน
อาทิตย์

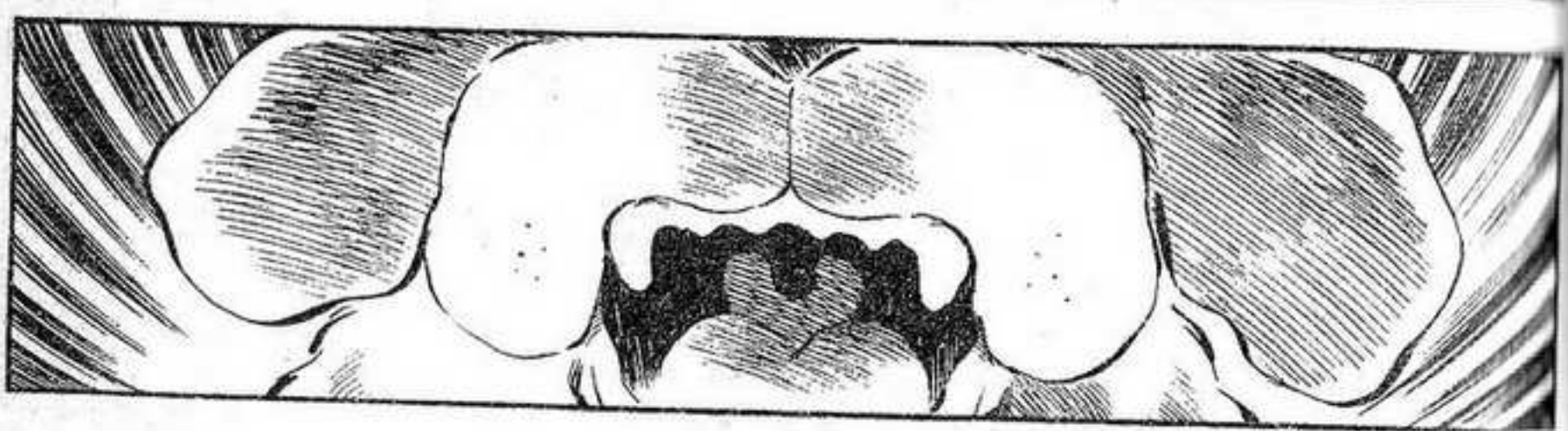

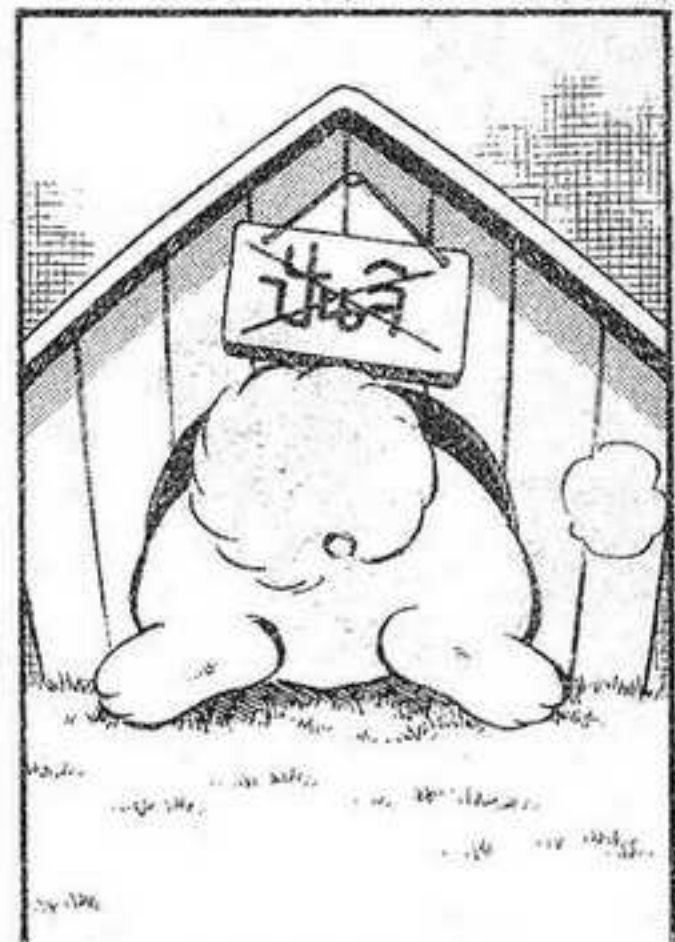
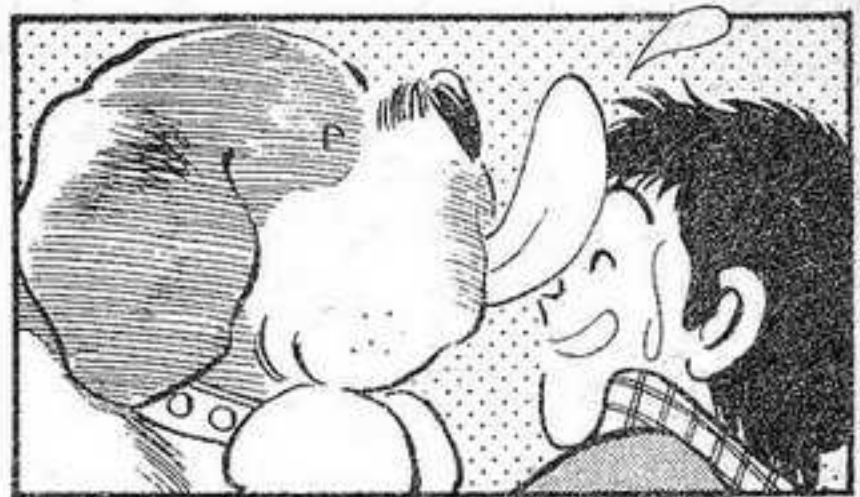
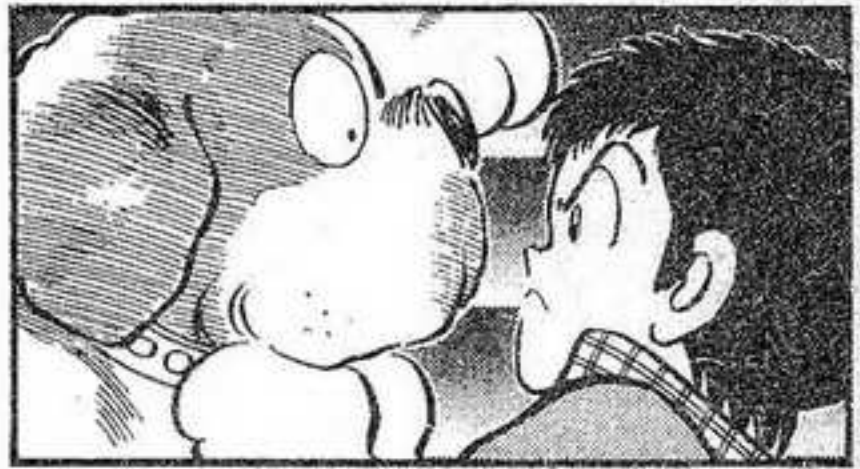
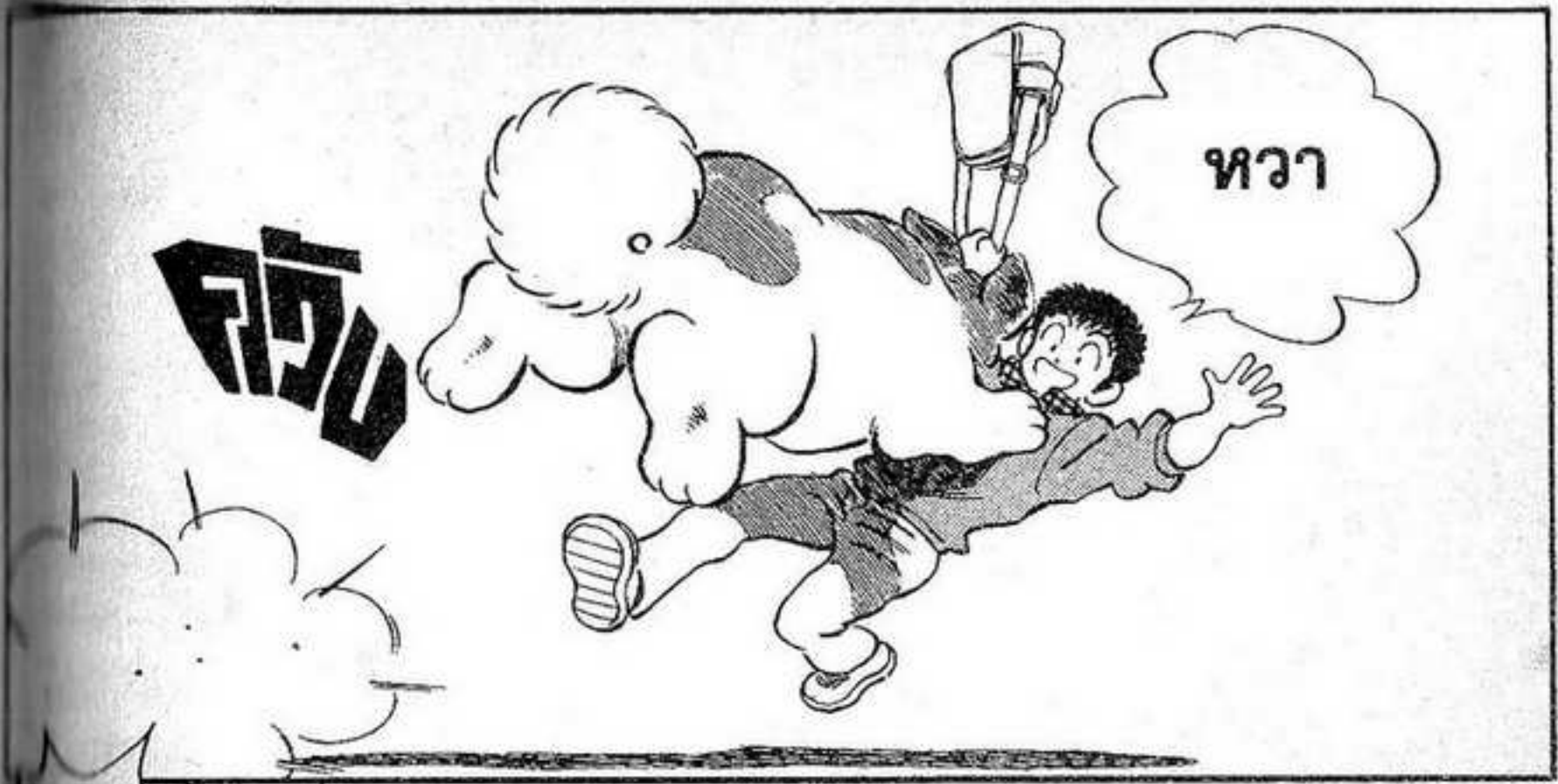

↓ 大和

大和

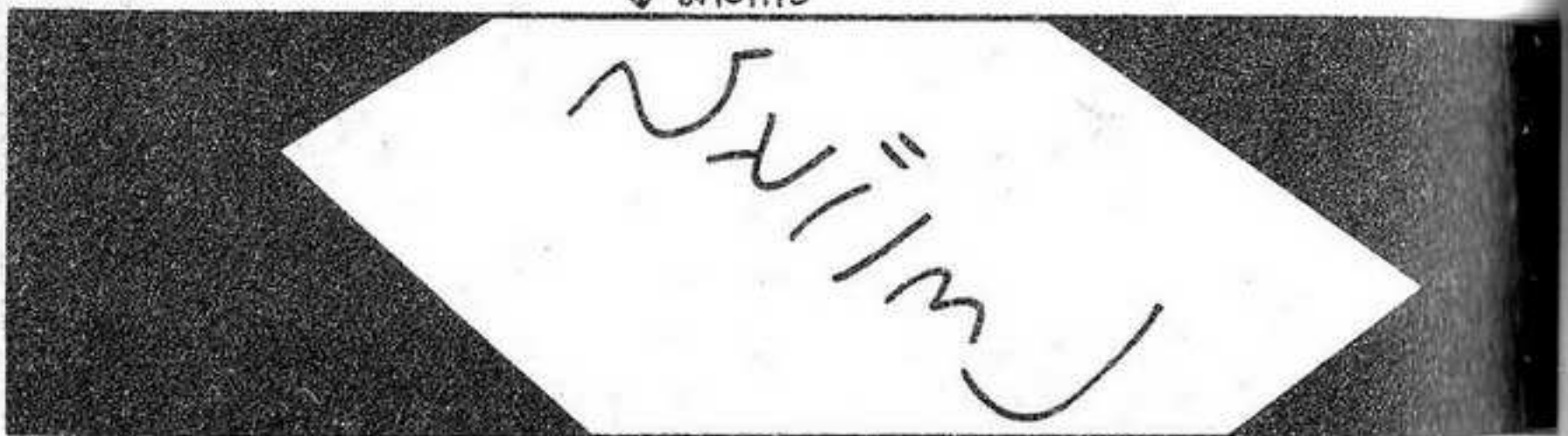

↓ หมายเหตุ

เคย์สเกะ
คงจำไม่ได้
สินะ

อ้า จำไม่ได้
จริงๆ
นั่นแหละ

ตอนนั้น
คุณปู่ไปเปิด
ร้านยามาโตะ
หน้าร้านนิโนมิยะ
พอดี

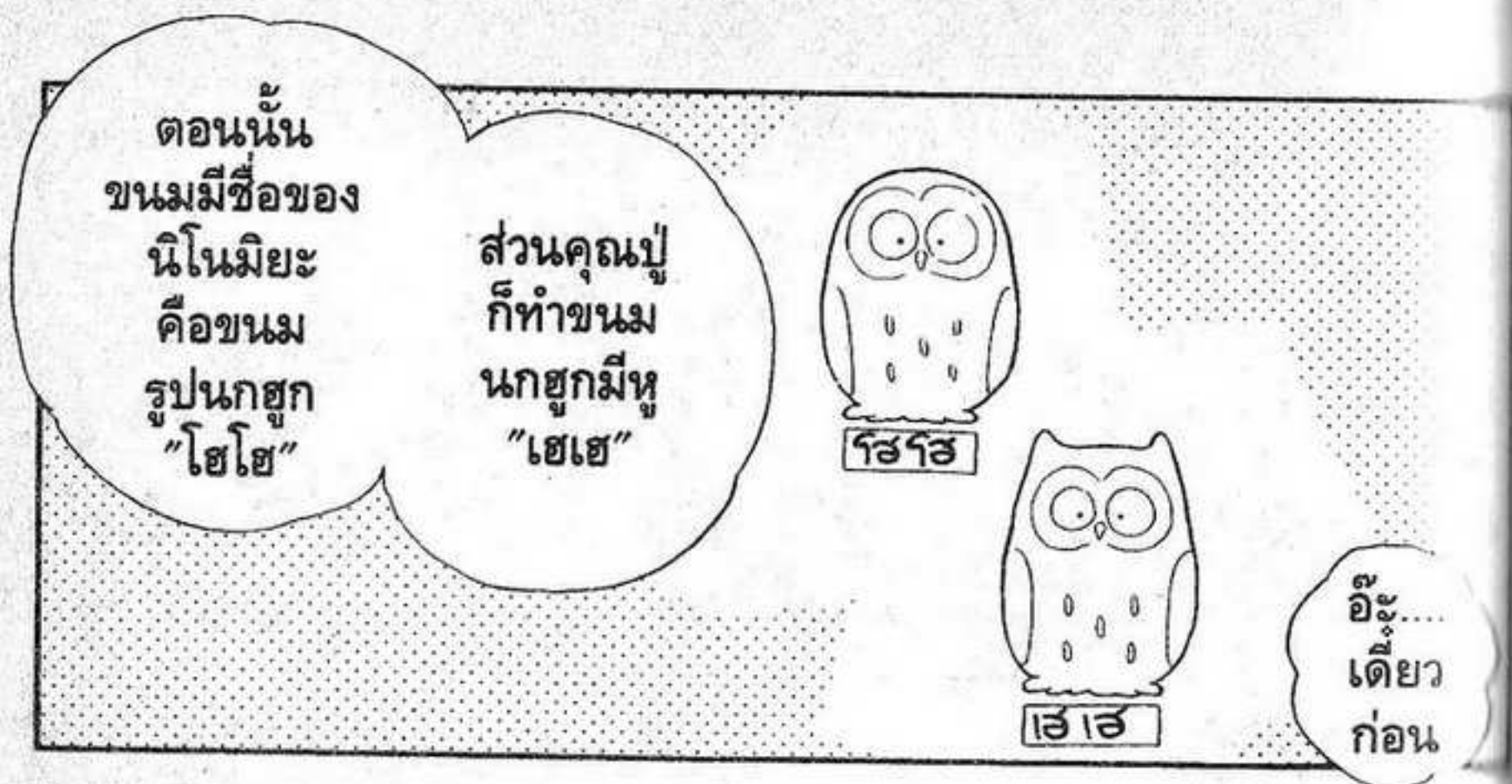
แล้วก็ทำเป็น
ไปเยี่ยมเยียนบ่อยๆ
เพื่อแอบจดจำ
วิธีทำขนม
จากร้านนิโนมิยะ

เปิดร้าน
ขายขนม
แบบเดียวกัน
ทันที

นี่เป็นเรื่อง
ก่อนแม่
จะแต่งงาน
นะ

เรื่องนี้
ย่าของลูก
เล่าให้ฟัง
อีกทีหนึ่ง

ตอนนั้น
ขนมมีชื่อของ
นิโนมียะ
คือขนม
รูปนกฮูก
"โฮโฮ"

ส่วนคุณปู่
ก็ทำขนม
นกฮูกมีหู
"เฮเฮ"

อะ...
เดี๋ยว
ก่อน

นอกจาก
วิธีทำแล้ว
ยังขโมยแบบ
อีกหรือ

คุณย่า
ที่เสียไป
ว่าอย่างนั้น
.....

ไม่รู้ว่
เพราะอะไรนะ
ขายดีมากเลย
..... ทั้งๆที่
ราคาเท่ากัน
แต่คงเป็นเพราะ
นั่นแหละ
ทำให้คนซื้อเห็นว่า
มีมากกว่ามั้ง

เอ้อ
เฮเฮ!!

ต่อมา
ลูกชายของ
เพื่อนร่วม
โรงเรียน
ของคุณปู่
ก็แต่งงาน
กับตระกูล
นิโนมียะ
สงครามก็เลย
รุนแรงขึ้น

สงครามการค้า
พัดกันรุก
พัดกันรับ
มานาน
หลายสิบปี

ด้าน
แจกแถม
และฝีมือ
นิโนมิยะ
เริ่มเป็นรอง

ในที่สุด
ความสามารถ
ทางการค้า
ของคุณปู่
ก็ชนะ

โฮโฮ
!!

ฝ่าย

นิโนมิยะ
ก็ย้ายร้าน
หนีไป
ด้วยความ
ซอกซำ

คุณปู่
นิโนมิยะ
พยายาม
หาขนม
ชนิดใหม่

มาได้
คร่ำคร่า
ทั้งวัน
ทั้งคืน

ในที่สุด
ก็ล้มป่วยลง
.....

และตาย
โดยทิ้ง
คำว่า
ยามาโตะ
เป็น
มาตกร

ในคืนนั้นเอง
คุณปู่ก็
จัดงานเลี้ยง
ฉลองชัย

ใจร้าย
!

เด็ก
ที่ถูกเลี้ยงมา
โดยมีคำพูด
กรอกหู
ตั้งแต่ยังดุนนม

เรื่อง
ความแค้น
ที่มีต่อยามาโตะ
แม้จะยัง
จับใจความ
ไม่ได้!!

แต่มันฝังใจ
มาตั้งแต่เล็ก
พอโตขึ้น
ก็กลายเป็น
การล้างแค้น

ที่
แม่แต่ตัวเอง
ก็ไม่รู้ว่า
ทำไปทำไม
!

ใคร
บอก
?

ผมไง
!!

ถ้า
อย่างนั้น
.....

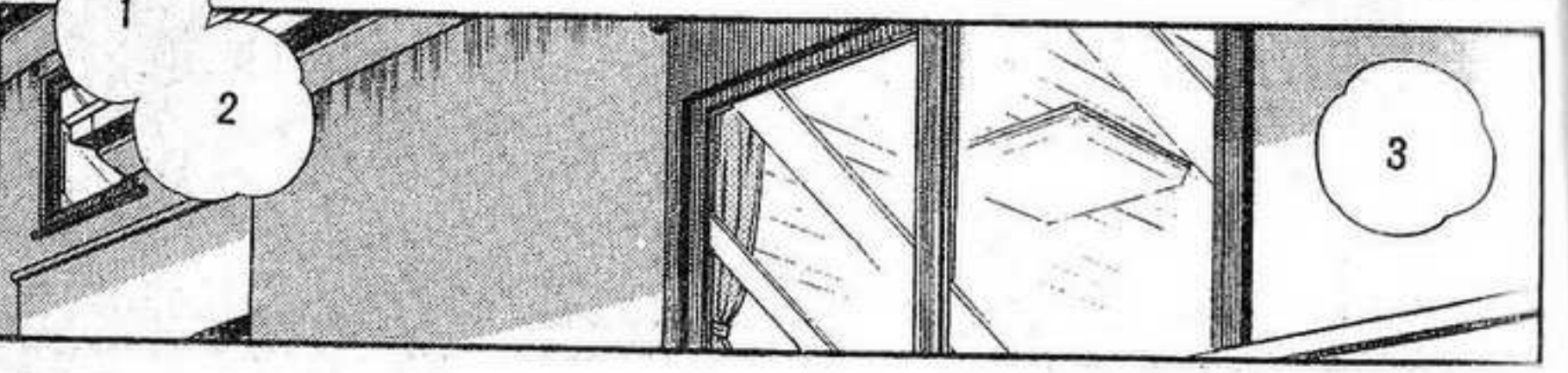
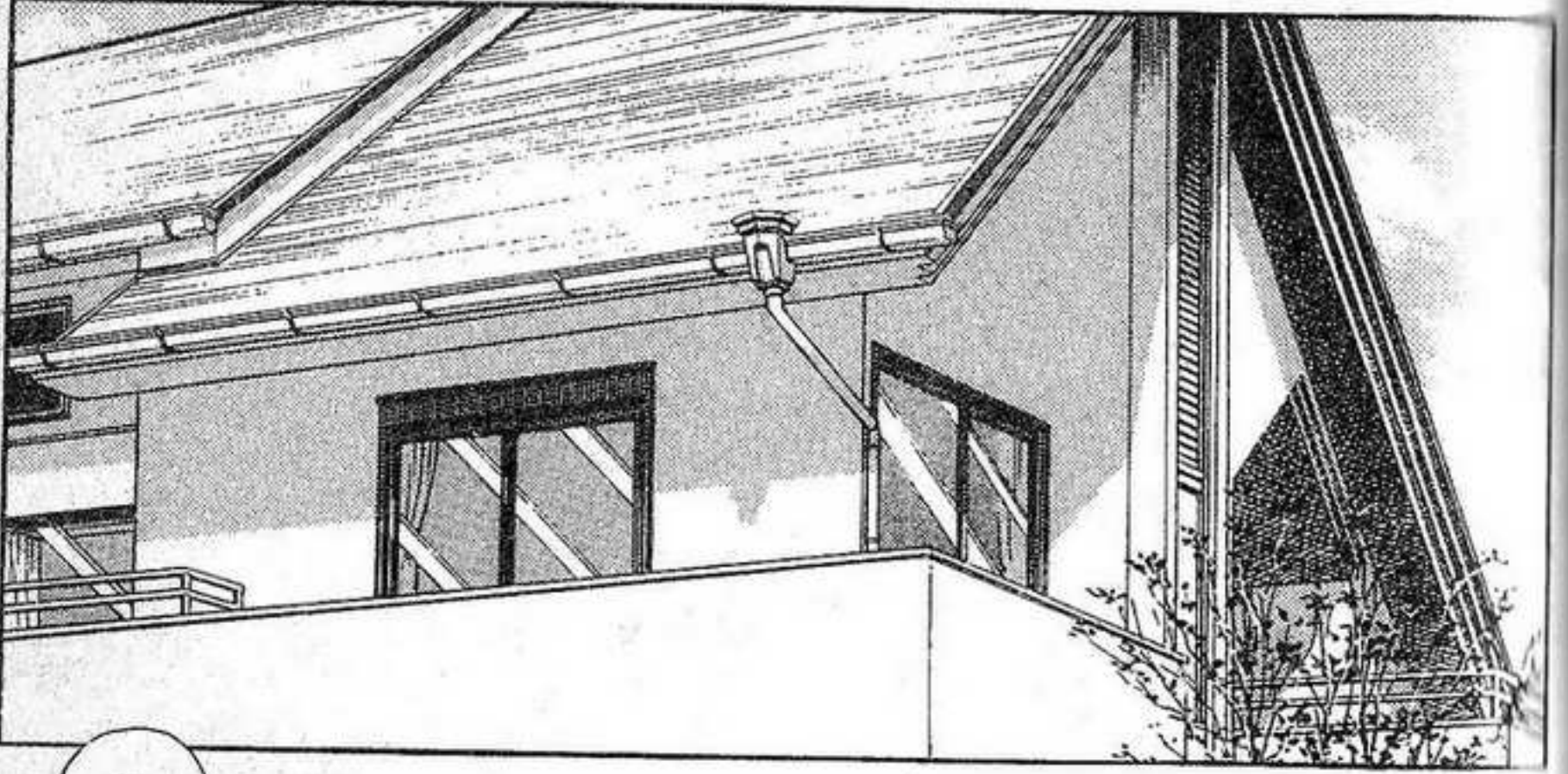
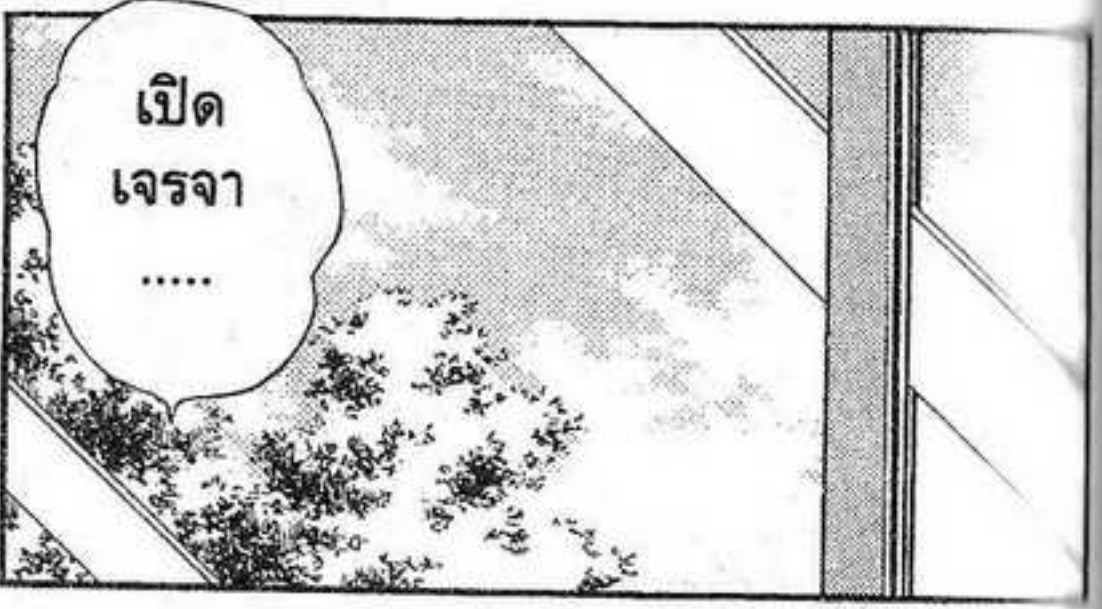
เรื่องที่พ่อ
ล้มเหลว
ก็เป็นเพราะ
เรื่องนี้แหละสิ

น่าซา
อีกถ้วย
!

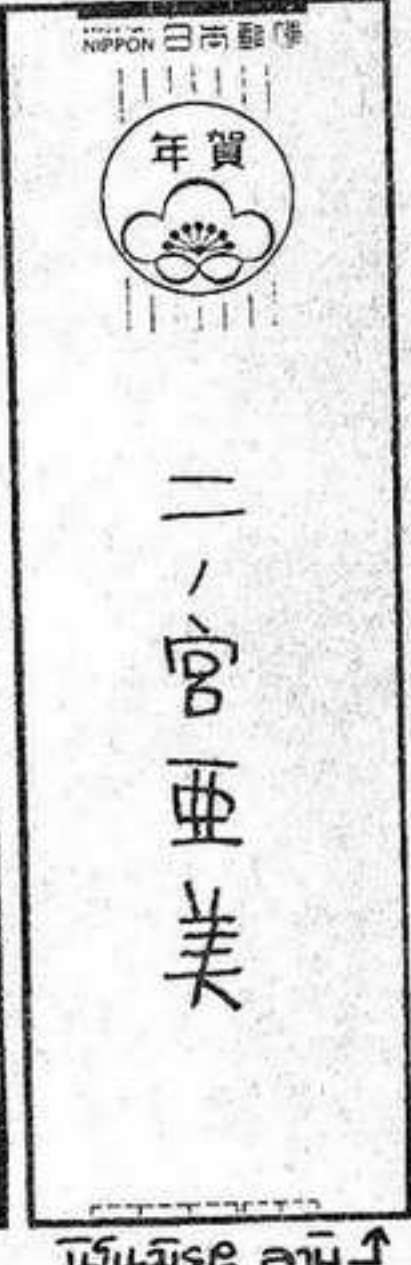
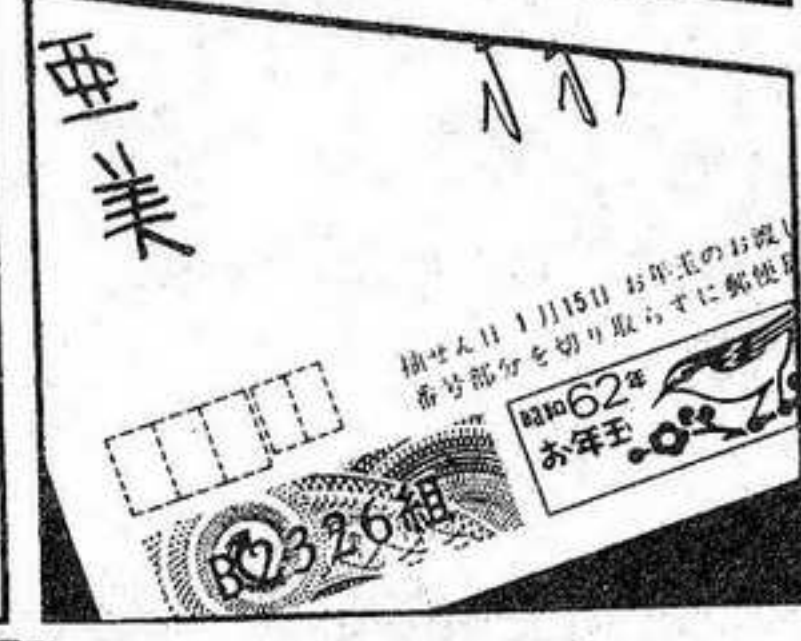
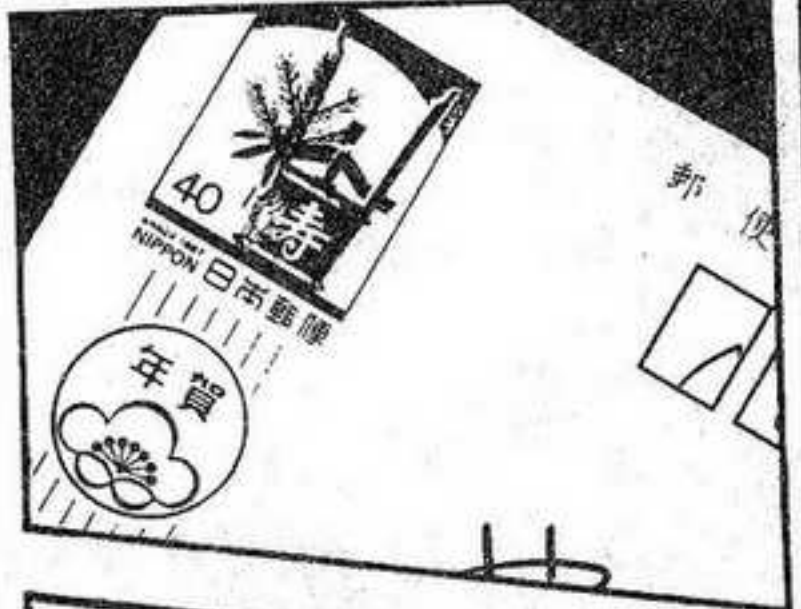
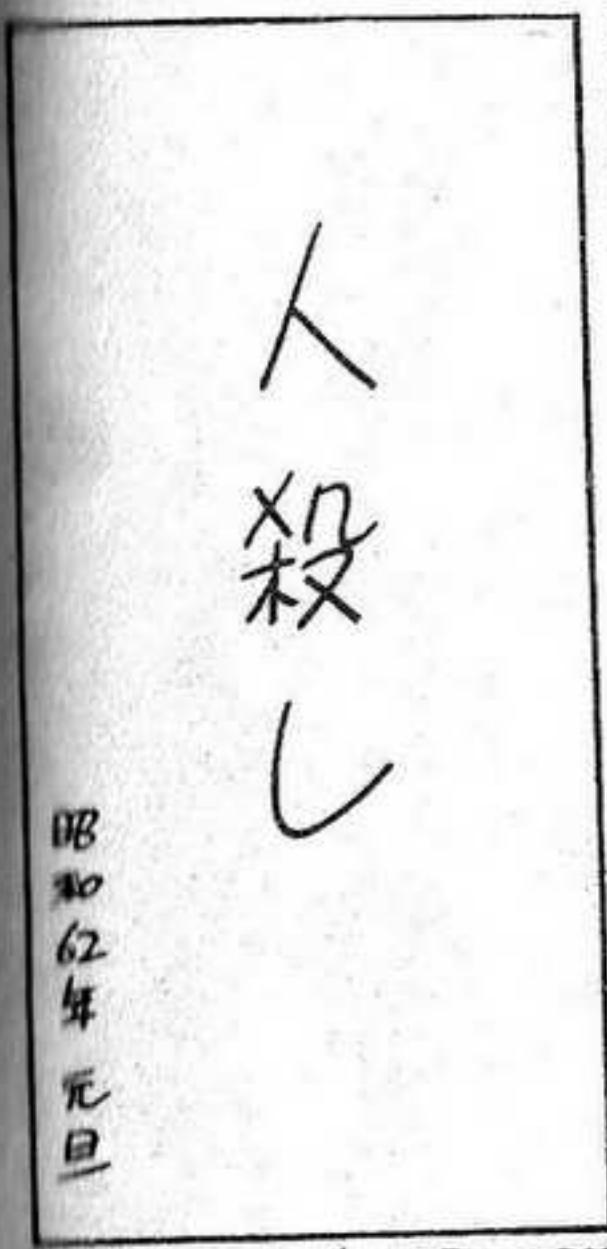
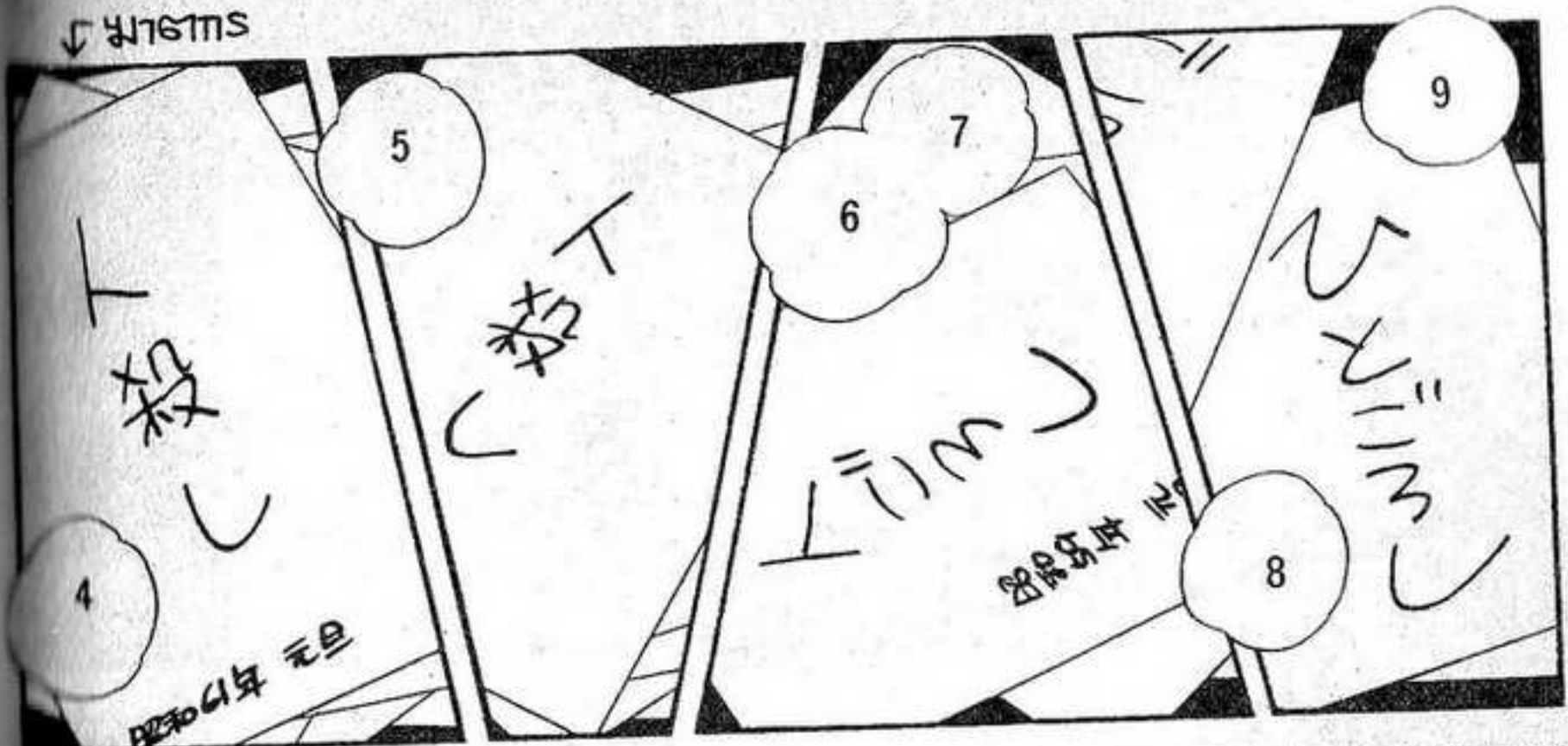

ชนะ!
แพ้!
.....

รุ่นลูก
พยายาม
ให้ดีล่ะ

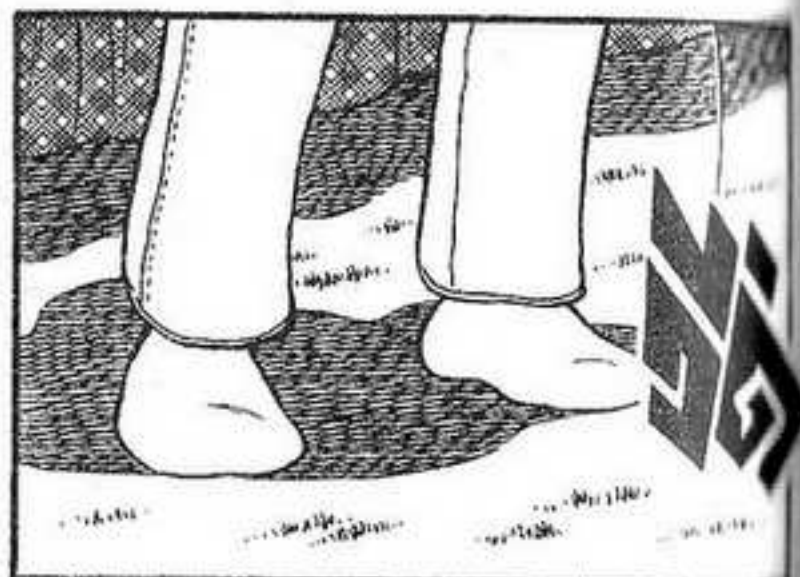

↓ 4167MS

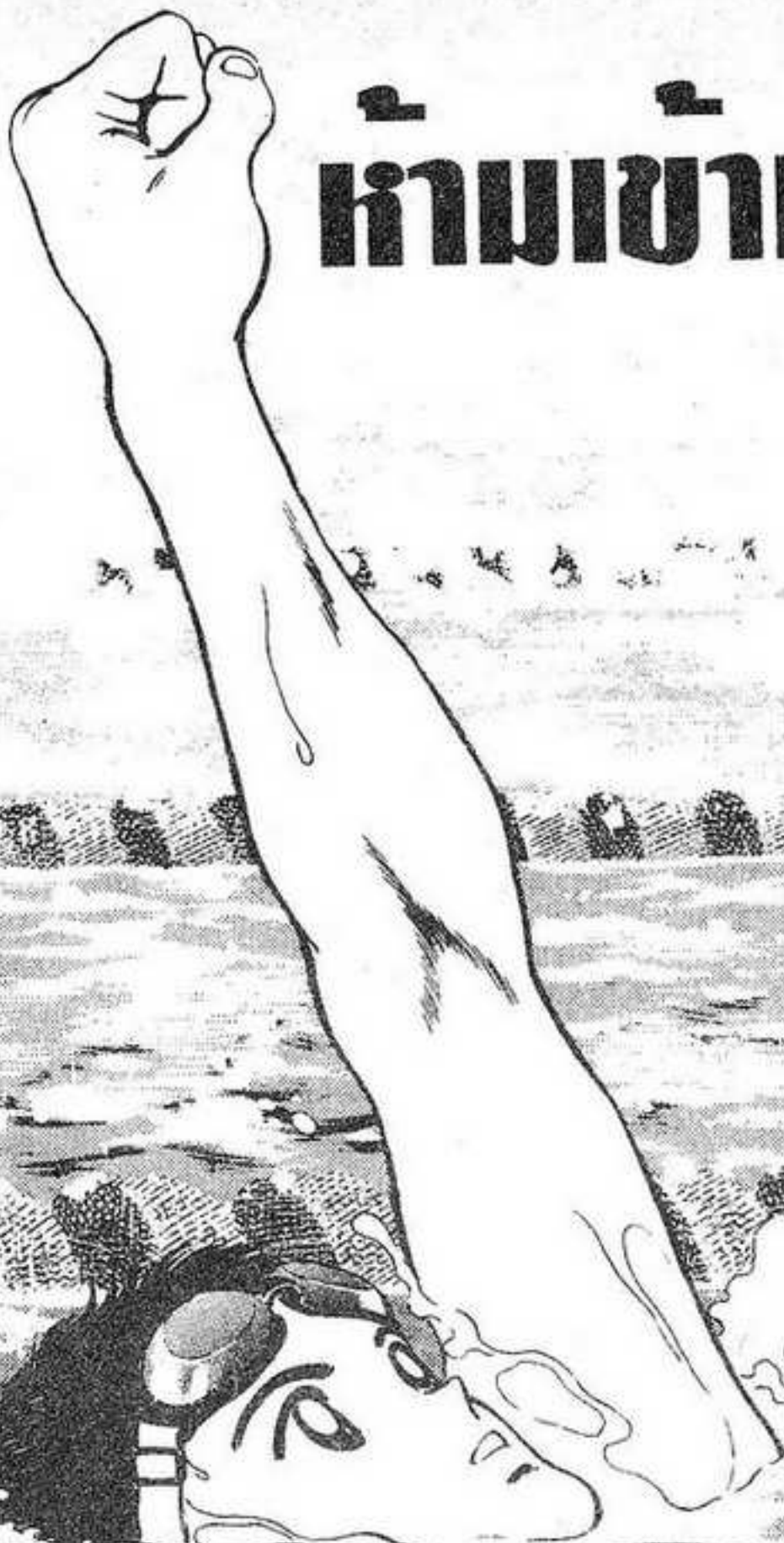
↑ 4167MS A.A. 1987 2MS1931

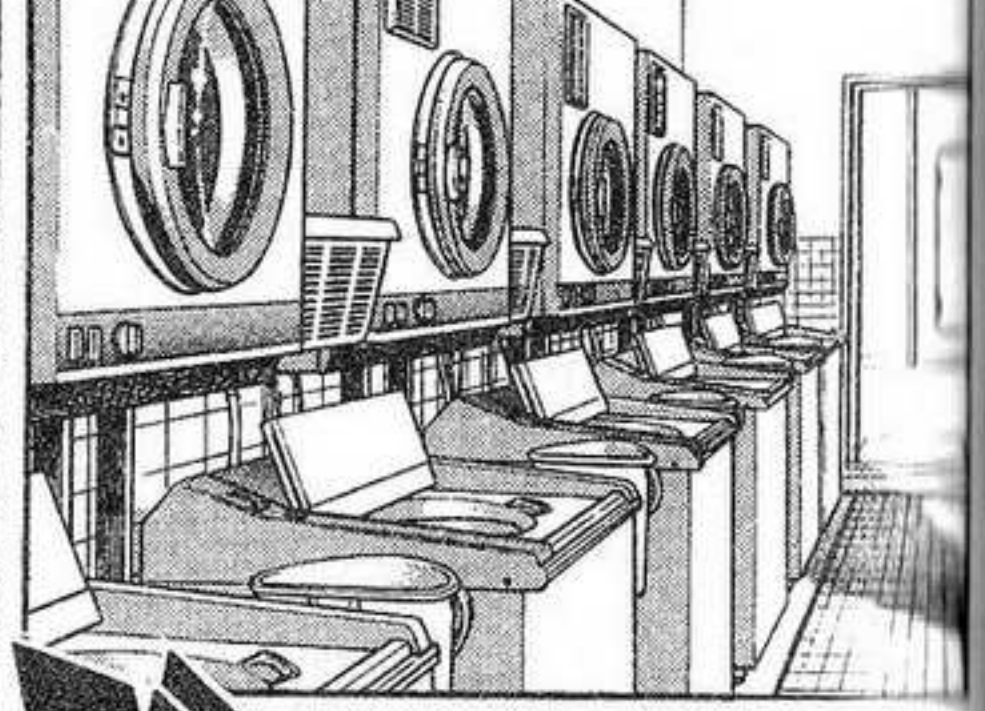
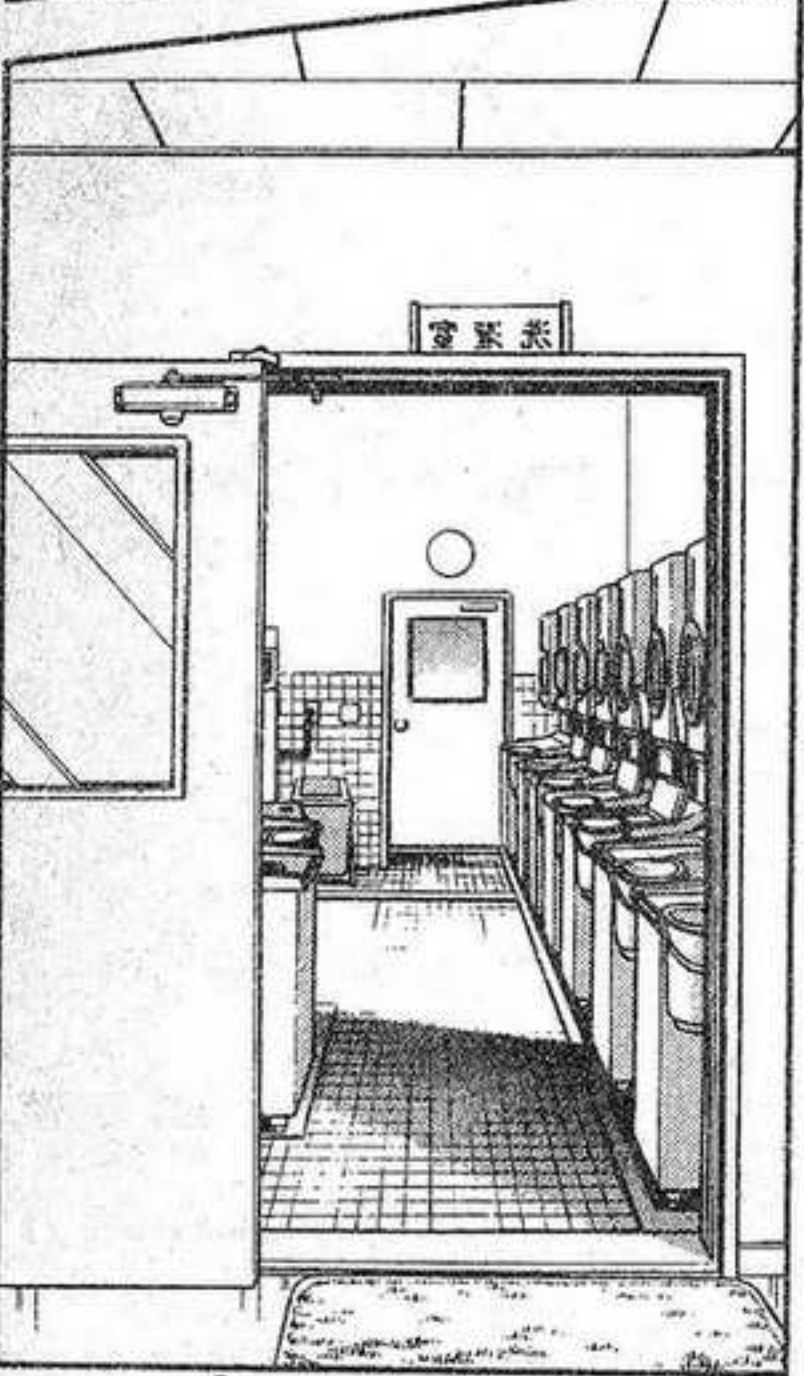
↑ 4167MS 01M ↑

ตอน

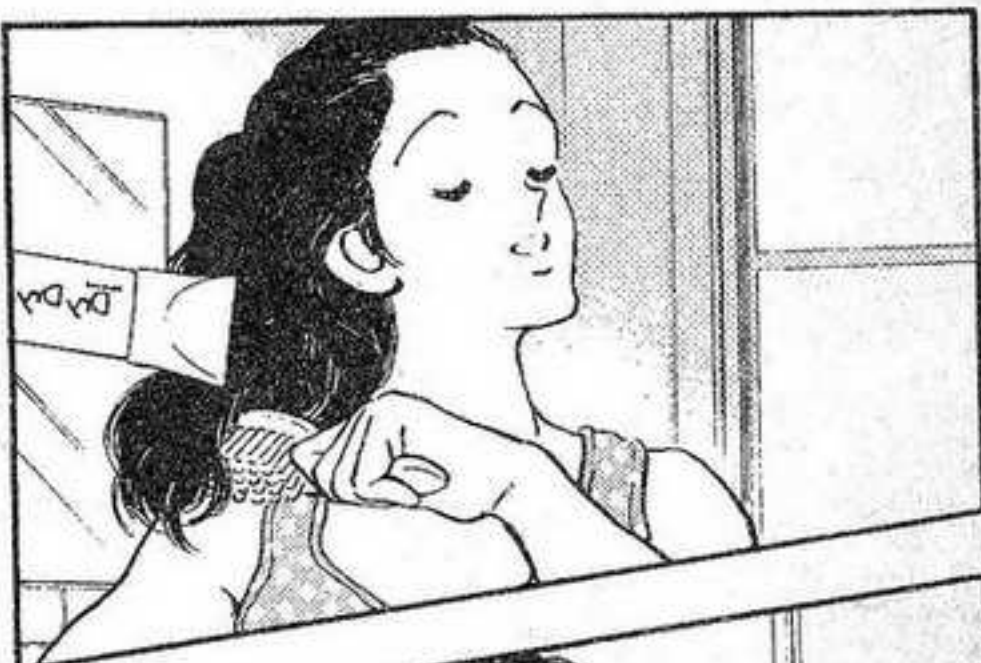
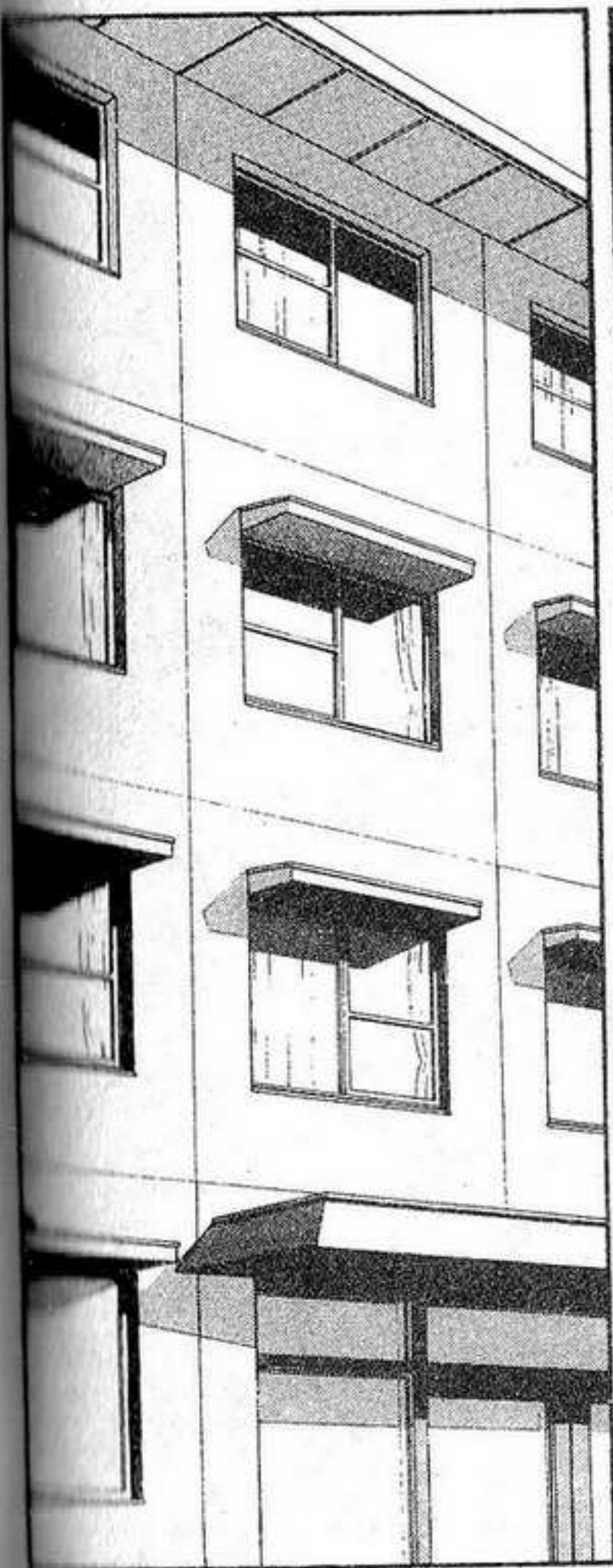
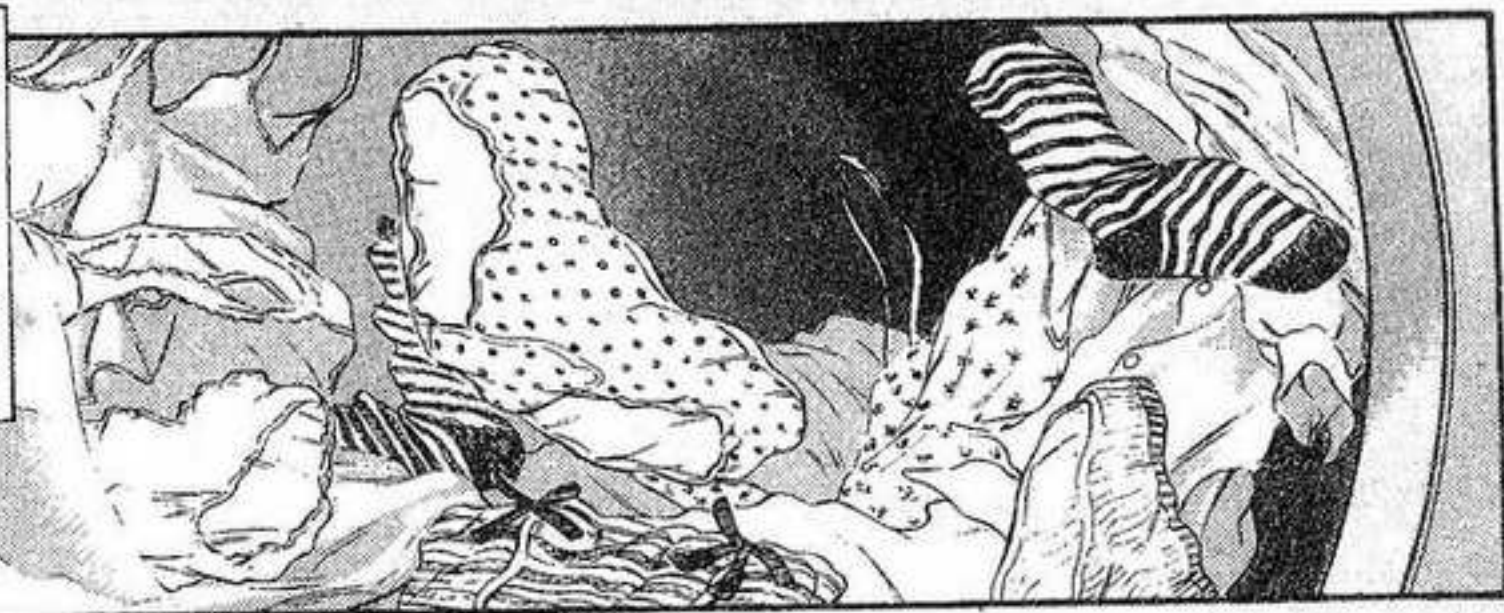
ห้ามฆ่าอดชาติ

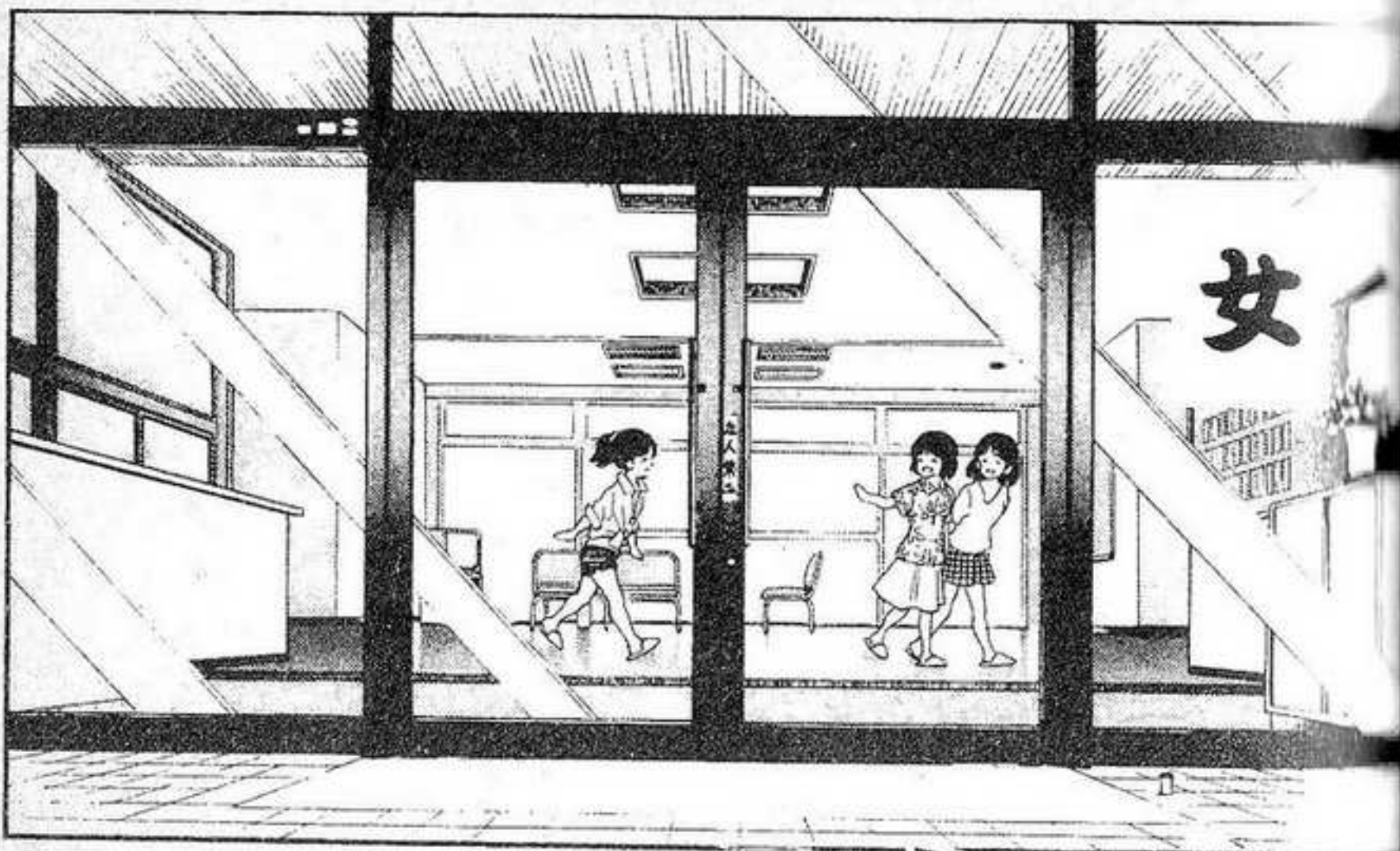

ห้องซักผ้า ↑

เรื่องราว
ในวัน
อาทิตย์
(ต่อ)

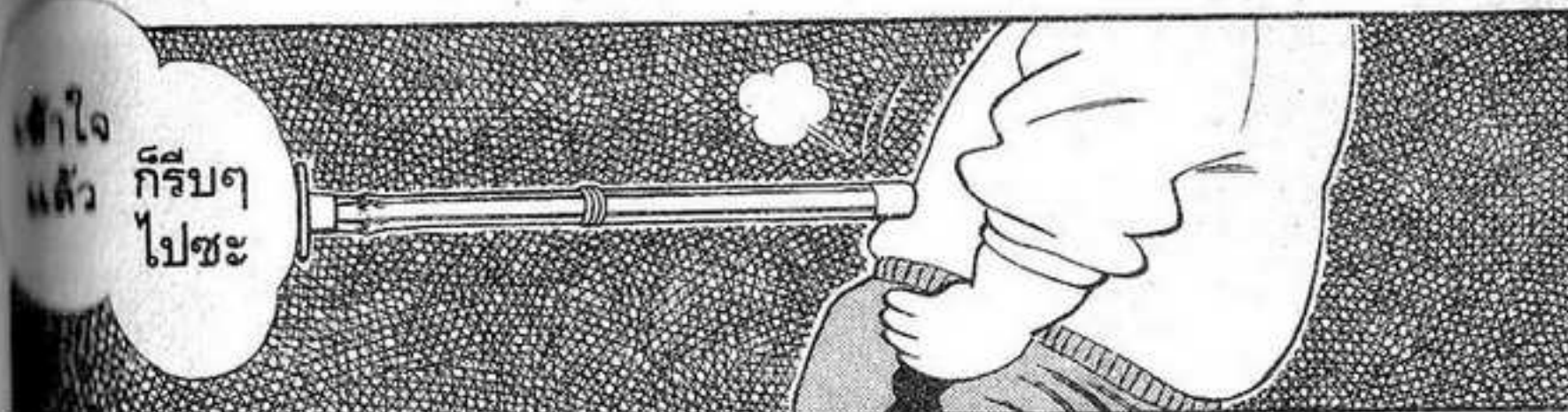
เฮ้!
อ่านนี่
ดังๆ
ซี!!

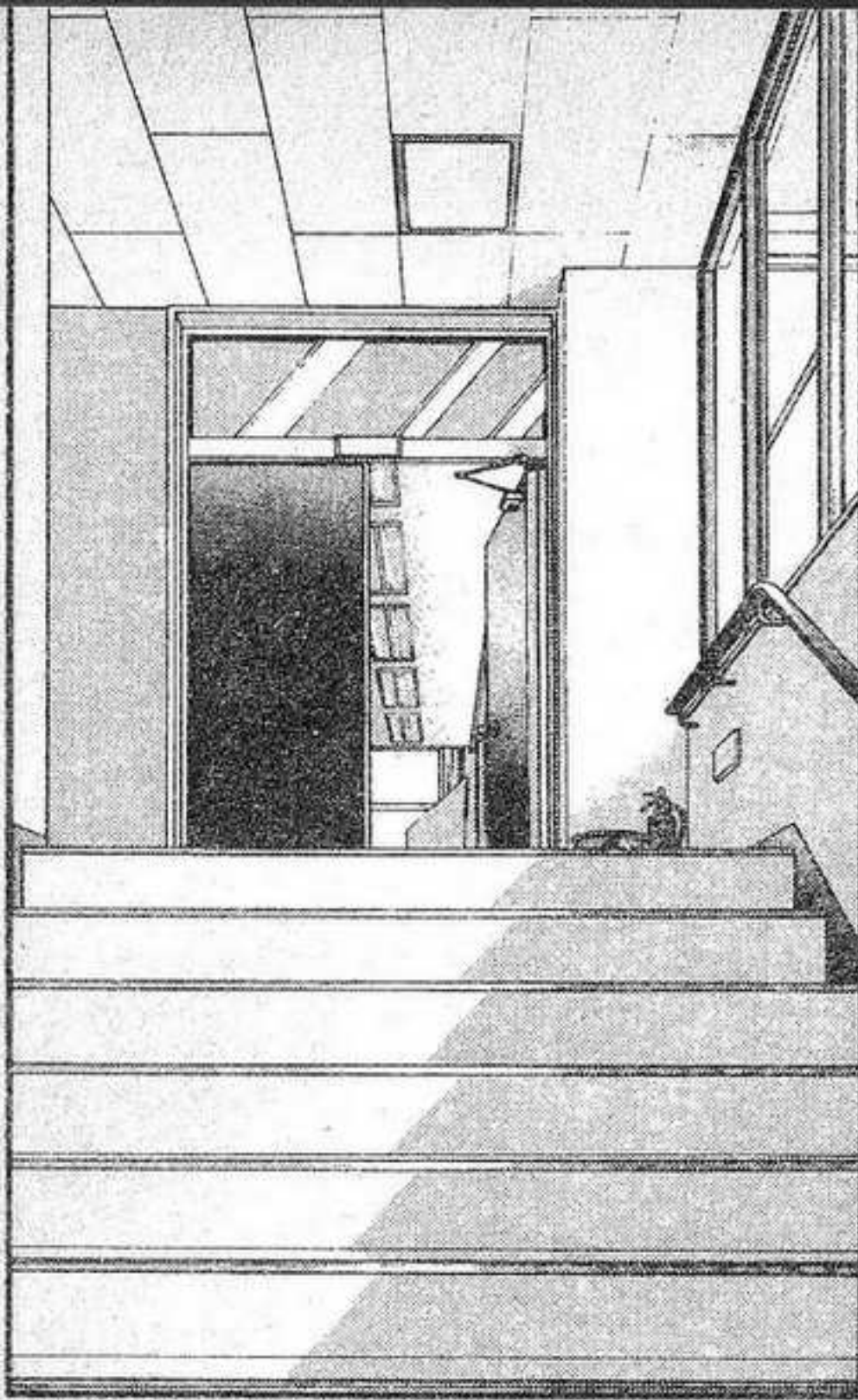

ผลงานของ
อาดาจิ
มิซึริ
มียูกิ
รักพลิกเก็ต
ทัช และ

ผลงาน
ของอาดาจิ
มิซึริ มียูกิ
รักพลิกเก็ต
ทัช
และ

↓ ห้องศึกษาพิเศษ

สาวน้อย
ที่ทำให้ได้ช
สบายใจ
.....

เอ้

นัก
โดดน้ำ
เข้าใหม่

เอ้อ
.... ชื่อ
....

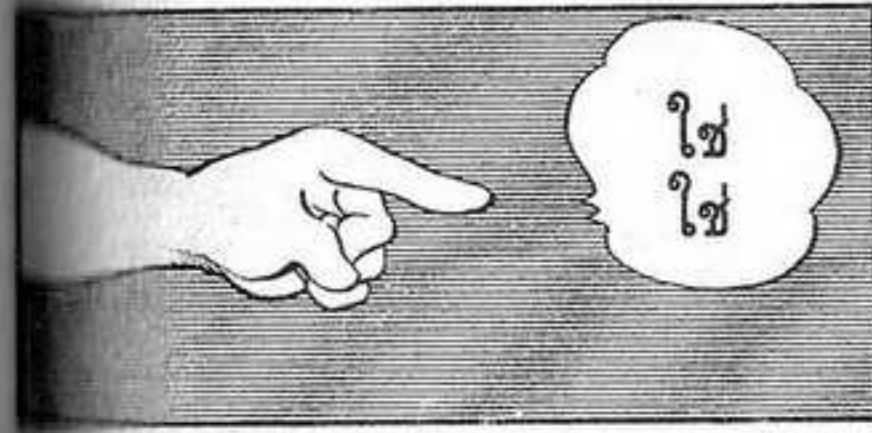

โนมิยะ
คะ
.....

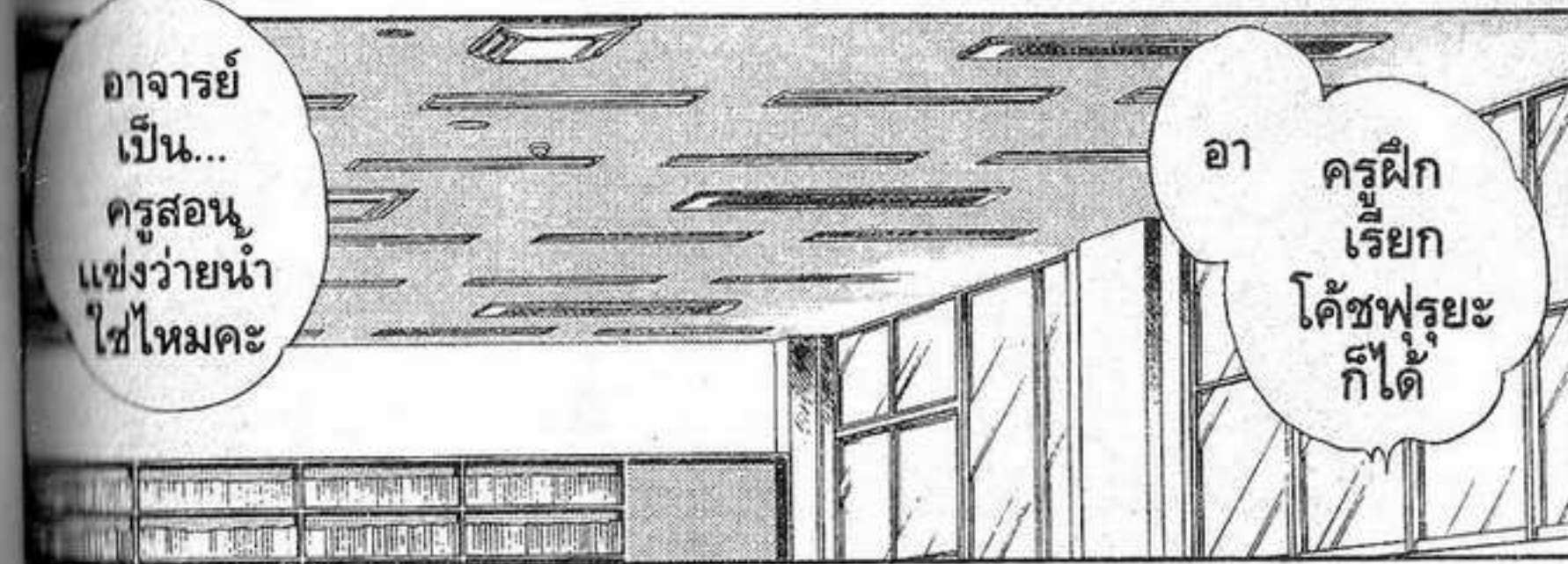

อาจารย์
ซากิยาม่า
บอกว่า
ฝีมือเธอ

เหนือ
กว่า
ไบหน้า
มากนัก

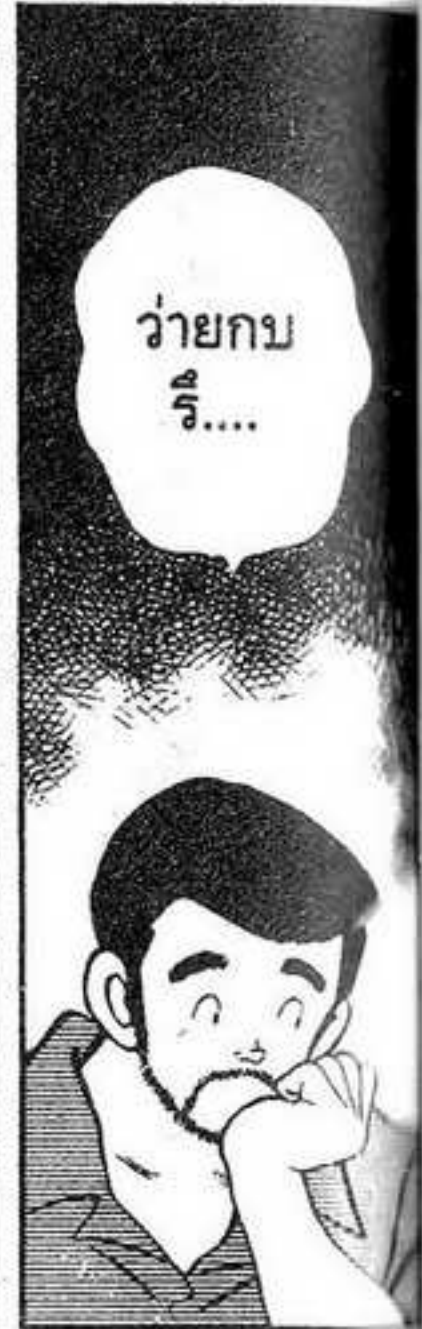

ไซ
ไซ

อาจารย์
เป็น...
ครูสอน
แข่งว่ายน้
ไซใหม่คะ

อา
ครูฝึก
เรียก
โค้ชฟูริยะ
ก็ได้

ถ้าต้องการได้ชื่อว่า
ว่ายน้ำเร็วที่สุด
ต้องว่ายแบบ
ฟรีสไตล์ใช่ไหม
!?

ว่ายน้ำ
ต้องดี
ที่ฟรีสไตล์
ใช่ไหม
!?

ฮา
....

ที่หนึ่ง
ของว่าย
ฟรีสไตล์

ในโลก
ของกีฬาว่ายน้ำ
หมายถึงคนที่
เร็วกว่าคนอื่น
ทั้งหมด
!

อ้อ...
ว่าย
ฟรีสไตล์

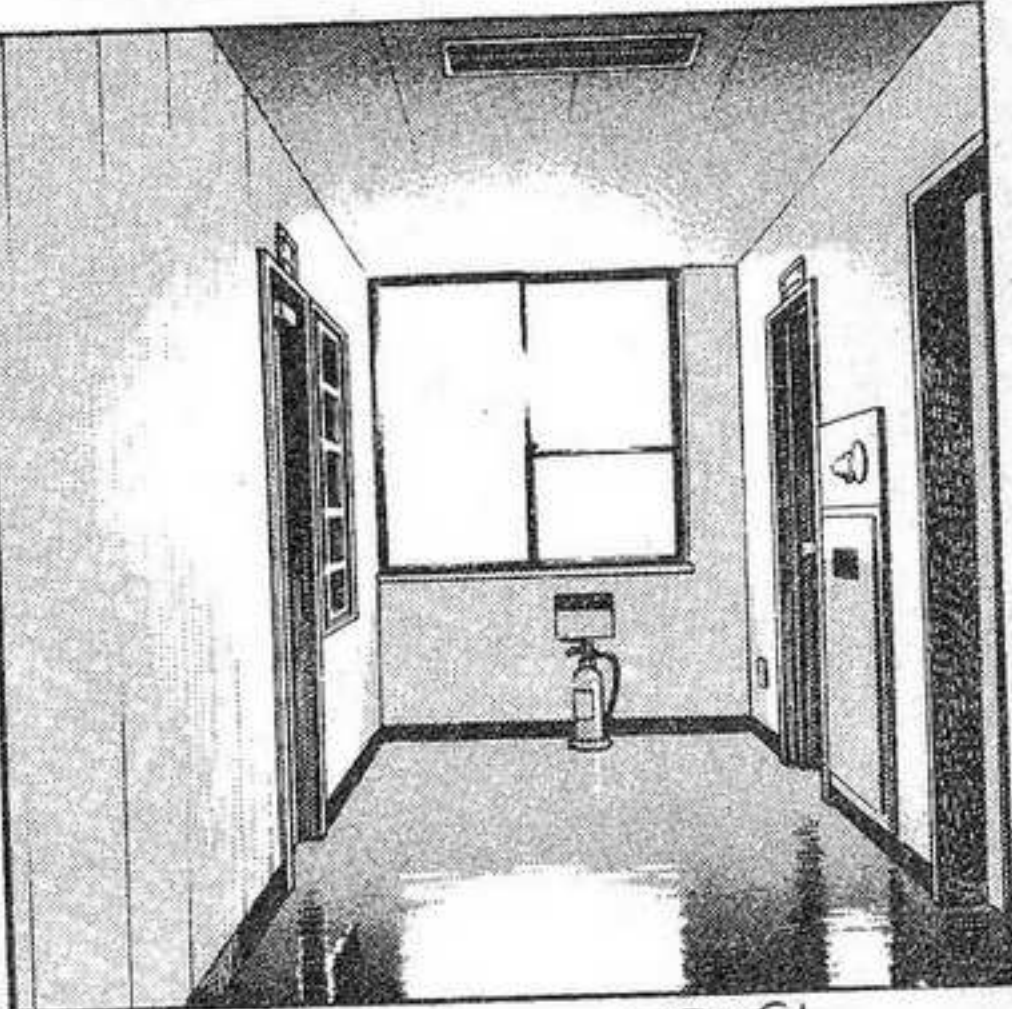
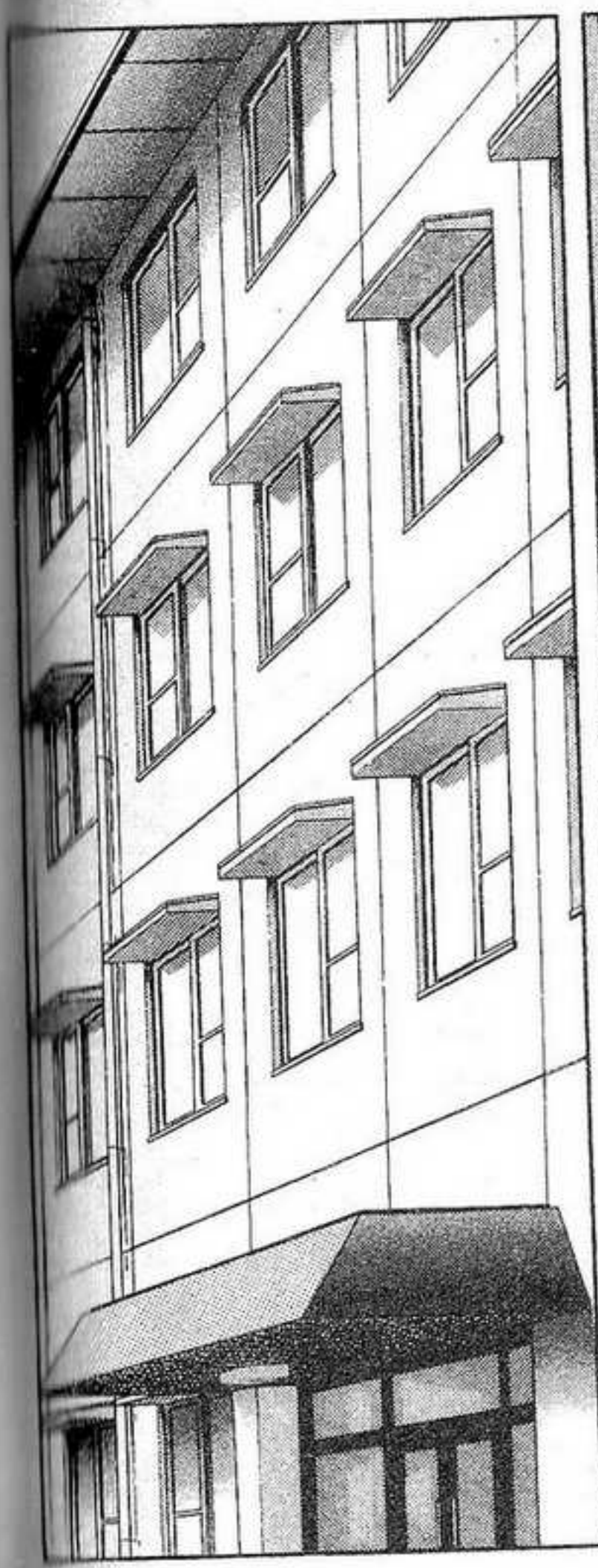
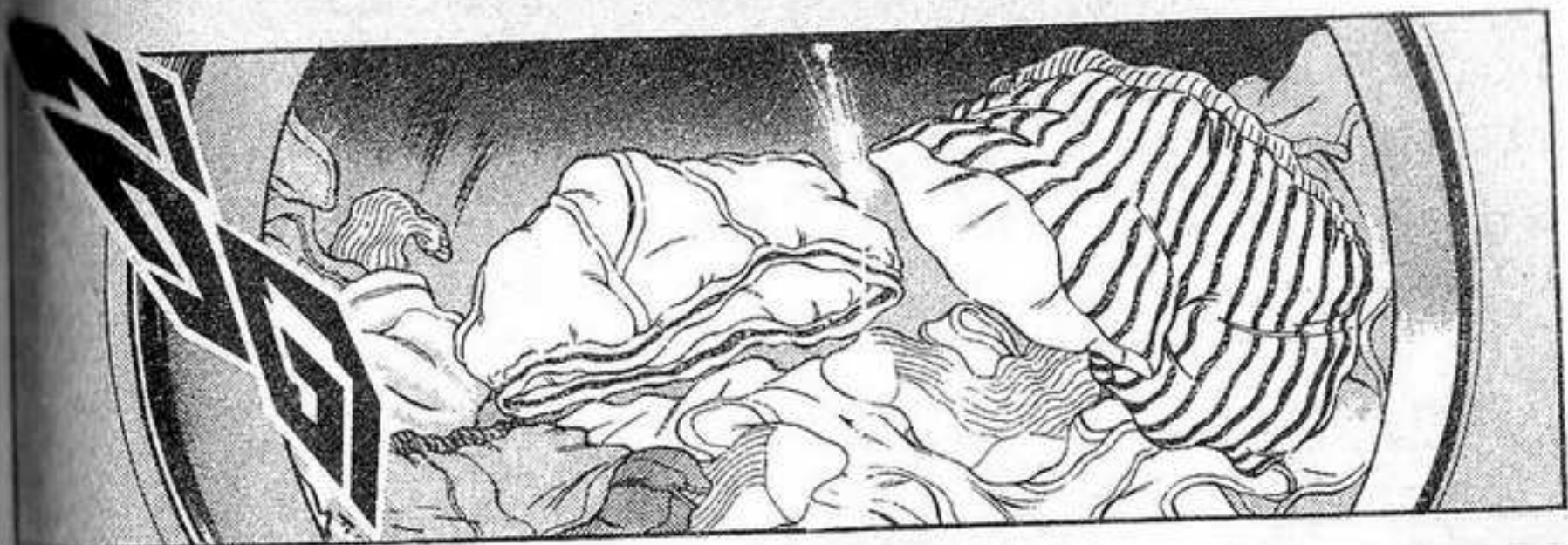
ยามา
โตะ
เคย์
สุเกะ

หมอนี่
อยากเป็นคน
ว่ายน้ำเร็วที่สุด
ในประเทศ
ก็จริงหรอก

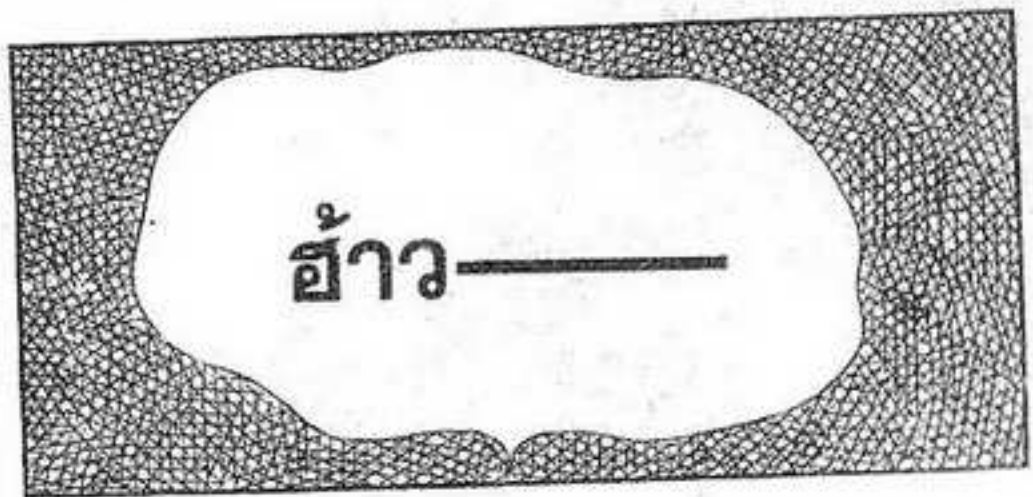
ซ็อกก็เพราะ
รูปก็หล่อ
นะ
?

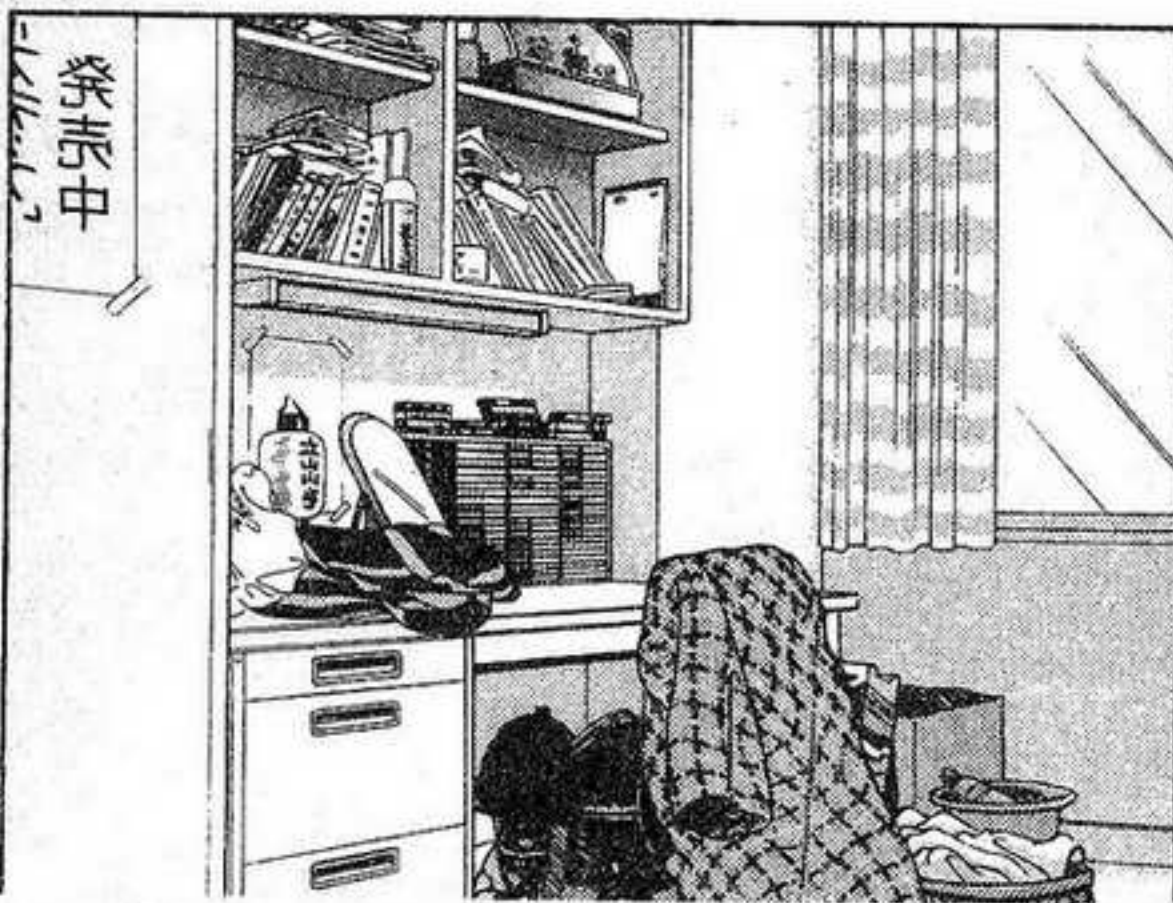
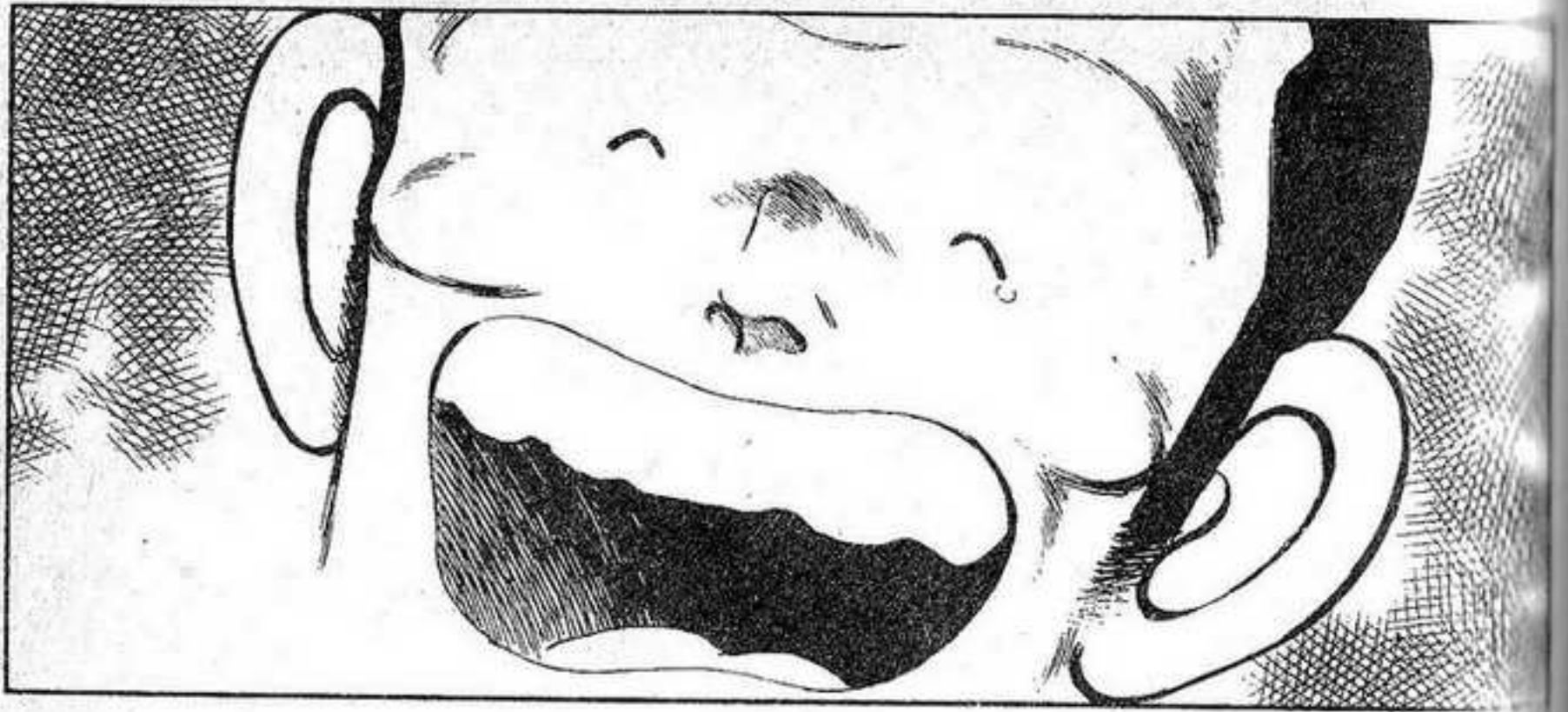
ฮา
!?

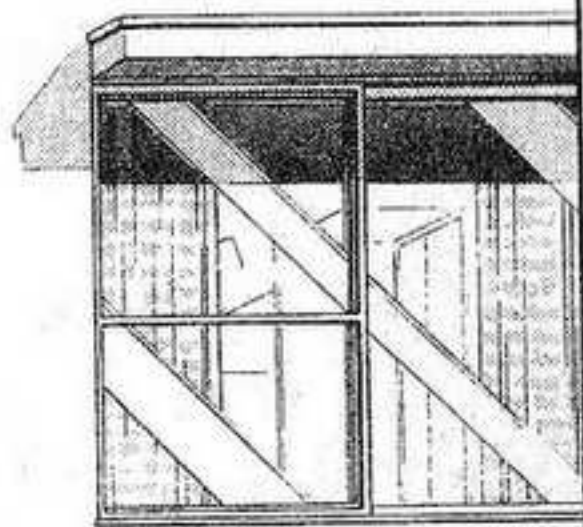
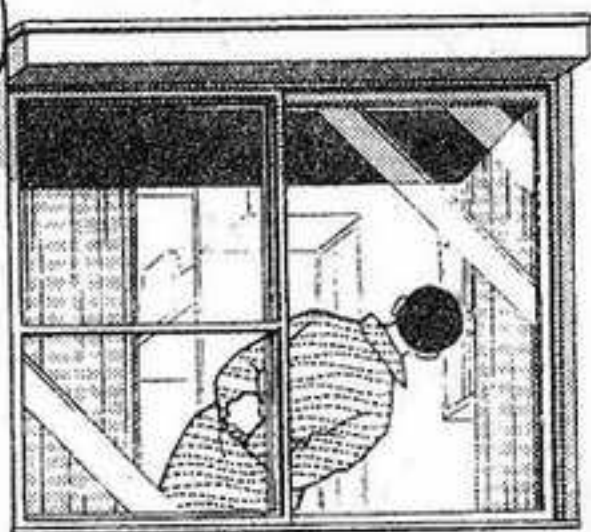

1477 2 ↓ 1477 2

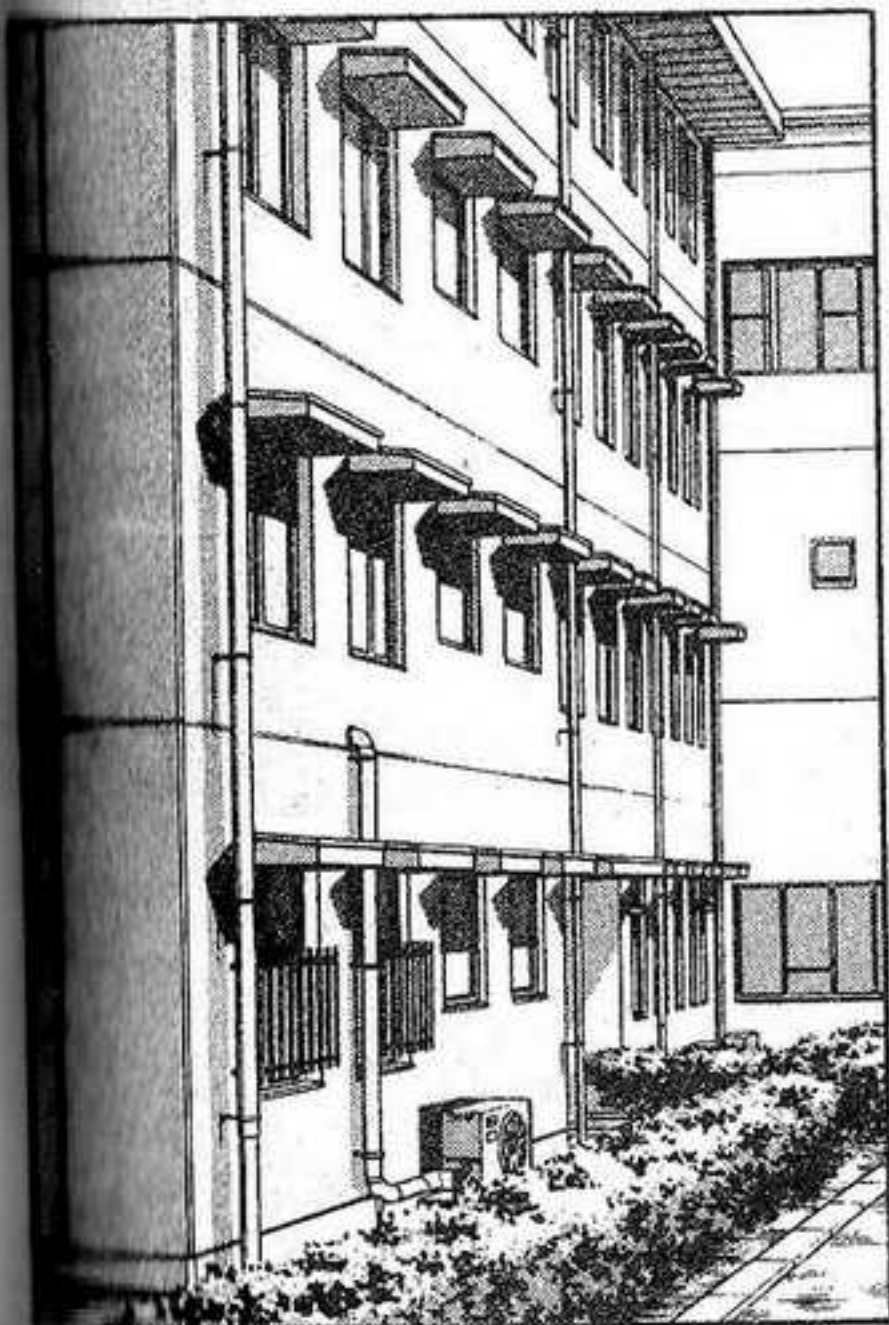

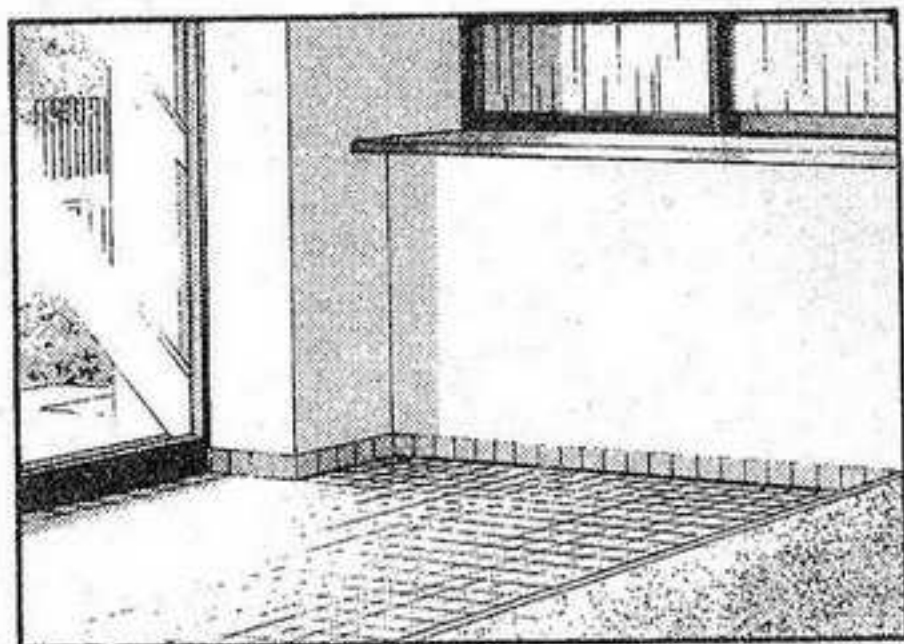
เซกิ

เซกิ

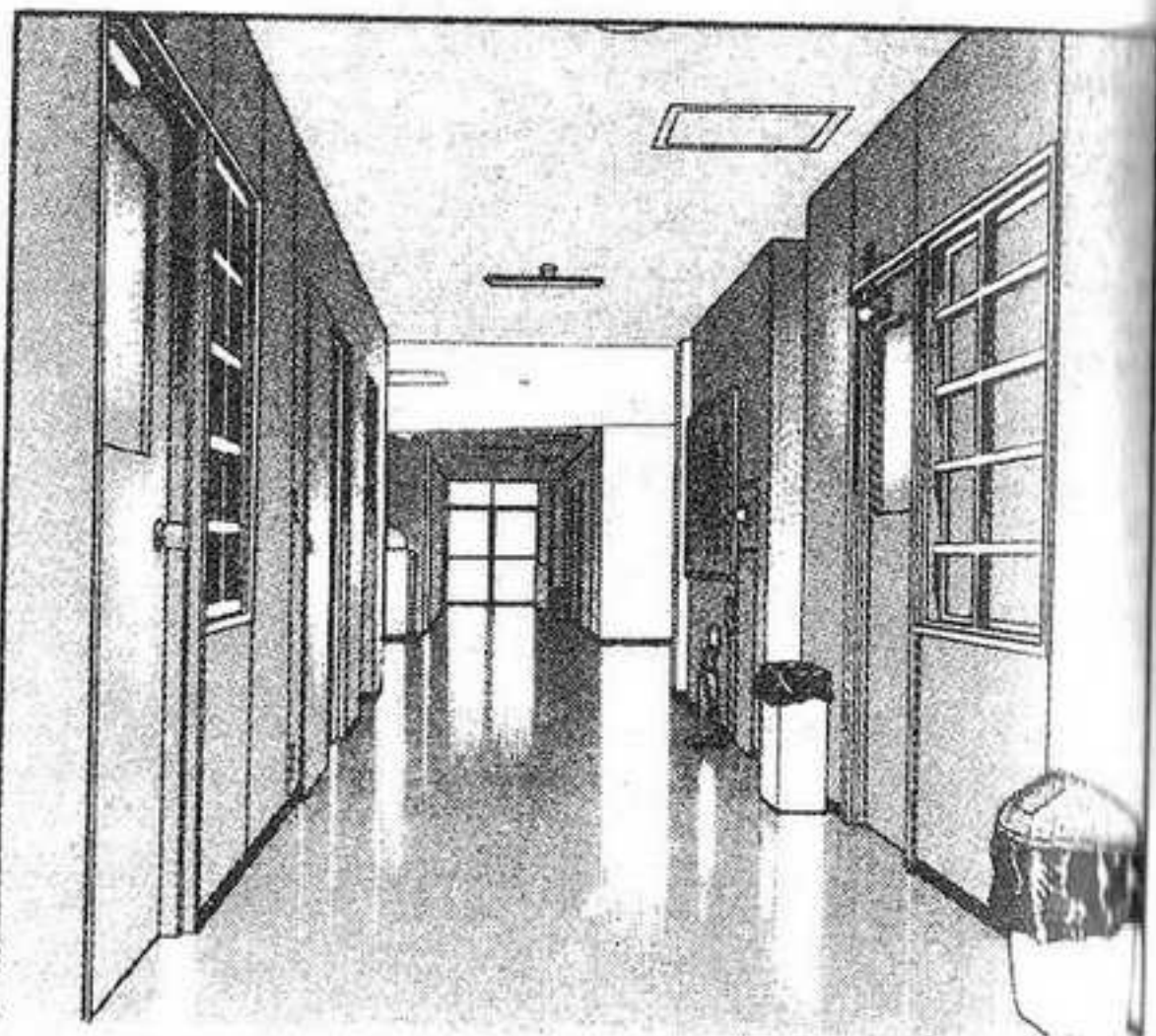
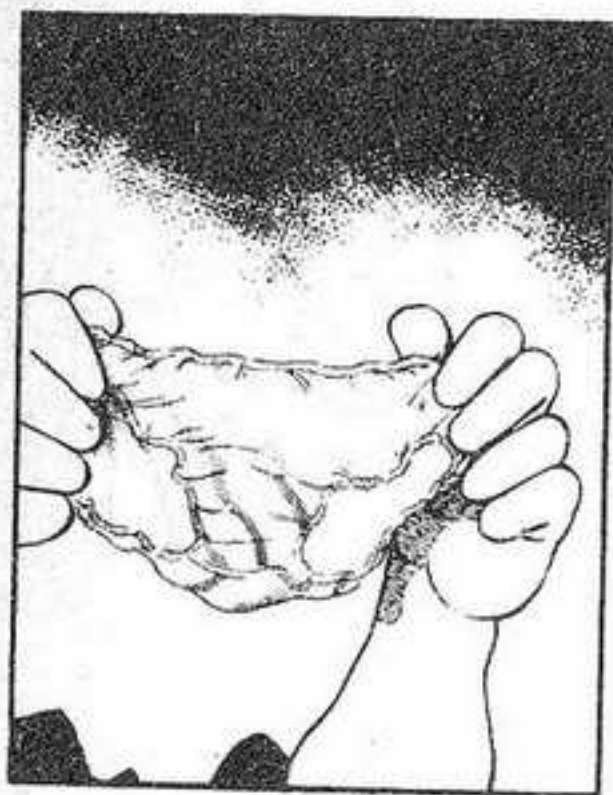
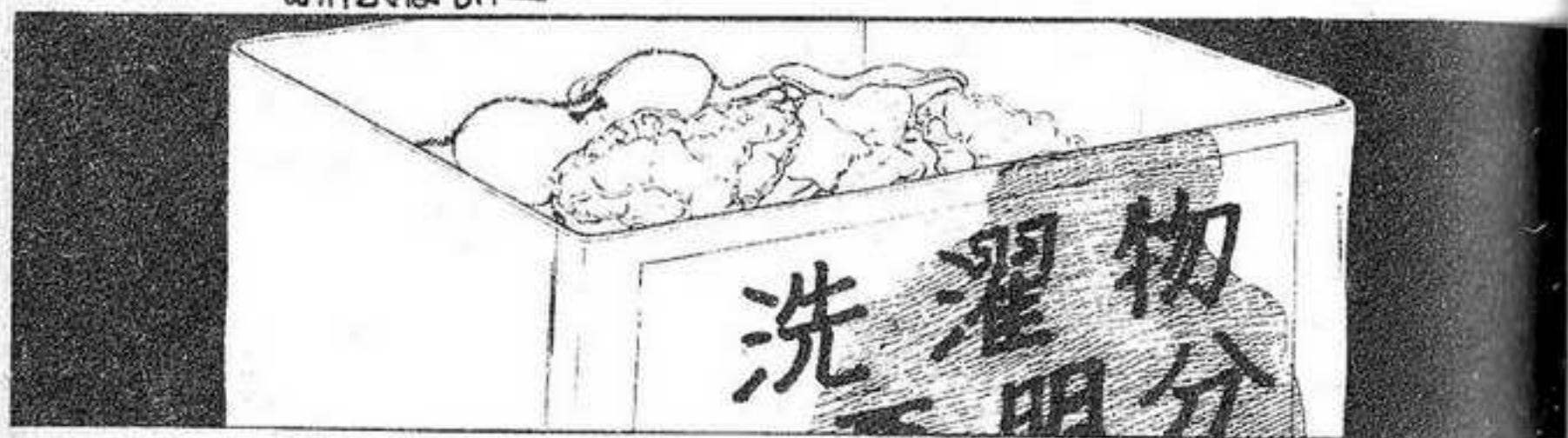

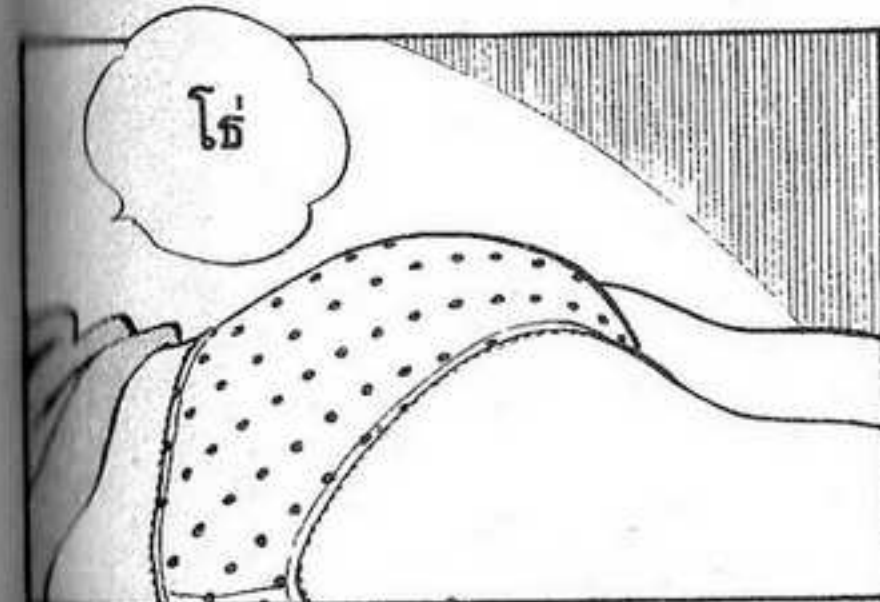
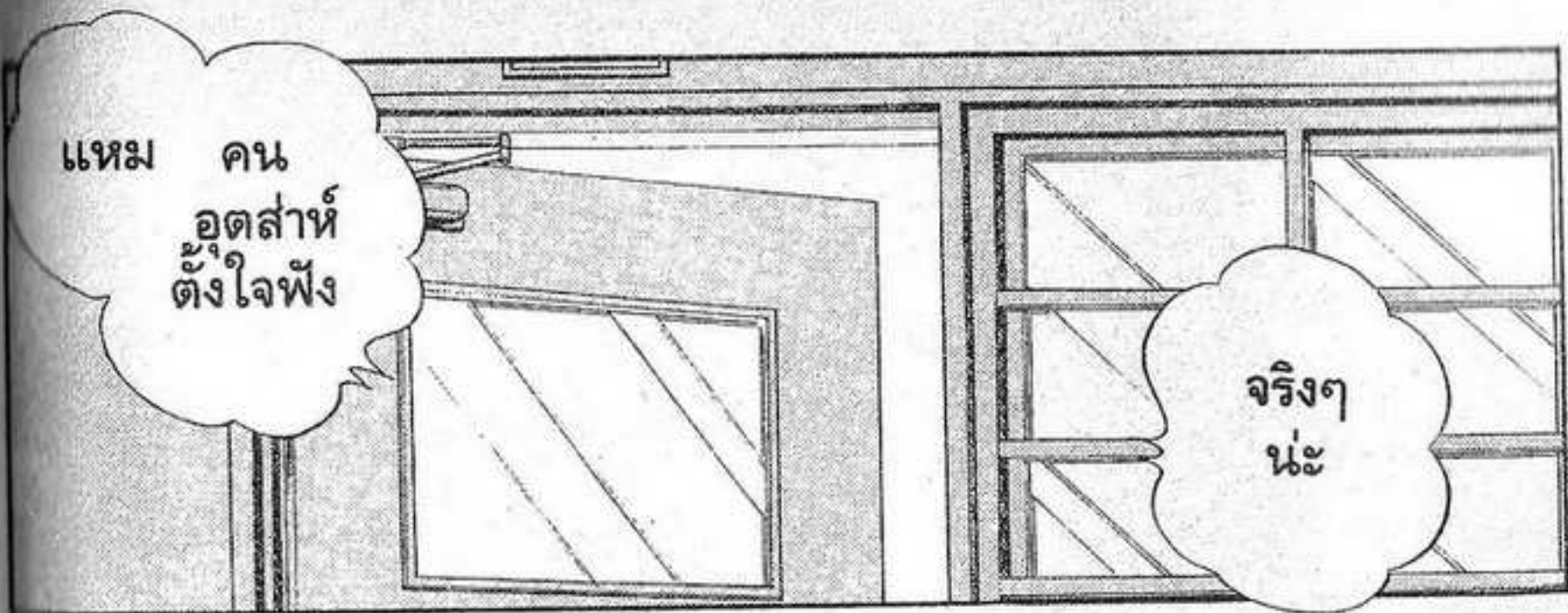
ผู้ชาย
ห้ามเข้า
เด็ดขาด

← ผ้าที่ยังไม่ซัก →

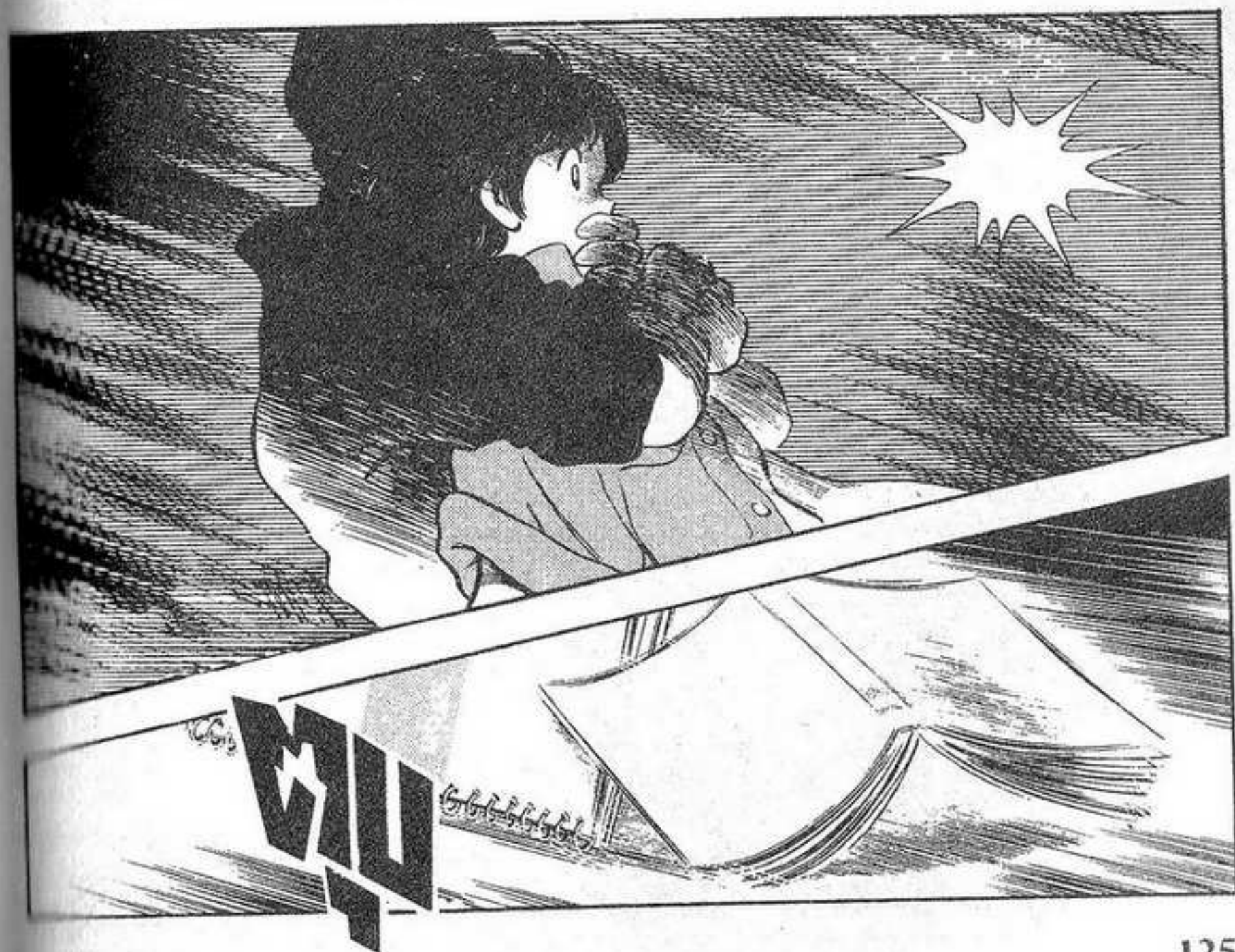
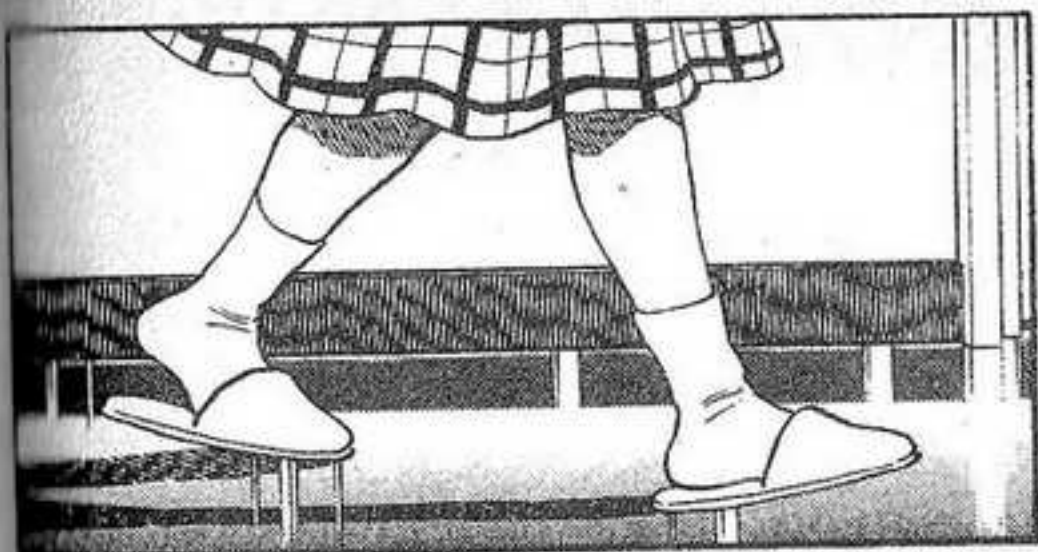

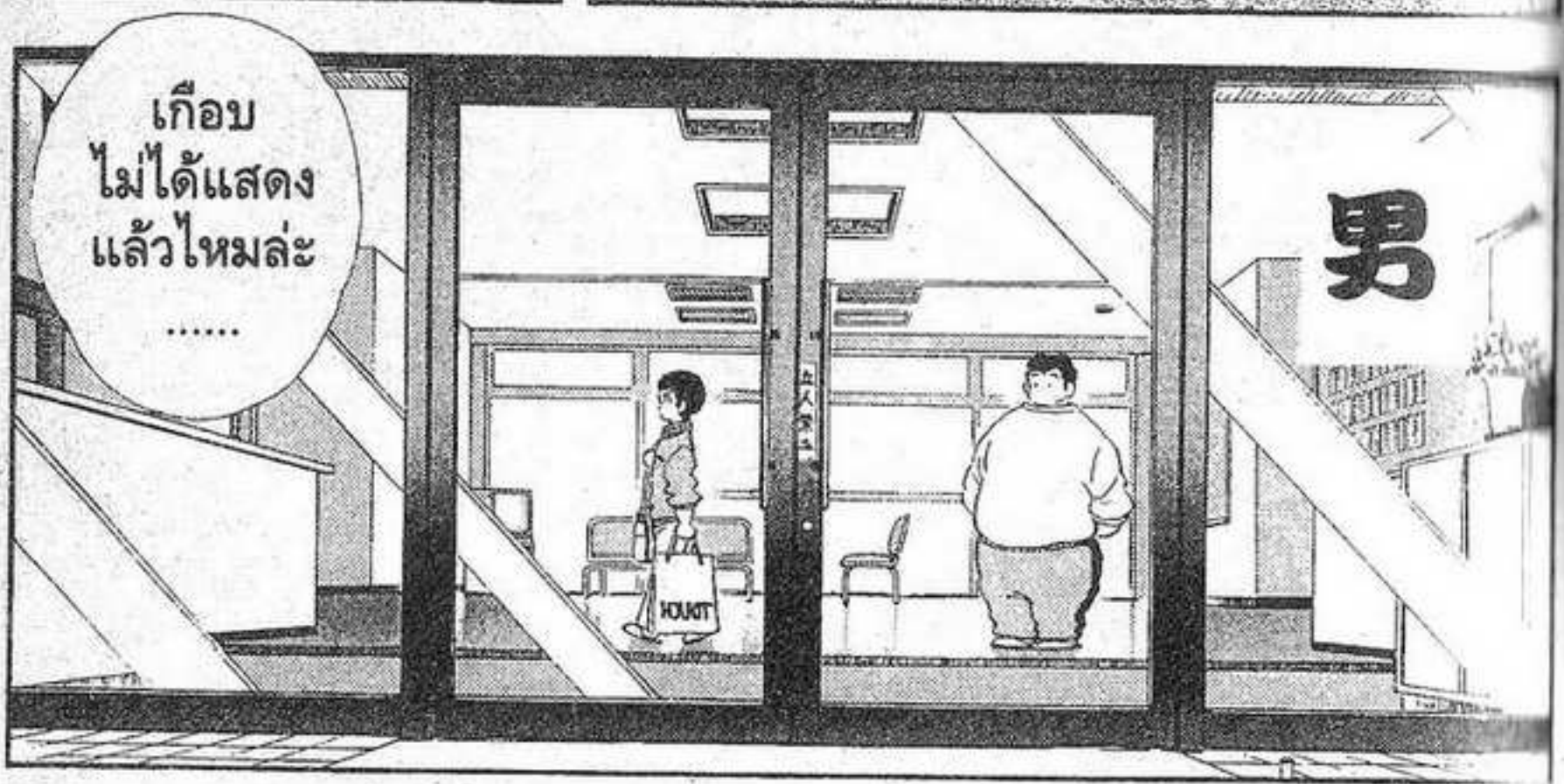
นิพนธ์ ชัยมากร

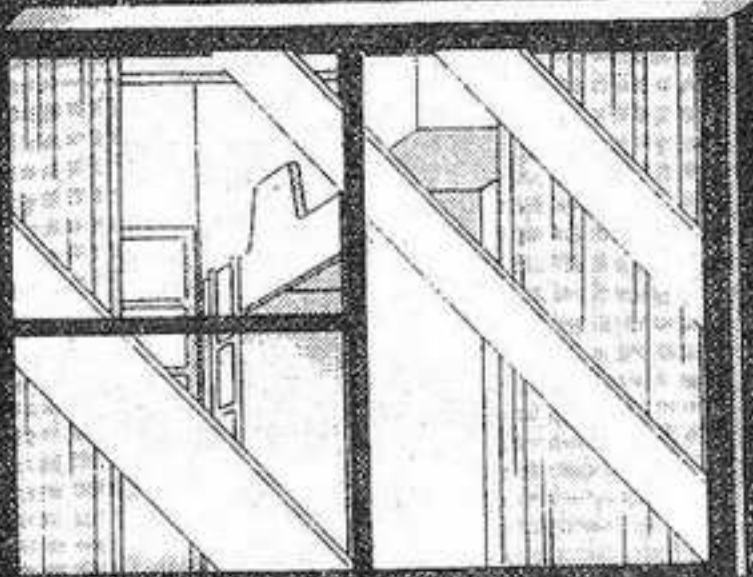
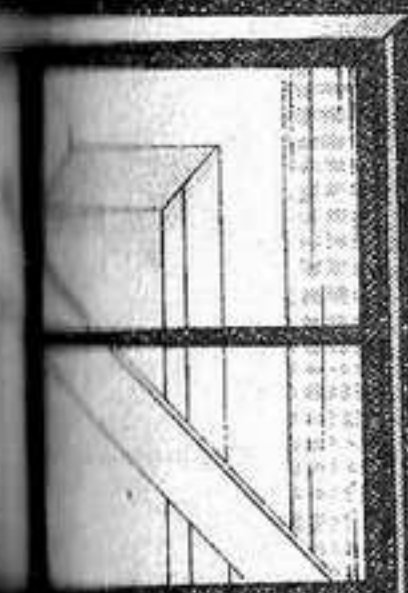
二宮	島田
207	

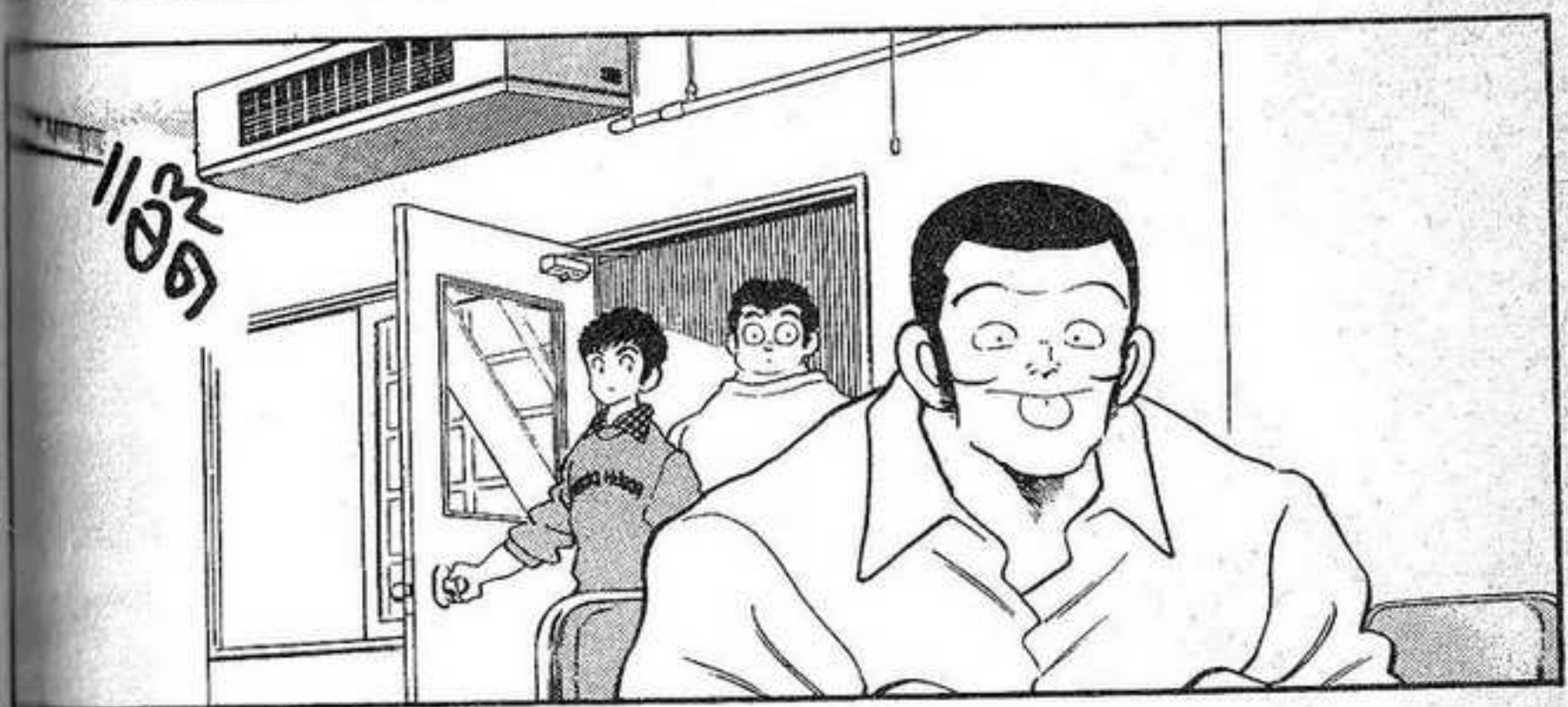

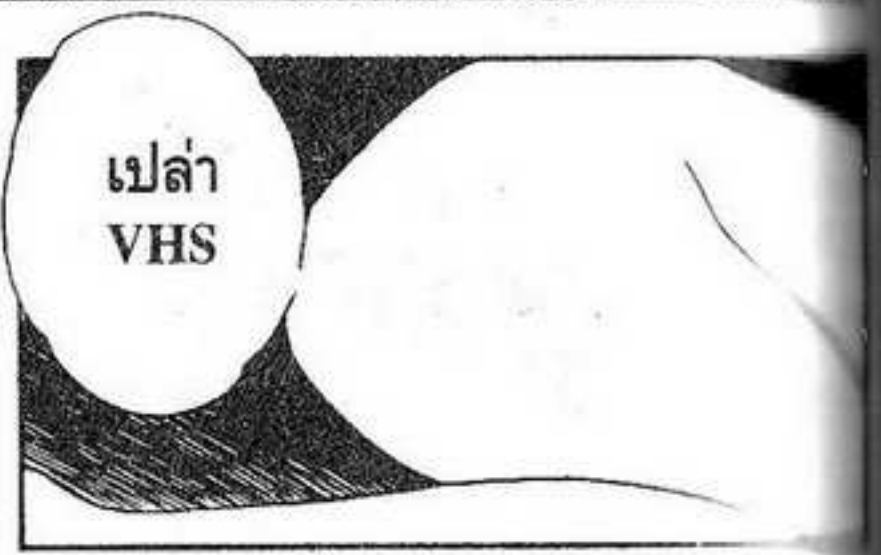

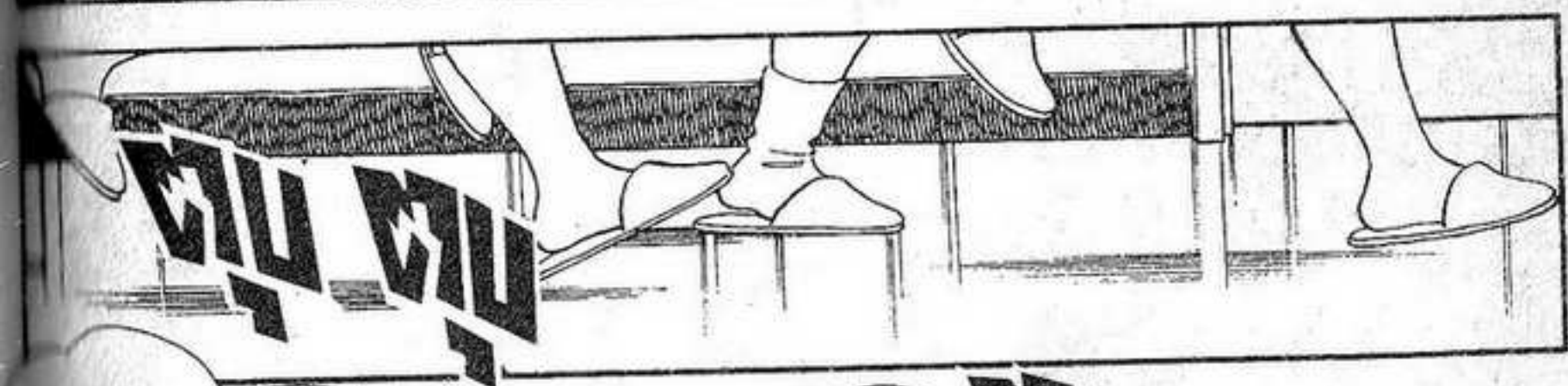
ထွေ ကျင့်ထုံးထွေထွေပေးအံ့?

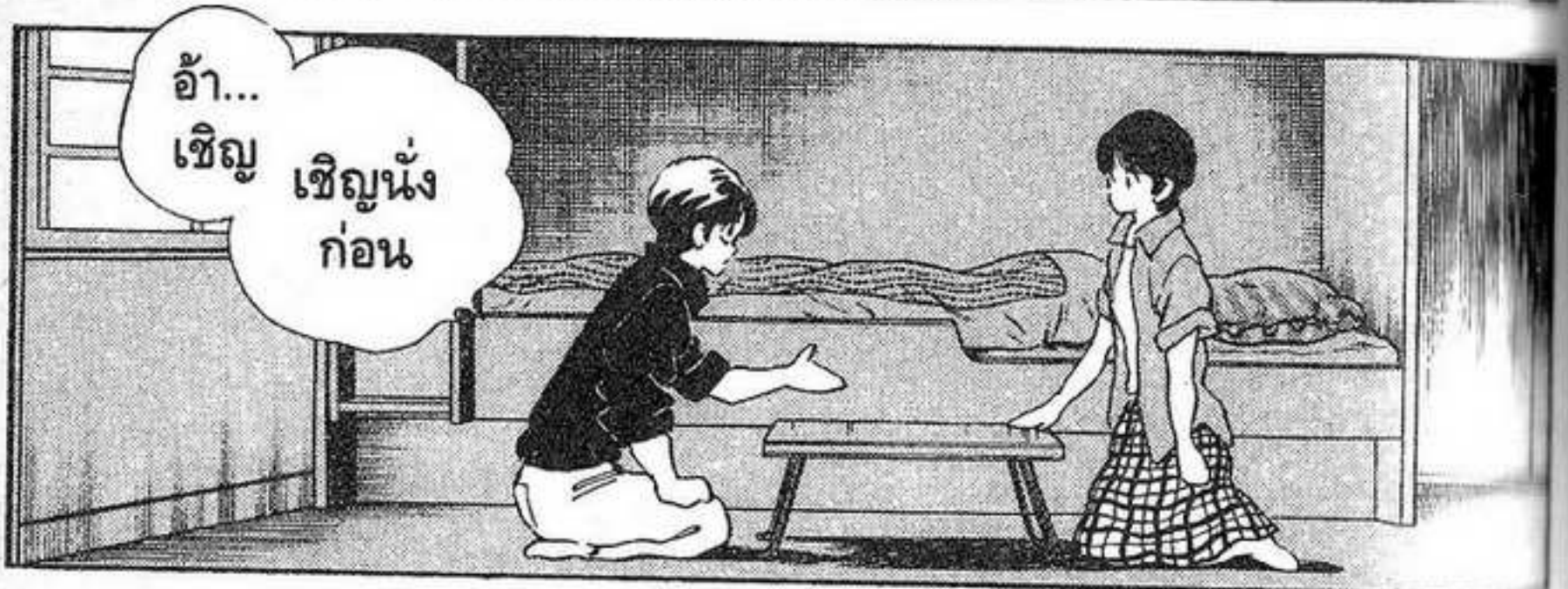
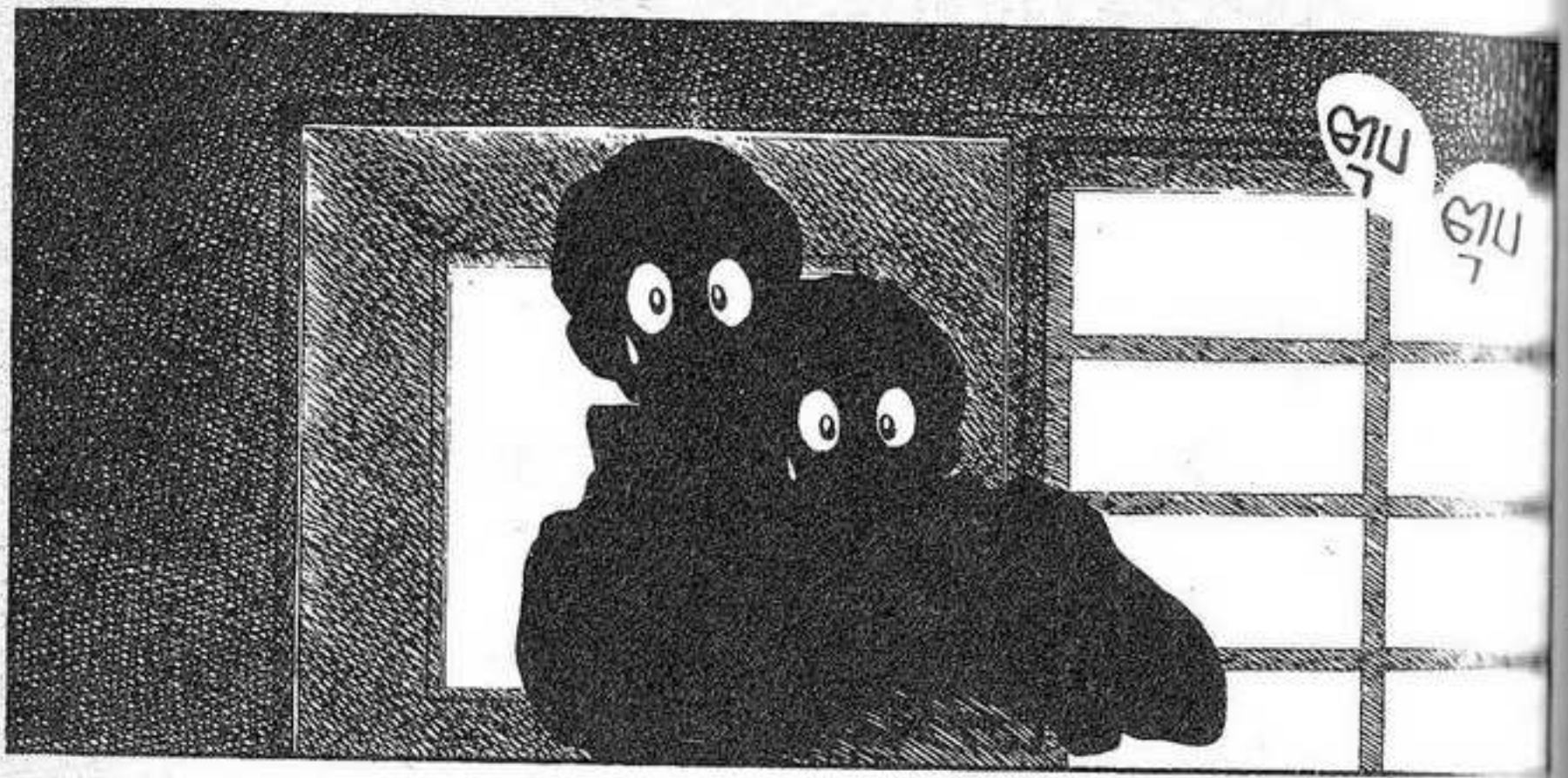

พวกมาริ
ไป
ทาง
นั้น

พวกฉัน
จะไป
ทางนี้เอง

โธ่

อ้อ
คือว่า
....

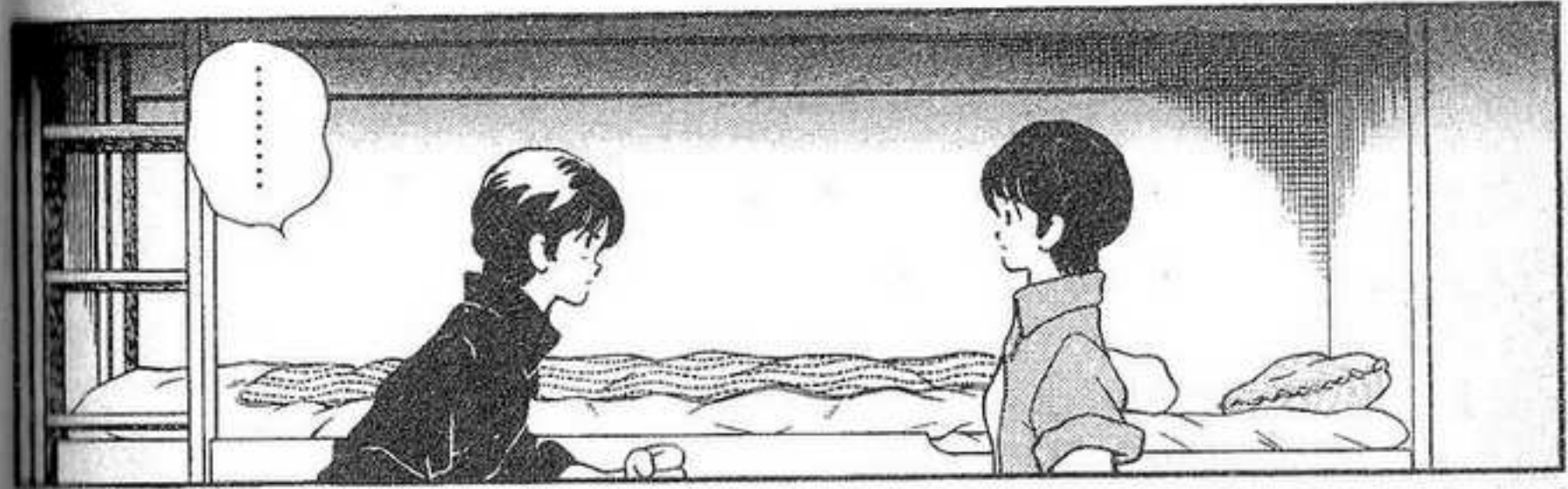
ทำไม
ผมถึงลอบ
เข้ามา
.....

เอ๊ย
ไม่ใช่

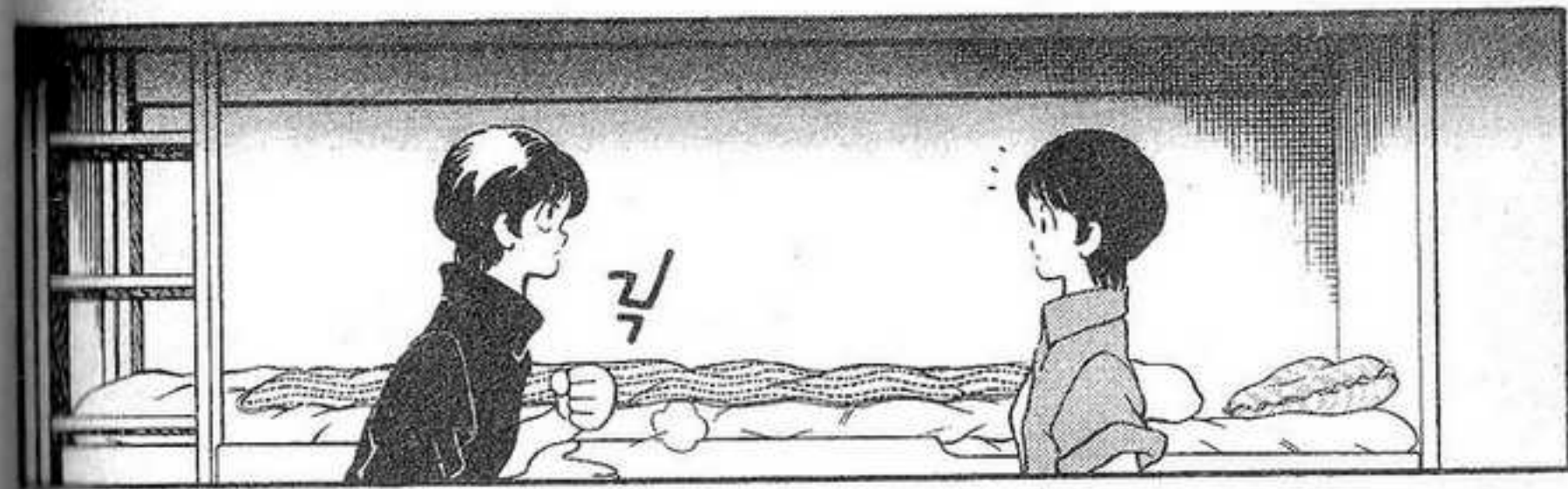
ทำไมผม
ถึงมาอยู่
ในหอหญิง
ได้

เพราะ
ว่า
....

.....

ปุ

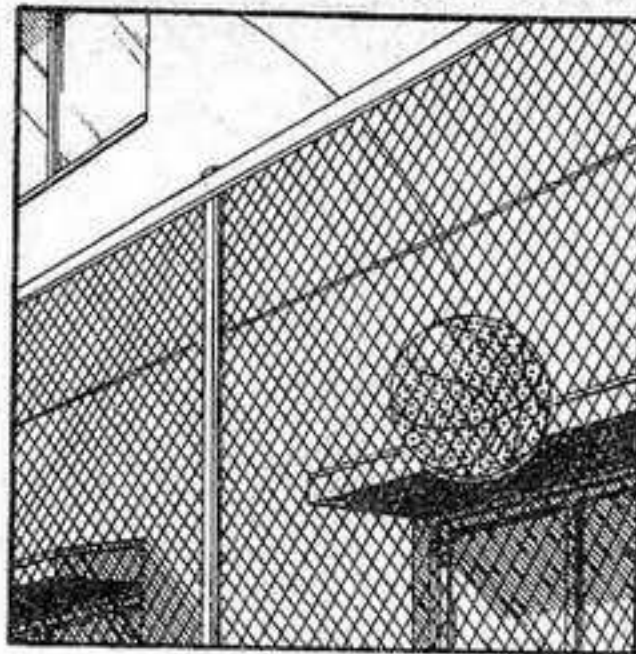
ผมชื่อ
เซกิ
คาซึอากิ
อยู่ปี1

คาราเต้
ระดับ3
แต่อยู่
ชมรมบาส

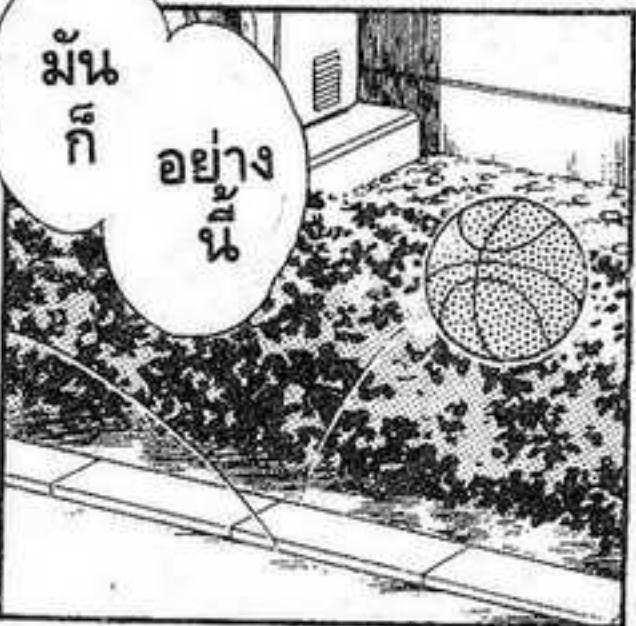
ผมกำลังฝึกบาส
อยู่ในสนาม
ของหอชาย

แต่
แล้ว
.....

ผม
จำเป็น
จริงๆ

มัน
ก็
อย่าง
นั้น

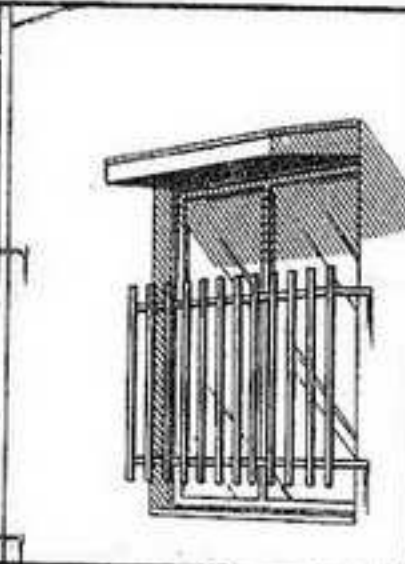

ผู้ชาย
ห้ามเข้า
เด็ดขาด

ทันใด
นั้น
.....

จู่ ๆ
ก็
กระตุก

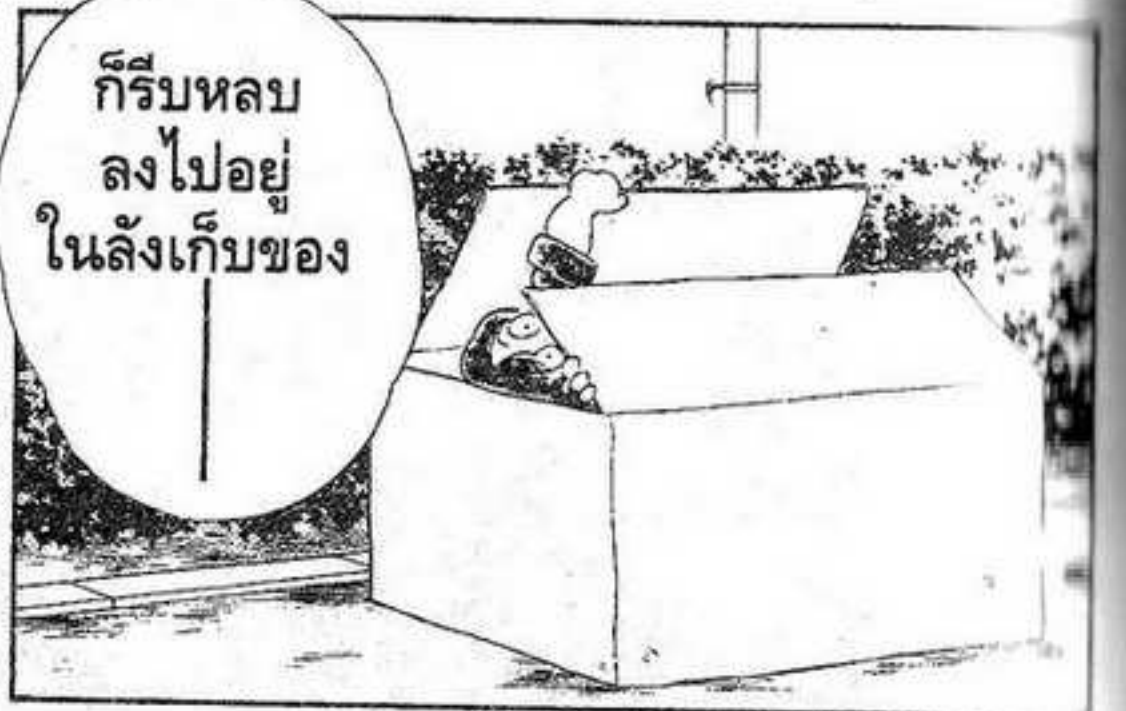

ด้วยความ
ตกใจกลัว
เซกิ คาซึอากิอยู่ที่
คาราเต้ระดับ 3
แต่อยู่ชมรมบาส

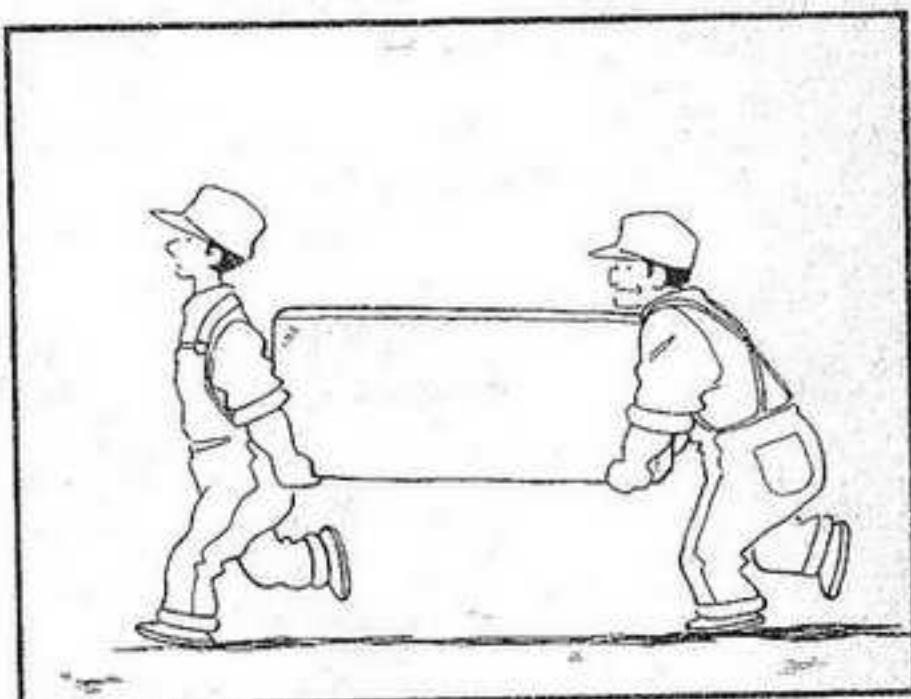
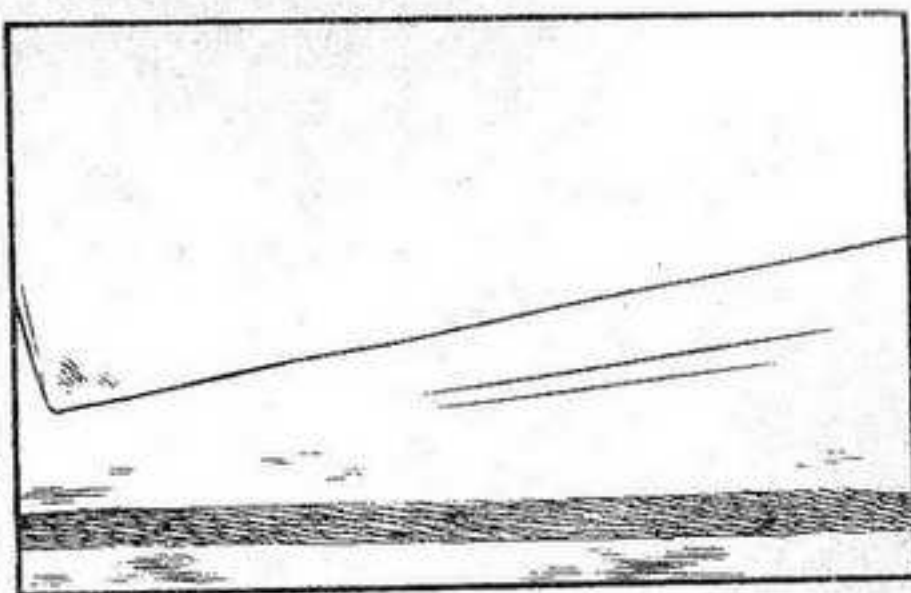
สวบ
สวบ

ก็รีบหลบ
ลงไปอยู่
ในลังเก็บของ

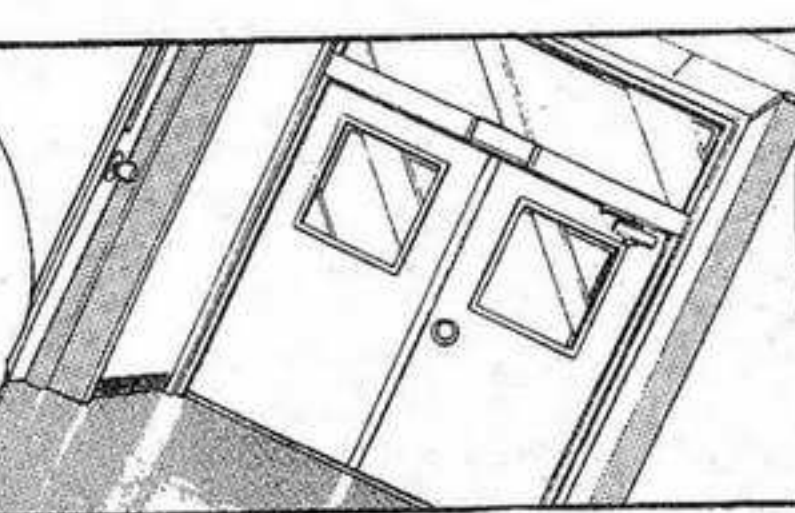
บั้งเอิญ
ตั้งนั้น เป็นลั้งที่ส่ง
มายังหอหญิง
นั่นเอง
.....

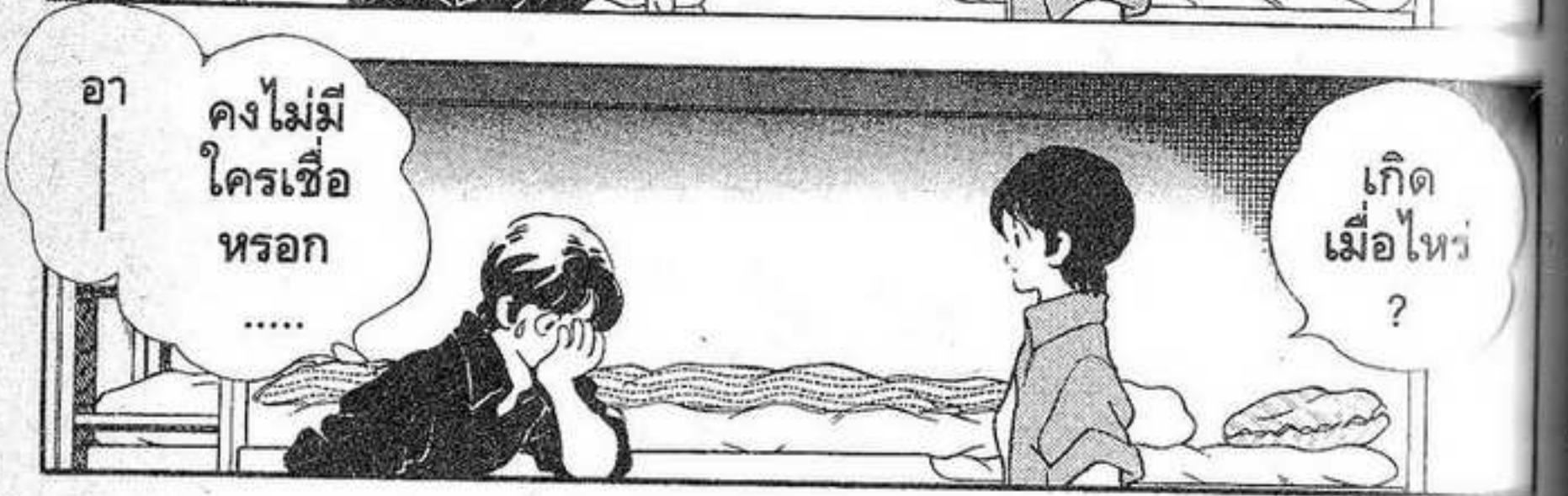
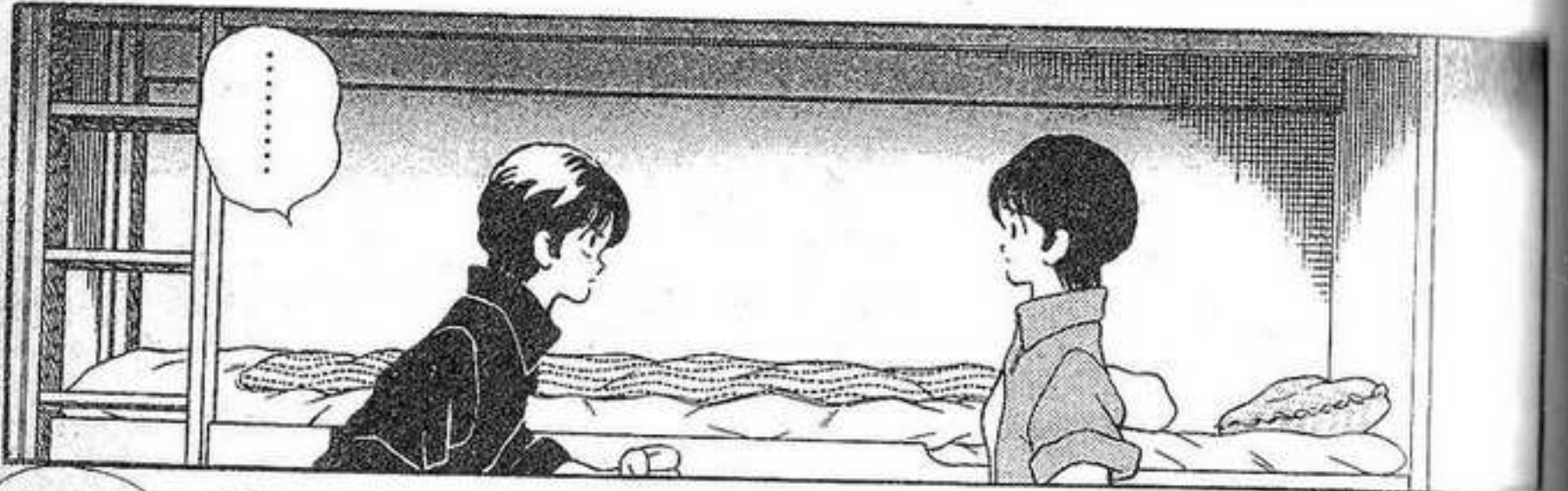
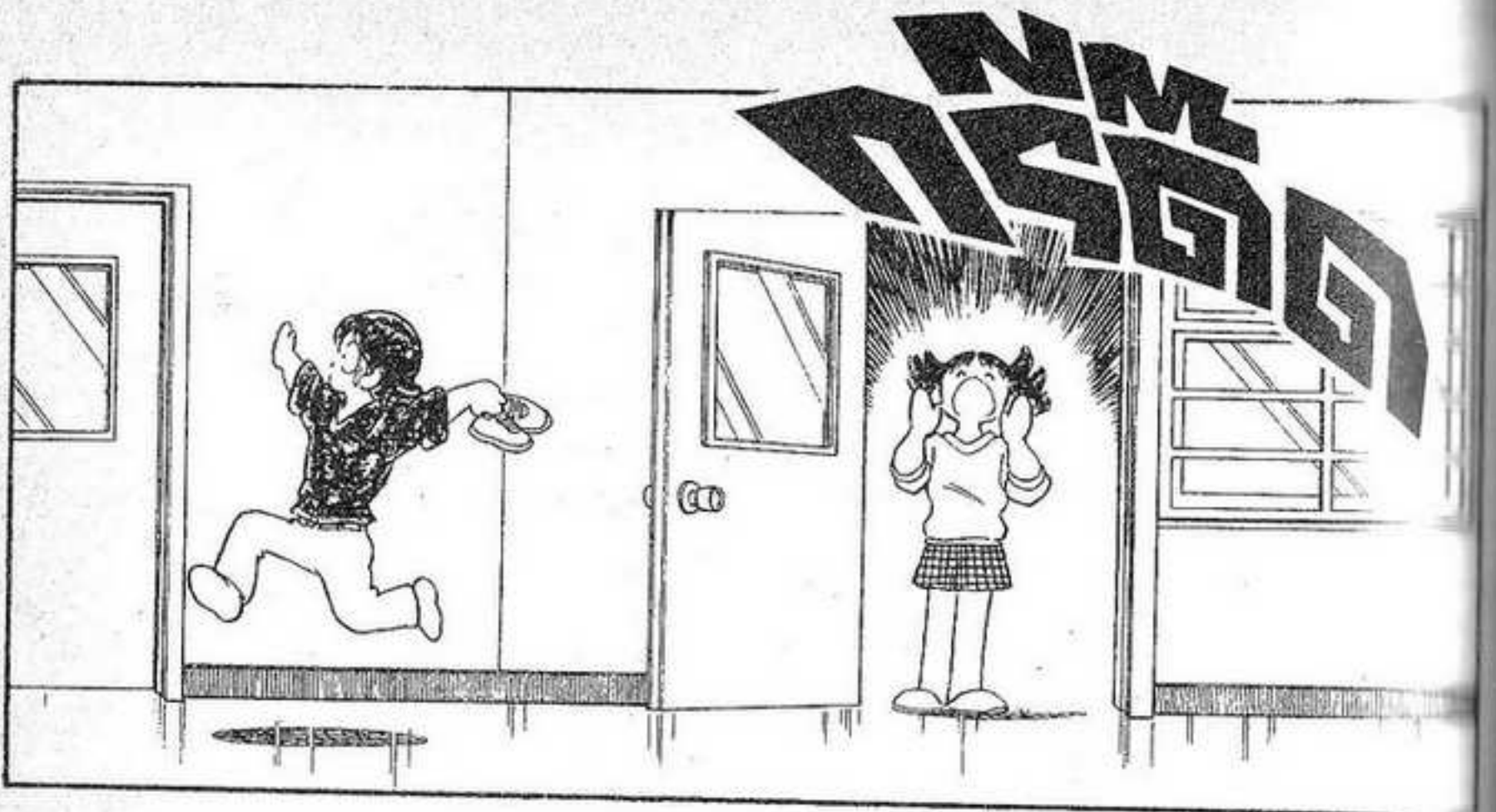
โพล่มาอีกที
ผมก็มาอยู่
ในหอแล้ว

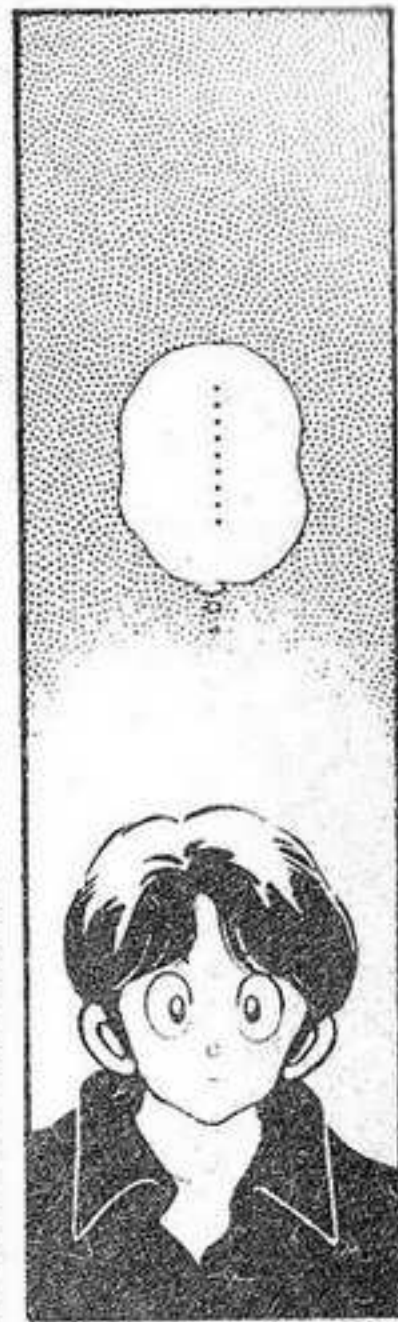

ผมรีบหาทางออก
โดยไม่ให้ใครเห็น
อย่างรีบด่วน
.....

แต่ความ
ไม่ชำนาญสถานที่
ทำให้ผมหลง
.....

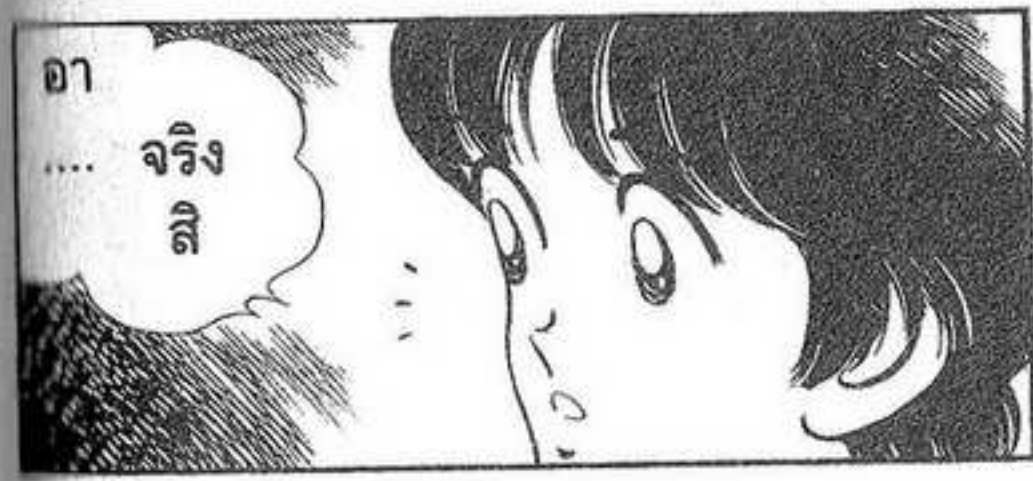

เร็ว
เข้า รีบใช้ไถ่
นี่
ปีนลงทาง
หน้าต่าง

ไอ้ของ
แบบนี้
มาอยู่ที่นี้
ได้อย่างไร

รีบๆไป
เถอะน่า

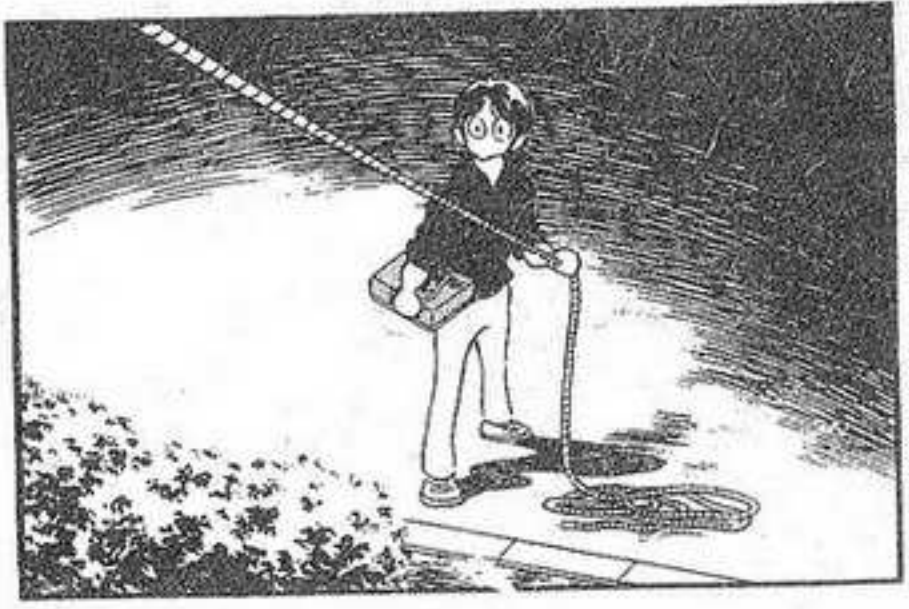
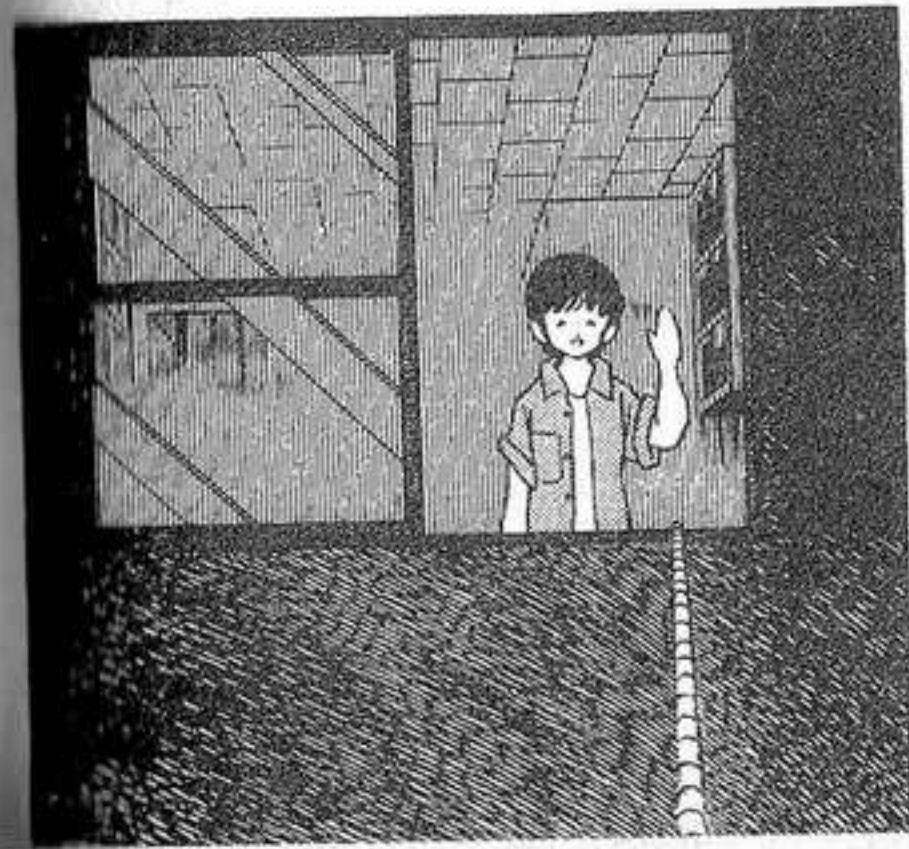
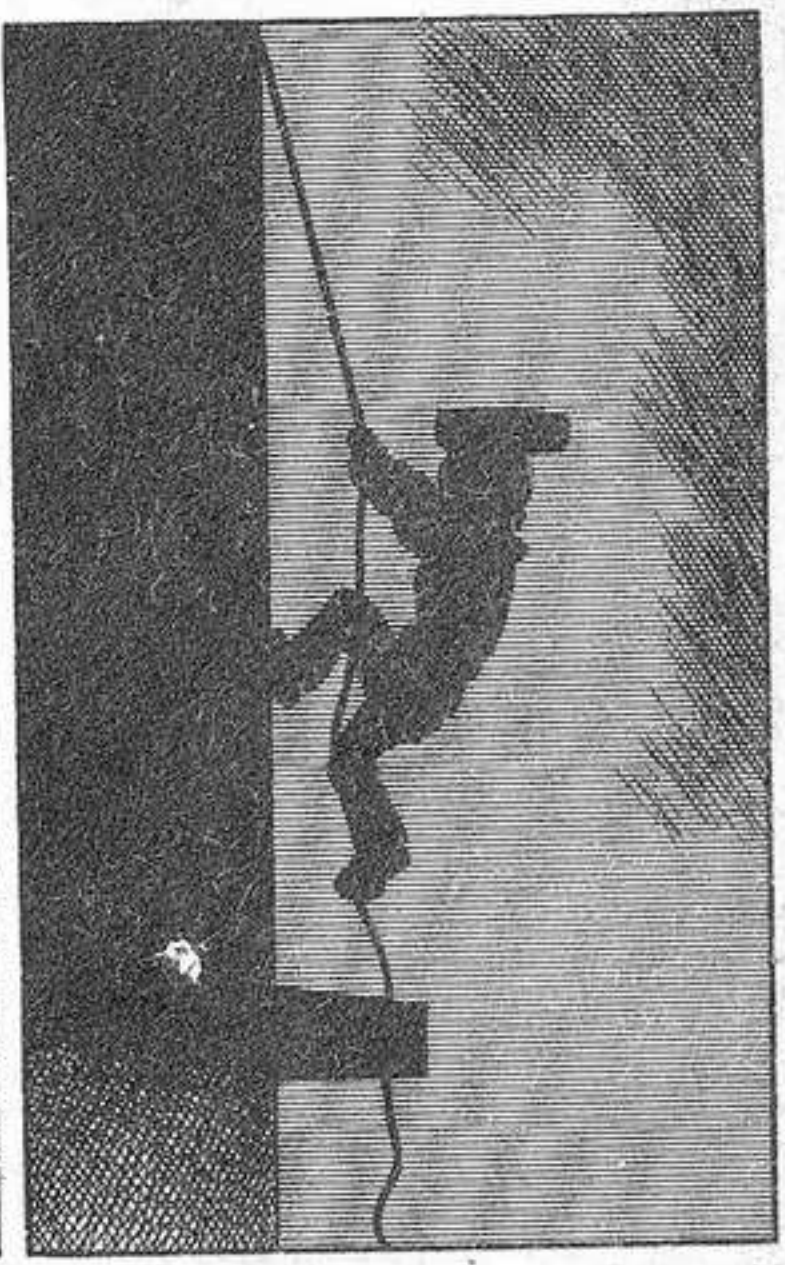

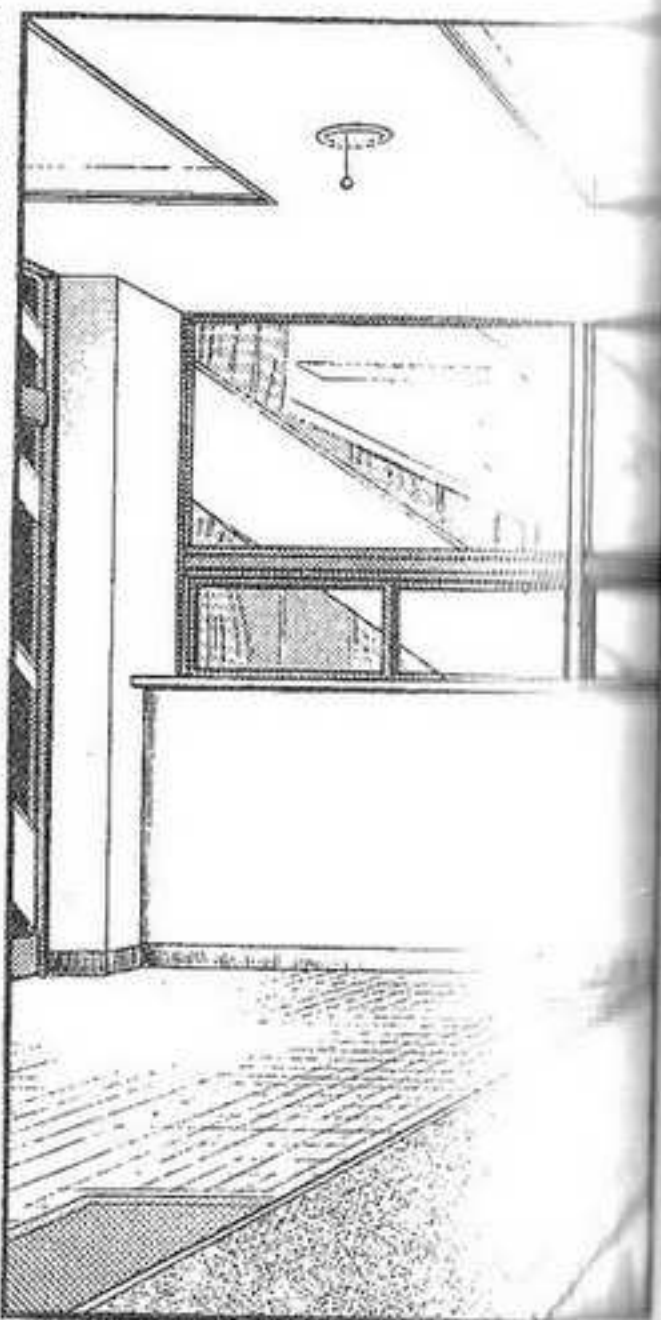
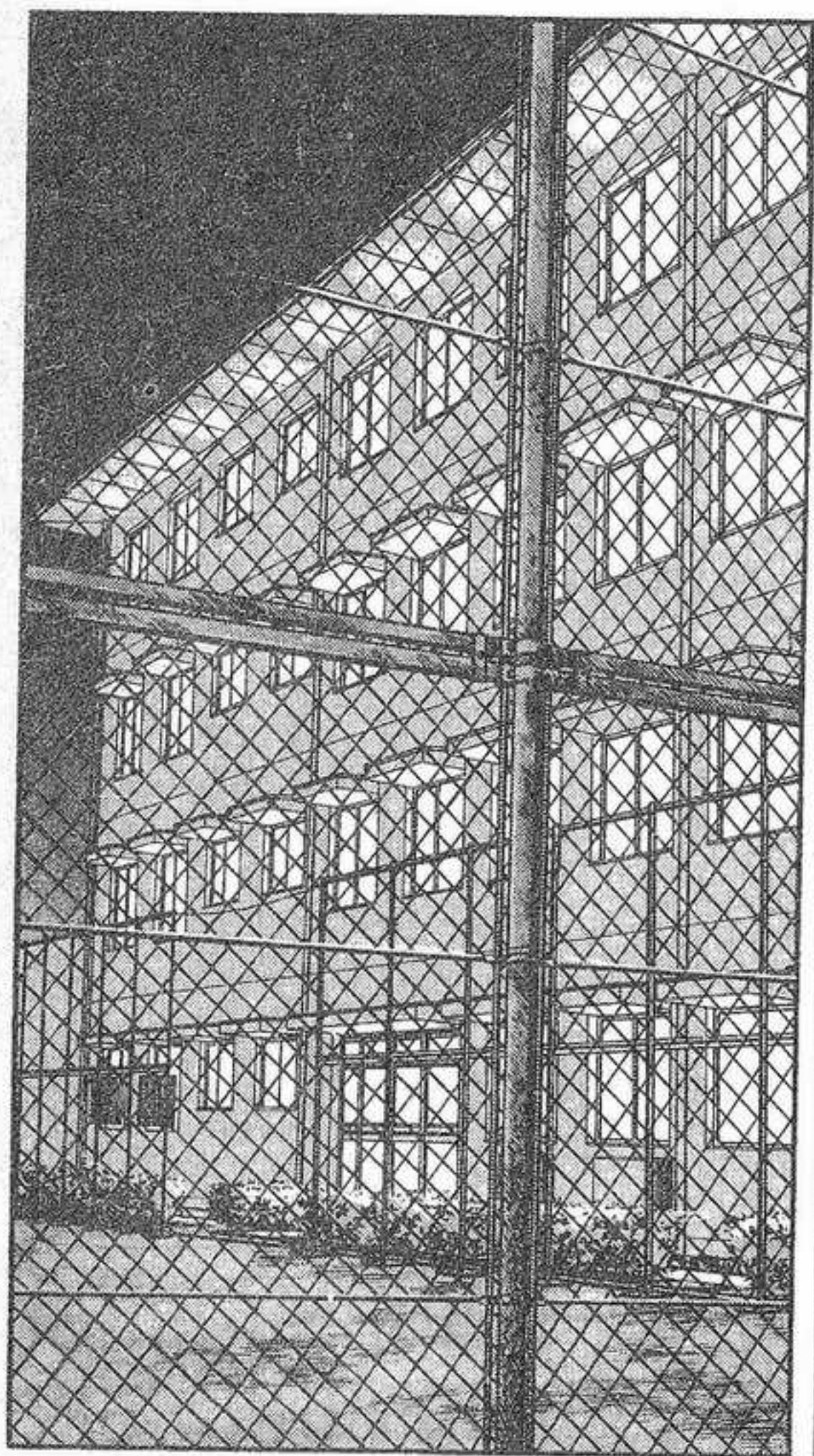
อา
.... จริง
จ

นี่เป็น
ขนมที่ร้าน
บ้านฉัน
ขายอยู่....

เอาไป
ฝากเพื่อน
สิ

↓ ห้องนั่งเล่น

เฮ้ มาทาน
ของฝาก
จากเคย์สุเกะ
สิ

ของฝาก
ล่ะก็
ฉันก็มี

อร่อย
ด้วยนะ
.....

อ้อ

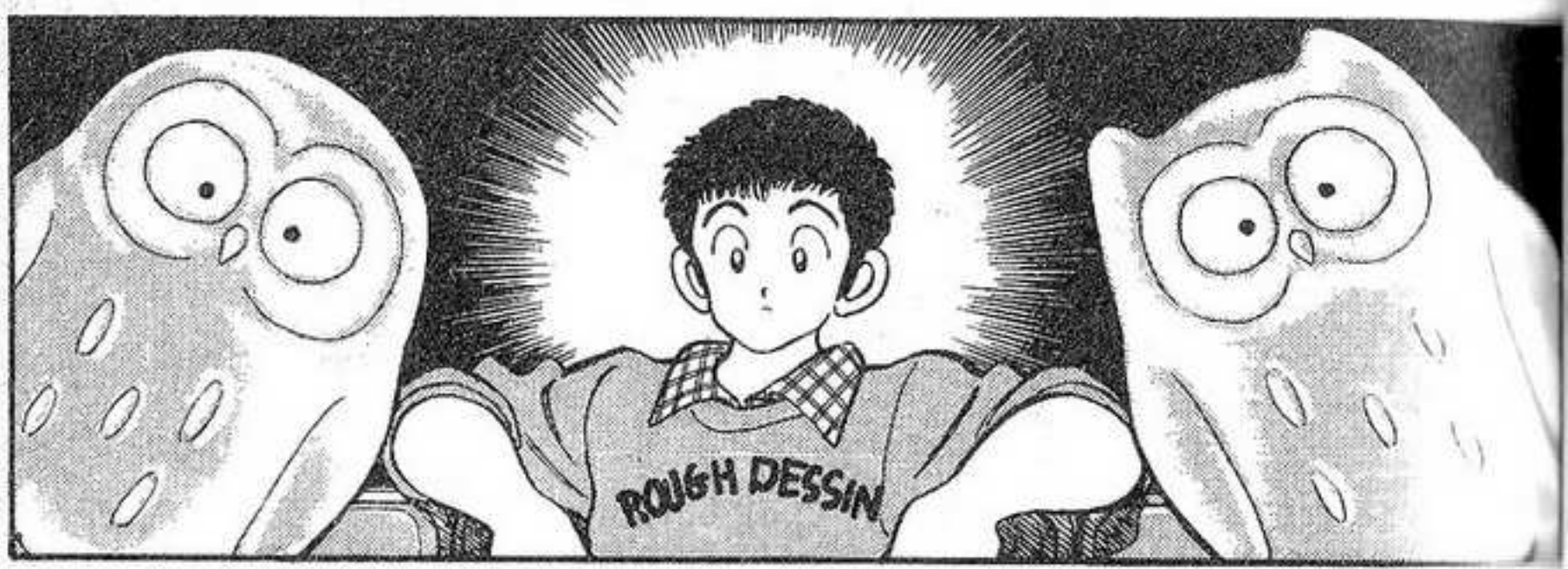

โ๊ะ
โ๊ะ

ทำไม
มัน
เหมือน
กัน

นั่น
นะ
...

ไอ้
บ้า
เอามา
เทียบกัน
ได้ยังไง
!

นี่โนะมียะ
อามี
ไซ้หม
?

รู้แล้ว
จะ
ตกใจ
เพราะว่า
ฉันได้นี้
มาจาก

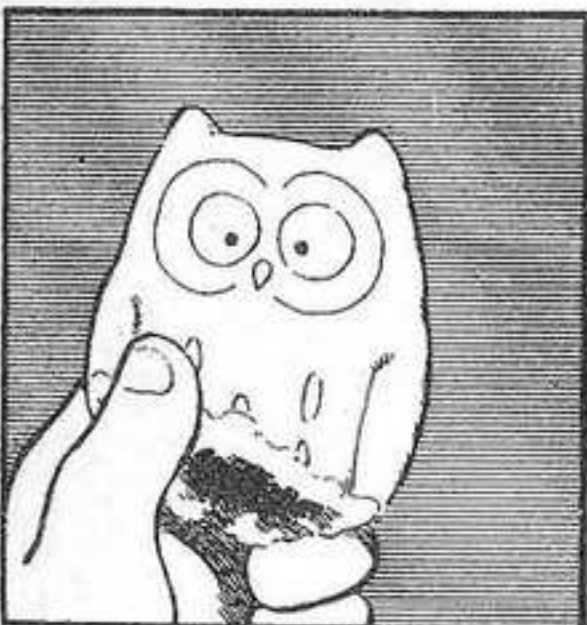
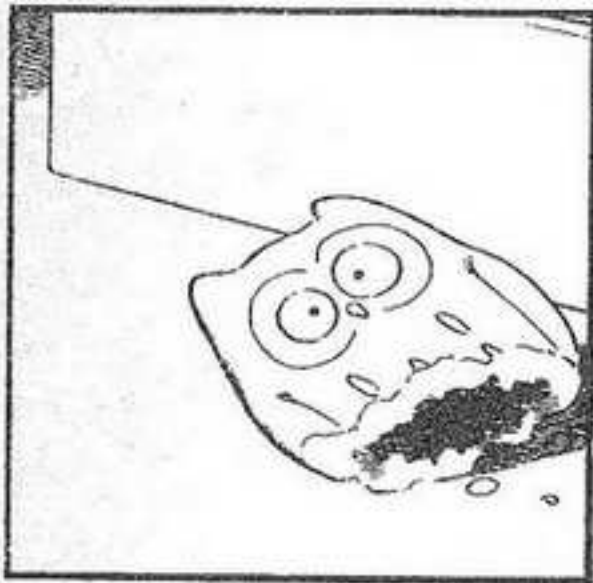
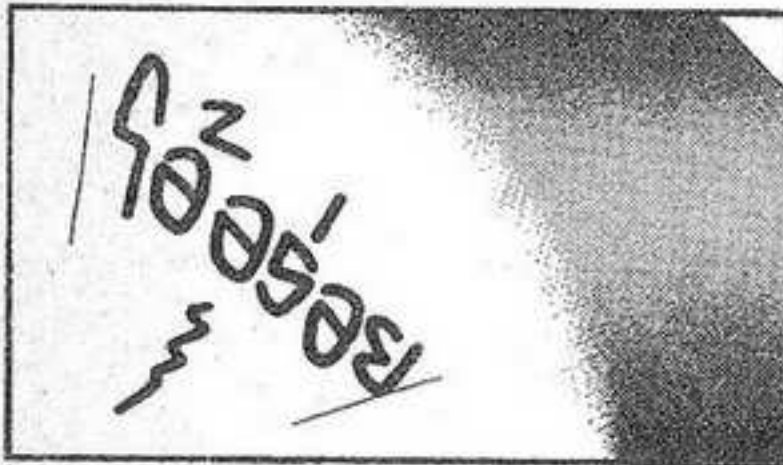

ฉัน
ตกใจ
เองนะ

จิริงรี!?
เชก
!

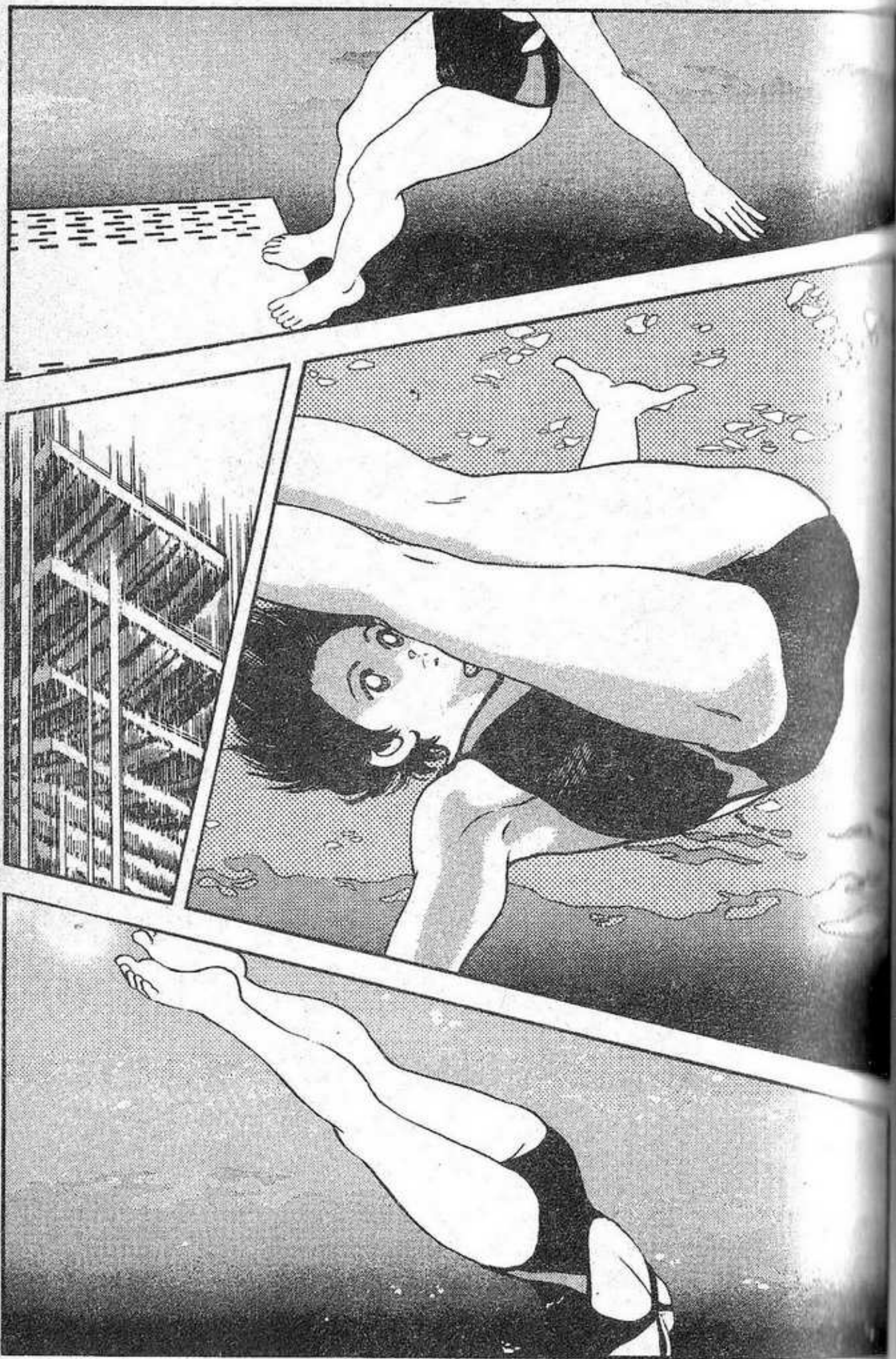

ดูเหมือนว่า

รุ่นที่ 3 กำลัง จะแย้ แย้...

ตอน
หลัง
จากนี้
มี
การ
ประชุม
BCU

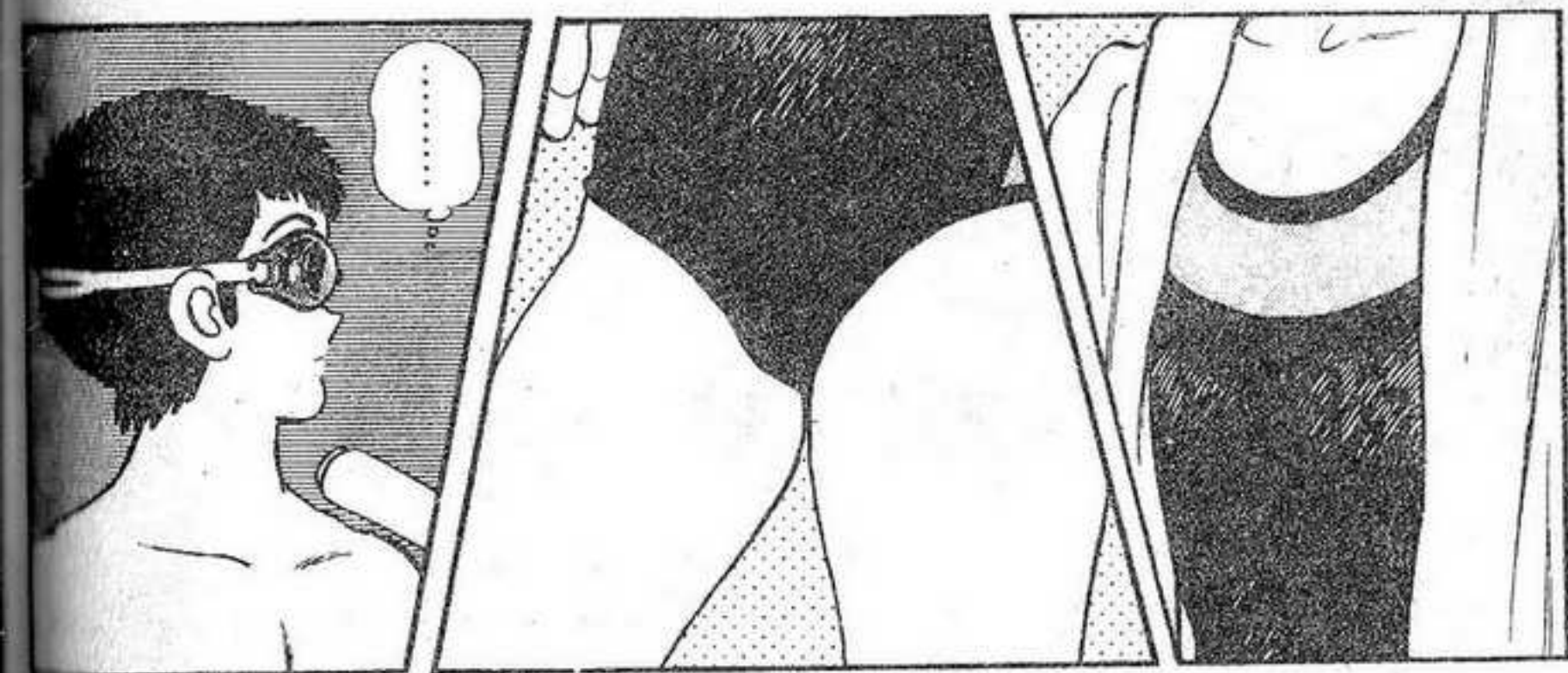
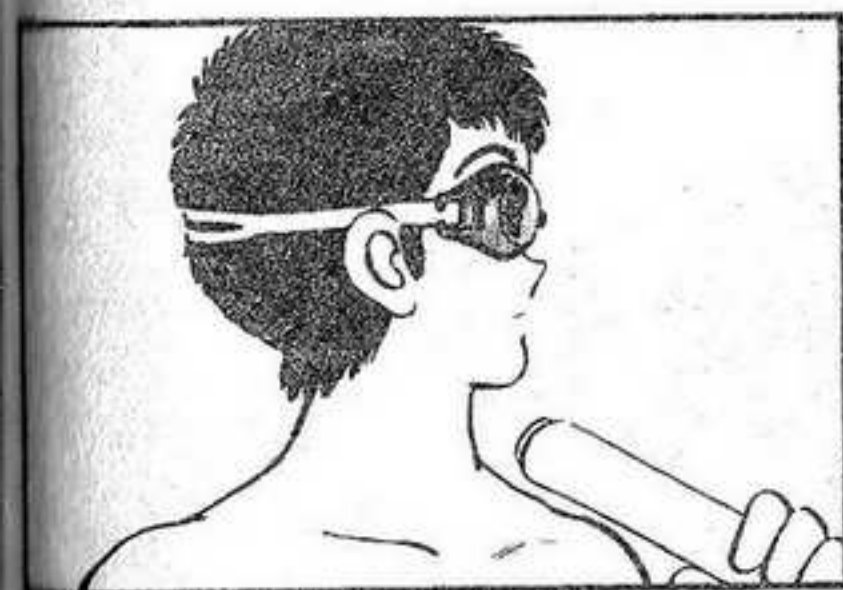
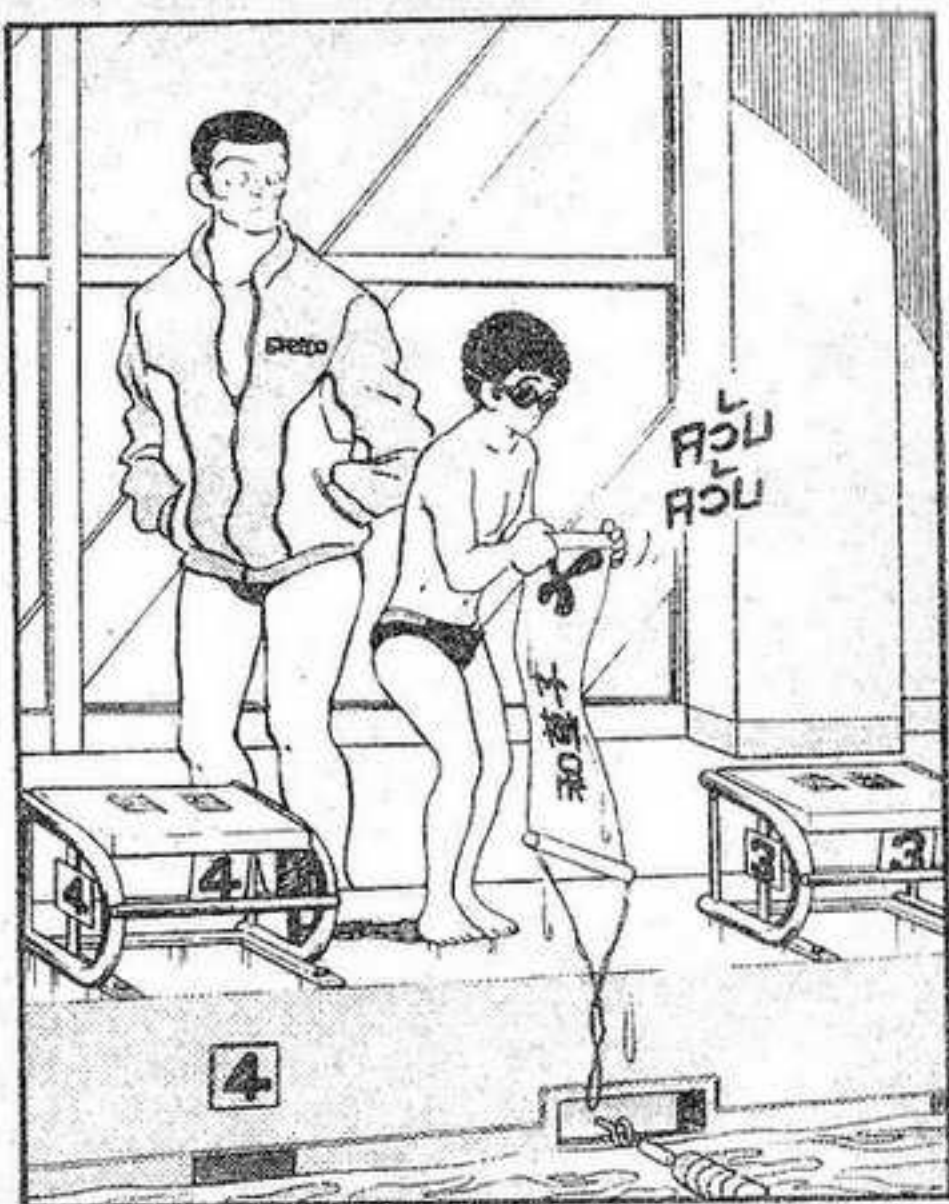
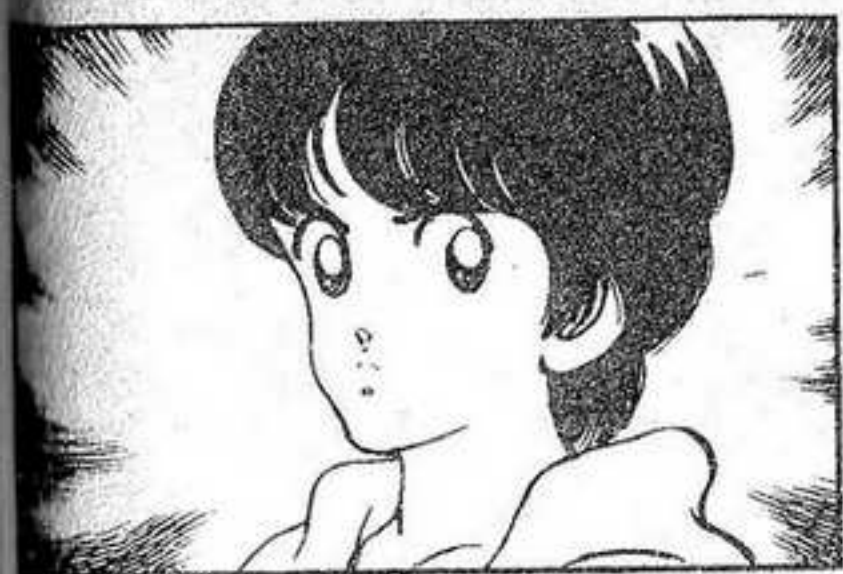
GNW

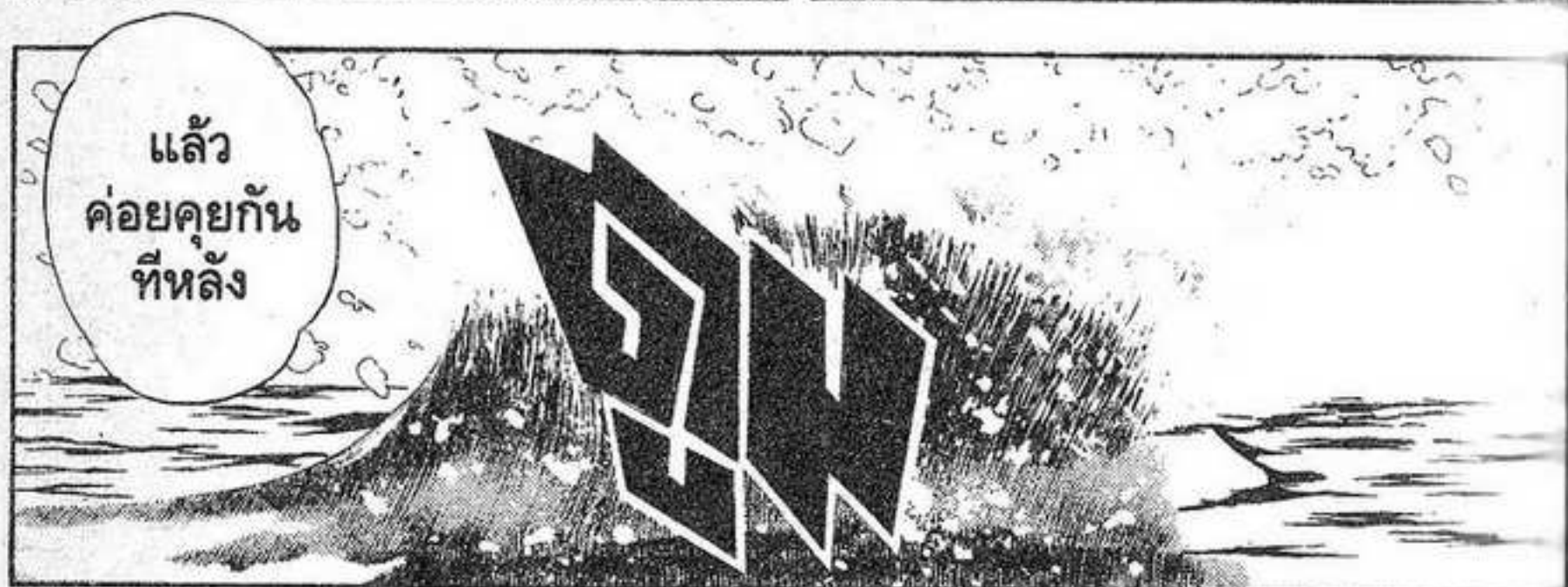

↓ 7434343434

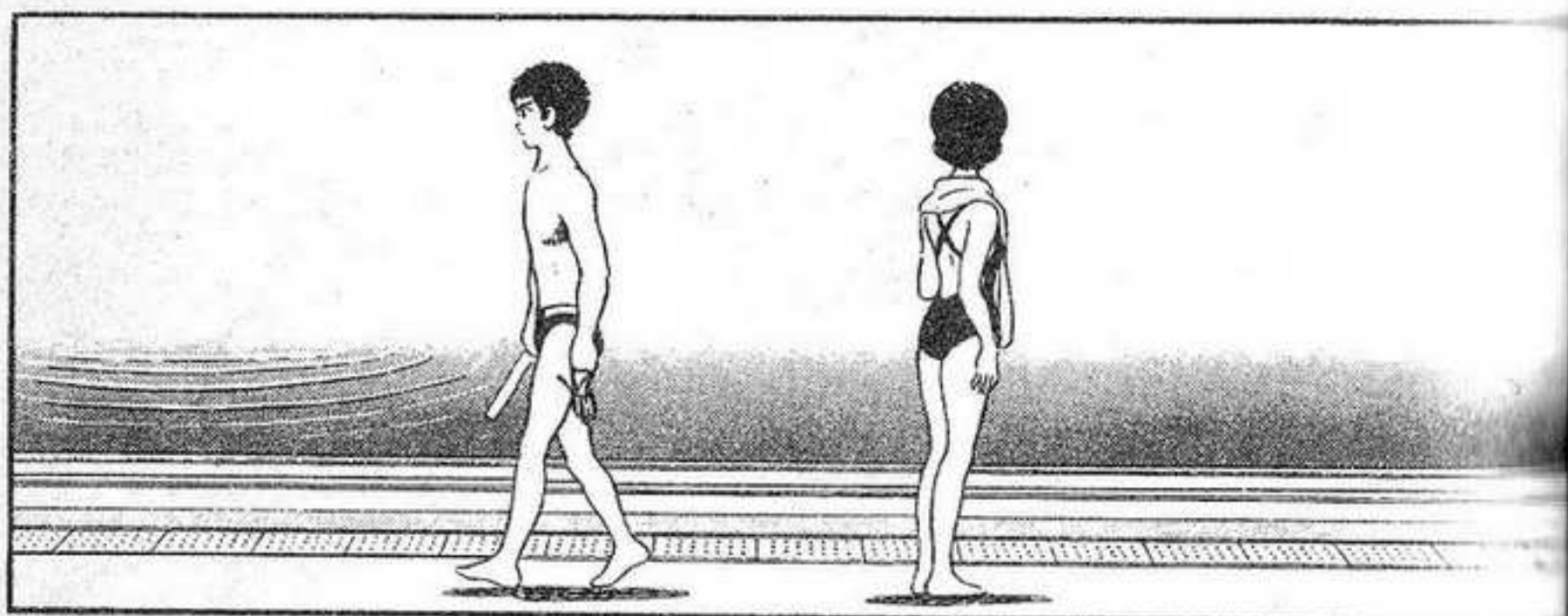

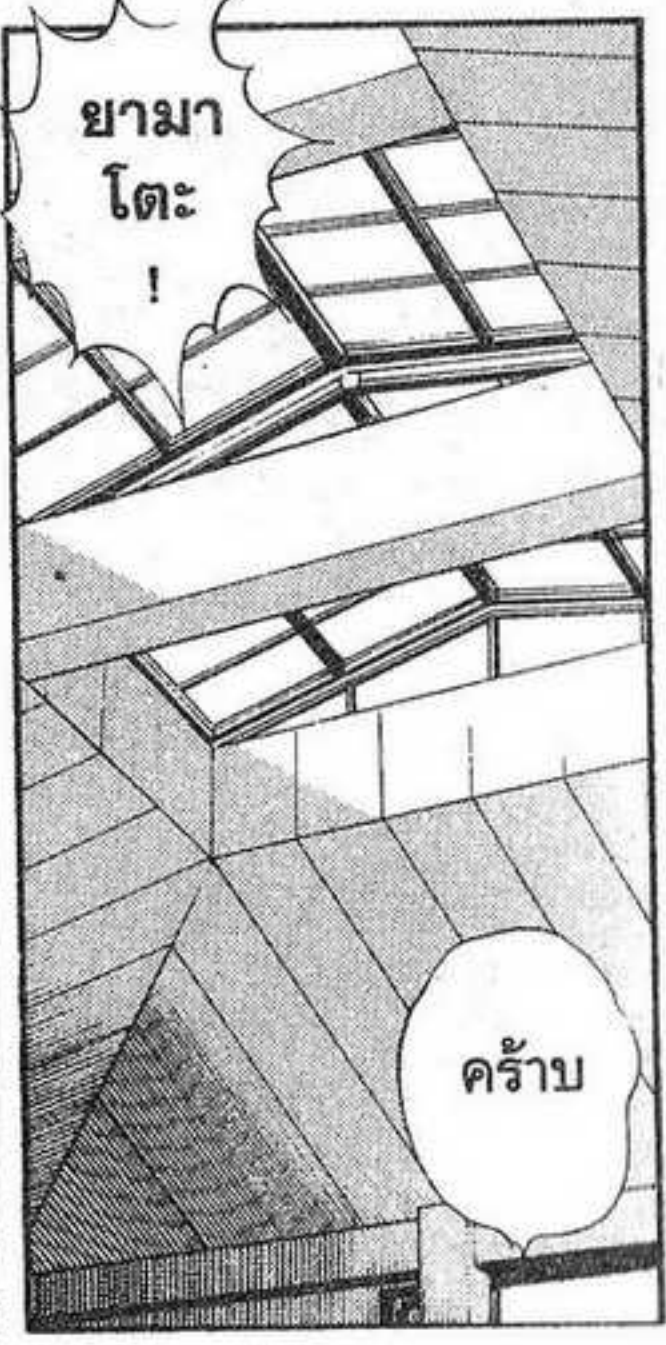
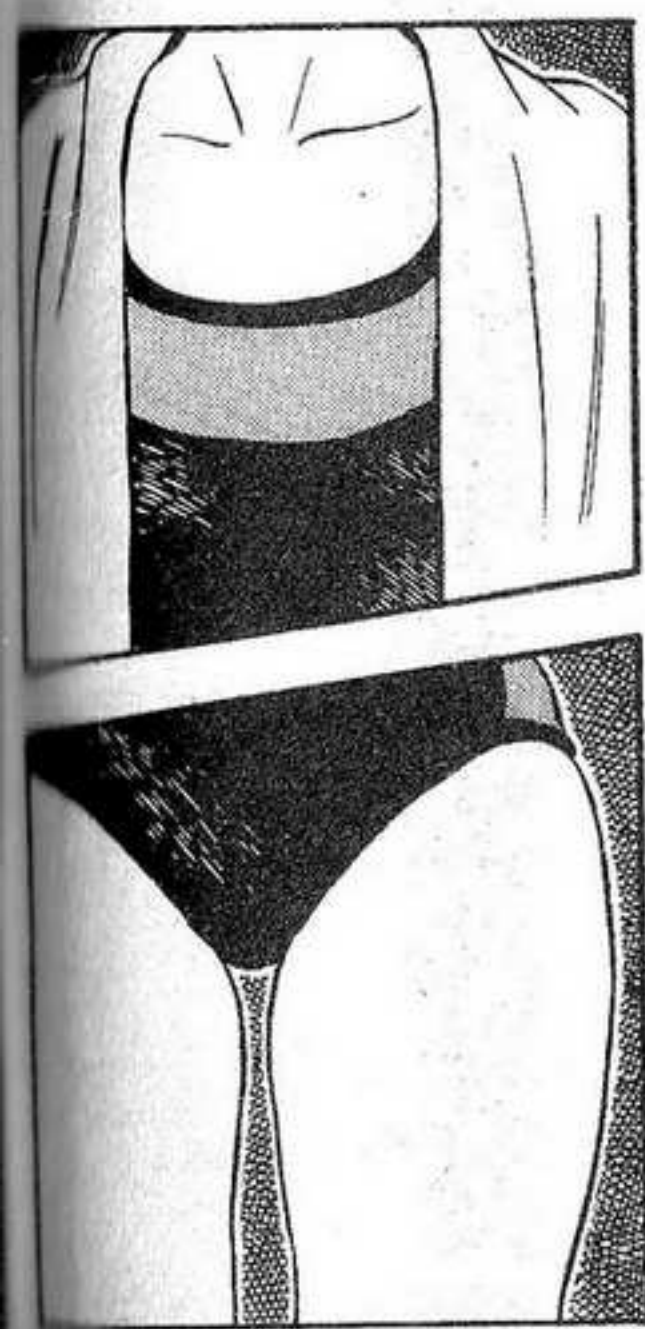
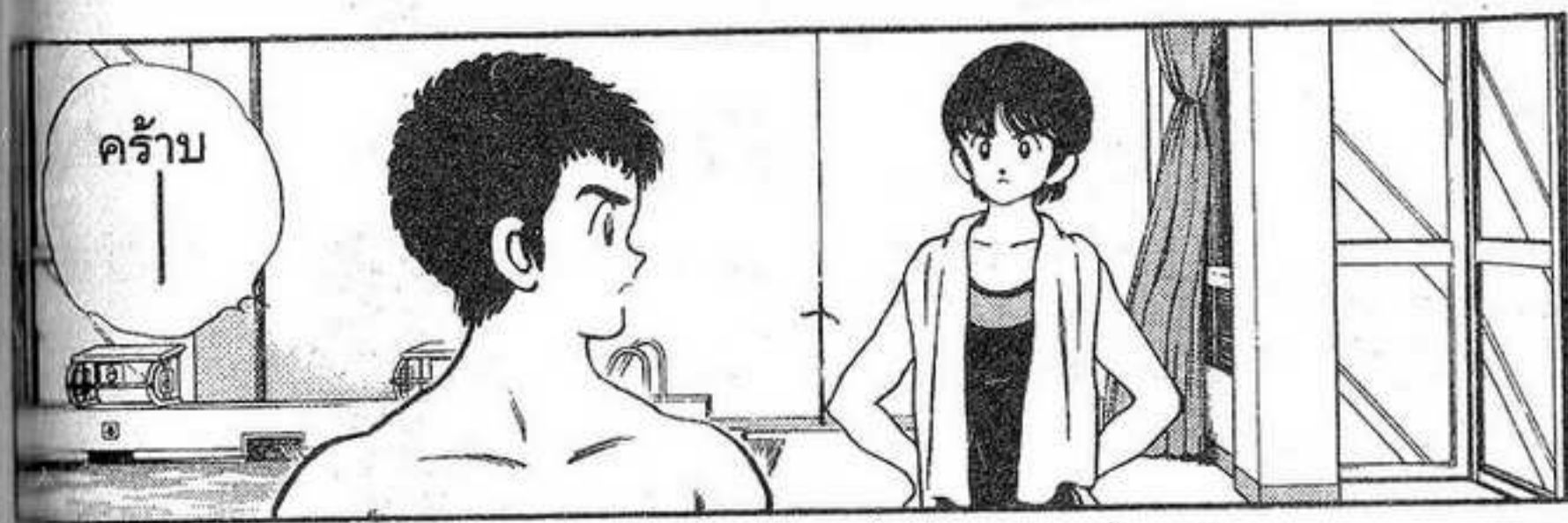
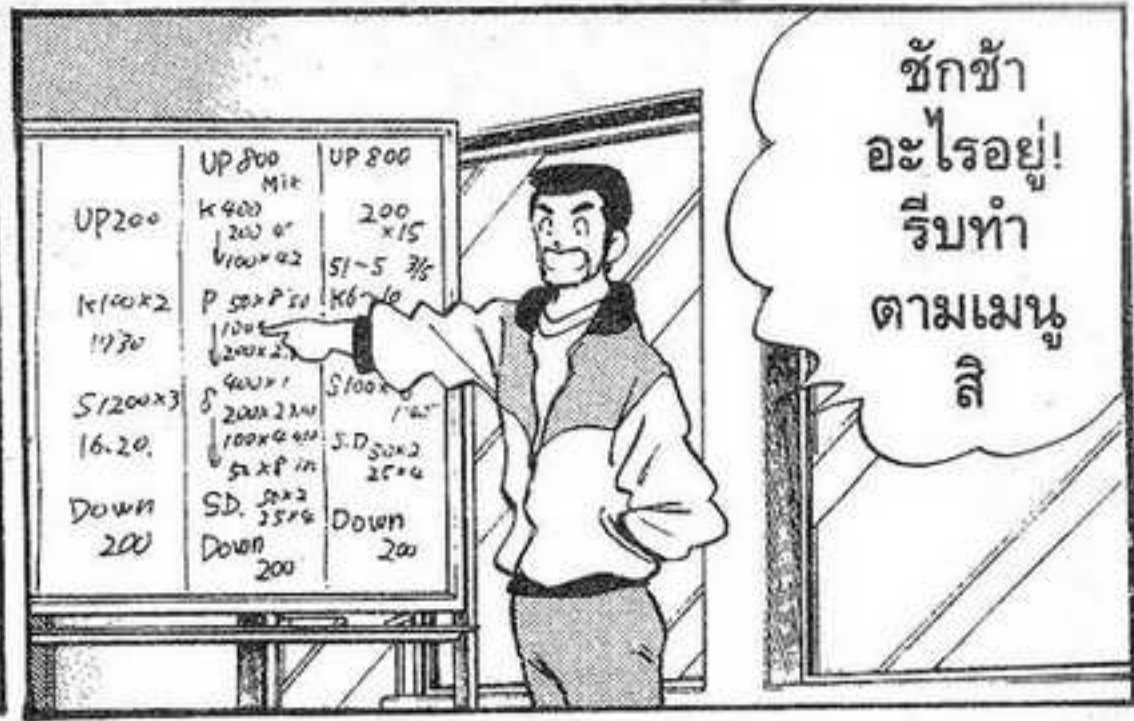
แล้ว
ค่อยคุยกัน
ทีหลัง

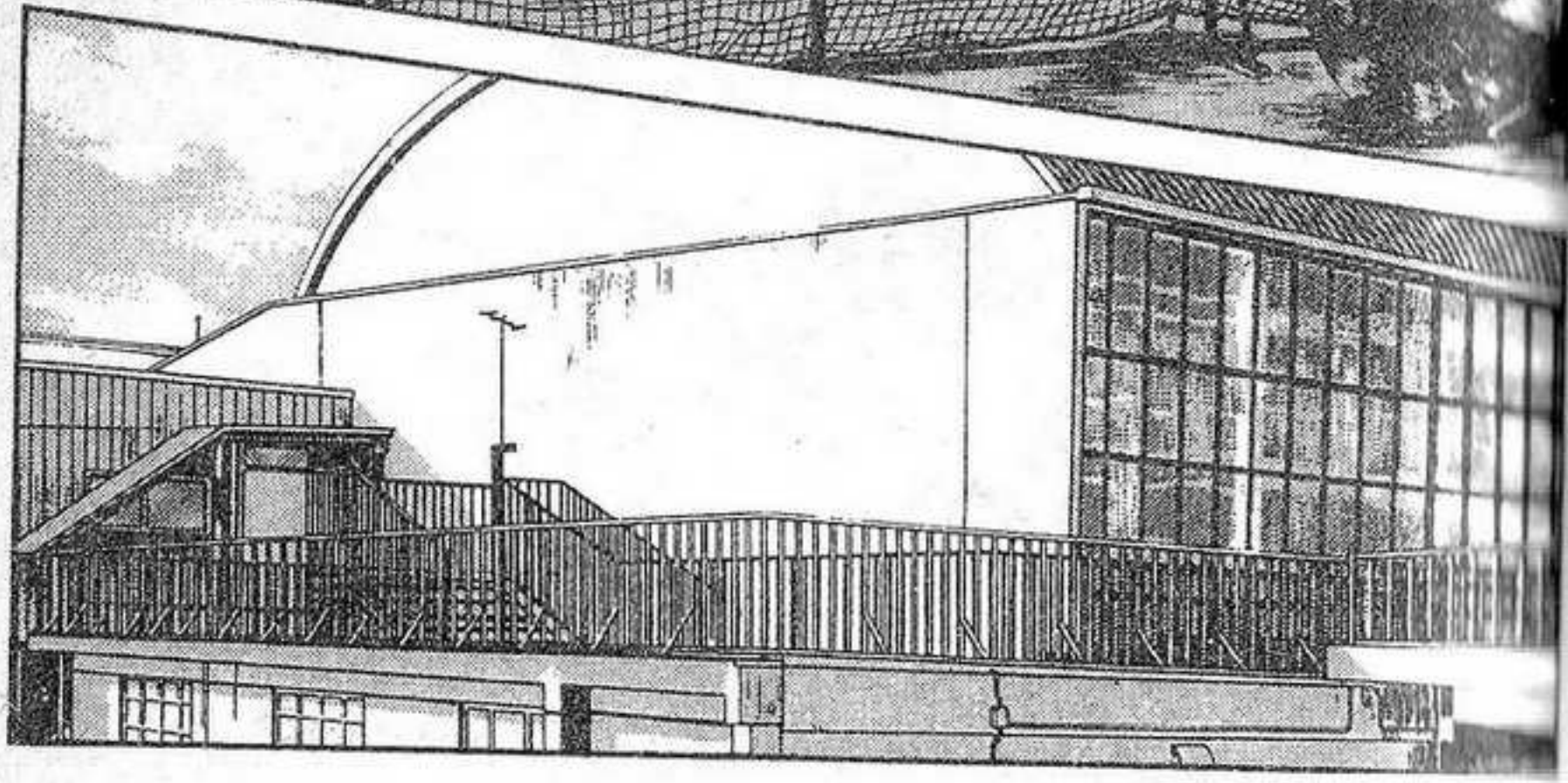
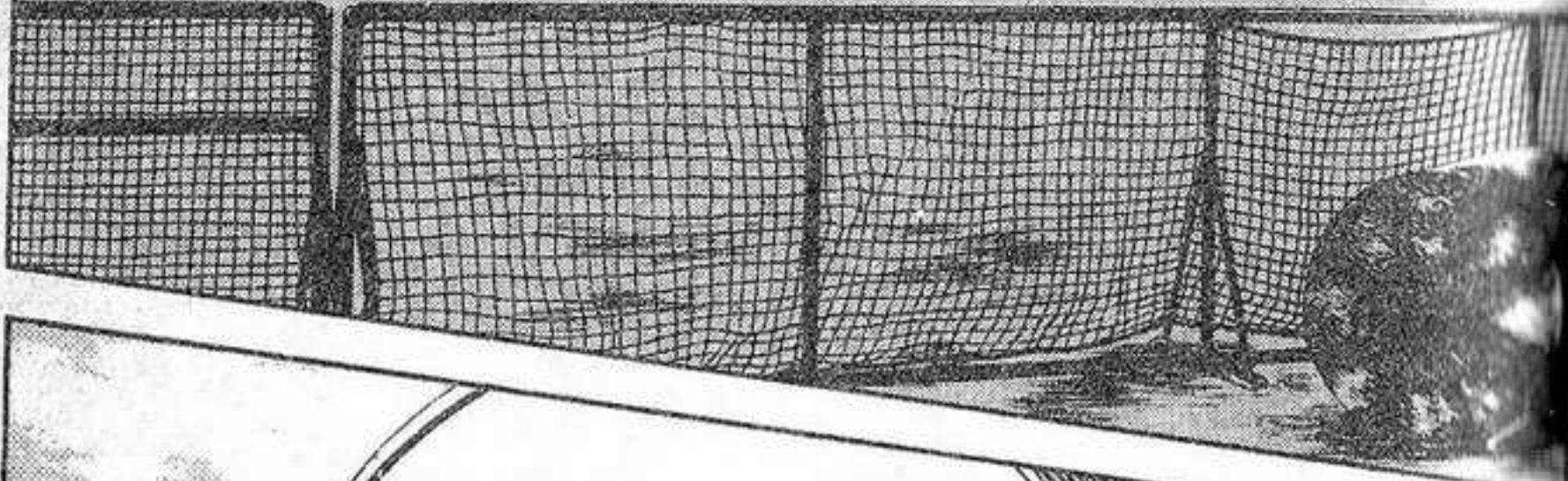
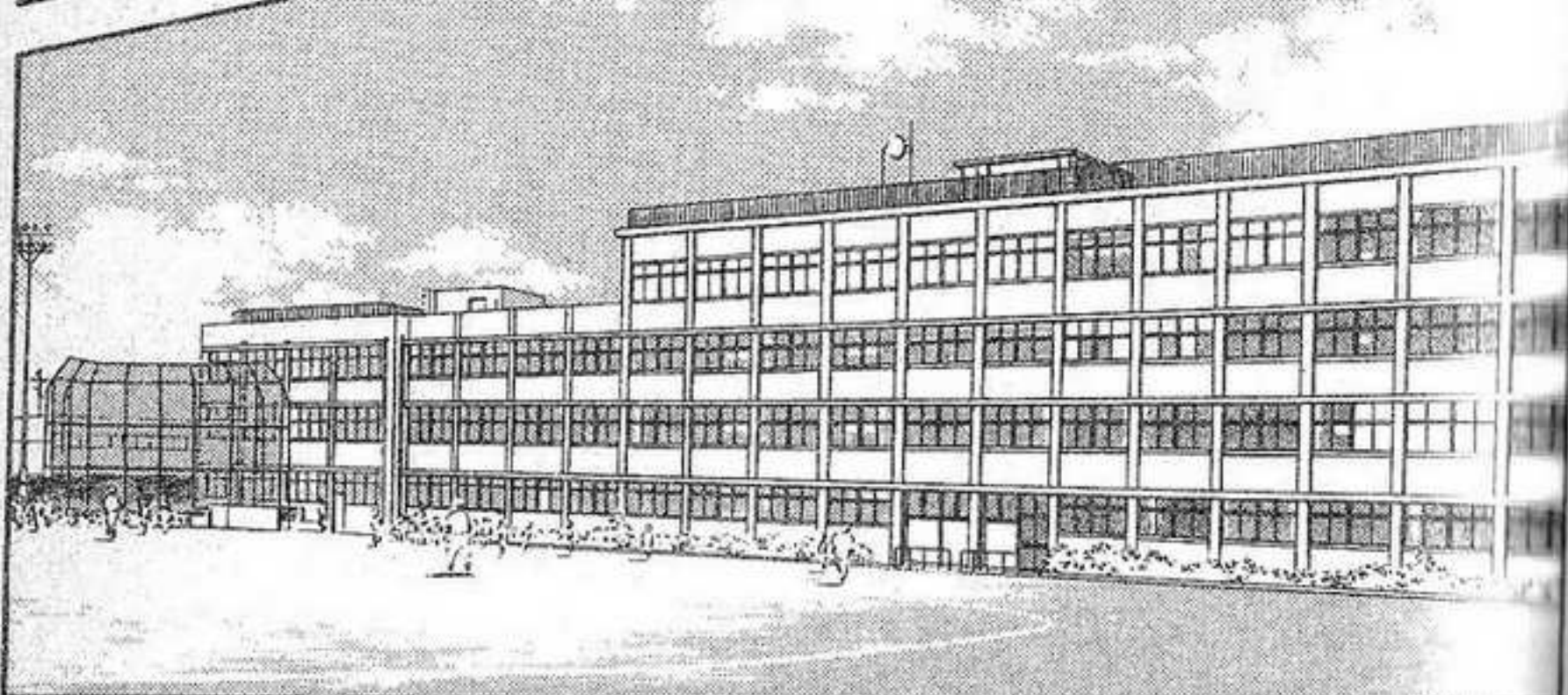

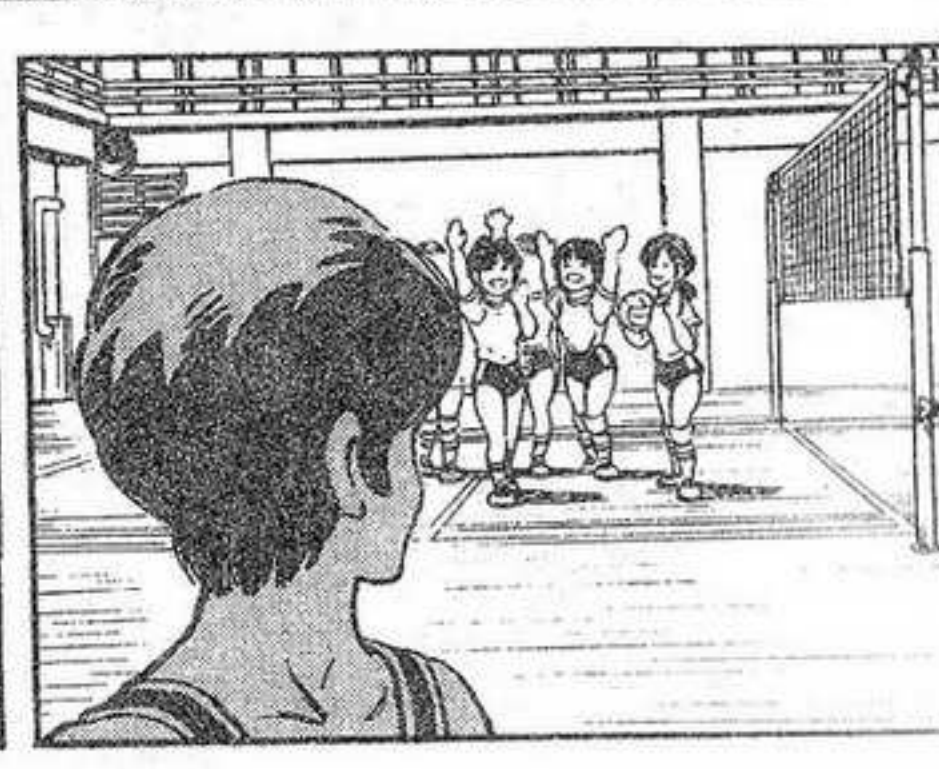
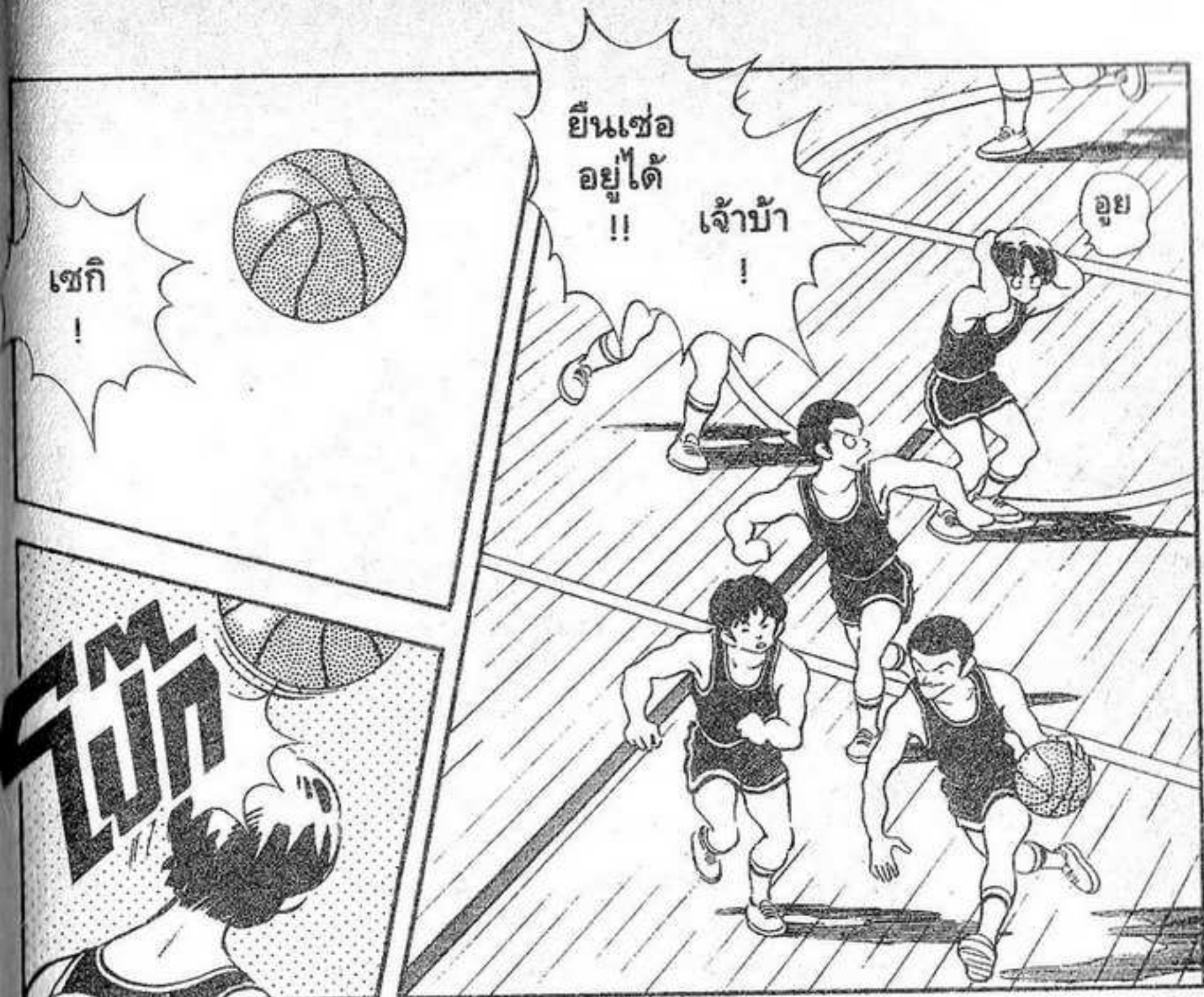
คุย
อะไร
?

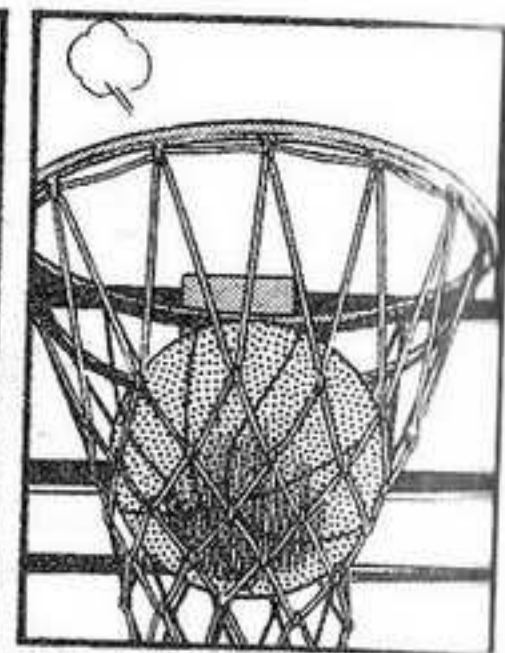
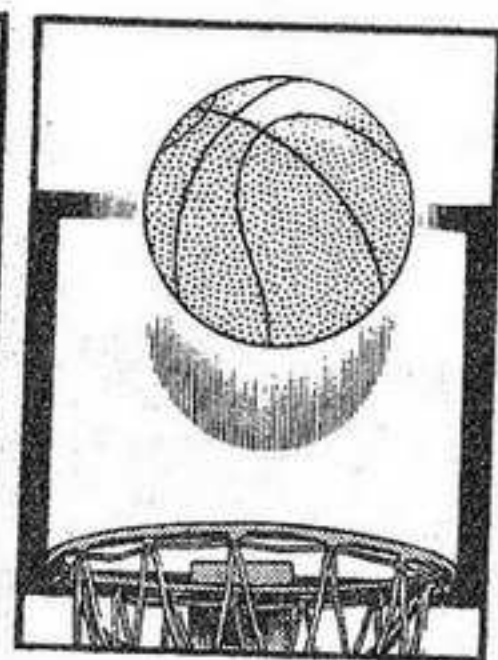
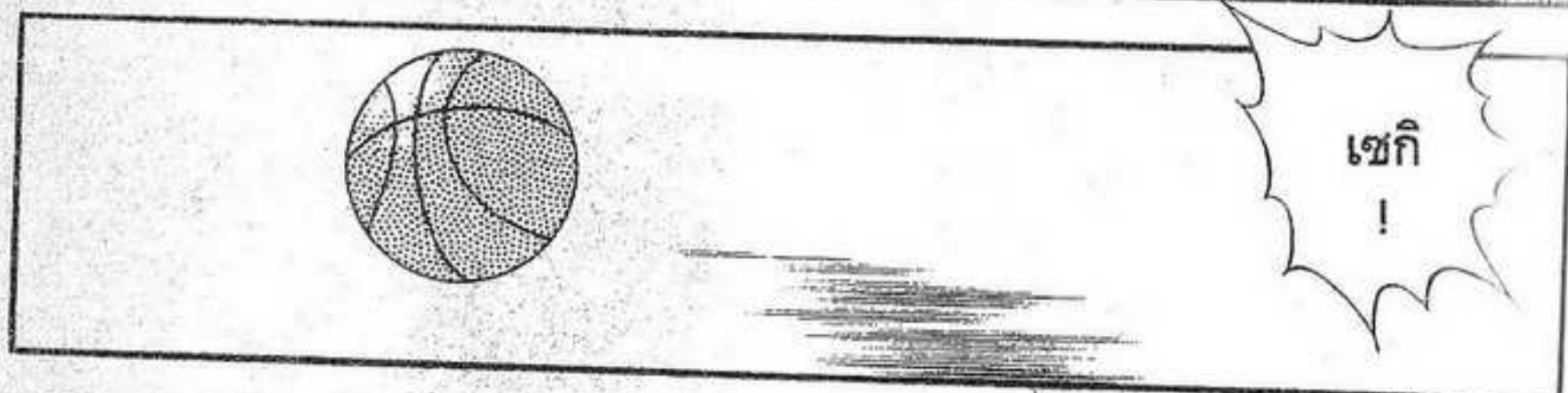

แกโดด
ผิดจังหวะ
น่า.....

ยามา
โตะ
!

อยู่
ที่ไหน
!?

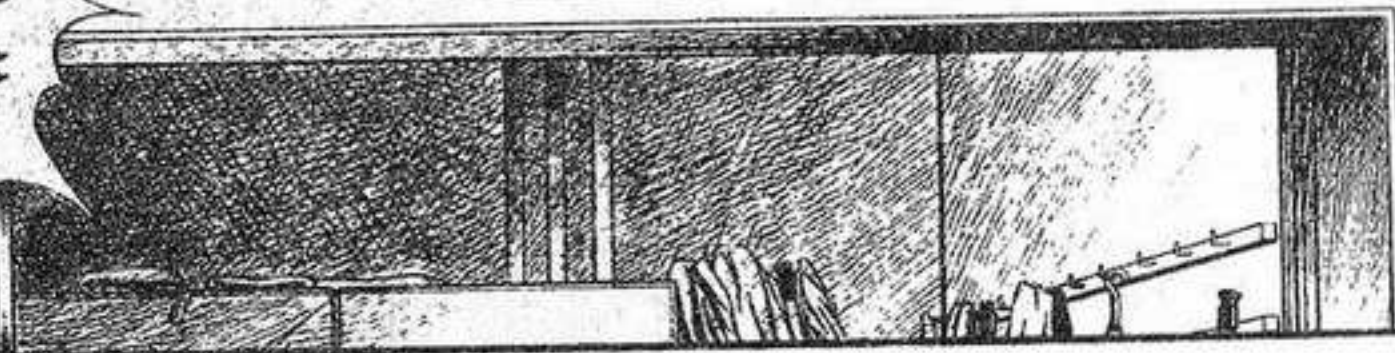
ยามา
โตะ
!

↓ ห้องเก็บอุปกรณ์

用具室

ยามาโตะ
เคย์สุเกะ
!

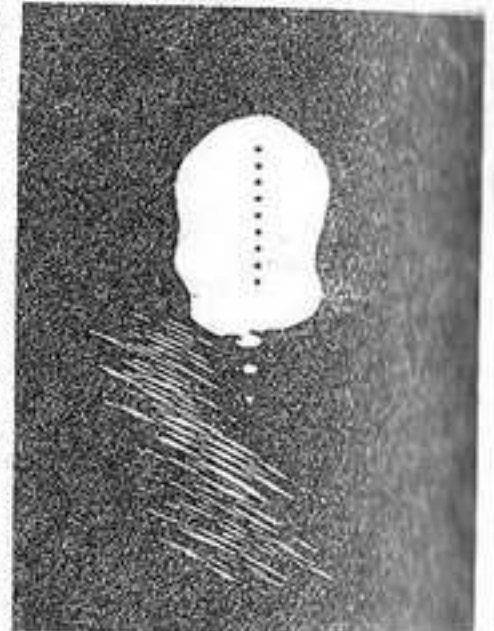
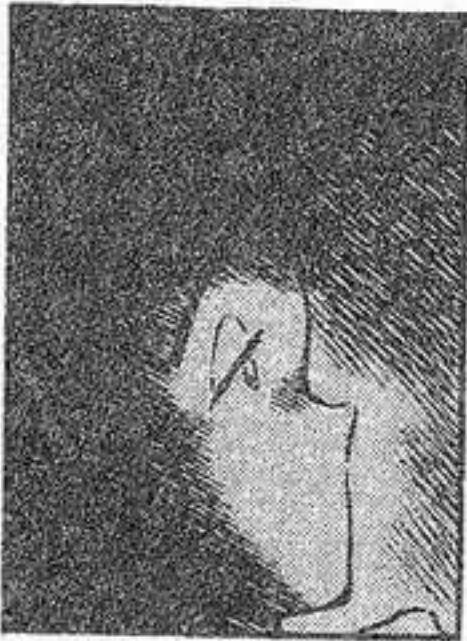
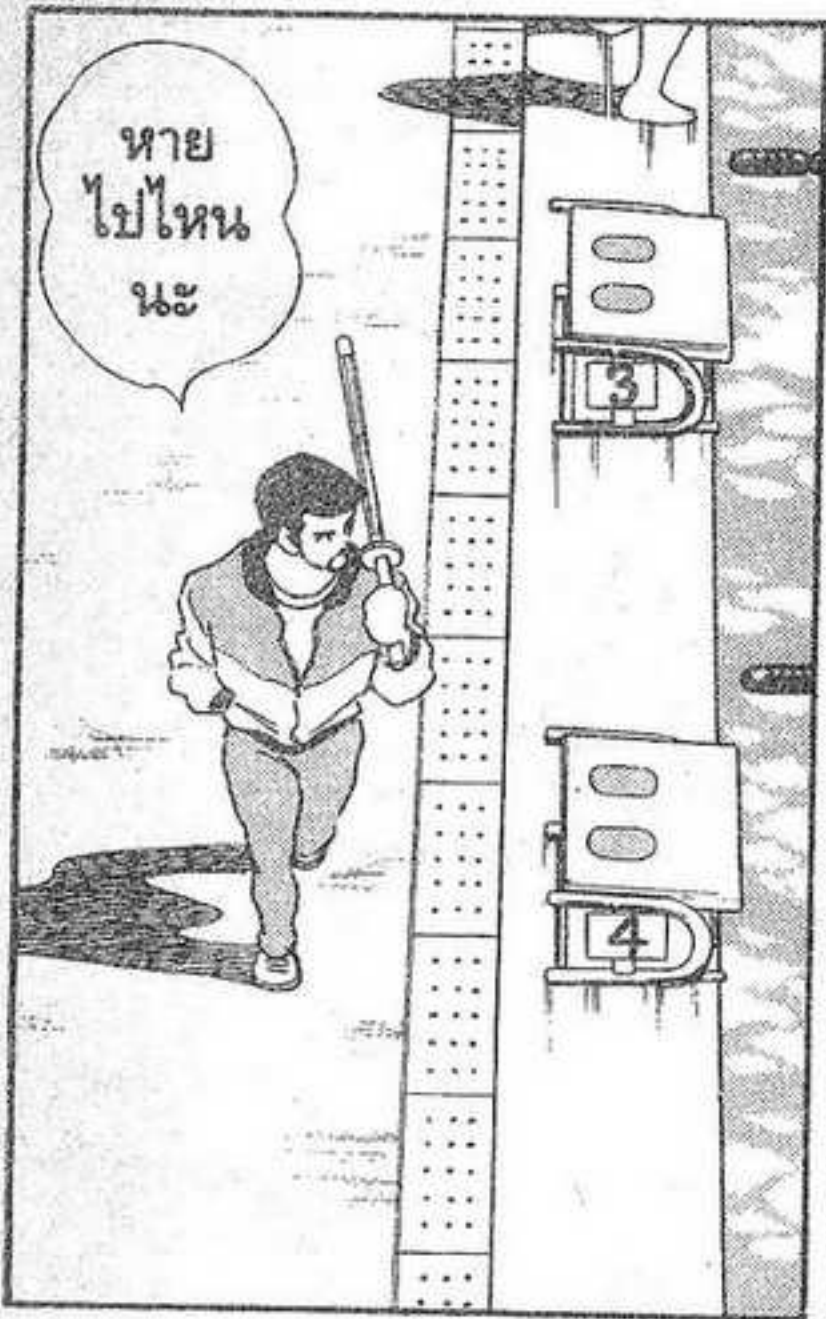
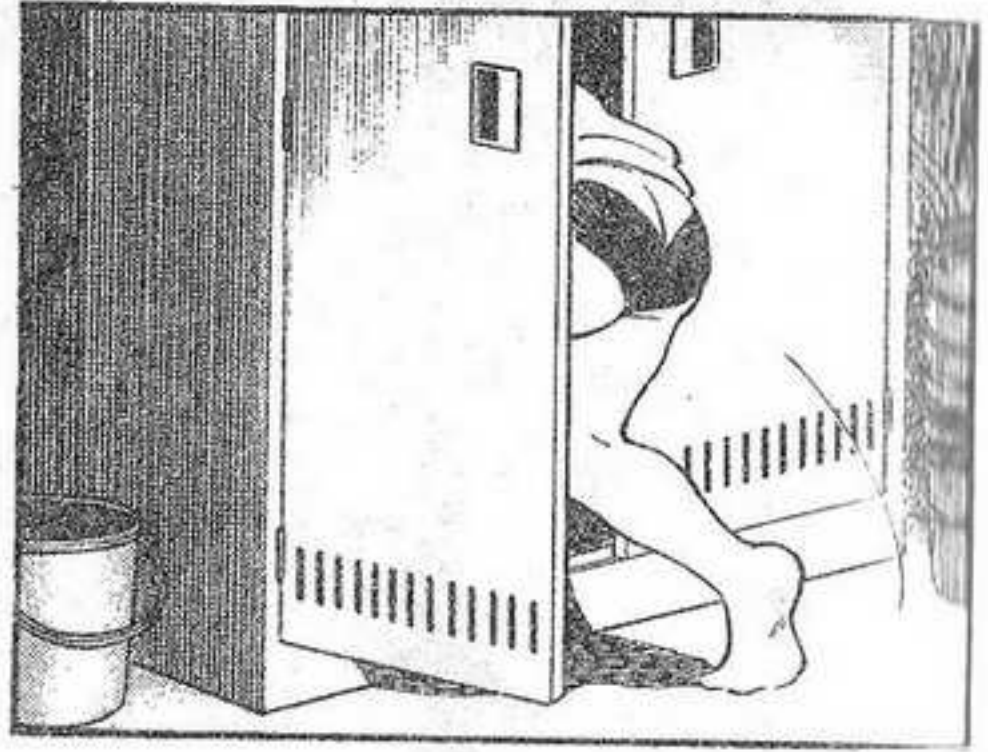
ฮั

จะ
หิ้วมโหด
ไปถึงไหน
นะ

โค้ชจำ
โค้ช

พัก
สักหน่อย
ดีกว่า

อาจารย์
ยามาซากิ จัน
คะ มารับ
ตุ้ลือกเกอร์
แล้วคะ

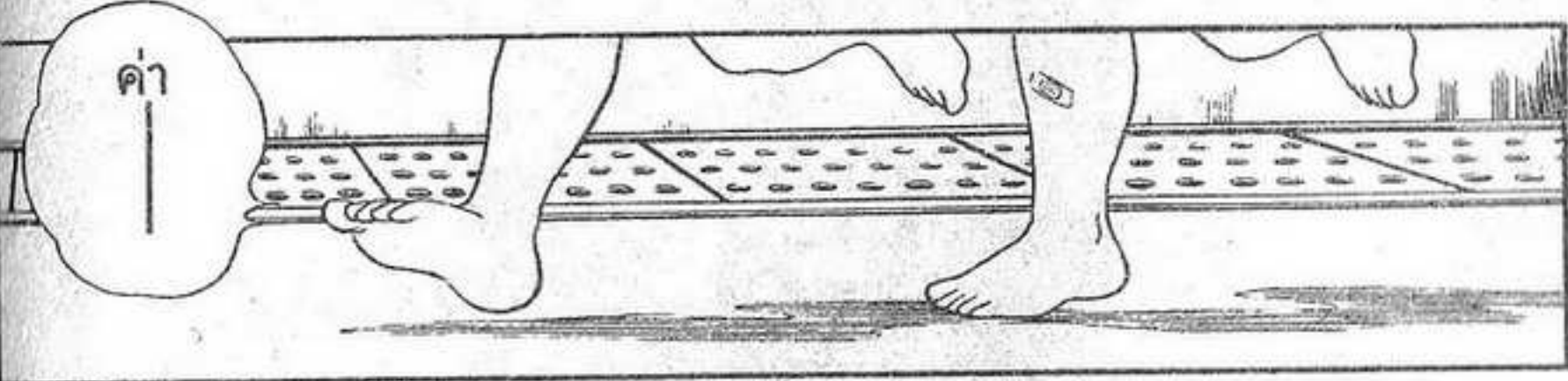
ทาคา
ยาม่า
คิมูระ

ครับ
เชิญ
ครับ

ช่วยขน
ตุ้ลือกเกอร์นี้
ไปห้องแต่งตัว
ผู้หญิงที่

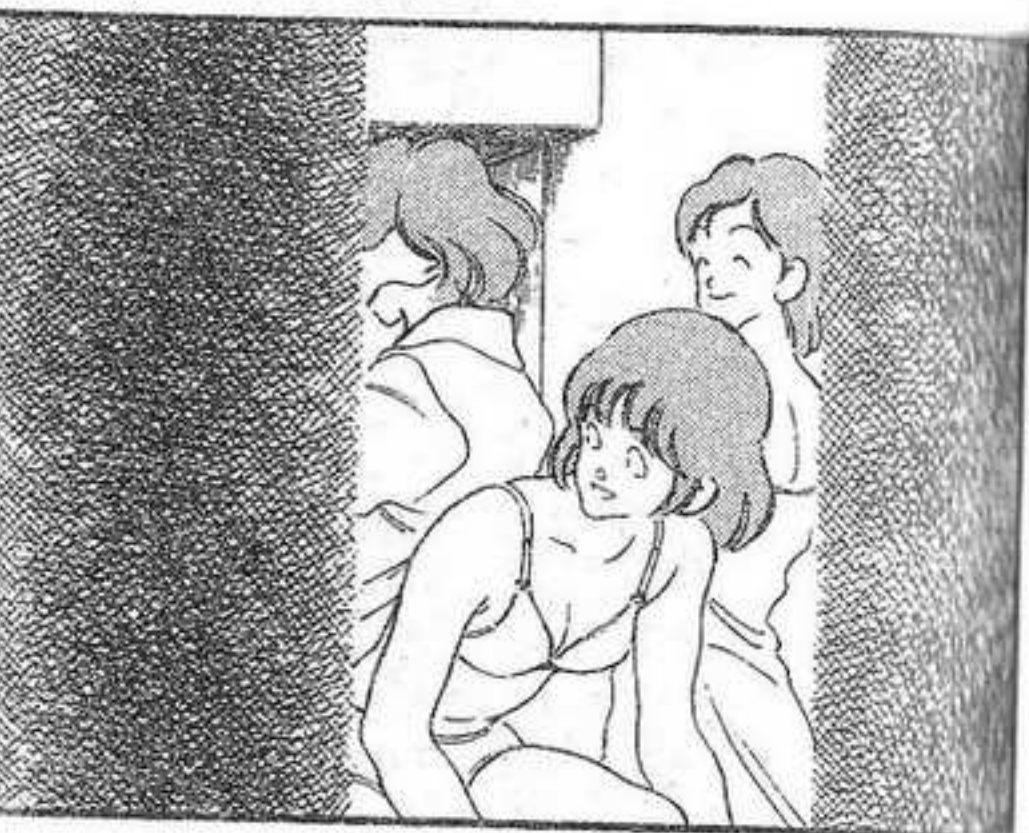
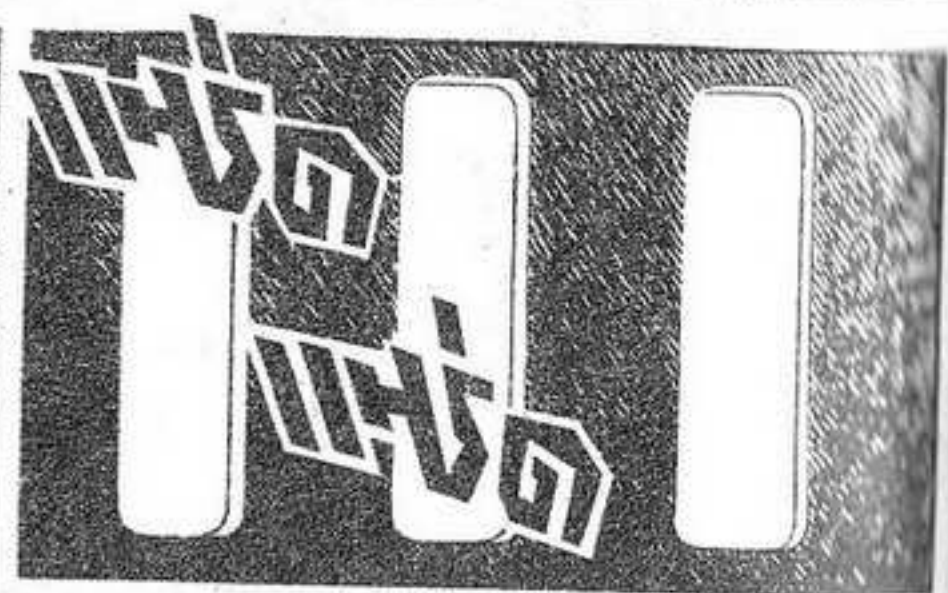
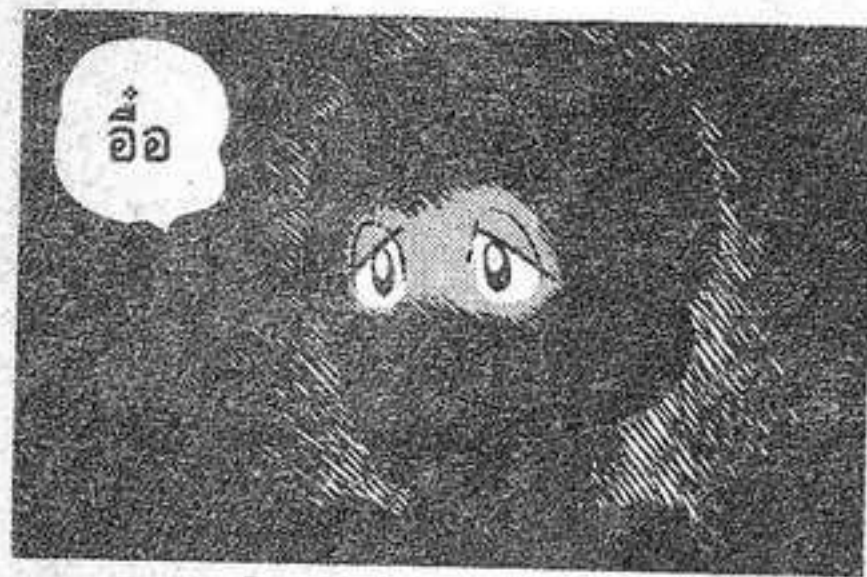
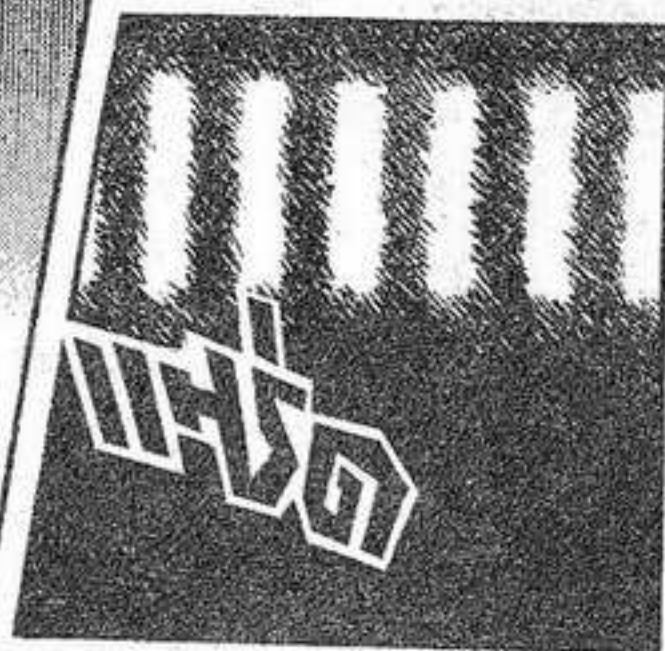
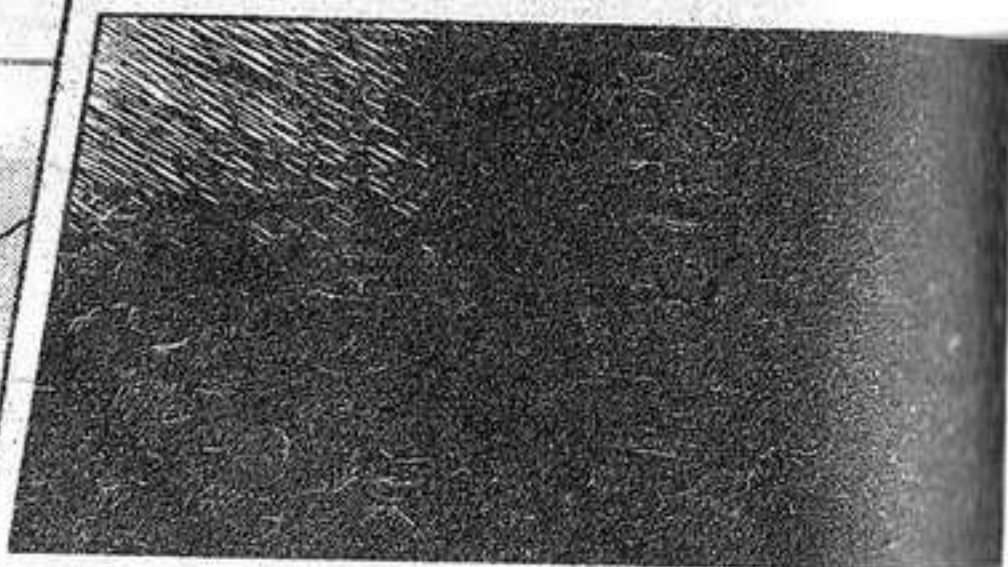
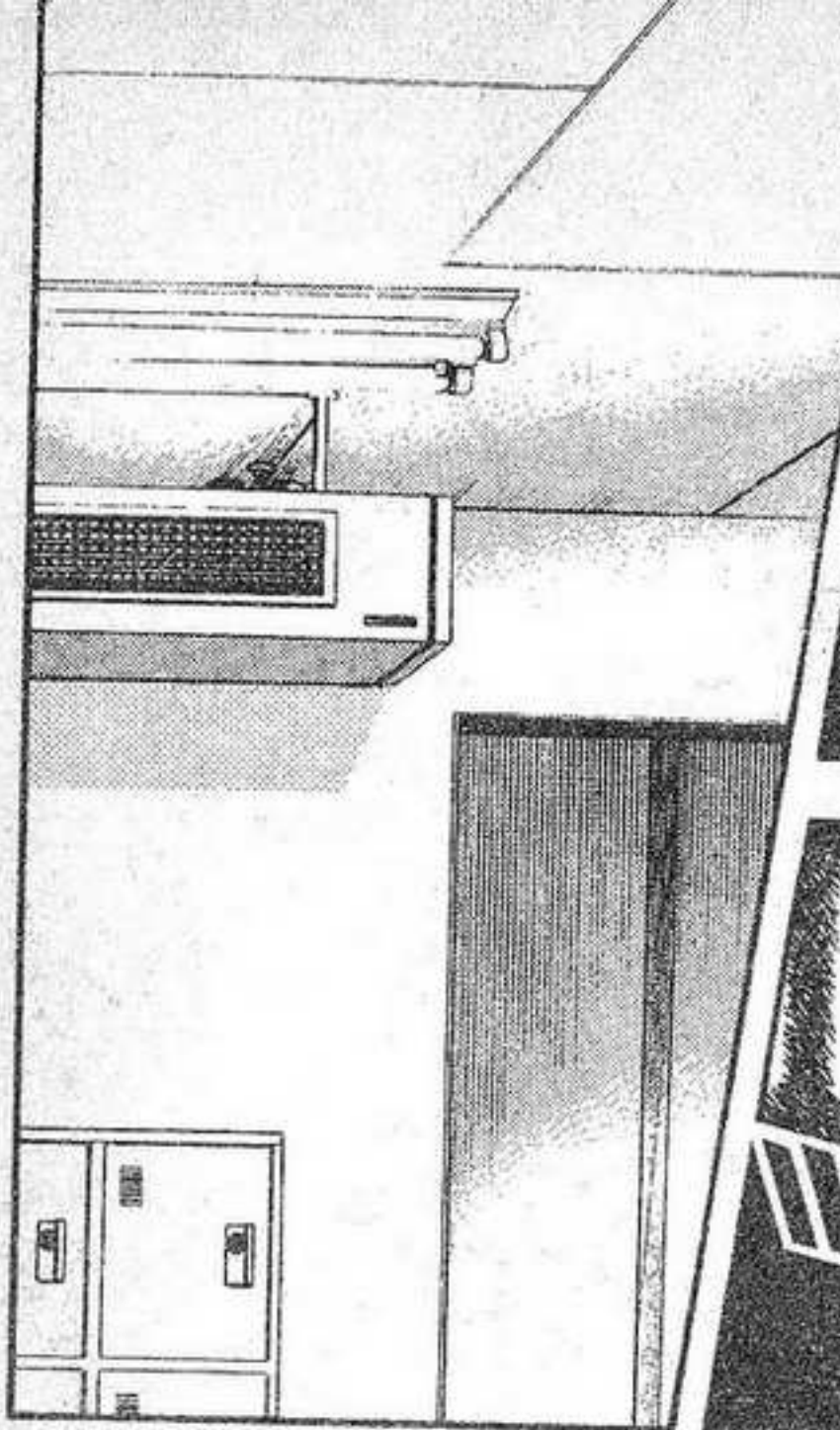

ค่า

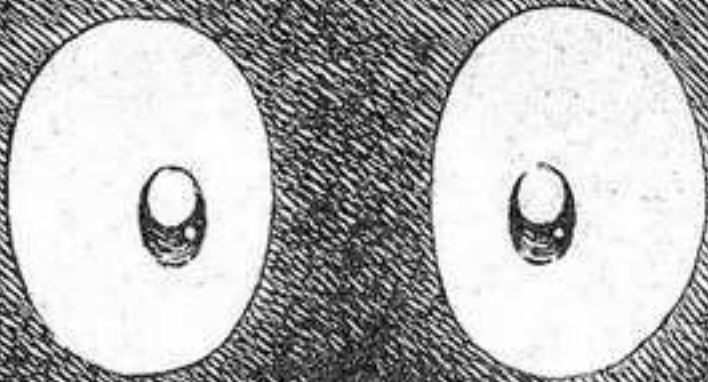
มันหนัก
เหลือเกิน
นะ

จัน
เธอ
?

ว่า

ยางยืด
กางเกงใน
ขาดแล้ว

อ้า

ไม่มี
ตัวใหม่
ด้วยสิ

อู๊ย
ชุดว่ายน้ำ
นี้
ใช้ไม่ได้
แล้ว

ของเสีย
โยนทิ้ง
ล็อกเกอร์
นี่เถอะ
.....

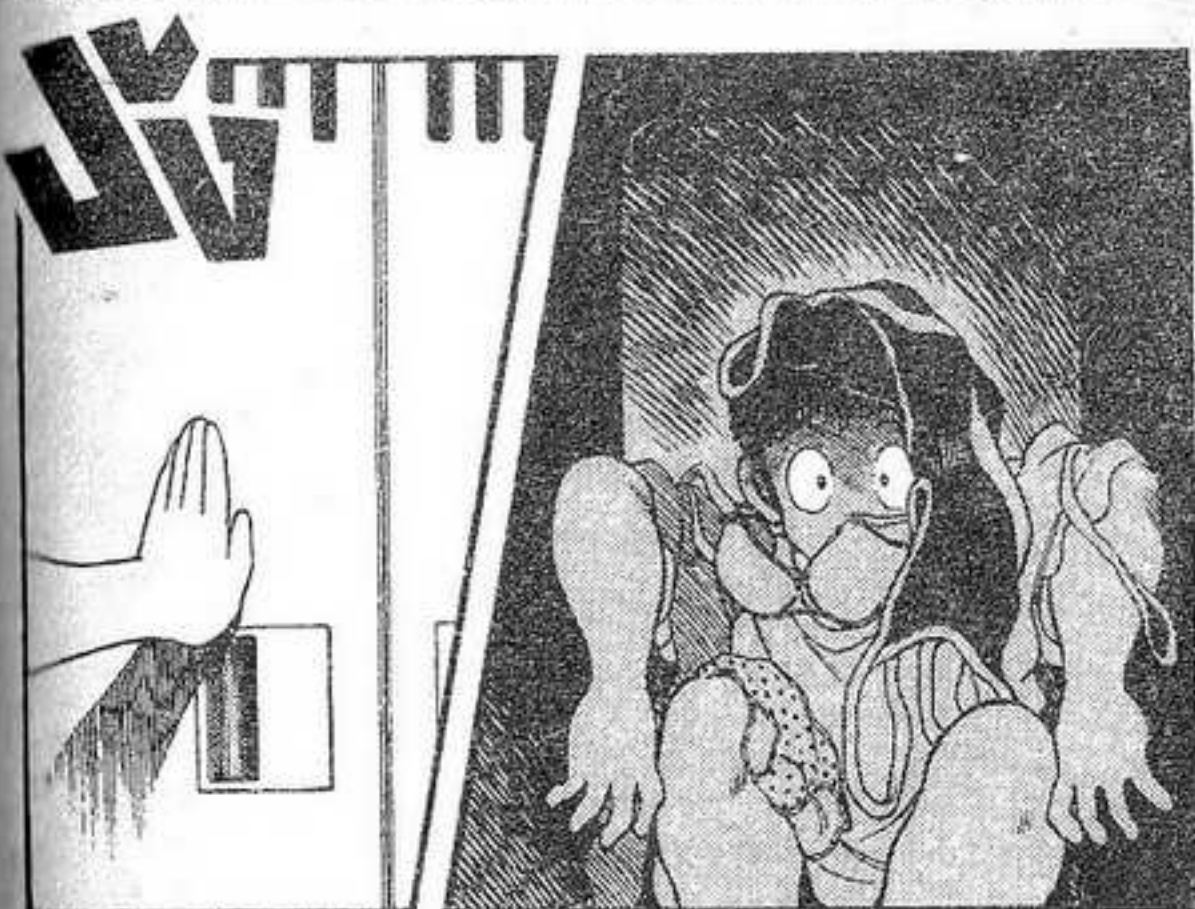
เอ๋

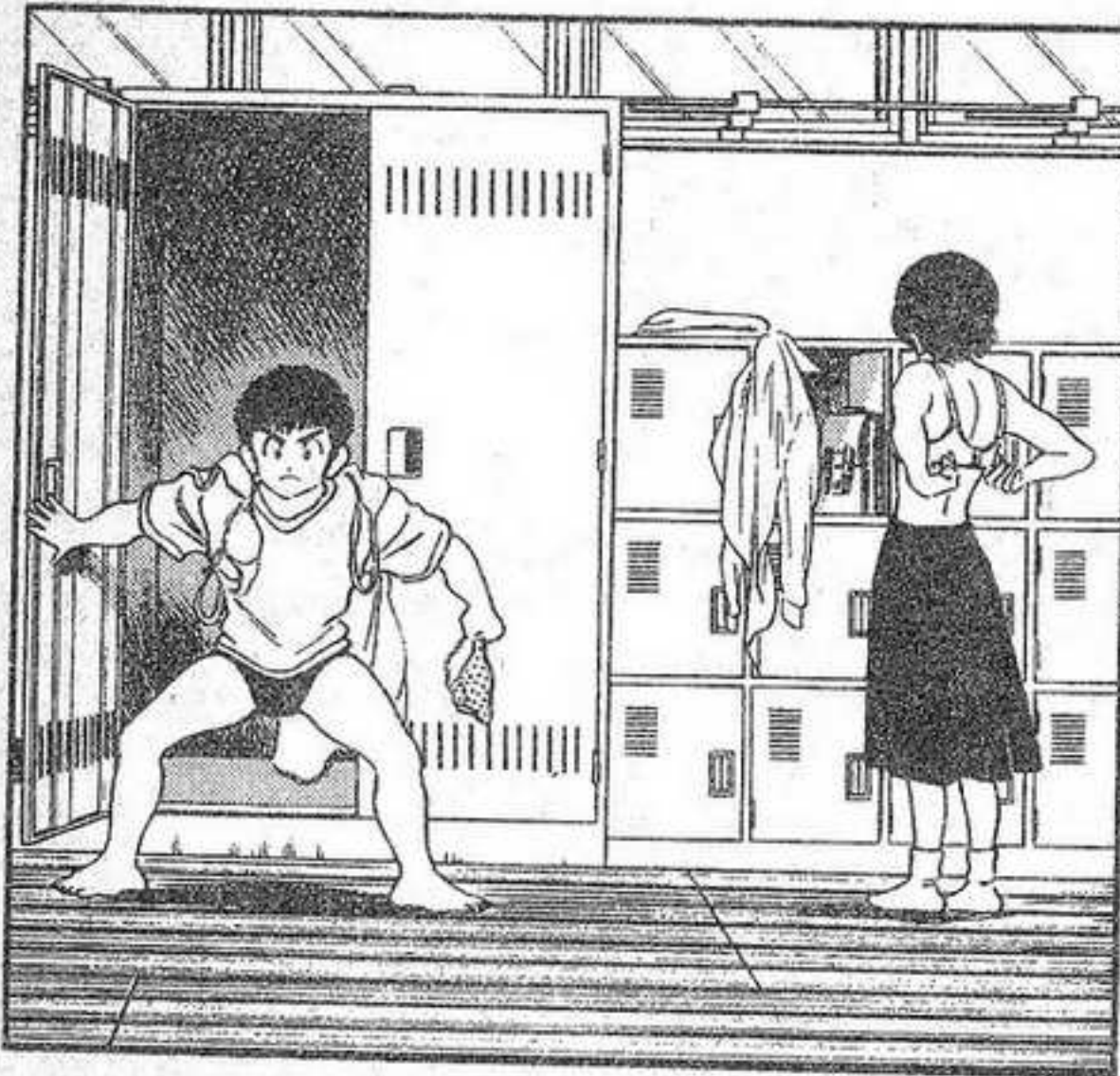
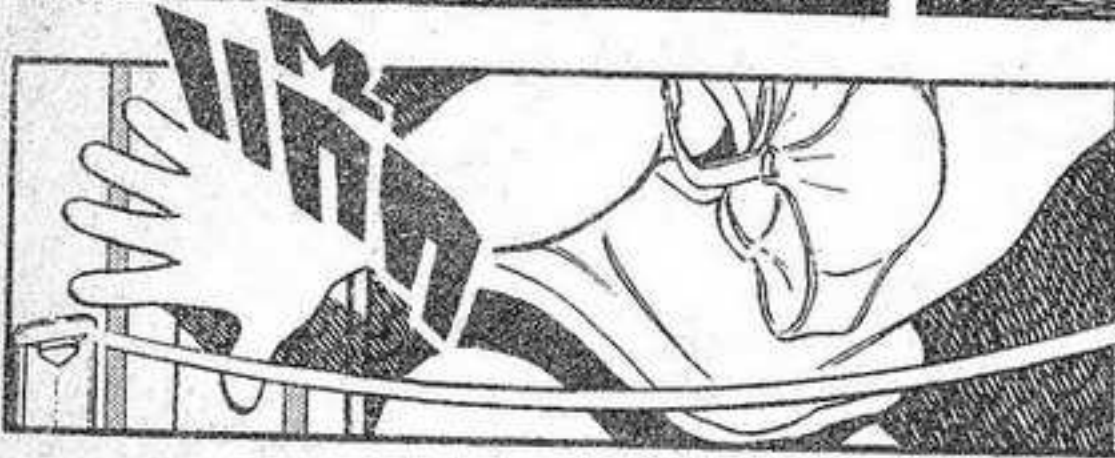
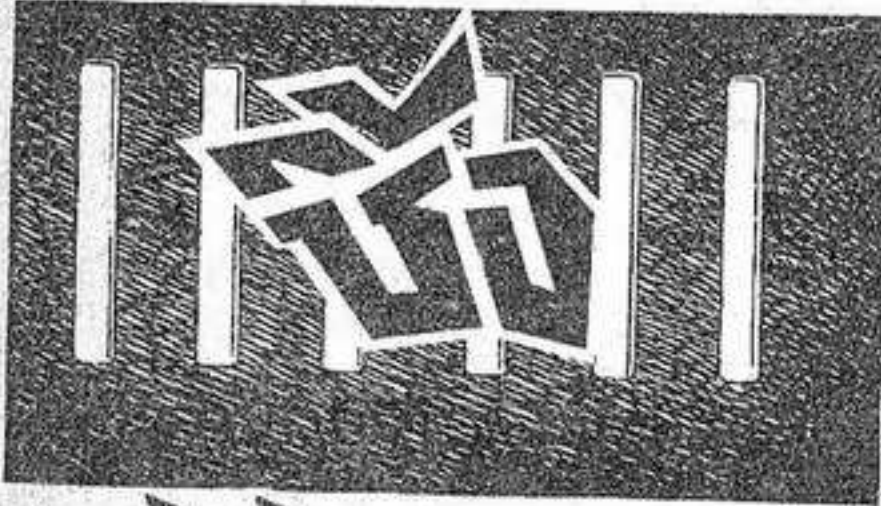
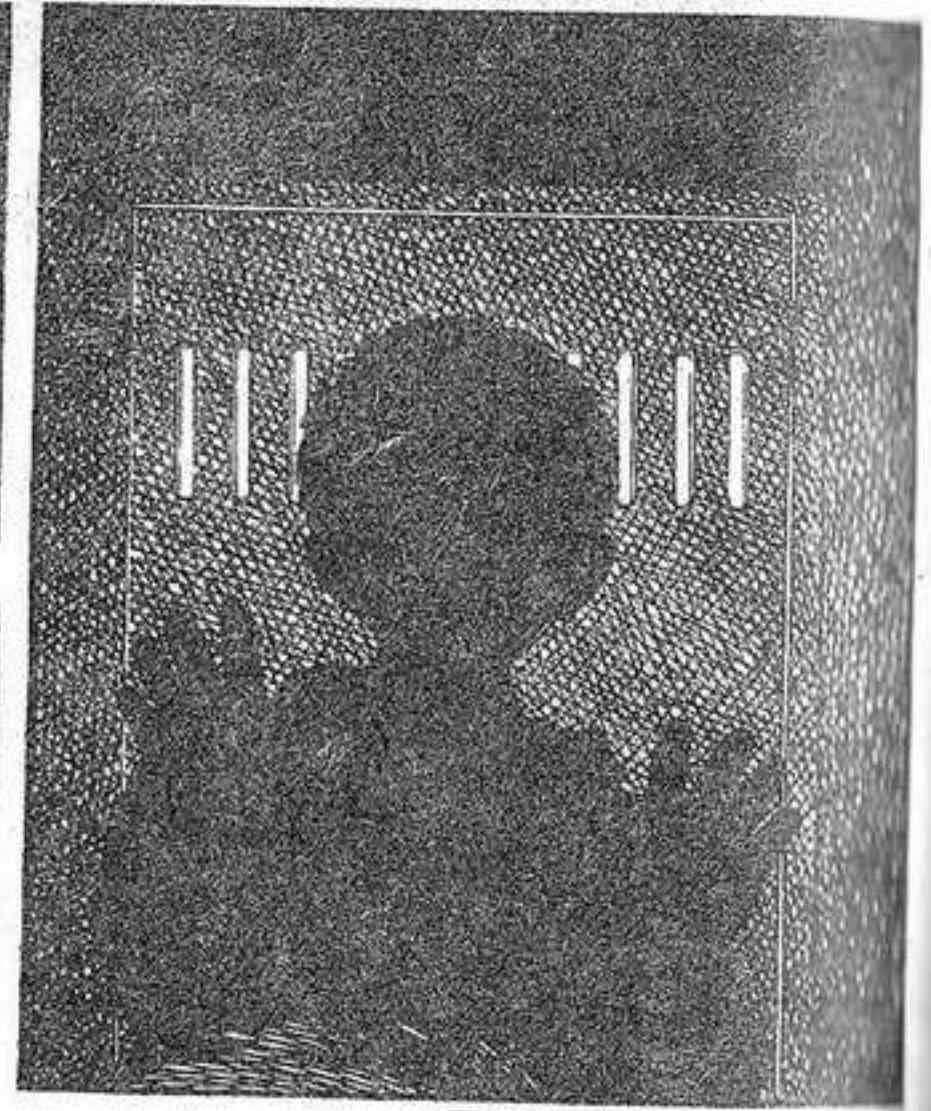

พุงนี้
เจอกัน
ใหม่

ค่า

บ้าย
บาย

เดี๋ยว อย่าเพิ่งร้อง
! ฟังผมพูด
ให้จบก่อน
!

อย่าเข้าใจ
ผมผิด
!

ความจริง
ตุลียกเกอร์
ตัวนี้
อยู่ในห้อง
เก็บอุปกรณ์

ผม
ไม่ได้
โกหก
นะ!

เพราะ
ตาได้ชูหนวด
จอมเขียบนั้น
ตามล่าผม
ไปฝึก

ผมก็เลย
เข้าไปแอบ
ในนั้น
แล้วก็หลับ

พอตื่นมา
ก็มาอยู่
ในห้องนี้
แหละ

จริงๆ
นะ
!

ผมไม่ได้
คิดแอบดู
พวกคุณ
เปลี่ยนเสื้อผ้า
นะ!

เชื่อ
ผม
เถอะ
!

သူ

နာ

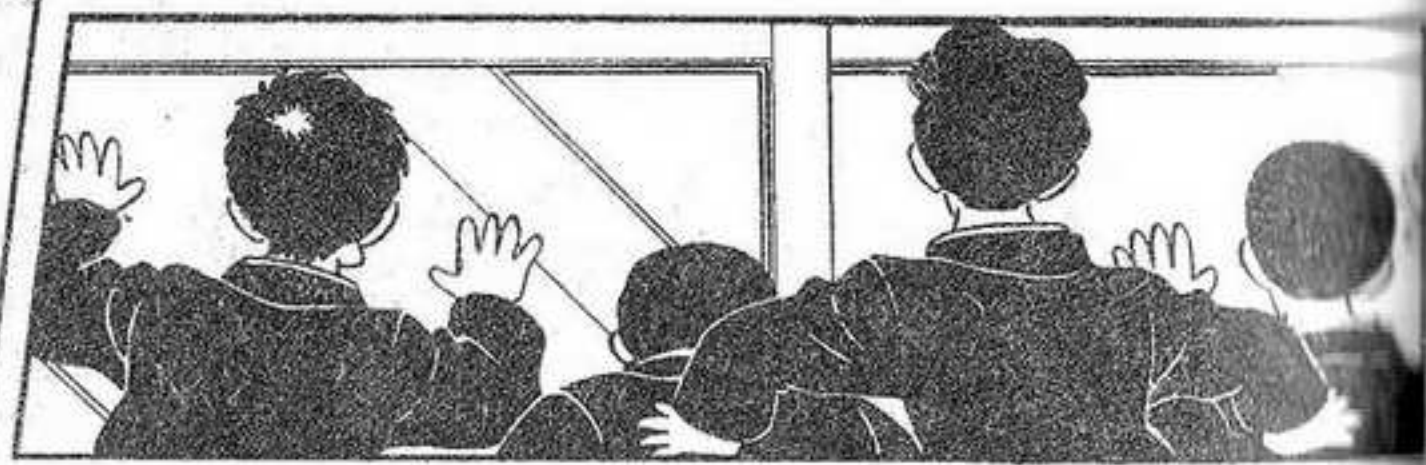
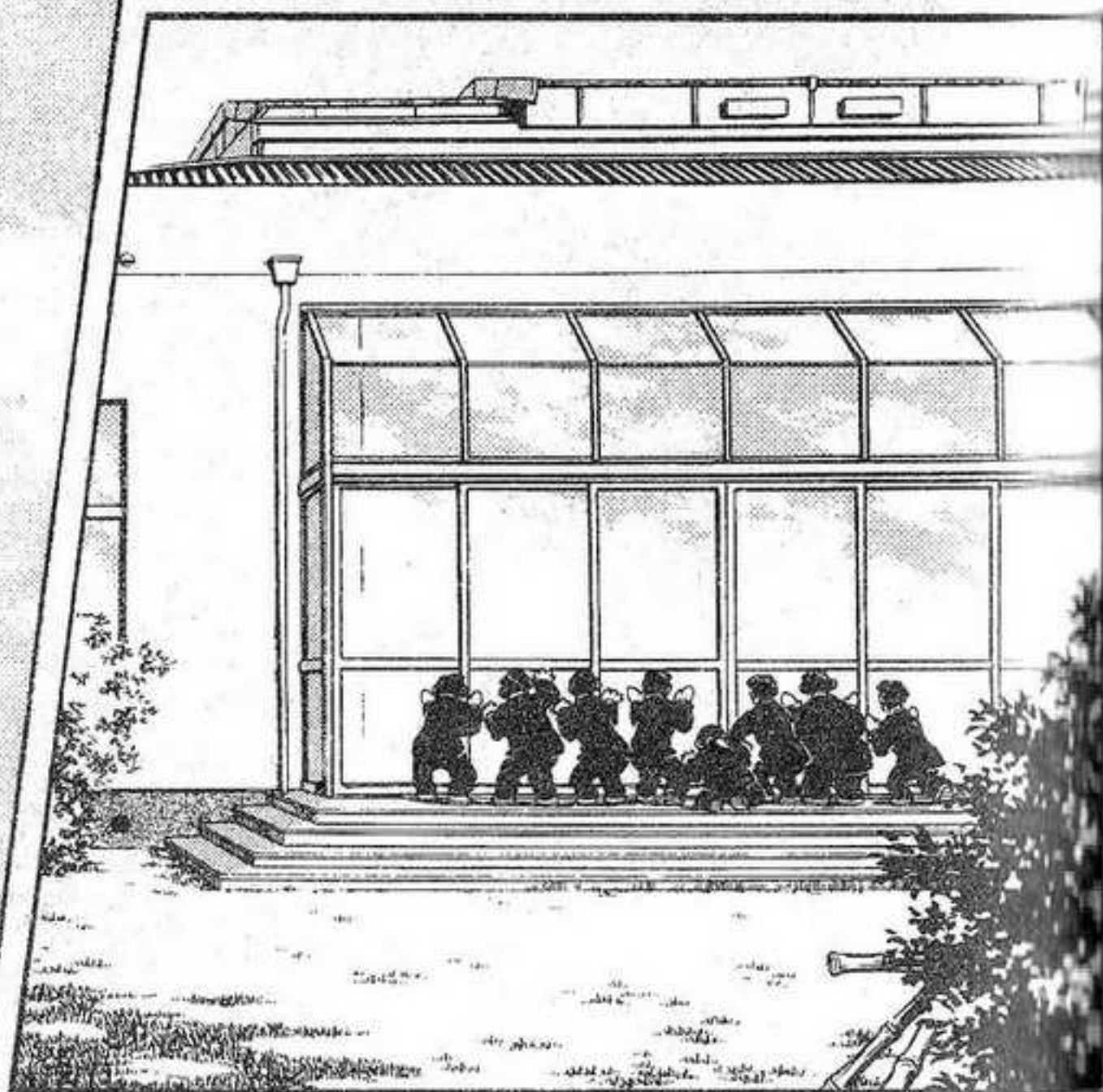
သွ

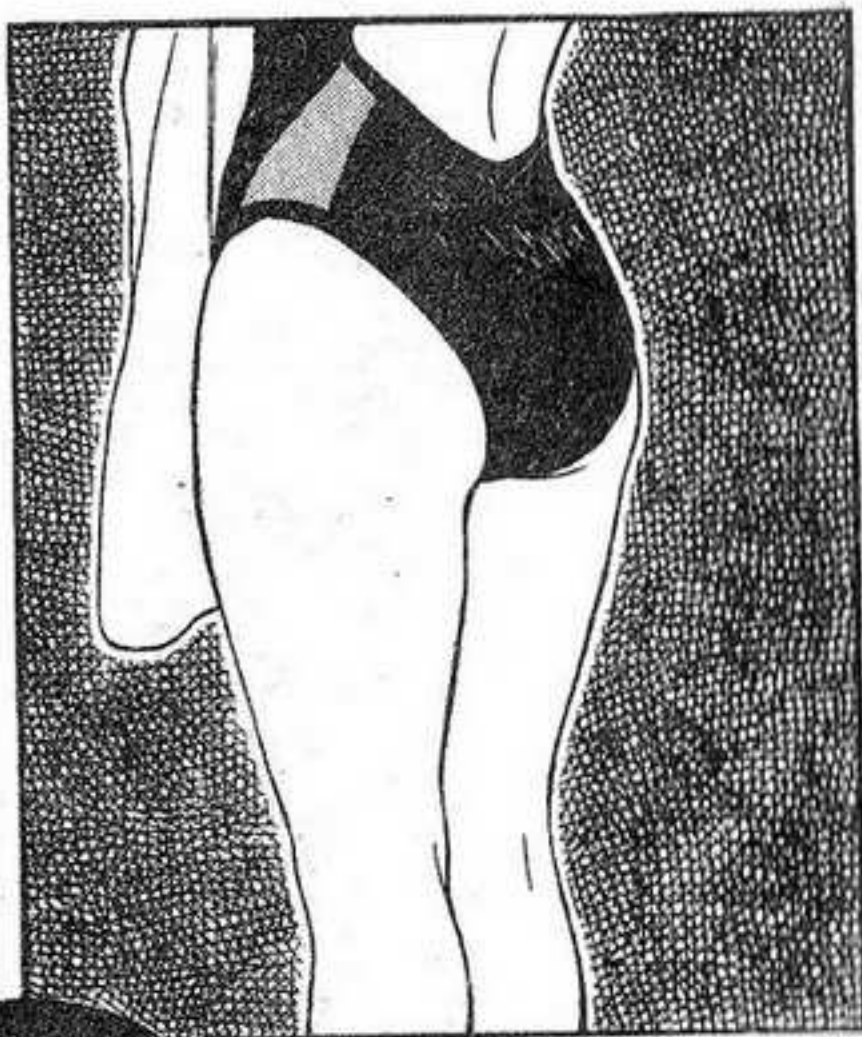
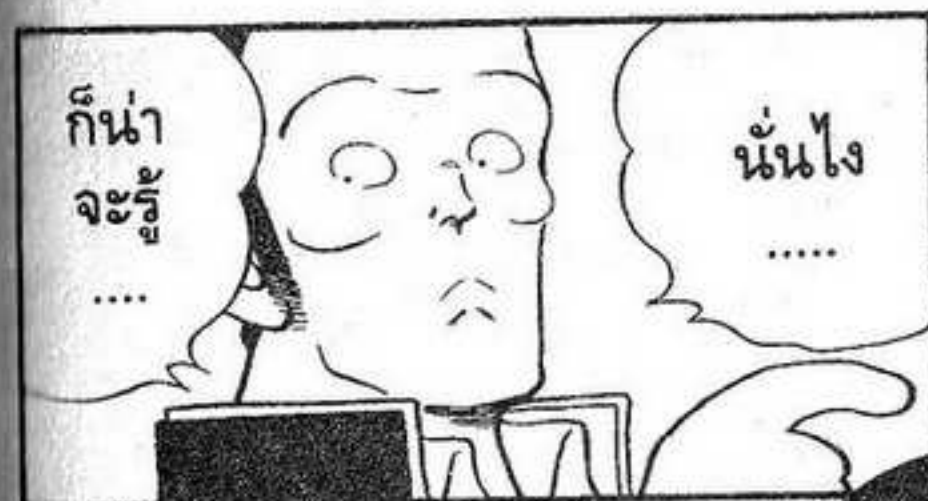
လေ

မုန်

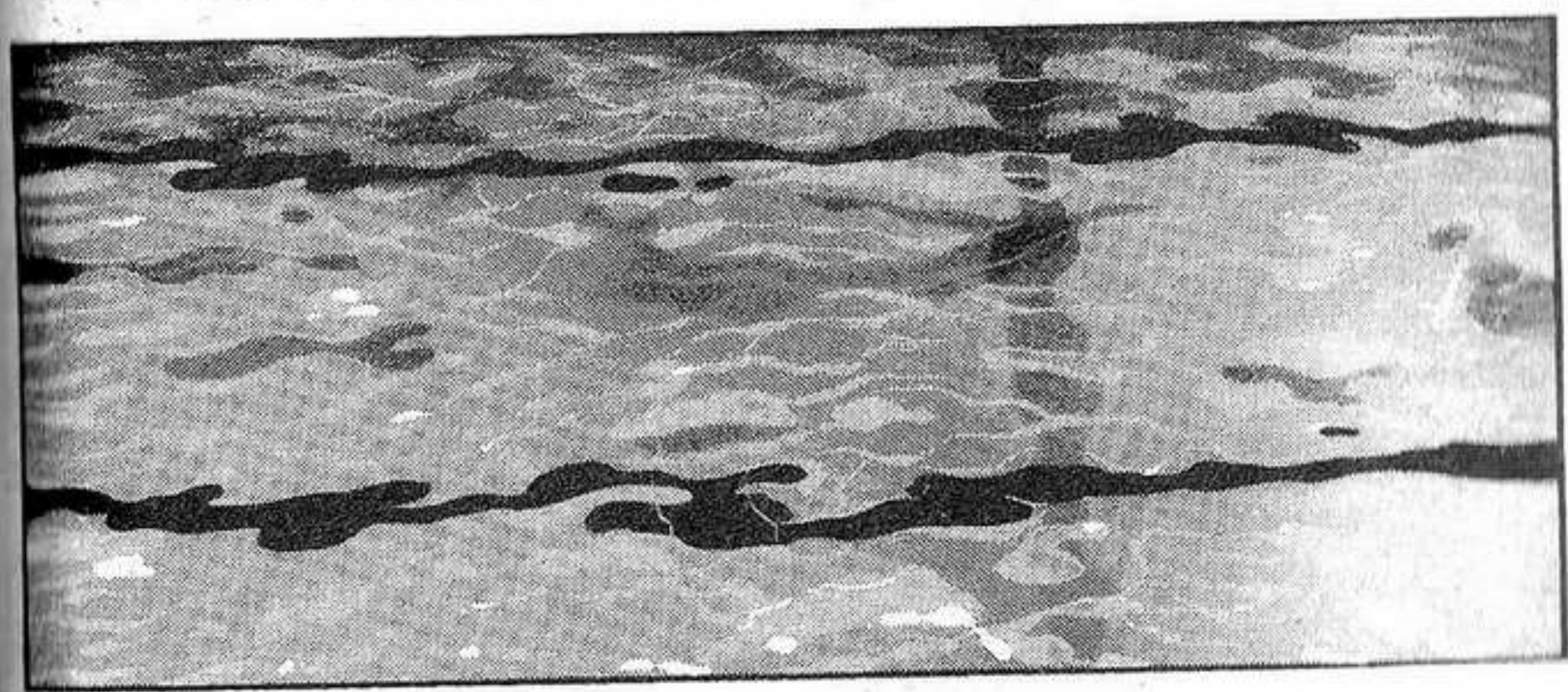
က

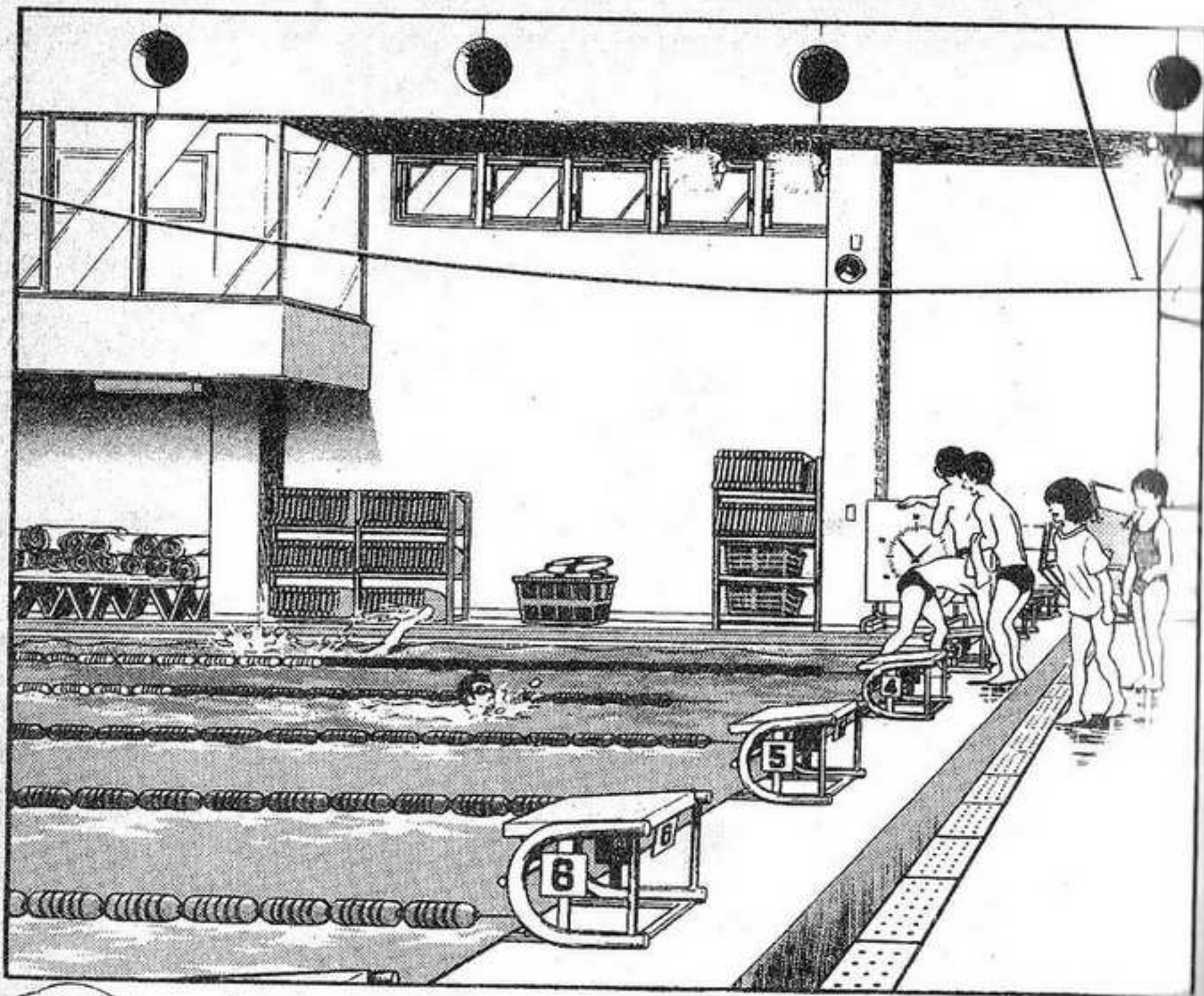
တ

ผม
เซกิ ขอ
คาซึอากิ ฝากเนื้อ
ฝากตัว
ด้วย
ครับ

เพิ่ง
มาสมัคร
เข้าชมรม
ตอนนี้
ฉันไม่ต้องการ
หรอก

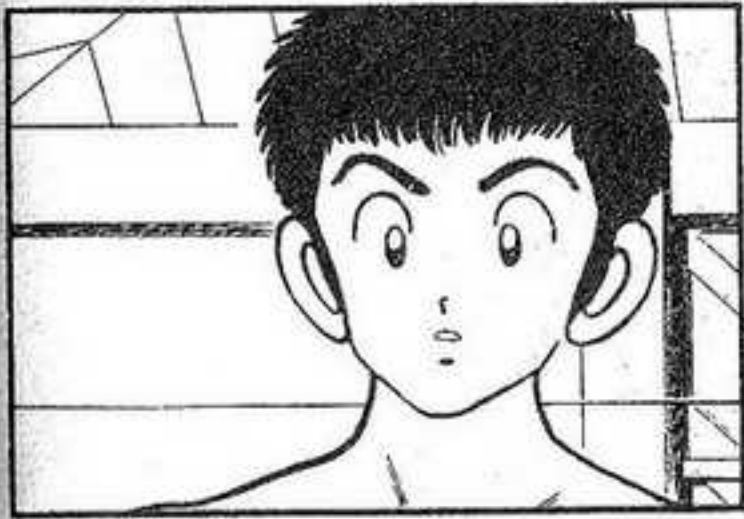
แต่ในเมื่อ
รอดจาก
การทดสอบ
นั้นได้
ก็จำต้องรับ
เอาไว้

คนเดียว
คงไม่เป็นไร
หรอก

งั้น
ไม่ได้
หรรอก

เพราะ
ผม
ว่ายกบ

เดี๋ยว
เดี๋ยว

ชมรม
ของเรา
ยังขาด
นักว่ายน้ำ
ฟรีสไตล์
.....

ถ้าอยาก
ว่ายกบ
ก็ต้องสอนเจ้านี่
ให้เป็น
ฟรีสไตล์
ซะก่อน!
!

ฟังนะ
ยามา
โตะ
!

ครูยังไม่ยอมรับ
ฝีมือว่ายกบ
ของเธอ

แต่เจ้านี่
ว่ายน้ำ
ไม่เป็น
นะครับ

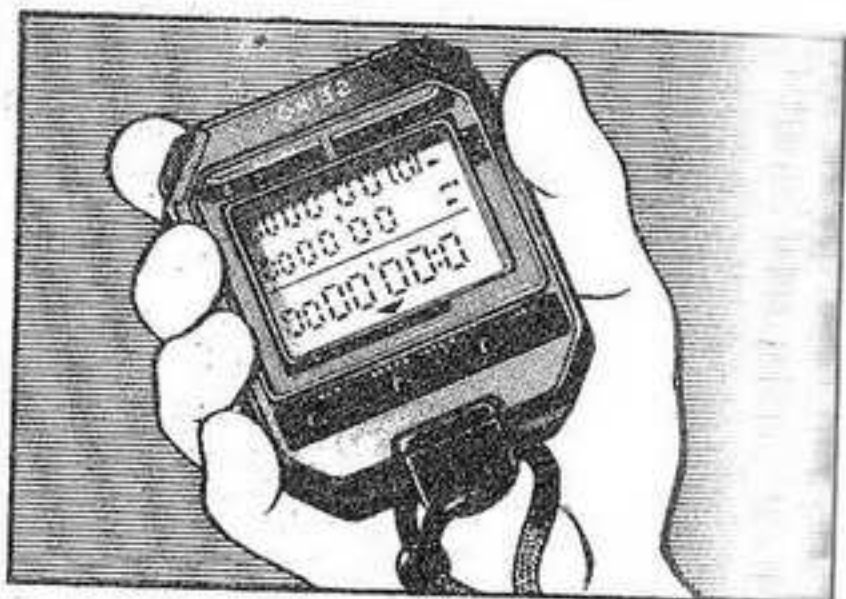
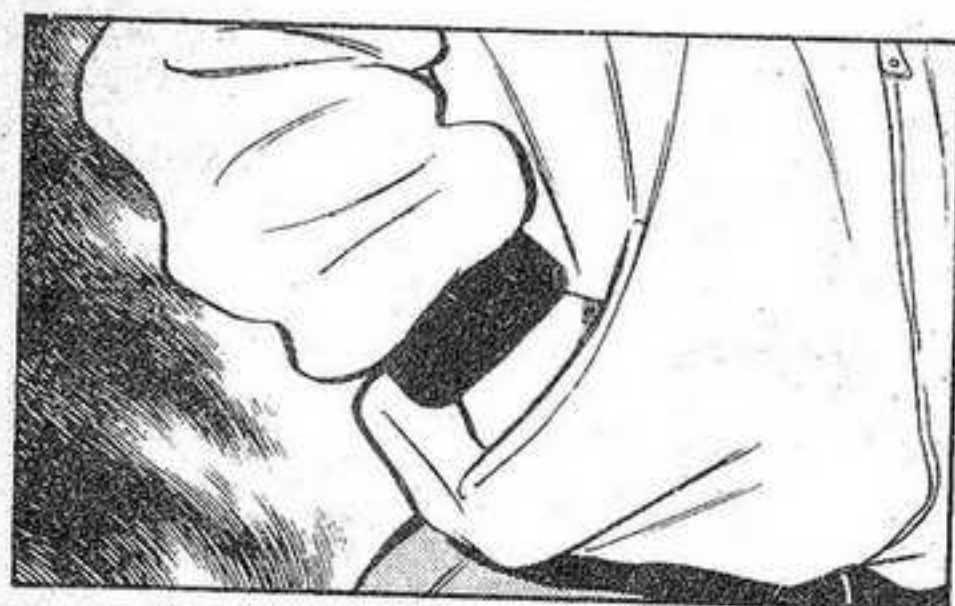
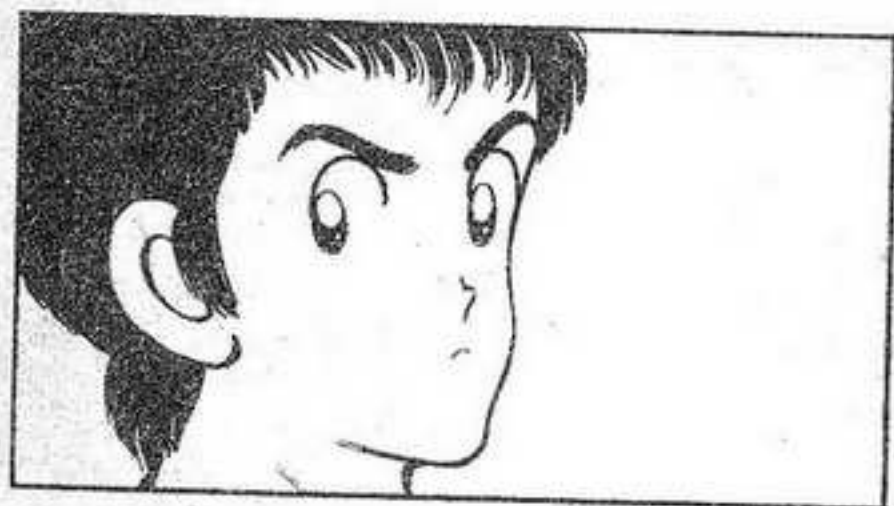
แล้วเธอ
ว่ายเป็น
ตั้งแต่เกิด
รีเปล่า?

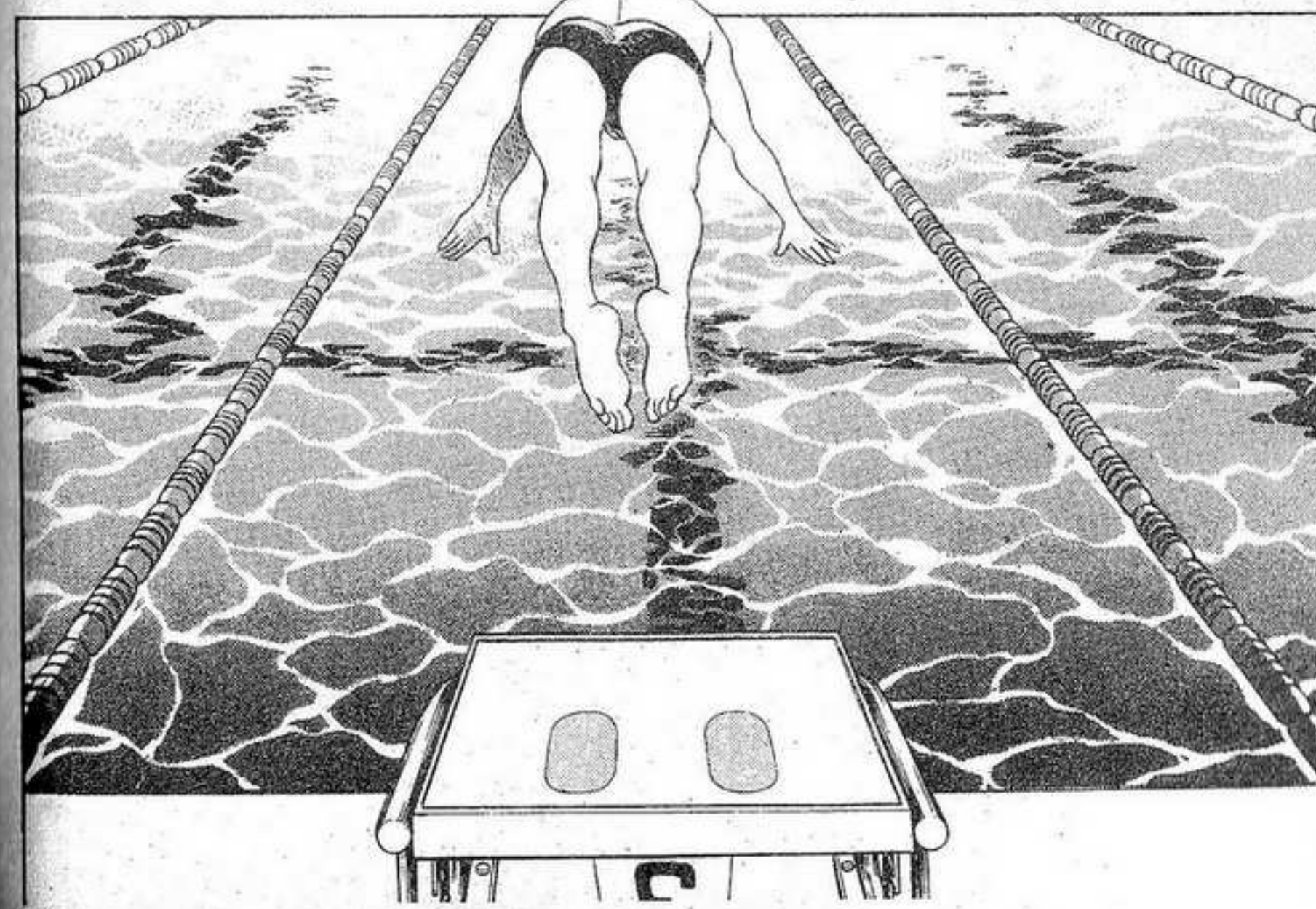
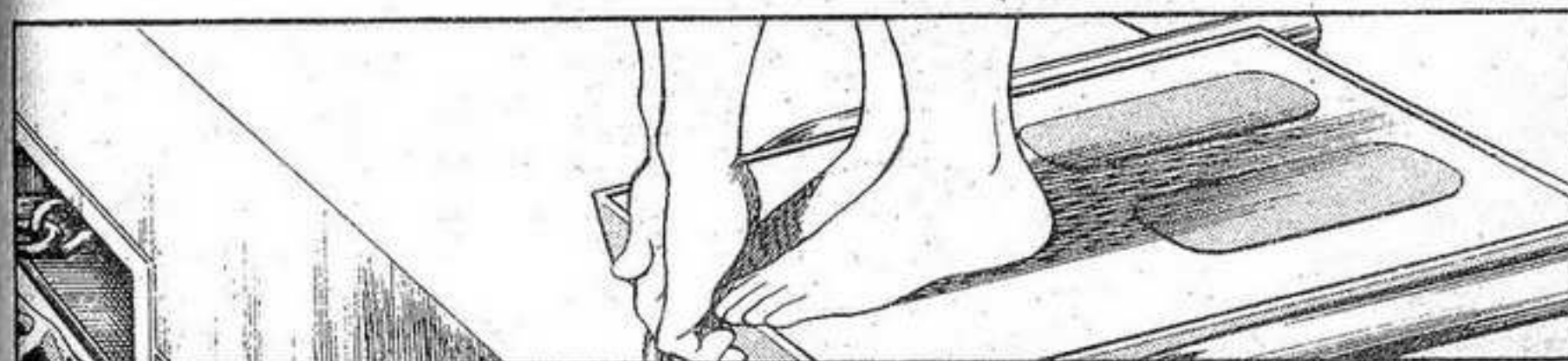

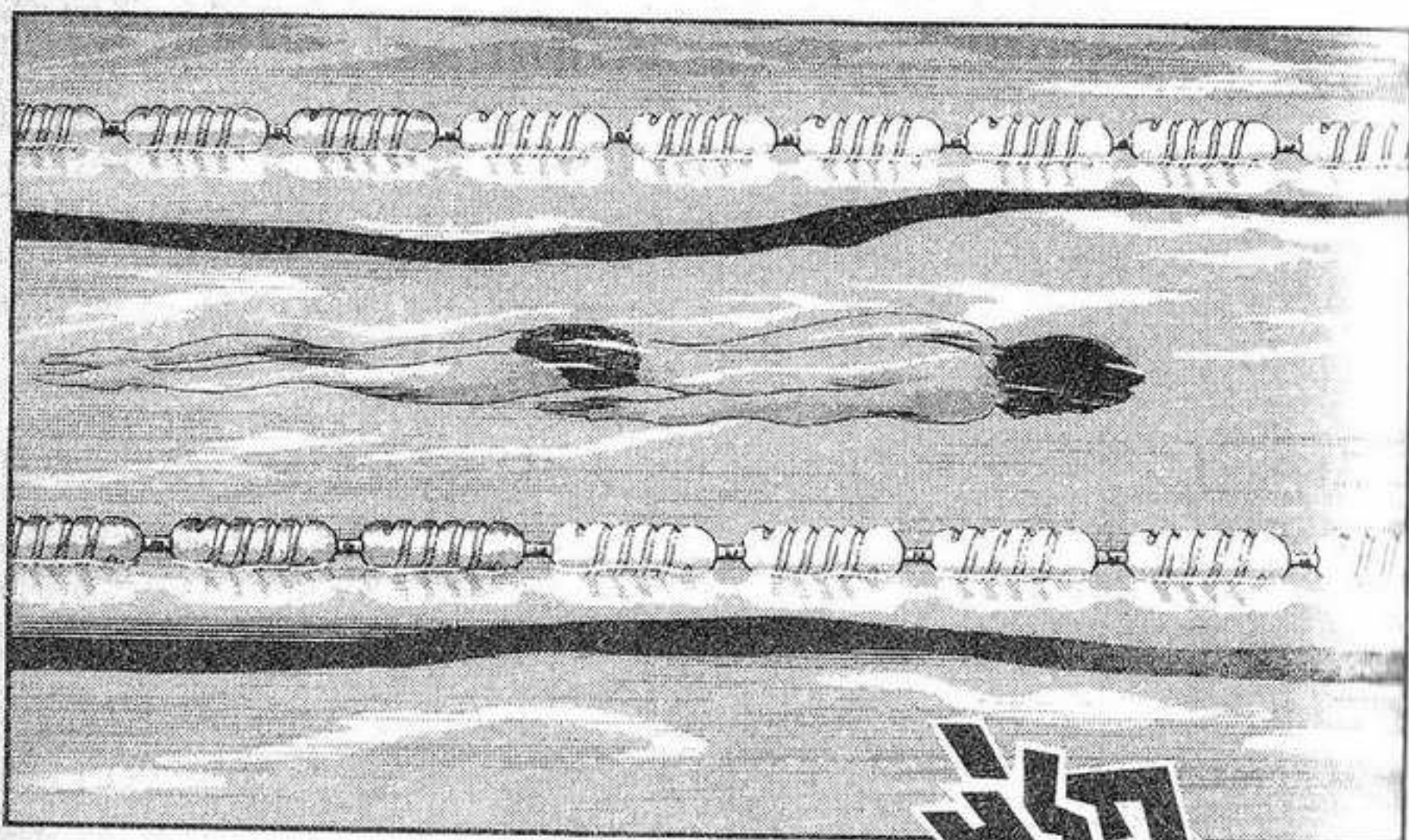
เรื่องการฝึก
เทคนิคต่างๆ
ครูจะสอนเอง
.....

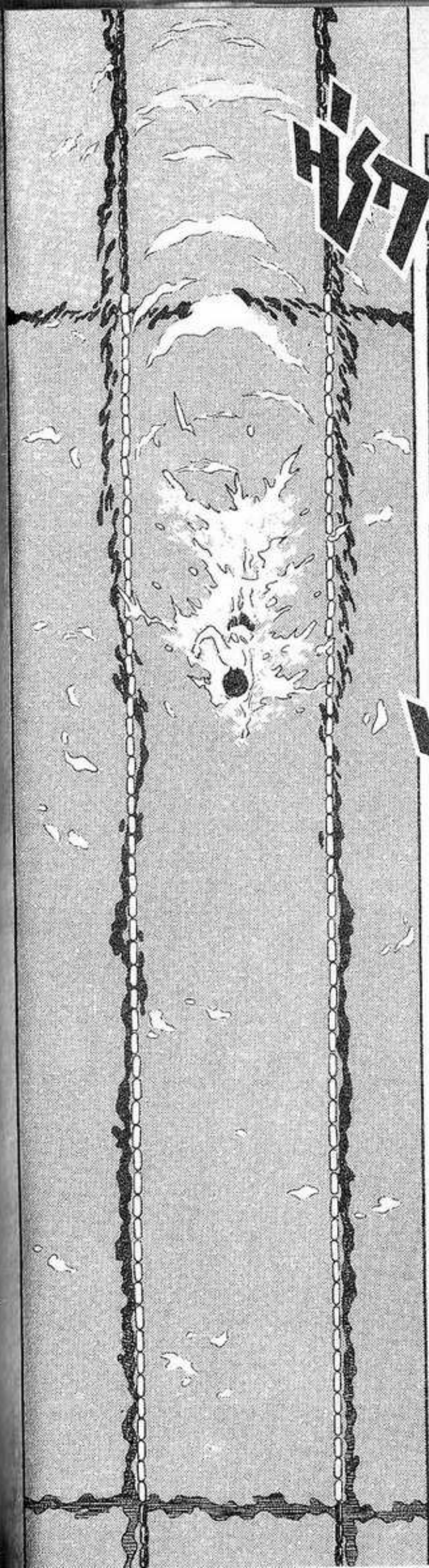
ตกลง
นะ
!

ババ

ババ

ババ

